

පාර්ලිමේන්තු විවාද

(ගැත්සාඩ)

නියෝජිත මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ

නිල වාර්තාව

අත්තිකාරම් ප්‍රධාන කරුණු

ප්‍රශ්නවලට වෘත්තික පිළිතුරු [නි. 2782]

නිවේදන [නි. 2801]

වරප්‍රසාද : 1962 සැප්තැම්බර් 10 වන දින “ ලංකාදීප ” යේ වාර්තාව [නි. 2802]

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1962-63 [දහඅටවන වෙන් කළ දින]
[නි. 2804] :

95 වන ශීතිය කාරක සභාවෙහිදී සලකා බලන ලදී.

பாராளுமன்ற விவாதங்கள்

(ஹன்சாட்)

பிரதிநிதிகள் சபை

அதிகாரபூர்வமான அறிக்கை

பிரதான உள்ளடக்கம்

வினாக்களுக்கு வாய்மூல விடைகள் [ப. 2782]

அறிவிப்பு [ப. 2801]

சிறப்புரிமை : 1962, செப்டெம்பர் 10 ஆம் தேதிய “லங்கா தீப” வில் உள்ள அறிக்கை [ப. 2802]

ஒதுக்கீட்டு மசோதா, 1962-63 [ஒதுக்கப்பெற்ற 18 ஆம் நாள்] :

குழுவில் ஆராயப் பெற்றது

தலைப்பு 95 [ப. 2804]

Volume 48
No. 11

Tuesday,
11th September, 1962

PARLIAMENTARY DEBATES

(HANSARD)

HOUSE OF REPRESENTATIVES

OFFICIAL REPORT

PRINCIPAL CONTENTS

ORAL ANSWERS TO QUESTIONS [c. 2782]

ANNOUNCEMENTS [c. 2801]

PRIVILEGE : REPORT IN “LANKADIPA” OF 10TH SEPTEMBER, 1962 [c. 2802]

APPROPRIATION BILL, 1962-63 [Eighteenth Allotted Day] :

Considered in Committee

Head 95 [c. 2804]

ලිපිලේ බතාදිය පිළිගැන්වීම

වෘත්තික පිළිතුරු

නියෝජන මන්ත්‍රි මණ්ඩලය

1962 ජූලි මාස 11 වන අග්නිදින

ප්‍ර. භා. 10ට මන්ත්‍රී මණ්ඩලය රැස් විය.
කළානායකතුමා [ගරු ආර්. එස්. පැල්
පොල] මූලාසනාරූපි විය.

ලිපි ලේඛනාදිය, පිළිගැනවීම

சமர்ப்பிக்கப்பட்ட பத்திரங்கள்

PAPERS PRESENTED

1961-62 අංක 101 හා 102 දරණ පරිපූරක
ඇස්තමේන්තු.—[ගරු සී. පී. ද සිල්වා.]

සහ මෙසය මන නිබිය යුතු යයි නියෝග කරන
ලදි.

Supplementary Estimate No. 100 of
1961-62.—[ගරු බදිට් දිත් මත් මුද්.]

සභා මේසය මත තිබිය යුතුයයි නියෝග කරන
ලදි.

(1) රථවාහන ආඥා පනතේ (202 වන අඩිකාරය) 16 වන වගන්තිය යටතේ සම්පාදනය කරන ලද නියෝග මාලා දෙකකි.

(2) පළාත් ආණ්ඩු සභා ආඥා පනතේ (255 වන පරිච්ඡේදය) 153 හා 157 යන වගන්ති යටතේ සම්පාදනය කරන ලද අතුරු ව්‍යවසාය මාලාවක්.

(3) සුළු නගර සභා ආඥා පනතේ (256 වන පරිච්ඡේදය) 151 හා 152; සහ 152 හා 156 යන වගන්ති යටතේ සම්පාදනය කරන ලද අතුරු ව්‍යවස්ථා මාලා හතරකි.— [පළාත් පාලන හා නිවාස කටයුතු පිළිබඳ ඇමති වෙනුවට ගරු ටී. බී. ඉලංග රත්න.]

හා මේසය මත තිබිය යුතු යයි නියෝග කරන ලදී.

1961-62 අංක 99 දරණ පරිපූරක ඇස්තමේන්තුව.—[ගරු මෛත්‍රීපාල සේනානායක]

සහ මේසය මත තිබිය යුතු යයි නියෝග කරන ලදී.

2—~~408~~ 4632—769 (62/9)

ප්‍රශ්නවලට වාචික පිළිතුරු

வினாக்களுக்கு வாய்மூல விடைகள்

ORAL ANSWERS TO QUESTIONS

ගාල්ලේ ඩබ්ලිව්. ජී. බන්දුසේන මයා :
ලොරි ඇදවීමේ බල පත්‍රයක්

காலியைச் சேர்ந்த திரு. டபிள்யூ. ஜீ-
பந்துசேன: லொறி செலுத்துவதற்கு
அனுமதிச்சீட்டு

MR. W. G. BANDUSENA, GALLE : LICENCE TO
DRIVE A LORRY

1. ඩබ්ලිව්. දහනායක මයා. (ගාල්ල)

(திரு. டப்ளியு. தகனாயக்க—காலி)

(Mr. W. Dahanayake—Galle)

කම්කරු හා ජනසතු සේවා පිළිබඳ ඇමති
ගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය : (අ) ගාල්ලේ, සාදුර්
පාරේ අංක 11 දරණ ස්ථානයේ පදිංචි
කිරිලි. ජී. බන්දුසේන මහතා ලොරි පැද
වීමේ බලපත්‍රයක් ලබා ගැනීම සඳහා ඉදිරි
පත් කළ ඉල්ලුම් පත්‍රය ප්‍රතික්ෂේප කර
ඇති බව එතුමා දන්නවාද? (ආ) මේ සම්
බන්ධයෙන් එතුමාගේ විශේෂ අභිමතානු
සාරී බලතල පාවිච්චි කර ඔහුට බල පත්‍රය
දෙනවාද? (ඉ) 1955 දී සොරකමක් සම්
බන්ධයෙන් සිර දඬුවමක් ලැබ බන්දු
සේන මහතා කොග්ගල කඳවුරු පාසලේ
සිටි බවත්, ඔහුගේ චරිතය ආදර්ශමත්
එකක් බවට තීරණය කළ බවත් එතුමා
දන්නවාද? (ඊ) ඔහුට නැවතත් යහපත්
පුද්ගලයෙකු වීමට ඉඩ නොදෙන්නේ
මන්ද?

தொழில், தேசியமயச் சேவைகள் அமைச்சரைக் கேட்ட வினா: (அ) காலி, சாதுஜன வீதி 11ம் இலக்கத்தைச் சேர்ந்த திரு. டபிள்யு. ஜீ. பந்துசேனவால் லொறி செலுத்துவதற்கு உத்தரவுப்பத்திரம் கோரிச் செய்யப் பட்ட விண்ணப்பம் அங்கீகரிக்கப்படவில்லை யென்பதை அவர் அறிவாரா? (ஆ) இவ் விடயத்தில் அவர் தமக்குரிய விசேட விருப்புரிமை அதிகாரங்களைப் பிரயோகித்து உத்தரவுப் பத்திரம் பெறுவதற்கு அனுமதியளிப்பாரா? (இ) களவெடுத்தமைக்காக 1955 இல் குற்றவாளியாகத் தீர்ப்பளிக்கப் பட்ட பின்னர் திரு. பந்துசேன கொக்கல்ல முகாம் பாடசாலையிலிருந்தாரென்பதையும் அவரது நன்நடத்தையில் முன்மாதிரியாய் விளங்கினாரென்பதையும் அவர் அறிவாரா? (ஈ) தம்மைத் தாமே சீர்திருத்திக்கொள்வதற்கு அவரை அனுமதிக்காததேன்?

වෘත්ති විලිඳුරු

[ඔබ්බේ. දහන්තයක මයා.]

asked the Minister of Labour and Nationalised Services: (a) is he aware that the application of Mr. W. G. Bandusena of 11, Sadujana Road, Galle, for a licence to drive a lorry was refused? (b) Will he use his special discretionary powers in this case and grant the licence? (c) Is he aware that after his conviction for theft in 1955, Mr. Bandusena was in the Koggala Camp School, and was adjudged to be of exemplary character? (d) Why is he not allowed to rehabilitate himself?

ගරු එම්. පී. ද සොයිසා සිරිවර්ධන
(කම්කරු හා ජනසතු සේවා පිළිබඳ ඇමති)

(கௌரவ எம். பீ. டி. சொய்ஸா சிரிவர்தன
—தொழில், தேசியமய சேவைகள் அமைச்சர்)

(The Hon. M. P. de Zoysa Siriwardena—
Minister of Labour and Nationalized
Services)

(a) Yes. (b) Under the Motor Traffic Act, I have no discretionary power to issue a driving licence valid for lorries to registered criminals. (c) Yes. (d) Action is being taken to amend the Motor Traffic Act to vest discretionary power in the Commissioner of Motor Traffic to issue licences to registered criminals, where their subsequent conduct has been good.

බබ්ලිව්. දහනායක මයා.

(திரு. டப்ளியு. தகனாயக்க)

(Mr. W. Dahanayake)

I thank the Hon. Minister very much for his reply. Will he please see that this new legislation is introduced speedily.

ଗରୁ ଓ ଜ୍ୟୋତିଷୀ ଛିଡ଼ିବର୍ତ୍ତନ

(கௌரவ டி சொய்ஸா சிரிவர்தன)

(The Hon. de Zoysa Siriwardena)

It is already with the Legal Draftsman; no sooner it is ready I will present it in Parliament.

වෘත්ති පිළිතුරු

වරාය සංයුක්ත මණ්ඩලය : සේවකයින්ගේ
වෘත්තීය සමිති

துறைமுக (சரக்கு) கூட்டுத்தாபனம் :
ஊழியரின் தொழிற் சங்கங்கள்

PORT (CARGO) CORPORATION : TRADE
UNIONS OF THE EMPLOYEES

2. වෛද්‍යාචාර්ය ඩබ්ලිව්. ඩී. ද සිල්වා
(බොරැල්ල)

(தொக்டர் டப்ளியு. டீ. டி சில்வா—
பொறணை)

(Dr. W. D. de Silva—Borella)

කමකරු හා ජනසතු සේවා පිළිබඳ ඇමති
ගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය : (අ) වරාය සංයුක්ත
මණ්ඩලයේ සේවකයින්ගේ වෘත්තීය
සමිති මොනවාද? (ආ) ඒ එක් එක්
වෘත්තීය සමිතියේ සාමාජික සංඛ්‍යාව
කොපමණද?

தொழில், தேசியமயச் சேவைகள் அமைச்சரைக் கேட்ட வினா : (அ) கொழும்புத் துறைமுகக் (சரக்கு) கூட்டுத்தாபன ஊழியர்களது தொழிற் சங்கங்கள் யாவை? (ஆ) இத்தொழிற்சங்கங்கள் ஒவ்வொன்றினதும் அங்கத்தினர் தொகையென்ன?

asked the Minister of Labour and Nationalised Services: (a) What are the trade unions of the employees of the Port (Cargo) Corporation? (b) What is the membership of each of these trade unions?

ගුරු ද සොසිසා සිරිවර්ධන

(கௌரவ டி. சொய்ஸா சிரிவர்தன)

(The Hon. de Zoysa Siriwardena)

(අ) (ආ) යන කොටස් දෙකටම පිළිතුරු
මෙසේයි : කලමිබු හාබර් බෝට්මන්ස් යුනි
යන් : 113. සිලෝන් හාබර් වර්කර්ස් යුනි
යන් : 1,456. එක්සත් වරාය කමිකරු සමි
තිය : 3,697. පෝට් (කාගෝ) කෝපරේෂන්
ස්ටෝප් ඔෆ් පිසර්ස් ඇසෝෂියේෂන් : 46.
වරායේ ප්‍රගතිශීලී සේවක සමිතිය : 1,751.
ඕල් සිලෝන් හාබර් ඇන්ඩ් ඩොක් වර්කර්ස්
යුනියන් : 8,574. යුනයිටඩ් හාබර් ලෝන්ඩ්
වර්කර්ස් යුනියන් : 607. කලමිබු පෝට්
නූෂනල් වර්කර්ස් යුනියන් : 200. වරායේ
ලිපිකරු සහ සුළු සේවක සංගමය : 300.
ශ්‍රී ලංකා ජාතික වරාය සේවක සමිතිය :
227. ශ්‍රී ලංකා නිදහස් වරාය සේවා සංග
මය : 20.

මාවික පිළිතුරු

ගරු ද සොසිසා සිරිවර්ධන

(கௌரவ டி சொய்ஸா சிரிவர்தன)

(The Hon. de Zoysa Siriwardena)

ගරු කථානායකතුමනි, මේ ප්‍රශ්නයේ කොටස් දෙකටම එක වර පිළිතුරු දෙන්න කැමතියි :

සිලෝන් විරාන්ස්පෝට් බෝඩ් මෝටර් සේවක සමිතිය 125, සමස්ත ලංකා එක්සත් මෝටර් කම්කරු සමිතිය 12,900, සිලෝන් ට්‍රාන්ස්පෝට් බෝඩ් ස්ටෝර් කීපර්ස් යුනියන් 73, නෝර්ත් සිලෝන් ඔමිනිබස් වර්කර්ස් යුනියන් 626, සමස්ත ලංකා මෝටර් සේවක සමිතිය 8,560. සිලෝන් මෝටර් වර්කර්ස් යුනියන් 6,102, සිලෝන් ට්‍රාන්ස්පෝට් බෝඩ් ඉංජිනියරින් ඇසෝසියේෂන් 175, ද සිලෝන් ට්‍රාන්ස්පෝට් බෝඩ් ඔපිසර්ස් ඇසෝසියේෂන් 195, සිලෝන් ට්‍රාන්ස්පෝට් බෝඩ් ඩාර්ප්මන්ස් යුනියන් 10, ලං. ග. ම. ලඝුලේඛකයන්ගේ සහ යතුරු ලියන්නන්ගේ සංගමය 100, ශ්‍රී ලංකා ජාතික ප්‍රවාහන සේවක සමිතිය, 1,918, නොදර්න් ප්‍රොවින්ස් සී. ටී. බී. වර්කර්ස් යුනියන් 59, ලංකා ගමනාගමන මණ්ඩලයේ කාර්මික නිලධාරීන්ගේ සංගමය 15, සමස්ත ලංකා ස්වාධීන මෝටර් සේවක සංගමය 107, සිලෝන් ට්‍රාන්ස්පෝට් බෝඩ් ඇඩ්මිනිස්ට්‍රේටිව් ඔපිසර්ස් ඇසෝසියේෂන් 50, මෝටර් සේවක සමිතිය 1,209, සිලෝන් විරාන්ස්පෝට් බෝඩ් ඉන්ටර්නල් ඔබ්ට් ඔපිසර්ස් ඇසෝසියේෂන් 48.

(The Hon. de Zoysa Siriwardena)

වරායේ එක්සත් බෝට්ටු කම්කරු සමි
තිය : 150.

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன—கொட்டாவ)

සමස්ත ලංකා හාබර් හා ඩොක් කම්කරු සමිතියේ සංඛ්‍යාව කොපමණද ?

(கௌரவ டி சொய்ஸா சிரிவர்தன)

8,5748.

இலங்கைப் போக்குவரத்துச் சபை :

CEYLON TRANSPORT BOARD : TRADE UNIONS
OF THE EMPLOYEES

(டொக்டர் டப்ளியு. டி. டி. சில்வா)

කම්කරු හා ජනසතු සේවා පිළිබඳ ඇමතිගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය : (අ) ලංකා ගමනාගමන මණ්ඩලයේ සේවකයින්ගේ වෘත්තීය සමිති මොනවාද? (ආ) ඒ එක් එක් සමිතියේ සාමාජික සංඛ්‍යාව කොපමණද?

தொழில், தேசியமய சேவைகள் அமைச்சரைக் கேட்ட வினா: (அ) இலங்கைப் போக்குவரத்துச் சபை ஊழியர்களது தொழிற்சங்கங்கள் யாவை? (ஆ) இத் தொழிற் சங்கங்கள் ஒவ்வொன்றினதும் ஆங்கத்தினர் தொகையென்ன?

asked the Minister of Labour and Nationalised Services: (a) What are the Trade Unions of the employees of the Ceylon Transport Board? (b) What is the membership of each of these Trade Unions?

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

ශ්‍රී ලංකා ජාතික ප්‍රවාහන සේවක සමිති
යේ සාමාජික සංඛ්‍යාව ඔය තරම් අඩු
වෙන්න බැහැනේ?

ගරු ද සොසිසා සිරිවර්ධන

(கௌரவ டி. சொய்ஸா சிரிவர்தன)

(The Hon. de Zoysa Siriwardena)

1961 මාර්තු මාසය අවසානය දක්වා ලියා පදිංචි කර ඇති සමිති හා සාමාජිකයින් සංඛ්‍යාව අනුවයි මම කියන්නේ. සමහර විට දැන් මිට වඩා සාමාජික සංඛ්‍යාව වැඩි වෙන්න පුළුවනි.

வாவிக பிழைஞர்

வாவிக பிழைஞர்

கே. எம். பி. ராஜரத்ன மஹா. (வெலிமடை)
(திரு. கே. எம். பி. ராஜரத்ன—வெலிமடை)
(Mr. K. M. P. Rajaratna—Welimada)

அவர் அமரிகுமாரை அறந்த கால
நிலை, அந்த இரகசியம் கால வர்த
நிலை காலி காலி காலி காலி காலி
காலி காலி காலி காலி காலி காலி
காலி காலி காலி காலி காலி காலி
காலி காலி காலி காலி காலி காலி

அவர் உயர்வாக காலி காலி காலி

(கௌரவ டி. சொய்ஸா சிரிவர்தன)
(The Hon. de Zoysa Siriwardena)

காலி காலி காலி காலி காலி காலி
காலி காலி காலி காலி காலி காலி
காலி காலி காலி காலி காலி காலி
காலி காலி காலி காலி காலி காலி
காலி காலி காலி காலி காலி காலி
காலி காலி காலி காலி காலி காலி

கே. எம். பி. ராஜரத்ன மஹா.

(திரு. கே. எம். பி. ராஜரத்ன)
(Mr. K. M. P. Rajaratna)

அவர் அமரிகுமாரை அறந்த கால
நிலை, அந்த இரகசியம் காலி காலி
காலி காலி காலி காலி காலி காலி
காலி காலி காலி காலி காலி காலி

அவர் உயர்வாக காலி காலி காலி

(கௌரவ டி. சொய்ஸா சிரிவர்தன)
(The Hon. de Zoysa Siriwardena)

அவர் அமரிகுமாரை அறந்த கால
நிலை, அந்த இரகசியம் காலி காலி
காலி காலி காலி காலி காலி காலி
காலி காலி காலி காலி காலி காலி
காலி காலி காலி காலி காலி காலி
காலி காலி காலி காலி காலி காலி

அவர் அமரிகுமாரை அறந்த கால
நிலை, அந்த இரகசியம் காலி காலி
காலி காலி காலி காலி காலி காலி
காலி காலி காலி காலி காலி காலி

(கௌரவ பதியுதின் மஹ்முது—கல்வி
அமைச்சர்)

(The Hon. Badiuddin Mahmud—
Minister of Education)

I need time to answer Question
No. 4.

அவர் அமரிகுமாரை அறந்த கால
நிலை, அந்த இரகசியம் காலி காலி
காலி காலி காலி காலி காலி காலி
காலி காலி காலி காலி காலி காலி

அவர் அமரிகுமாரை அறந்த கால
நிலை, அந்த இரகசியம் காலி காலி
காலி காலி காலி காலி காலி காலி
காலி காலி காலி காலி காலி காலி

“பிராச்சீன” இறுதிப் பரீட்சையிற் சித்தி
யடைந்த ஆசிரியர்க்கு பட்டதாரிகளுக்குரிய
சம்பளம்

GRADUATES' SALARY TO TEACHERS WHO HAVE
PASSED THE PRACHEENA FINAL EXAMINATION

5. காலி காலி காலி காலி காலி காலி

(திரு. டபிள்யூ. தகனாயக்க)
(Mr. W. Dahanayake)

அவர் அமரிகுமாரை அறந்த கால
நிலை, அந்த இரகசியம் காலி காலி
காலி காலி காலி காலி காலி காலி
காலி காலி காலி காலி காலி காலி
காலி காலி காலி காலி காலி காலி
காலி காலி காலி காலி காலி காலி

கல்வி அமைச்சரைக் கேட்ட வினா: (அ)
புதிதாய் நியமனங்கள் அளிக்கப்படுவதில்லை
என்ற காரணத்தைக்கொண்டு பட்டதாரி
களுக்குரிய சம்பளத்தைப் பெறுவதற்கு உரித்
துடைய, “பிராச்சீன” இறுதிப் பரீட்சையிற்
சித்தியெய்தியவர்களும், உயர்தர பாடசாலைத்
தராதரப்பத்திர வகுப்புகளிலோ, பல்கலைக்
கழகப் பகுமுகப் பரீட்சை வகுப்புகளிலோ
வாராந்தம் 10 மணித்தியாலங்களுக்குமேற்
படிப்பிப்பவர்களுமான அனேக ஆசிரியர்களுக்
குப் பட்டதாரிகளுக்குரிய சம்பளம் வழங்கப்
படவில்லையென்பதை அவர் அறிவாரா? (ஆ)
இந்நிலையை அவர் சீராக்குவாரா?

asked the Minister of Education:
(a) Is he aware that several teachers
who have passed the Pracheena Final
Examination and who teach for over
10 hours per week in H. S. C. or U. E.
classes, are not given the graduates'
salary to which they are entitled, and
on the ground that no new appoint-
ments are given? (b) Will he set
right this position?

அவர் அமரிகுமாரை அறந்த கால

(கௌரவ பதியுதின் மஹ்முது)

(The Hon. Badiuddin Mahmud)

(a) Yes. The need for appointing
Pracheena pandits on the graduates'
scale of salary does not exist now as

உலக பிழைப்பு

there are enough equally qualified graduates for H. S. C. work. (b) Does not arise in view of reply to (a).

உலக பிழைப்பு. உலக பிழைப்பு.

(திரு. டப்ளியு. தகனாயக்க)

(Mr. W. Dahanayake)

What about those who are doing 10 hours work per week in the H. S. C. and U. E. classes and hold the Pracheena Certificate?

உலக பிழைப்பு. உலக பிழைப்பு.

(கௌரவ பதியுதின் மஹ்முது)

(The Hon. Badiuddin Mahmud)

They are also treated in the same way. They are not being paid the graduates' salary because they are not appointed on that basis.

உலக பிழைப்பு. உலக பிழைப்பு.

(திரு. டப்ளியு. தகனாயக்க)

(Mr. W. Dahanayake)

That is the point. Is it not manifestly unfair that some who have passed the Pracheena Final Examination and who teach for over 10 hours per week in H. S. C. or U. E. classes, should be paid on one scale of salary while others with the identical qualification and doing identical work should not be paid the same salary scale?

உலக பிழைப்பு. உலக பிழைப்பு.

(கௌரவ பதியுதின் மஹ்முது)

(The Hon. Badiuddin Mahmud)

In 1959, during the time my good Friend the hon. Member for Galle (Mr. W. Dahanayake) was Minister of Education, a few Pracheena pandits were appointed as there were no graduates to teach the subjects in these classes. They were treated as special cases. Now the need does not arise as we have a large number of graduates to teach these subjects in the H. S. C. or U. E. classes.

உலக பிழைப்பு. உலக பிழைப்பு.

(திரு. டப்ளியு. தகனாயக்க)

(Mr. W. Dahanayake)

I challenge the statement of the Hon. Minister. The arrangement made by me when I was Minister of Education was not a temporary arrangement, but it was a recognition of the merits and the suitability of

உலக பிழைப்பு

Pracheena pandits. May I, therefore, ask the Hon. the Minister to revise his view on that matter and to give the proper place to the Pracheena pandit which he deserves?

உலக பிழைப்பு. உலக பிழைப்பு.

(கௌரவ பதியுதின் மஹ்முது)

(The Hon. Badiuddin Mahmud)

I do not know whether what has been stated by the hon. Member is correct. If that is so, I will look into the matter.

கௌரவ பதியுதின் மஹ்முது உலக பிழைப்பு. உலக பிழைப்பு.

கொழும்பு, பண்டாரநாயக்க மாவத்தையிலுள்ள பாத்திமா முஸ்லிம் மகளிர் ஆங்கில பாடசாலை

FATHIMA MUSLIM GIRLS' ENGLISH SCHOOL AT BANDARANAIKE MAWATA, COLOMBO

பி. கீ. வி. கௌரவ பதியுதின் மஹ்முது. (உலக பிழைப்பு. உலக பிழைப்பு.)

(திரு. பி. ஜி. பி. கௌரவ பதியுதின் மஹ்முது—கொழும்பு மத்தி இரண்டாம் அங்கத்தவர்)

(Mr. P. G. B. Keuneman—Second Colombo Central)

அரசாங்க அமைச்சரவை அங்கு பிழைப்பு: (அ) கௌரவ பதியுதின் மஹ்முது 12, பண்டாரநாயக்க மாவத்தையிலுள்ள பாத்திமா முஸ்லிம் மகளிர் ஆங்கில பாடசாலை எப்பொழுது அரசாங்கத்திற்கு உடமையாக்கப்படும்? (ஆ) இப்பாடசாலையை அரசாங்கத்திற்கு உடமையாக்குவதிலுள்ள காலதாமதத்திற்கான காரணம் என்ன?

கல்வி அமைச்சரைக் கேட்ட வினா: (அ) கொழும்பு 12, பண்டாரநாயக்க மாவத்தையிலுள்ள பாத்திமா முஸ்லிம் மகளிர் ஆங்கில பாடசாலை எப்பொழுது அரசாங்கத்திற்கு உடமையாக்கப்படும்? (ஆ) இப்பாடசாலையை அரசாங்கத்திற்கு உடமையாக்குவதிலுள்ள காலதாமதத்திற்கான காரணம் என்ன?

asked the Minister of Education: (a) When will the Fathima Muslim Girls' English School at 155, Bandaranaike Mawata, Colombo 12, be vested in the Government? (b) What is the reason for the delay in vesting this school in the Government?

වාචික පිළිතුරු

ශ්‍රී බදිඋද්දින් මහ්මුද්

(கௌரவ பதியுதின் மஹ்மூதா)

(The Hon. Badiuddin Mahmud)

(a) The movable property of this school has been vested with effect from 1st October 1962, by Vesting Order No. 1861 of 5th September, 1962. (b) The immovable property, i.e., the land, could not be vested as it is private property rented from a third party.

කෙනමන් මයා.

(திரு. கௌமன்)

(Mr. Keuneman)

Is the Hon. Minister aware that there are cases in Colombo where schools that had been in occupation of private premises on rent have been vested? Why does he not follow that example in this case?

ශ්‍රී බදිඋද්දින් මහ්මුද්

(கௌரவ பதியுதின் மஹ்மூதா)

(The Hon. Badiuddin Mahmud)

I do not think we have vested private property.

කෙනමන් මයා.

(திரு. கௌமன்)

(Mr. Keuneman)

I will bring the cases to the Hon. Minister's notice. I have a second supplementary Question. Does the Government now intend to pay the rent for this school?

ශ්‍රී බදිඋද්දින් මහ්මුද්

(கௌரவ பதியுதின் மஹ்மூதா)

(The Hon. Badiuddin Mahmud)

We have been paying the rent.

කෙනමන් මයා.

(திரு. கௌமன்)

(Mr. Keuneman)

And you will continue to do so?

ශ්‍රී බදිඋද්දින් මහ්මුද්

(கௌரவ பதியுதின் மஹ்மூதா)

(The Hon. Badiuddin Mahmud)

Until we acquire the land.

කෙනමන් මයා.

(திரு. கௌமன்)

(Mr. Keuneman)

Is it your proposal to acquire the land?

වාචික පිළිතුරු

ශ්‍රී බදිඋද්දින් මහ්මුද්

(கௌரவ பதியுதின் மஹ்மூதா)

(The Hon. Badiuddin Mahmud)

We have to, if there is no other land to house the school.

ශ්‍රී ටී. බී. ඉලංගරත්න (වාණිජ, වෙළඳ ආහාර හා නැව් කටයුතු පිළිබඳ ඇමති)

(கௌரவ டி. பி. இலங்கரத்ன—வர்த்தக, வியாபார, உணவு, கப்பற்றுறை அமைச்சர்)

(The Hon. T. B. Ilangaratne—Minister of Commerce, Trade, Food and Shipping)

ශ්‍රී කළානායකතුමනි, 8 වැනි ප්‍රශ්නයට පිළිතුරු දීම සඳහා වුවමනා කරන කරුණු ලැබී නැති නිසා ඒ ප්‍රශ්නයට පිළිතුරු දීමට සුමානයක් පමණ කල් වුවමනා කරනවා.

ඩී. එම්. ගුණසේකර මයා. (බිබිලේ)

(திரு. டி. எம். குணசேக்கர—பிபிலே)

(Mr. D. M. Gunasekera—Bibile)

ශ්‍රී කළානායකතුමනි, මේක ඉතාමත් වැදගත් ප්‍රශ්නයක්. 1960 මාර්තු මාසයේ මහා මැතිවරණයේදී ඡන්ද අපේක්ෂකයකු වශයෙන් තරඟ කිරීම සඳහා එක්තරා මහතකු හෝ අත්සනක් ගසා මේ සමුපකාර සමිතියෙන් සල්ලි අරන් තියෙනවා. මේ පරීක්ෂණය ඉක්මනින් පවත්වන ලෙස මා ඉල්ලා සිටින්නේ මේ නිසයි. බිබිලේ සමුපකාර කොමසාරිස්තුමා දැනටම පිළිතුරු එවා තිබෙන බව මා දන්නවා. ආර්. එම්. ගුණසේකර නමැති පුද්ගලයා මේ සමිතියට රුපියල් 3,000 ක් පමණ දෙන්නට තිබෙනවා. ඔහුගේ පියා රුපියල් හාරදාස් ගණනක් දෙන්නට තිබෙනවා. ඔහුගේ මස්සිනා රුපියල් අටදාස් ගණනක් දෙන්නට තියෙනවා.

කළානායකතුමා

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

තවම මේ ප්‍රශ්නයට උත්තර දී නැහැ. උත්තර දුන්නට පසුව ඔවා කියන්න.

ඩී. එම්. ගුණසේකර මයා.

(திரு. டி. எம். குணசேக்கர)

(Mr. D. M. Gunasekera)

නමුත් මට පෙන හැටියට මේ පිළිතුරු දීම කල් යනවා වගේම පරීක්ෂණය පැවැත්වීමත් කල් යනවා.

වැඩික පිළිතුරු

වැඩික පිළිතුරු

[කෙනමන් මය.]

සැලකිල්ලට භාජනව පවතිද්දී 1961 දෙසැම්බර් 1 වැනි දිනට පසුව වැඩ බැලීමේ පත්වීම් දෙකක් කර ඇත්තේ මන්ද?

நிதியமைச்சரைக் கேட்ட வினா: (அ) அரசாங்கக் கணக்காளர் சேவைக்கு நியமிப்பதற்கு ஆட்களைத் தெரிவு செய்வதற்கான பரீட்சையொன்று 1961, ஜூலை முதலாம் தேதியன்று நடைபெற்ற தென்பதையும் பின்னர் 1961, டிசெம்பர் முதலாம் தேதி திறை சேரியின் பிரதிக் காரியதரிசியைத் தலைவராகக் கொண்ட சபையொன்றினால் 45 பரீட்சார்த்திகளுக்கு நேர்முகப்பரீட்சை நடைபெற்ற தென்பதையும் அவர் அறிவாரா? (ஆ) அதைத் தொடர்ந்து நியமனமெதுவும் செய்யப்படாததேன்? இச்சேவைக்கு எப்பொழுது நியமனங்கள் செய்வதற்கு அரசாங்கம் உத்தேசிக்கின்றது? (இ) 1.7.61 ம் தேதி நடைபெற்ற பரீட்சையினதும் 1.12.61 ம் தேதி நடைபெற்ற நேர்முகப் பரீட்சையினதும் பெறுபேறுகள் இன்னும் பரிசீலனைசெய்யப்பட்டு வருகையில் 1961, டிசெம்பர் முதலாம் தேதியின்பின்னர் இச்சேவைக்கு இரு பதில் நியமனங்கள் செய்யப்பட்டதேன்?

asked the Minister of Finance: (a) Is he aware that an examination was held on 1st July, 1961, for the purpose of selecting candidates for appointment as clerks in the Government Accountants Service and that 45 candidates were subsequently interviewed on 1st December, 1961, by a Board headed by the Deputy Secretary to the Treasury? (b) Why have no appointments been made since then and when does the Government intend to make appointments to this service; (c) Why have two acting appointments been made after 1st December, 1961, to this service while the results of the examination of 1.7.61 and the interview of 1.12.61 are still under consideration?

පෝලියර් මය.

(திரு. போலியர்)

(Mr. Poulier)

(a) Yes. (b) No appointments have been made as the results of the examination have not been made

available, pending a decision by the Cabinet on the degree of proficiency in Sinhala that candidates should possess. (c) These two acting appointments were made owing to the exigencies of the service. These two officers can be reverted to their substantive posts when permanent appointments are made.

කෙනමන් මය.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

In view of the acute shortage of accountants right throughout the Government Service, will the hon. Parliamentary Secretary give us an assurance that there will be no further delay in making such appointments especially when the examination was held over a year ago and the interview was held over eight months ago?

In the absence of the hon. Parliamentary Secretary giving that information, will the Hon. Minister of Finance give the information?

පෝලියර් මය.

(திரு. போலியர்)

(Mr. Poulier)

All I can say is that it will be attended to when a Cabinet decision is reached.

කෙනමන් මය.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

Is the hon. Parliamentary Secretary aware that proficiency in the official language was not one of the qualifications required of the candidates?

පෝලියර් මය.

(திரு. போலியர்)

(Mr. Poulier)

I am not aware.

කෙනමන් මය.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

Is it not possible to make these appointments on the condition that those appointed should learn the official language within a specified period of time? As Chairman of the

වෘත්තික පිළිතුරු

වෘත්තික පිළිතුරු

Public Accounts Committee for a long time, the hon. Parliamentary Secretary knows the position regarding the lack of accountants in Government Service. Will that aspect of the matter be examined?

ଅଧ୍ୟାୟ ଓ ଓଡ଼ିଆ.

(திரு. போலியர்)

(Mr. Poulier)

I shall look into it.

බබ්ලිවි. දහන්‍යායක මයා.

(திரு. டப்ளியு. தகனாயக்க)

(Mr. W. Dahanayake)

Is he aware that the Cabinet has not met after the 24th of last month ?

అభ్యుదయ కేంద్రము.

(திரு. போலியர்)

(Mr. Poulier)

That information is not correct.

උඩුගම මහේස්ත්‍රාත් උසාවියේ අංක 4857
දරණ නඩුව

உடுகம மஜிஸ்ட்ரேட் நீதிமன்ற 4857 ஆம்
இலக்க வழக்கு

CASE NO. 4857 IN UDUGAMA MAGISTRATE'S COURT

12. හෙන්රි ඩබ්ලිව්. දිසානායක මයා.
(හිනිදම)

(திரு. ஹென்றி டப்ளியு. திஸநாயக்க—
ஹினிதூம)

(Mr. Henry W. Dissanayake—Hinduma)

කර්මාන්ත, ස්වදේශ හා සංස්කෘතික කටයුතු පිළිබඳ ඇමතිගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය : (අ) නීති විරෝධී ලෙස පෙරන ලද මත් පැන් තබා ගැනීමේ වරද සම්බන්ධයෙන් එම්. ඩී. ඩැනි නමැත්තෙකුට විරුඬව උඩුගම මහේස්ත්‍රාත් උසාවියේ දී අංක 4857 යටතේ නඩු පවරන ලද බව එතුමා දන්නවාද? (ආ) පැමිණිල්ල භාර නිලධාරියා කවුද? (ඉ) සුරා බදු ගාඩ් කෙනකු දෙපාර්තමේන්තුවෙන් අස්වීම නිසා, පැමිණිල්ල භාර නිලධාරියාට ඉතිරි සාක්ෂි වලින් නඩුව ගෙනයාමට නොහැකිය යන හේතුව පිට 1962.8.9 වැනි දින ඔහු එම නඩුව ඉල්ලා අස්කර ගත් බව එතුමා

දන්නවාද? (ඊ) විත්තිකරු කී වාරයක් උසාවියේ පෙනී සිටියේද? (උ) සුරා බදු ගාඩ් දෙපාර්තමේන්තුවෙන් අස්වූයේ කවදාද? (ඌ) පැමිණිල්ල භාර නිලධාරියා මේ බව මීට කලින් උසාවියට දන්නවා, ගාඩ් දෙපාර්තමේන්තුවෙන් අස් වූවාට පසුවත් විත්තිකරුට බොහෝ වාරයක් උසාවියට පැමිණීමෙන් ඔහුට සිදු වූ හිරිහැර වැලැක් වූයේ තැත්තේ මන්ද?

கைத்தொழில், உள்நாட்டு, கலாச்சார விவகார அமைச்சரைக் கேட்ட வினா : (அ) சட்டவிரோதமாகத் தயாரிக்கப்பட்ட குடிவகையை வைத்திருந்ததற்காக எம். பி. டேனி என்பவர், 4857 ம் இலக்க வழக்கில் உடுகம மாஜின் திறேட் நீதி மன்றத்தில் குற்றஞ்சாட்டப் பட்டாரென்பதை அவர் அறிவாரா? (ஆ) வழக்குத் தொடர்ந்த உத்தியோகத்தர் யார்? (இ) மதுவரிக் காவலாளரொருவர் திணைக்களத்தை விட்டு விலகிவிட்டாரெனவும், எஞ்சியுள்ள சாட்சியைக் கொண்டு வழக்கைத் தொடர்ந்து நடாத்த முடியாதெனவும் காரணம் காட்டி வழக்குத் தொடர்ந்த உத்தியோகத்தர் 9.8.1962 இல் வழக்கை வாபஸ் பெற்றுக்கொண்டாரென்பதை அவர் அறிவாரா? (ஈ) இக்குற்றவாளி எத்தனை தடவைகள் நீதிமன்றத்துக்குச் சமூகங்கொடுத்தார்? (உ) இம்மதுவரிக் காவலாளி திணைக்களத்தை விட்டு விலகியதெப்பொழுது? (ஊ) வழக்குத் தொடர்ந்த உத்தியோகத்தர் இதனை முன்னரே நீதிமன்றத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்து, காவலாளி திணைக்களத்தை விட்டு விலகிய பின்னரும் குற்றஞ்சாட்டப் பட்டவரைப் பல தடவைகளில் நீதிமன்றத்திற்கு வரும்படியழைத்துத் துன்புறுத்திய மையை தவிர்க்காததேன்?

asked the Minister of Industries, Home and Cultural Affairs: (a) Is he aware that a man called M. V. Dannie was charged in the Udugama Magistrate's Court in case No. 4857 for the possession of unlawfully manufactured liquor? (b) Who was the prosecuting officer? (c) Is he aware that the Prosecuting Officer withdrew the case on 9.8.1962, on the ground that an Excise Guard had left the department and that he could not proceed to trial with the balance evidence? (d) How many times did this accused appear in

වාචික පිළිතුරු

[හෙන්රි ඩබ්ලිව්. දිසානායක මයා.]

court? (e) When did this Excise Guard leave the department? (f) Why did not the Prosecuting Officer bring this to the notice of the court earlier and prevent the accused from being harassed by having to come to court on a number of occasions after the guard had left the department?

ගරු මෛත්‍රීපාල සේනානායක (කර්මාන්ත, ස්වදේශ හා සංස්කෘතික කටයුතු පිළිබඳ ඇමති)

(கௌரவ மைத்திரிபால சேனாராயக்க—கைத்தொழில், உள்நாட்டு, கலாச்சார விவகார அமைச்சர்)

(The Hon. Maithripala Senanayake—Minister of Industries, Home and Cultural Affairs)

(අ) ඔව්. (ආ) ගාල්ලේ සුරාබදු ස්ථානයේ සහකාර සුරාබදු පරීක්ෂක වරයා වූ සුරාබදු පරීක්ෂක ඇල්. ඒ. රාජපක්ෂ මහතා. (ඉ) දෙවැනි වූ සාක්ෂි උසාවිය විසින් පිළිනොගන්නා බව දැනගත් විට පැමිණිලි පක්ෂය විසින් නඩුව අස්කර ගන්නා ලදී. (ඊ) විත්තිකරු 9 වාරයක් උසාවියේ පෙනී සිටියේය. (උ) මේ සඳහන් කරන්නේ ඇක්සයිස් ගාඩ් එච්. ඩබ්ලිව්. ප්‍රනාන්දු ගැන නම්, ඔහු 1961.10.10 වැනි දින සේවයෙන් පහ කරන ලදී. (ඌ) සුරාබදු වරදකරුවකු වූ මෙම විත්තිකරු මීට ඉහත තෙවනාවක් උසාවියේ දී වරදකරුව සිටි අතර ඔහුව හිරිහැරයට ලක් නොකරන ලදී. දෙවැනිව ඉදිරිපත් වූ යම් සාක්ෂි අනුව පැමිණිල්ලෙන් නඩුව ඔප්පු කිරීමට යත්න දැරූමුත්, දෙවෙනිව ඉදිරිපත් කරන ලද එවැනි සාක්ෂි කෙරෙහි උසාවිය සැහීමකට පත් නොවූයේයැයි උසාවියේ අදහස් දැනගැනීමෙන් පසු ලද ප්‍රථම ඉඩ ප්‍රස්ථාවේදීම, නඩුව ඉල්ලා අස්කර ගැනීමට පැමිණිලි පක්ෂය ක්‍රියා කළේය. සුරාබදු නිලධාරීන් දෙදෙනා සේවයෙන් පහ කිරීමෙන් පසුව තුන් අවස්ථාවකදී නඩු විභාගය ආරම්භ කරන ලදී. ඉන් එක් අවස්ථාවක් නම් අංක. 49 දරණ 1961 සුරාබදු සංශෝධන පණතේ විධිවිධාන යන් අනුව, සංශෝධිත රපෝර්තුවක් පැමිණිලි පක්ෂයට ගොනු කිරීමට සිදු වූ අවස්ථාව වූ අතර, දෙවැන්න කාලවේලා නොමැති නිසා 62.8.9 වෙනිදාට නඩුව කල්

වාචික පිළිතුරු

දැමූ අවස්ථාවයි. තුන්වැනි වාරයේදී පැමිණිලි පක්ෂය චෝදනාව ඉල්ලා අස්කර ගති.

හෙන්රි ඩබ්ලිව්. දිසානායක මයා.

(திரு. ஹென்றி டப்ளியு. திஸநாயக்க)

(Mr. Henry W. Dissanayake)

දෙපාර්තමේන්තුව කියා තිබෙන්නේ සම්පූර්ණ බොරුවක් බව ඔබතුමා දන්නවාද? නඩුව ඉල්ලා අස් කර ගත්තේ සුරාබදු ගාඩ් දෙපාර්තමේන්තුවේ නැති නිසා ඔහුගේ සාක්ෂිය නැතිව නඩුව ඔප්පු කරන්නට බැරිය කියායි. මගේ ප්‍රශ්නයෙන් ඇහුවේ, ඒ ගාඩ් අස් වුණේ 1961 නම් ඊට පසු අර විත්තිකාරයාව උසාවියට ගෙන වූයේ මක් නිසාද කියායි. නඩුව ඉල්ලා අස් කර ගත්තේ නඩුව අහන්නට වෙලාවක් නොතිබුණු නිසාවත්, උසාවියෙන් කිව්වට වත් නොවෙයි. ඒ නිසා කරුණා කර මේ ගැන තව විභාග කරනවාද කියා දැන ගන්නට කැමතියි.

ගරු මෛත්‍රීපාල සේනානායක

(கௌரவ மைத்திரிபால சேனாராயக்க)

(The Hon. Maithripala Senanayake)

මේ ගැන මම තව සොයා බලනවා.

ඩබ්ලිව්. දහනායක මයා.

(திரு. டப்ளியு. தகராயக்க)

(Mr. W. Dahanayake)

ඇක්සයිස් ඉන්ස්පෙක්ටර් රාජපක්ෂ මහත්මයාට විරුඬව තවත් බරපතල චෝදනා තිබෙන බව ඇමතිතුමා දන්නවාද?

ගරු මෛත්‍රීපාල සේනානායක

(கௌரவ மைத்திரிபால சேனாராயக்க)

(The Hon. Maithripala Senanayake)

නැහැ.

ඩබ්ලිව්. දහනායක මයා.

(திரு. டப்ளியு. தகராயக்க)

(Mr. W. Dahanayake)

දැන් දැනගෙන කරුණා කරලා ඒ තැනැත්තා පන්නා දමන්න.

ගරු බදිඋද්දීන් මහ්මුද්

(கௌரவ பதியுதீன் மஹ்முது)

(The Hon. Badiuddin Mahmud)

On behalf of the Hon. Minister of Transport and Works, I ask for time to answer Question No. 13.

නිවේදනය

වෛද්‍යාචාර්ය ඩබ්ලිව්. ඩී. ද සිල්වා

(டொக்டர் டப்ளியூ. டி. சில்வா)

(Dr. W. D. de Silva)

What is the meaning of this, Mr. Speaker? You must preserve Order in the House. The Hon. Minister of Transport and Works has not come, his Parliamentary Secretary has not come, and another Hon. Minister is asking for time to answer the Question.

ප්‍රශ්නය මතු දිනකදී ඉදිරිපත් කිරීමට නිශේශ කරන ලදී.

නිවේදනය

அறிவிப்பு

ANNOUNCEMENT

කමානායකතුමා

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

I desire to refer to the complaint by the hon. Parliamentary Secretary to the Minister of Defence and External Affairs made on the 5th September, 1962, that the "Ceylon Daily News" was guilty of a breach of the Privileges of this House in that in an article published in that newspaper on that day it had been represented that he had raised an issue of breach of Privilege earlier in relation to a statement made by the Deputy-Speaker and that I had held that such statement did not constitute a breach of Privilege.

The hon. Parliamentary Secretary submitted that this was a distortion of what had taken place which should not be permitted and desired action to be taken for an adequate retraction to be made.

I have sent for and questioned the editor of the newspaper concerned who informs me that the reporter who was responsible for the article in question had misunderstood what had occurred in the House and had made a *bona fide* mistake in thinking that it was the hon. Parliamentary Secretary who had raised the issue of Privilege. He had warned the reporter concerned against a repetition of a mistake of this nature and had

වරප්‍රසාද පිළිබඳ ප්‍රශ්නය

published an apology in the issue of the "Ceylon Daily News" of the 6th September, 1962.

He has in addition addressed to me a letter dated the 10th September in which he has tendered his sincere apologies to this House for the mistake.

I have warned the editor that the utmost care must be taken in reporting the proceedings of the House and have asked him to see that they are accurate and fair. I do not think the matter calls for any further action.

වරප්‍රසාද පිළිබඳ ප්‍රශ්නය: 1962

සැප්තැම්බර් 10 වන දින

“ලංකාදීප”යේ වාර්තාව

சிறப்புரிமை வினா : 1962, செப்டெம்பர் 10 ஆம் தேதிய “லங்கா தீப” வினாள்ள அறிக்கை

QUESTION OF PRIVILEGE: REPORT IN “LANKADIPA” OF 10TH SEPTEMBER, 1962

වෛද්‍යාචාර්ය ඩබ්ලිව්. ඩී. ද සිල්වා

(டொக்டர் டப்ளியூ. டி. சில்வா)

(Dr. W. D. de Silva)

I wish to raise a matter of Privilege. The "Lankadipa" of 10th September, 1962, contains a report about Parliament. I would like you to look into this matter as earlier too such things have occurred.

කමානායකතුමා

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

I will look into the matter.

වෛද්‍යාචාර්ය ඩබ්ලිව්. ඩී. ද සිල්වා

(டொக்டர் டப்ளியூ. டி. சில்வா)

(Dr. W. D. de Silva)

I will read to you the relevant paragraph about the cut in the rice ration :

“හාල් සලාකය අඩු කිරීම පිළිබඳ ගාල ශේච්චිය පාර්ලිමේන්තුව තුළ හට ගත් එකක් මිස මහජනයා අතරින් පැනනැගුණු එකක් නොවේයයිද අගමැති සිහිපත්විය.”

වරප්‍රසාද පිළිබඳ ප්‍රශ්නය

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1962-63

—කාරක සභාව

[වෛද්‍යාචාර්ය ඩබ්ලිව්. ඩී. ද සිල්වා]

“ශාල” means “cattle-shed”.

In fact the hon. Member for Ratnapura (Mr. D. P. R. Weerasekera) mentioned yesterday that an officer in his area had said that buffaloes had been sent to Parliament. The newspapers report that the Hon. Prime Minister has made this statement. It is the report of a speech made by the Hon. Prime Minister. I want you to look into this matter.

Previously the hon. Member for Galle (Mr. W. Dahanayake) had been pulled up by Mr. Speaker for having made a similar statement when he had referred to the Parliament as a *bali maduwa*. You will see in the OFFICIAL REPORT of 13th July, 1949, Vol. 6 column 21-28 that the Hon. Speaker at that time appointed a Select Committee consisting of Mr. Albert F. Peiris, Mr. H. R. U. Premachandra, Mr. S. A. Pakeman and Mr. H. Sri Nissanka, K. C. to investigate this matter.

I would like you to investigate the matter I have raised.

කථානායකතුමා

(ආපාතායකර්)

(Mr. Speaker)

Will you please see me in my Chambers at 12 o'clock?

වෛද්‍යාචාර්ය ඩබ්ලිව්. ඩී. ද සිල්වා

(දොරාදර් උප්පාය. ඩී. ඩී. සිල්වා)

(Dr. W. D. de Silva)

Yes.

කේ. එච්. ජී. ඇල්බට් මයා. (බෙන්තර-ඇල්පිටිය)

(තිරු. ජේ. ඒ. ජී. ඇල්බට්—පෙන්නර-ඒල්පිටිය)

(Mr. K. H. G. Albert—Bentara-Elpitiya)

කාල ගෝචරිය කියා මිසක් ශාල ගෝචරිය කියා වචනයක් නැහැ.

වෛද්‍යාචාර්ය ඩබ්ලිව්. ඩී. ද සිල්වා

(දොරාදර් උප්පාය. ඩී. ඩී. සිල්වා)

(Dr. W. D. de Silva)

පත්‍රයේ නියෝග එකයි මම කියමිනි.

ඇල්බට් මයා.

(තිරු. ඇල්බට්)

(Mr. Albert)

පත්‍ර කාරයන්ට මිනි එකක් දාන්න පුළුවන්.

වෛද්‍යාචාර්ය ඩබ්ලිව්. ඩී. ද සිල්වා

(දොරාදර් උප්පාය. ඩී. ඩී. සිල්වා)

(Dr. W. D. de Silva)

ඒ නිසා තමයි, පත්‍ර කාරයන්ගෙන් අහන්න කියන්නේ; තමුන්නාන්සේගෙන් නොවෙයි.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1962-63

ඉතුරුකිරීමේ මණ්ඩලය, 1962-63

APPROPRIATION BILL, 1962-63

කාරක සභාවෙහිදී සලකා බලන ලදී.—[ප්‍රතිපත්ති 10]

කථානායකතුමා මූලාසනයෙන් විස.

95 වන ශීර්ෂය.—කෘෂිකම්, ඉඩම්, වායුමාලි සහ විදුලිබල අමාත්‍යවරයා

තලිසු 95.—කමත්තොල්ලි, කාණි, තීර්ප් පාසන, මින්නිසා අමාත්‍යවරයා

HEAD 95.—MINISTER OF AGRICULTURE, LAND, IRRIGATION AND POWER

1 වන සම්මතය.—කායාර් මණ්ඩලයේ පෞද්ගලික පඩි නඩි සහ අනිකුත් දීමනා, රු. 5,80,826

වාර්තාප්‍රකාශන මූල. 1.—පාණිඥානාගාරිණි ඇතුළු කුරිය වෛතනිකයා පිරිසෙයින්, ආපා 5,80,826

Vote No. 1.—Personal Emoluments and other Advances of Staff Rs. 5,80,826

1 වන උප ශීර්ෂය.—සේවක සංඛ්‍යා සහ වැටුප්, රු. 3,60,390

උප තලිසු 1.—නාමිකර් කොටුප්පා සම්පාදන, ආපා 3,60,390

Sub-head 1.—Cadre and Salaries Rs. 360,390

ඉදිරිපත් කරන ලද සංශෝධනය—[සම්ප්‍රතිපත්ති 6]

“That the Vote be reduced by Rs. 10 in respect of sub-head 1, item ‘Minister’.” —[ඩී. ඩී. ඇල්. මණ්ඩලික මයා.]

—කාරක සහාය

(Mr. Keuneman)

It seems to me that not enough work is being done on improving the ploughs of this country and using cheaper and more effective methods, depending on local talent and material, to get a better return. Some time ago the department introduced a very cheap plough from China which could be made locally. It was tried out in some places. I do not know what happened to that experiment; if the Minister would tell us, I should be glad.

Digitized by Noolaha

It is a transplanting machine.

(Mr. Keuneman)

I now turn to another question of policy. You will recall that in the 1961 Throne Speech the Government announced its intention to achieve self-sufficiency in certain subsidiary foodstuffs like chillies, onions and potatoes within a period of three years. I should like to know from the Minister what has happened in this regard, because the figures that are supplied to us in the draft three-year implementation programme indicate that this policy is not being implemented and, in actual fact, that the efforts of the Government, if any, have foundered on the rocks. You know that 34 per cent. of the value of all our food imports is spent on items like these—subsidiary foodstuffs—and one would have thought that there would have been a serious effort to improve production in this regard. But the import figures do not seem to indicate this. I have not been able to find any production figures relating to 1961, but the import figures are very distressing. What is the position in the first year of the three-year period laid down for self-sufficiency in chillies, onions and potatoes? As far as imports of dried chillies are concerned, we find that there has been a slight decrease

[කෙනමන් මයා.]

in the volume of imports; between 1960 and 1961 the imports, by volume, decreased by 5,000 cwt. But we still pay nearly Rs. 33 million on imports, and import values have gone up. I do not know whether this is due to an increased production of chillies or whether this is due to an overall policy of the Government of reducing administratively imports into the country under the direction of the Ministry of Finance for the purpose of reducing the drain on foreign exchange. I know, for instance, that, in the case of dried fish, there was a reduction of some Rs. 31 million last year on imports from India. This was not as a result of any shortage of supplies but as a result of a deliberate policy of keeping down imports. And the same policy prevailed in the matter of staggered imports of rice. Import policy was being carried out in such a way that the main consideration was that of controlling the drain on foreign exchange rather than meeting consumer needs in this country.

I do not know whether the decrease of 5,000 cwt. in the matter of the import of dried chillies is due to increased production or whether it is a result of the arbitrary policy the Government follows in restricting imports of food.

However, in regard to potatoes and onions, the situation is definitely worse. Between 1960 and 1961 the imports of potatoes increased by 74,000 cwt. and we had to pay Rs. 1.3 million more for this. The total value of potatoes imported in 1961 was Rs. 20.4 million. Between 1960 and 1961 the import of red onions increased by 9,000 cwt. and the total value of the imports of red onions in 1961 was Rs. 2.8 million. In the case of other onions, between 1960 and 1961 there was an increase in imports of 19,000 cwt. and the value of imports increased by Rs. 3.2 million. The total value of imports of onions other than red onions in 1961 was Rs. 18.4 million. If you look at those figures, you must conclude that the plan to

—කාරක සභාව

reach self-sufficiency in subsidiary foodstuffs in three years is flopping badly. What is this due to? Is it due to the fact that you only make speeches and never do anything in practice? Is it due to the fact that you still invest all your money on paddy production and ignore the need for a rapid production of subsidiary foodstuffs? Or is it due to some other reason?

I should like the Hon. Minister to enlighten us on this matter. Will he please tell us why his plan is flopping? Why are you not able to carry out your promise to increase the production of subsidiary foodstuffs such as those I have mentioned? How do you intend getting over these difficulties? I know that some people say that the increase in imports is due to the increase in population.

ශ්‍රී සී. පී. ද සිල්වා

(கௌரவ சீ. பி. டி. சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

Increased consumption.

කෙනමන් මයා.

(திரு. கௌமன்)

(Mr. Keuneman)

Even if that is so, which I doubt very much, the position is that your plan is showing no increase in production. I think that this policy is a good policy. It should be pursued with the greatest vigour and effort. But unfortunately in this field too, like in all the other fields of agricultural activity, there is a thoroughly dispirited, lackadaisical, enervated approach to the problem. Things are just drifting along. There seems to be no dynamism, no drive, from the Minister and right throughout the Ministry and its Departments. As a result, we are in this unhappy position where we still depend to a very great degree on the imports of rice, subsidiary foodstuffs and fish from abroad and, as a result, see our foreign assets run down on the purchase of articles of consumption which we should have produced in this country in sufficient quantities

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1962-63

—කාරක සභාව

long ago. In fact, it is one of the great indictments on the work of the Ministry of Agriculture, Land, Irrigation and Power that we should be in the parlous position that, in order to save Rs. 55 million of foreign exchange, the only proposal the Government can put forward is that of cutting half a measure from the subsidised ration of rice.

I said when I started, that the work of this Ministry does not touch my constituency very much. May I mention one matter where it does touch my constituency; but not peculiarly my constituency. It is also a general policy of the Ministry. I refer to milk production. The present policy of the Government in the matter of the production and sale of milk is a complete confession of failure. To my mind they condemn themselves out of their own mouths. The consumption of milk products of all types is terribly low in Ceylon. I think it is about 3 ozs. per head per day. This includes not only fresh milk but powdered milk, condensed milk, curd and various types of milk products. We spend Rs. 72 million a year on importing milk products into this country but the Milk Board cannot sell even the meagre amount of fresh milk that it buys from producers here. Is that not a standing condemnation of the work of this Ministry and the policies of this Government? What a fantastic situation! 3 ozs. of milk per day per head is the average consumption. Rs. 72 million a year is spent on importing dried milk and condensed milk. But even the fresh milk produced in this country and bought by the Milk Board cannot be sold completely. What does the Government propose to do?

ශ්‍රී ඩී. පී. ද සිල්වා

(කෙළරාම පී. ඒ. ඩී. සිල්වා)

(The Hon. C. P. de Silva)

That position has been put right because the milk feeding centres which were distributing milk imported through the Health Department are now distributing fresh milk.

කෙනෙත් මයා.

(කී. ඩී. කෙනෙත්)

(Mr. Keuneman)

The Government announced in the Throne Speech and later in the Budget that they are going to set up two plants. The first is a condensed milk plant at Welikande with an intake of 86,000 pints a day. This is supposed to be ready by 1962-63. The second plant is to be a spray-drying plant in Nuwara Eliya to make powdered milk. It will have an intake of 20,000 pints a day. If you have now diverted a certain amount of unsold fresh milk to the milk feeding centres, do you say that you are now going to abandon these two projects? No. On the contrary, you are going ahead with these plants. Has the Government seriously brought its mind to bear on the question why it is not possible to market fresh milk? A great deal of the activities of the Milk Board is in and around the city of Colombo, although it is opening centres in other places.

You can never tackle this question of the sale of fresh milk successfully unless you have a definite policy in regard to the import of powdered milk. The Government for some reason does not want to touch the question of imported powdered milk. But I feel that it is absolutely necessary to review the whole position regarding the import of powdered milk and reduce this import in some way or other because the unnecessarily large import of powdered milk is one of the main reasons why we are not able to sell our fresh milk. I know that milk is something associated with babies and children, and, therefore it is a subject that can arouse great sentimental feeling among people. But the point is that we are spending far too much money importing powdered milk.

The second matter to note is that this powdered milk is largely consumed by the middle and upper classes and in the tea boutiques. I do not think our average villager and

average worker consume much

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1962-63

—කාරක සභාව

[කෙනමන් මයා.]

powdered milk. They certainly consume condensed milk where they do consume milk, but it is really other social classes who generally consume powdered milk. I am not speaking here of infant foods. A great deal of the powdered and skimmed milk that is brought into this country is also used to adulterate the fresh milk which is sold to the Milk Board. Everybody knows this.

The Government seems to be terrified to touch the import of powdered milk. If you take some definite steps to control the import of powdered milk, you can push ahead with the sale of fresh milk. It is far better to sell fresh milk to the people of Ceylon and to increase the consumption of fresh milk.

I do not want to discuss the scheme to manufacture condensed milk, because I think it is a good one. Do you know that we are importing something like twenty-four different brands of condensed milk into this country at prices ranging from about 40 cents to 95 cents a tin C. I. F. in Colombo? There are two things that you can bring into Ceylon without difficulty. One is drugs. You can import anything into Ceylon if you call it a drug. The second thing is milk. I am not talking of infants food; I am talking of powdered milk.

ශ්‍රී සී. පී. ද සිල්වා

(කෙළරාච්ඡි. පී. ඩී. සිල්වා)

(The Hon. C. P. de Silva)

The question of limiting the imports of powdered milk has been examined. The Government is of opinion that until we get our condensed milk plant going it will not be safe to take any action to restrict imports.

කෙනමන් මයා.

(කිරු. කෙනමන්)

(Mr. Keuneman)

Till you get your condensed milk plant going, your fresh milk is going to waste. What is happening?

Either the milk is going to waste or else the Milk Board is reducing its purchases from dairymen in various ways.

ශ්‍රී සී. පී. ද සිල්වා

(කෙළරාච්ඡි. පී. ඩී. සිල්වා)

(The Hon. C. P. de Silva)

We have stopped the import of milk by the Department of Health, and we are supplying the milk feeding centres with fresh milk.

කෙනමන් මයා.

(කිරු. කෙනමන්)

(Mr. Keuneman)

That is one way of getting out of the difficulty, but the basic problem is that you must take some action to control the import of powdered milk. Without taking such action, you cannot get far. May I say that your aim should be to sell fresh milk cheap to the people. To start with, this can be done easily in the City of Colombo because there is not much transport involved. Go ahead with your condensed milk scheme; and if you have further surpluses, by all means go ahead with your spray-drying plant for powdered milk. But surely the first emphasis must be on the sale of fresh milk?

Secondly, the Government must take a serious decision on the question of milk production. In the case of paddy and subsidiary food-stuffs, a large number of subsidies, guaranteed prices and other incentives exist. How do you expect to develop milk production without giving producers any incentives? Fodder is not being produced. In fact, they are delaying the erection of the flour mill, saying that they do not know what to do with the bran.

වෛද්‍යවාර්ග්‍ය එස්. ඒ. වික්‍රමසිංහ (අකුරෙසා)

(දොරාදර් ගස්. ආ. වික්‍රමසිංහ—අකුරෙසා)

(Dr. S. A. Wickremasinghe—Akuressa)

Until they get orders from foreign countries they do not want to start the flour mill.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1962-63

—කාරක සභාව

කෙනමන් මයා.

(තිரு. කෙනමන්)

(Mr. Keuneman)

There must be some incentive given to the producers of milk. Milk and fish have been the Cinderellas of agriculture. They have been left to the initiative of any person who can scrape a living by selling milk or catching fish. But, in my opinion, these activities also need incentives and planned help. Foreign exchange to the value of Rs. 150 million is spent every year on importing fish and milk products into this country. Absolutely no incentive is given in either of these fields to increase production. The only incentive is given to a few businessmen to make commissions out of the fish caught by Japanese around our shores.

I ask the Government to take a serious attitude to this question and to work out some form of incentives. Even if you cannot give them a subsidy, give these producers relief in taxes or in some other way. It is absolutely essential.

Secondly, as a result of the Milk Board not being able to dispose of its purchases, all sorts of vexatious practices are being carried on against some of these dairy-owners. Some of them have to be watched like hawks. But, some of the minor officials—I am not blaming the people at the top in this matter—quite unnecessarily harass these gentlemen. I know of a case of a Sinhalese gentleman in my constituency residing at Layards Broadway, Grandpass, who runs a dairy. Four or five times, the Milk Board has refused to buy his milk on the ground that he was three or four minutes late in starting the milking. It is quite unnecessary harassment. He has to throw away the milk.

But all this arises from the basic problem that the Milk Board does not want to buy milk if it can avoid it because it does not know where to sell it. I do hope that the whole question of milk production and sales

is thoroughly reviewed. Please try to sell fresh milk as much as you can, and then on the basis of incentive and increased production, go ahead with your condensed milk and powdered milk projects. You will certainly earn money on them, but you must think not only of money; you must think also in terms of the production of agricultural commodities and improving the health of our people.

I turn to the question of sugar. It is one of the major scandals of this Ministry. We have referred to this matter in detail earlier. So, I am not going to discuss this in very great detail now. The position about sugar is a scandal with which the Ministry seems not in the least concerned. I never saw such a happy-go-lucky attitude as on the part of this Minister towards the production of sugar.

Sir, what is the position? We have two excellent sugar factories, at Gal Oya and Kantalai, both are first class factories, among the best factories in South East Asia. The Government has not only put up these factories, it is now expanding those factories by adding alcohol plants. I think they are both completed.

ශ්‍රී සී. පී. ද සිල්වා

(කෙනමන් මයා)

(The Hon. C. P. de Silva)

That is necessary for the factories.

කෙනමන් මයා.

(තිரு. කෙනමන්)

(Mr. Keuneman)

Yes, it is necessary. But what is more necessary for the factory is the sugar cane. What is the good of having an alcohol plant and a sugar factory, if you do not have cane? And that is precisely what is happening. Do you know that since 1952, only 8,200 acres have been planted with sugar cane according to their own figures.

Let me show you how much behind target they are, on the basis of their own admission. In 1961, according

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1962-63

—කාරක සභාව

[කෙනමන් මයා.]

to the tortoise-like, snail-like progress of the Ministry in the matter of sugar cane planting, they were expected to harvest 9,800 acres of cane yielding 34,300 tons of cane, or 3.5 tons of sugar cane per acre. That was the target. But what was the actual position in 1961? There were only 2,000 acres harvested as against 9,800 that should have been harvested, according to the target. The yield was 2,297 tons of cane in 1961 as against 34,800 tons of cane which was the target for 1961. And the production of sugar per acre was only 1.4 tons in 1961 as against the target of 3.5 tons.

Now, Sir, one would have expected in this situation, that this Ministry would start a crash programme to grow sugar cane. But what do we see? Look at the confession of bankruptcy in the Draft Short Term Implementation Programme:

"It has been decided to slow down the rate of expansion."

ශ්‍රී ඩී. පී. ද සිල්වා

(கௌரவ சீ. பி. டி சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

That refers to the Second Kantalai Sugar Factory and not to the Gal Oya Sugar Factory.

කෙනමන් මයා.

(திரு. கௌமன்)

(Mr. Keuneman)

You are slowing down everywhere. What is your programme? In the whole three-year programme, your total target is to produce 12,340 tons of sugar by 1964 or 7½ per cent. of Ceylon's total requirements. Snails and tortoises are Olympic runners compared to you! And you call this a programme.

They blame wild elephants and wild boars. It is your wild policies that are responsible for this situation, your policy of utter irresponsibility in the matter of pushing ahead with the sugar cane cultivation. You seem to be thoroughly satisfied with this situation. Your officials are thoroughly satisfied with this situation. But I do not think this House can be satisfied with this situation.

The S. L. F. P. got a drubbing at Mutur and a very big drubbing at Kantalai. I am not in the least surprised. The people who are working in the Sugar cane fields and others in the factory have no reason to be thankful to this Government, not only are they being given a raw deal but the whole country is being given a raw deal.

Last year the rate of clearing was 120 acres a month at Kantalai and this year it is going to be 50 acres a month. The Hon. Minister says I was wrong in saying they have decided to slow down the rate of expansion. The Soviet people who are working there have not been given the supply assistance they require. The skilled mechanics required at the factory to repair the machinery for clearing have not been supplied. That is the position. The machines are still in the crates. You have brought down your clearance programme from 150 acres to 50 acres and yet you talk big of expansion. It is utter criminal folly. The whole situation over sugar production is a disgrace. The Minister deserves a Vote of No Confidence on this matter.

පී. ආ. 11

Land that has been cleared early is now in jungle. Manuring and fertilizing have not been done properly. When I was at Kantalai, I found that near the road there was very good cane and when I went a little further into the plantation I found stunted shrubs because the fertilizer has not been used properly.

The officials there are not thinking of growing sugar cane. They want to fight pigs and elephants. What they need is brain-washing. The people who are in charge of the sugar project need to be thoroughly shaken up. They should be thrown out and another set of people put to work. I vehemently protest at this state of affairs.

You spend sixty to seventy million rupees a year importing sugar, and that is merely because the white sugar

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1962-63

—කාරක සභාව

supplied by the socialist countries is imported at the low rate of 18 cents per pound. Why on earth are you importing sugar at all? We should be manufacturing our own sugar. The Government deserves to be most sharply criticized in this matter.

My last point: What is happening to the Cotton Project? Are you going to repeat what has happened with regard to sugar in the matter of cotton also? You have put up a spinning mill at Veyangoda, an automatic mill. You are putting up another mill with Chinese aid. You have electronic gadgets and what not! But you are not growing a pod of cotton. You say that you are going to set aside 10,000 acres for cotton in the Hambantota District. But you are now engaged in a dispute about the sites, as to whether it is better to grow the cotton in Hambantota or in Mannar. They might as well grow it in both places.

ශ්‍රී සී. පී. ද සිල්වා

(කෙළරඹ ජී. ජී. ඩී. සිල්වා)

(The Hon. C. P. de Silva)

It is grown in both places.

කෙනමන් මයා.

(ති.රු. කෙනමන්)

(Mr. Keuneman)

Once you select the site you must grow the cotton. Otherwise you will have two beautiful textile factories without any cotton, like the two beautiful factories for the manufacture of sugar without the sugar cane. They are there as a monument to the folly of the Minister.

It is absolutely necessary that growing the raw material and building the factory should go together. By the time our factories come up the raw material for them should be ready. And this is where the Ministry of Agriculture must be most sharply criticized. I hope that the Government will show some change in its position and that the Hon. Minister himself will change. As far as agriculture is concerned, his eyes are

still in the back of his head. He is not looking forward. He must either turn about or do something to get ahead with the job and ginger up his Ministry. You are just carrying on in the happy-go-lucky old way and as a result of it this country is in the unfortunate situation in which we see it now. Lack of results in the food production drive—on which the greatest amount of money has been spent and the greatest amount of money wasted—has brought us to the position where we have to worry about Rs. 55 million worth of foreign exchange because we find that we cannot balance the Budget. The Government cannot even find the means to finance the Rs. 130 million unfinanced Budget deficit. That is why I say that agriculture is one of the main items on which there has got to be re-thinking and reorganization. I am very sorry to say that there is still no concrete evidence that this is happening.

ඩී. එම්. ගුණසේකර මයා.

(ති.රු. ඩී. ඒම්. ගුණසේකර)

(Mr. D. M. Gunasekera)

ශ්‍රී සභාපතිතුමනි, මා නියෝජනය කරන කොට්ඨාශය පිටිසරබද ප්‍රදේශයක් නිසා එවැනි ප්‍රදේශ කෙරෙහි විශේෂයෙන් බල පවත්වන මෙම වැය ශීර්ෂය යටතේ වචන සවලපයක් කතා කරන්නට මට ඉඩ දීම ගැන මම පළමුවෙන්ම තමුන්නාත් සේට මගේ ස්තූතිය පිරිනමනවා. මා වැඩි වශයෙන්ම කරුණු ඉදිරිපත් කිරීමට අද හස් කරන්නේ වාරි මාර්ග සම්බන්ධ යෙනුයි.

බිබිලේ ප්‍රදේශය පුරාණයේ සිටම ගොවිතැන සම්බන්ධයෙන් ප්‍රසිද්ධියක් උසුලනවා. මේ ප්‍රදේශයේ වී ගොවිතැන ඉතාම සරුවට කෙරුණු කාලයක් තිබුණු බව කියන්නට පුළුවනි. වෙන එකක් තමා වෙල්ලස්ස යන නමින් පුරාණ කාලයේ සිට මේ ප්‍රදේශය හඳුන්වන්නට පටන් ගත්තේ මොන කාරණයක් නිසාදැයි තමුන්නාත්සෙන් දන්නවා ඇති. වෙල් හෙවත් කුඹුරු ලක්ෂයක් තිබුණු ප්‍රදේශයක් නිසයි මේ ප්‍රදේශයට වෙල්ලස්ස යන අන්වර්ථ නාමය ලැබුණේ. එදා තත්ත්වයේ සහ අද තත්ත්වයේ විශාල

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1962-63

—කාරක සභාව

[ඩී. ඇම්. ගුණසේකර මයා.]

පරතරයක් තිබෙන බව කියන්නට සිදු වීම ගැන මා කනගාටු වෙනවා. අද මෙහි තිබෙන්නේ බොහොම සුළු කුඹුරු ප්‍රමාණයක් පමණයි. එදා වෙල්ලස්ස අද “වල් බිස්සක්” බවට පත් වී තිබෙන බවයි කියන්නට තිබෙන්නේ.

වෛද්‍යාචාර්ය ඇස්. ඒ. වික්‍රමසිංහ

(டொக்டர் எஸ். ஏ. விக்ரமசிங்ஹ)

(Dr. S. A. Wickremasinghe)

අද වල් සතුන් බෝ කරනවා.

ඩී. එම්. ගුණසේකර මයා.

(திரு. டி. எம். குணசேகர)

(Mr. D. M. Gunasekera)

ගරු ඉඩම් සංවර්ධන ඇමතිතුමා සුළු වාරි මාර්ගවලට නම් සැලකිය යුතු මුදලක් දුන්නා. එදා සිංහලේ රජකාලෙ අපේ මුතුන්මිත්තන් වතුර ගත් වැව් අමුණු කීපයක් බිබිල ප්‍රදේශයේ තිබෙනවා. ඒවා අලුත්වැඩියා කර වැඩි දියුණු කළ යුතුයි. ඒ සම්බන්ධ තොරතුරු ගරු ඇමතිතුමා වෙත මා ඉදිරිපත් කළා. මොරබද්ද සහ මොනරවාන නාගල යනුවෙන් වැව් තිබෙනවා. ඒවා වෙනුවෙන් විශාල මුදලක් වියදම් කර තිබෙන නමුත් ඒවායින් සැහෙන තරම් වතුර ගන්නට පුළුවන්කමක් නැහැ. ඒ නිසා මා තවත් යෝජනාවක් ඉදිරිපත් කළා. අකුරුස්සෙ ගරු මන්ත්‍රීතුමා කවදත් ගල්ඔය ගැන සඳහන් කරනවා. ගල්ඔය පිරෙනවාය කියා වෙනත් වැව් කණ්ඩියක් බදින්නට ඕනෑය කිව්වා. මාත් එහෙම කිව්වා. එහෙම කළොත් වෙල්ලස්සට වතුර ගන්නට පුළුවන් වේවි. මා ඒ යෝජනාව ඉදිරිපත් කළ නමුත් ඒ සඳහා හැතැප්ම දොළහක් දුර වතුර ගෙන යාමට සිදු වන නිසා විශාල වියදමක් යන බවත් ඉන්ජිනේරු මහත්මයා කියනවා. පුරාණ කාලෙ ඔහොම ඉන්ජිනේරුවන් සිටියේ නැහැ. ඒ වුණත් අපේ මුතුන්මිත්තෝ ඇළවල් කපා වතුර ගත්තා.

වෛද්‍යාචාර්ය එස්. ඒ. වික්‍රමසිංහ

(டொக்டர் எஸ். ஏ. விக்ரமசிங்ஹ)

(Dr. S. A. Wickremasinghe)

ගල්ඔයට කෝටි තුනක් ගියා එක ඇළක් කපන්න.

ඩී. එම්. ගුණසේකර මයා.

(திரு. டி. எம். குணசேகர)

(Mr. D. M. Gunasekera)

හැතැප්ම 50 ක් හෝ 500 ක් හෝ කපා වුවත් අපට වතුර දෙන්න ඕනෑ. නියම විධියට වතුර ලැබුණොත් තමයි ගොවිතැන සරුවට කෙරෙන්නේ. දැනට වඩා හොඳින් ගොවිතැන් වැඩ කෙරෙන්නට නම් වතුර ලැබෙන්න ඕනෑ. ගල්ඔයේ බුල්බෝසර් නම් වැක්ටර් විශාල ගණනක් තිබෙනවා. ඒවායින් අපටත් ප්‍රයෝජන ගන්න පුළුවනි. නටබුන් වී ගිය පැරණි වැව් අමුණු කීපයක්ම මගේ කොට්ඨාශයේ තිබෙනවා. පස් කපා දැමීමෙන් පසුව ඒ අමුණු ආදිය හදා ගත්තම අපට ඕනෑ තරම් වතුර ලැබෙනවා ඇති. වැඩ කරන්නට පුළුවන් උදවිය ඕනෑ තරම් අපේ ගම්වල ඉන්නවා. අපට බුල්බෝසරයක් දෙනවා නම් අත්හදා බලන්නට පුළුවන් වේවි. ගරු ඇමතිතුමා මගේ ඒ ඉල්ලීම පිළිගෙන අපට බුල්බෝසරයක් දීමට පොරොන්දු වෙනවාද කියා මතක් කරන්නට කැමතියි.

ගොවිතැන් දියුණු කිරීම සඳහා වාරිමාර්ග වැඩි දියුණු කිරීම සම්බන්ධයෙනුත් නොයෙක් නොයෙක් සැලැස්මවල් තිබුණා. පස් අවුරුදු සැලැස්මක් තිබුණා. දැන් තුන් අවුරුදු සැලැස්මක් තිබෙනවා. ඔය සැලැස්මවල් ඉදිරිපත් කළේ සමාජවාදී වැඩ පිළිවෙළක් අනුව සංවර්ධනය කිරීමට නම් ඔය අධිරාජ්‍යවාදීන්ගේ කාලෙ පුහුණු වූ, අධිරාජ්‍ය වාදීන්ගේ යුගයට ඔබ්බ විධියට හැඩ ගැසුණු නිලධාරීන් ඉන්න තෙක් ඉඩක් ලැබෙන්නේ නැහැ. වංක අදක්ෂ, අලස නිලධාරීන්ගෙනුත් ඔය සංවර්ධන වැඩ කෙරෙන්නේ නැහැ. ඔය උදවියගෙන් නම් කවදාවත් ඉඩම් සංවර්ධනය හරියාකාර කෙරේය කියා හිතන්නට බැහැ. ඒ නිසා ඔය අධිරාජ්‍යවාදී ක්‍රමයට හැඩ ගැසුණු නිලධාරි පිරිස අයින්කර ඒ වෙනුවට සමාජවාදී ක්‍රමයට හැඩ ගැසුණු, අවංක, දක්ෂ, ක්‍රියාශීලී නිලධාරීන් පත් කර ගත්තොත් රජයේ ප්‍රතිපත්ති හරියාකාර ක්‍රියාත්මක කරන්නට පුළුවන් වේවි. එසේ නොකළොත් අපට සදහටම මේ විධියටම දුක සේ ඉන්න සිද්ධ වේවි.

මගේ කොට්ඨාශයේ ඉහළ නාමල්ඔය නමින් කොලනියක් තිබෙනවා. මේ ලඟදී මහජනයා නැතිනම් දුප්පත් අය ගිහිත්

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1962-63

—කාරක සභාව

එහි පදිංචි කෙරෙව්වා. නමුත් ඒ මිනිසුන්ට කුඹුරු වැඩ කරන්නවත් වතුර පොදක් ලබා ගන්න පුළුවන් කමක් නැහැ. එදා හිටපු ඕවසියර් නිලධාරියා දෙපාර්තමේන්තුවට කිව්ව, වතුර නියෝගවය කියා. එයා හිටියේ මොණරාගලයි. වැස්ස නියෝග දවසකට එයා නාමල් ඔයට ගිහින් විදානෙ කෙනෙකුගෙන් අහනවා, “විදානෙ මහත්මයා, කොහොමද වතුර ආවද?” කියල. වැස්ස දවස නිසා ඒ මනුස්සයන් කියනව, “ඔව් මහත්තය, ඊයෙ පෙරේද වතුර ආව” කියල. ඊට පස්සෙ නිලධාරියා දෙපාර්තමේන්තුවට කියනව, වතුර නියෝගව කියල. අන්තිමට ලක්ෂ ගණනක් වියදම් කරල අමුණක් බැන්ද. ඇළ කැපුවෙ අමුණට උඩහින්. වතුර ගන්න පුළුවන් කමක් නැහැ; එම නිසා. මෙවැනි අදක්ෂ වංක නිලධාරීන් මෙම දෙපාර්තමේන්තුවෙ සිටිනවා. අර මිනිසුන් කැඳවාගෙන ගිහින් පදිංචි කළාට ඒ අයට ඉන්න තැනක් නැහැ. හිටපු තැනත් නැහැ. එක පවුලකට රුපියල් තිහක් ගෙවනවා ආධාරය සඳහා. ඒකෙන් ජීවත් වෙන්න බැහැ ඉඩම් ඇමතිතුමා තවත් දෙලක්ෂ විසි දහක් දෙන්නය කියල නියෝගව. එසේ දුන්නත් පුළුවන් කමක් නැහැ. ඒ අයට වතුර ආදිය ලබා දී කටයුතු කිරීමට. මේ අමුණ බැඳීමට වියදම් කරන ලද මුදල්වලින් ප්‍රයෝජන ගන්න නම් වෙනම ක්‍රමයකින් වතුර ලබා ගන්න ඕනැ. තවත් ඇළවල් කීපයක් ලඟ තිබෙන නිසා එසේ කරන්න පුළුවනි. මේ වරද කළ පුද්ගලයන්, නිලධාරීන්, සොයා බලා දඩුවම් දෙන්න ඕනැ. ඇයි, වතුර ගන්න බැරි නම් මිනිසුන් පදිංචි කෙරෙව්වෙ කියල ඒ අයගෙන් විමසන්න ඕනැ. එම නිසා ඉහළ නාමල්ඔය පිළිබඳව පරීක්ෂණයක් කර ඒ දුප්පත් කම්කරුවන්ට සහනය ලබා දෙන හැටියට මා ඉල්ලා සිටිනවා.

මගේ කොට්ඨාශයේ පිහිටි ආණ්ඩුවේ ඉඩමක් ආරෝග්‍යශාලාවක් සෑදීම සඳහා රජයට ලබා ගන්න ගියා. පුද්ගලික ඉඩමක් නම් රජයට ලබා ගන්න ටිකක් අමාරුයි. නමුත් ආරෝග්‍යශාලාවක් තැනීම සඳහා ආණ්ඩුවේ ඉඩමක් ආණ්ඩුවට පවරා ගැනීමට අවුරුදු එක හමාරක් තිස්සෙ උකහා ගත්තේ.

කළා. එම ඉඩමේ දෙන්නෙක් පදිංචි වෙලා ඉන්නව. ඒ දෙන්න අයින් කරන්න අවුරුදු එක හමාරක් තිස්සෙ උත්සාහ කළත් බැරි වුණා. ඇමතිතුමාට ගිහින් කිව්වහම තුන් සැරයක් විතර නියම කර තිබෙනවා එම කටයුත්ත සඳහා ඒ ඉඩම ලබා දෙන්න කියල. නමුත් ලියුම් ලියනවා විතරයි. මා ගිහින් ඉඩම් කොමසාරිස්තුමාටත් සඳර ලේකම්තුමාටත් මතක් කරනවා. ලියුම් කොහේ යනවද දන්නෙ නැහැ. වැඩක් වෙන්නෙ නැහැ. තවම ආරෝග්‍ය ශාලාව හැදිලත් නැහැ. රජයේ කටයුත්තකට රජයේ ඉඩමක් පවරා ගැනීමට මෙතරම් අමාරු ඇයි? ඉඩම් කොමසාරිස්තුමා අලසද, සී. ආර්. ඕ. අලසද කියන එක මා දන්නෙ නැහැ. කවුරු අලස වුණත් අපට වවුමනා කරන්නෙ අපේ ගම්වල දුප්පත් අයගේ වුවමනාකම් ඉටු කර දීමටයි. අප මේ ස්ථානයට පැමිණ සිටින්නෙ ඒ සඳහා යි. මෙම ආරෝග්‍යශාලාව තැනිනම් මධ්‍යම බෙහෙත් ශාලාව පිළිබඳ ප්‍රශ්නය විසඳා ගැනීම සඳහා එම ඉඩමේ පදිංචි වී සිටින අය අයින් කර රජයට ඉඩම ලබා ගන්නා හැටියට මා ඉල්ලා සිටිනවා.

රජයේ ඉඩම්වල පොල් වගාව සඳහා ආධාර දුන්නා. අපේ කොට්ඨාශයේ එම ආධාර දැනුත් දෙනවා. පොල් වළක් කැපීමට ශත 35 ක් දුන්නා. පොල් පැළ යක් දුන්නෙ ශත 30 ගණනේය. ආණ්ඩුවේ ඉඩම්වල පොල් වගා කිරීමේ කටයුත්තෙදී අපේ ගම්වල මිනිස්සු වළවල් කැපුව. නිලධාරීන් ඇවිත් කිව්ව පොල් පැල නැහැ කියල. පොල් වළවල් 100ක් කැපුවහම පැළ 35 ක් දෙන බව කිව්ව. මේ ගොල්ලො ඊට පස්සෙ පත්‍රයේ දමනව, පොල් පැළ ශත 10 ගණනෙ විකුණන්න ඕනැ තරම් නියෝගව කියල. මම මගෙ කොට්ඨාශයෙ කීප දෙනෙකුට කිව්ව ලොරි අරගෙන ගිහින් ඒව ගෙනෙන්නය කියල. නමුත් ආණ්ඩුවේ නිලධාරීන් ඒ පළාතෙ දුප්පත් මිනිසුන්ට කිව්ව පොල් පැළ නැහැ කියල. වළවල් 100 ක් කැපුවහම පැළ 35 යි දෙන්න පුළුවන් බව කිව්වෙ. දුප්පත් අයට තැන කියල ශත 10 ගණනෙ පොල් පැළ විකුණ ගන්න බවයි මෙයින් පෙනෙන්නෙ. දෙන ආධාරය නියම විධි

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1962-63

—කාරක සභාව

[ඩී. එම්. ගුණසේකර මයා.]

යට මිනිසුන්ට නොදෙන නිලධාරීන් ඉන්නවා. හොඳට වැඩ කරන සමහර නිලධාරීන්ද ඉන්න බව අපි දන්නවා. නමුත් අපේ කොට්ඨාශයට එවැනි සහනයක් ලබා දෙන්න එම නිලධාරීන් ක්‍රියා නොකරන බවයි, මම කියන්නේ. පොල් වළකට සහ 35 ක ආධාරයක් දෙනවා. එහෙත් ගිය අවුරුද්දේ කැපු පොල්වල වල් වලට ආධාර මුදල් මෙතෙක් දී නැහැ. දැන් 1962 - 63 මුදල් වර්ෂයත් එනවා, තවමත් මුදල් නැත කියනවා. මේ කාරණය ගැන මා දිසාපතිතුමාට කරුණු කියා සිටි අවස්ථාවේදීත් මුදල් නැති බව කිව්ව. මුදල් නැත්නම් දුප්පත් අය මේ අන්දමට රච්චන්නේ ඇයි? අපට ඒ අය ඇවිත් කියනවා ආධාර දෙනවාය කී නිසා අපි වළවල් කැපුවාය, නමුත් අපට තවම ආධාර මුදල් දුන්නේ නැත, කියා. අපට තිබෙන අමාරුව ඒකයි. පොල්වළවල් සඳහා මුදල් දෙනවාය කියා පොරොන්දු වන්නේ නැත්නම් අපට කමක් නැහැ, එවිට අපි පොරොන්දු වෙන්නේ නැහැ. මුදල් ලබා දෙනවාය කියා. මුදල් දෙනවාය කියා පොරොන්දු වී නොදුන් විටයි, ඔක්ත්‍රිවරුන්ටත්, ඇමතිවරුන්ටත්, රජයටත් දුප්පත් ජනයා දෙස් කියන්නේ. ඒ ගැන සොයා බලා ඒ ආධාර දීමට කටයුතු කරන මෙන් ඇමතිතුමාගෙන් මා ඉල්ලා සිටිනවා.

ප්‍ර. භා. 11.15

සභාපතිතුමනි, ඒ වගේම ගෙවල්වලට ආධාර දීම ගැනත් මතක් කරන්නට ඕනෑ. පසුගිය අවුරුද්දේ මගේ කොට්ඨාශයේ ගෙවල් 30 කට විතර ආධාර මුදල් දුන්නා. ඒ ඡන්ද කොට්ඨාශය තුළ ගම්මුලාදැනි කොට්ඨාශ 28ක් තිබෙනවා. ඒ අනුව බැලූවොත් එක ගම්මුලාදැනි වසමකට ලැබී තිබෙන්නේ ගෙවල් 1¼ ක විතර ප්‍රමාණයක්. රජාසන කථාවකදී පොරොන්දු වුණා, පැල්පත්වල සිටින ජනයාට පොල් අතු වහලවල් වෙනුවට උළු වහලවල් දෙනවාය කියා. උළු වහල හෝ වේවා, ටකරන් වහල හෝ වේවා, දෙනවා නම් සැහෙන තරම් දෙන්න ඕනෑ. රුපියල් 2,000 නිවාස ණය මුදල් සඳහා ලක්ෂ ගණනක් වියදම් කරනවා. ඒ මුදලින් රුපියල් 28,000 ක් නැත්නම් 30,000 ක් පමණ අපේ කොට්ඨා

ශයකට දීම ප්‍රමාණවත් නැහැ. අඩු වශයෙන් එක ගම්මුලාදැනි වසමක ගෙවල් 10 ක් 15 ක් වත් හදා ගන්නට තරම් ප්‍රමාණ වත් මුදලක් අපට වෙන් කර දෙන්න ඕනෑ. කොළඹ වැනි දියුණු පළාත්ම තවත් දියුණු කළාට මදි. අපේ පළාත් වැනි දුෂ්කර ප්‍රදේශන් දියුණු කරන්න ඕනෑ. එම නිසා අපේ ප්‍රදේශවල වාසය කරන දුප්පත් ජනයාගේ ගෙවල් සඳහාත් මිට වඩා මුදලක් වෙන් කර දෙන මෙන් මා ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

මට මතකයි, අවුරුදු 2 කට කලින් ගෙවල් දියුණු කිරීමට රුපියල් දෙ දාහේ ආධාර දුන් කාලයේදී මගේ කොට්ඨාශයේ අයට රුපියල් 50 රුපියල් 100 දක්වා ආධාර දී තිබෙනවා; රුපියල් 700 රුපියල් 1,000 දක්වා ආධාර දී නැහැ. මා ඒ කරණය ගැන ඇමතිතුමාට කරුණු ඉදිරිපත් කළා. මා හිතන්නේ ඒ කාරණය ගැන දැන් විභාගයක් කරගෙන යනවා කියායි. මට ඒ ගැන කීප පොළකින් ලියුම් ලැබී තිබුණා. ගෙවල් සෑදීමට ආධාර මුදල් ඉල්ලා සිටි මහත්වරුන්ගේ නමට වෙනත් අය මුදල් ලබාගෙන තිබෙනවා. ලැයිස්තු වල මුදල් ලබාගෙන තිබෙන බව සඳහන් වී තිබෙන නමුත්, ඒ මහත්මයා මුදල් දැකලවත් නැහැ, මුදල් ගත්තේ කවුද කියා දන්නෙත් නැහැ. ගෙවල් සෑදීමට මුදල් ඉල්ලා සිටි 87 දෙනෙකුගේ මුදල් ඔය අන්දමට වෙනත් අය ගෙන තිබෙනවා. ඒ කරුණු මා අමාත්‍යාංශයටත් දෙපාර්තමේන්තුවටත් දන්වා තිබෙනවා. මේ වැය ශීර්ෂ යටතේ නැවතත් ණය මුදල් දෙන විට කලින් රුපියල් 50 රුපියල් 100 ලබාගෙන ගෙවල් සෑදීමේ වැඩ පටන් ගත් ඒ 87 දෙනාට වෙනත් අළුත් අයට මුදල් දීමට කලින් ඉතිරි මුදල් දෙන මෙන් මා ඉල්ලා සිටිනවා.

ඒ වගේම දොඩම් වගාව පිළිබඳව මා කවදත් මතක් කරනවා. අදත් ඒ ගැන කියන්නට සිදු වී තිබෙනවා. අද අපට දොඩම් පිටරිටින් ගෙන්වන්නටයි, සිදු වී තිබෙන්නේ. ඊට හේතුව අපේ රටේ දොඩම් වගාව දිනෙන් දින මැරී යාමයි. මගේ කොට්ඨාශයේත් දොඩම් පර්යේෂණාගාරයක් තිබෙනවා. අවුරුදු ගණනක් තිස්සේ පරීක්ෂණ කළ නමුත් මෙතෙක් එයින් ප්‍රතිඵලයක් ලැබී නැහැ. මුදල් වියදම් කර

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1962-63

—කාරක සභාව

දොඩම් හිටවනවා. පසු ගියදා ඇමතිතුමා නියෝග කළා, දොඩම් අක්කර 100 ක් වචන්ටය කියා. දැනට මා හිතන්නේ අක්කර 50 ක් පමණ වවා තිබෙනවා. මෙතෙක් කල් පරීක්ෂා කර හොයාගෙන තිබෙන ලෙඩය හෝ ප්‍රතිකාරය මොකක්ද? බිබිලේ රජයේ ගොවිපලේ පමණක් නොව—

ගරු සී. පී. ද සිල්වා

(கௌரவ சீ. பி. டி. சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

1954 දී දොඩම් ලෙඩ ගැන පරීක්ෂා කරන්නට පිටරටින් විශේෂඥයෙක් ගෙන් නුව. ඒ විශේෂඥ 1957 අග හරියෙදී නැත්නම් 1958 මුල් හරියෙදී බිබිලේ ප්‍රදේශයේ දොඩම් ගැන රපෝර්තුවක් ඉදිරිපත් කළා. ඔහු කියා සිටියා ඒ රෝගයේ නම “Trysteza” කියා. ඒ රෝගය ඊට කලින් බ්‍රෙසිල් රටේ හැදී අවුරුදු 3 ක් ඇතුළත දොඩම් ගස් ලක්ෂ 30 ක් මැරුණු බවත් ඔහු කියා සිටියා. ඇමෙරිකාවේ කැලිපෝර්නියාවලත්, දකුණු අප්‍රිකාවෙන්, ඕස්ට්‍රේලියාවෙන් මේ රෝගය බහුල ලෙස තිබෙනවා. ඒ රෝගයට කියන්නේ “සඩන් ඩික්ලයින්” කියායි. එසේ කියන්නේ, ලෙඩේ සෑදුණු හැටියේම ගහෙන් ගහටම මැරෙණ නිසයි. මේ රෝගය බෝවෙන්නේ “ඇපිඩ්” කියන උකුණෙක් වගේ සතෙකුගෙන්. ඒ උකුණත් වර්ග දෙක තුනක් ඉන්නවා. “ඇපිඩ් සිට්ටිසියා” කියන වර්ගය ඉන්නේ බ්‍රෙසිලයේයි; අනික් රටවල ඉන්නේ “ඇපිඩ් මෙලෝරිස්” කියන වර්ගයයි. ස්වාභාවිකවම මේ දෙවර්ගයම ලංකාවේ සිටිනවා. ඒ නිසා බඩ කළ විට බඩ රෝග නැත්නම් වැරදි රෝගය හැදෙනවා. අපට ලැබුණු රපෝර්තු අනුව පෙනෙනවා, අනික් රටවල මේ රෝගය නැති කර ගත්තේ “නිව්සෙලර්” කියන පැළ වර්ගය තෝරා ගැනීමෙන් බව. දොඩම් ඇටයක් සිටවූ විට පැළ කීපයක් එනවා. එයින් එකක් නිව්සෙලර් පැළයයි. මා බොටනි නොදන්න නිසා මට ඒවා තෝරන්න බැහැ. ඒ සම්බන්ධ විශේෂඥයින්ට ඒ පැළ තෝරන්න පුළුවනි. බ්‍රෙසිලය, කැලිපෝර්නියාව, දකුණු අප්‍රිකාව, ඕස්ට්‍රේලියාව, ඉස්පාඤ්ඤය ආදී රටවල් ඔය ක්‍රමයටයි, ඒ රෝගය අහක් කර ගත්තේ. ඒ සඳහා අවුරුදු ගණනක් යායි. අපට ඒ රපෝර්තු ලැබුණේ 1957 අගදී නැත්නම් 1958 දී. ඒ අනුව බඩ පැළ

අරන්දීම නැවැත්වූවා; දැන් අර නිව්සෙලර් පැළ ඇති කිරීම ගැන පේරාදෙණියෙන් බිබිලෙන් පරීක්ෂා කරගෙන යනවා. [බාධා කිරීමක්] මම ඒ සම්බන්ධව ලගදී රපෝර්තුවක් ඉල්ලුවා. ඒ අය කියනවා නිව්සෙලර් පැළ හදා තිබෙනවා, නමුත් මේ නිව්සෙලර් පැළවලට ඒ රෝගය බෝ නොවනවාය කියන එක ඒ අයට තවම විශ්වාස නැත කියා. ඒ පැළ සිටුවල ඒවාට අර උකුණත් බෝ කරල බලන්න සූදානම් වෙනවා. ඒ කයි ප්‍රමාදය. 1954 සිට 1957—58 දක්වා පරීක්ෂා කරල ඔය විධියටයි තීරණය කර තිබෙන්නේ.

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.

(திரு. கே. எம். பி. ராஜரத்ன)

(Mr. K. M. P. Rajaratna)

බෙහෙතක් සොයාගෙන නැද්ද?

ගරු සී. පී. ද සිල්වා

(கௌரவ சீ. பி. டி. சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

ඔකට නියම වශයෙන් බෙහෙතක් නැහැ. අර මා කලින් කී රටවල ඉතා සැරෙන් ඔක බෝවෙලා තිබෙනවා. ඒ රටවල අපේ රටට වඩා වේගයෙන් ඔය රෝගය හැදිලා තිබෙනවා. බ්‍රෙසිල් රටේ අවුරුදු කීපයකදී දොඩම් ගස් ලක්ෂ 30ක් මැරී තිබෙනවා. විශේෂඥයෝ රපෝර්තු කර තිබෙන අන්දමට අපේ රටේ කරගෙන යන පිළිවෙලයි මා කිව්වේ. ඊට වැඩියෙන් මා දන්නේ නැහැ, විශේෂඥයෙකු නොවන නිසා. 1947 දීත් ඔය ලෙඩේ තිබුණු බව වාර්තා කර තිබෙනවා.

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.

(திரு. கே. எம். பி. ராஜரத்ன)

(Mr. K. M. P. Rajaratna)

ඒ කාලයේ සිට තවමත් බැරි වුණාද?

ඩී. එම්. ගුණසේකර මයා.

(திரு. டி. எம். குணசேகர)

(Mr. D. M. Gunasekera)

ගරු සභාපතිතුමනි, රෝගය ගැන ඇමතිතුමා තේරුම් කර දුන්නා. ඒ ගැන එතුමාට ස්තූතිවන්ත වෙනවා. ඒ වුණත්, 1954 දී බිබිලේ නැත්නම් බ්‍රිත්තල ග්ලැඩ් වින් කොතලාවල මහත්මයා මන්ත්‍රීවරයා වශයෙන් සිටි කාලයේ කැනඩාවටද ඕස්ට්‍රේලියාවේ කොහොටද ගියා ඒ රෝගය ගැන පරීක්ෂා කරන්න. ඇමතිතුමා නම්

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1962-63

—කාරක සභාව

[ඩී. එම්. ගුණසේකර මයා.]

කිවිච්ඡා වාර්තාව ලැබුණේ පසුවය කියා. රෝගය නම් සොයා ගන්නා. දැන් තිබෙන්නේ බෙහෙත සොයා ගැනීමට කට යුතු කරන්නයි. මගේ කොට්ඨාශයේ මහජනයා ජීවත් වන්නේ දොඩම්වලින්. ඒ නිසා කොහෙන් බෙහෙත සොයා ගෙන හෝ කවුරු වාර්තා දීලා හෝ දොඩම් ගස් ආරක්ෂා කර ගන්නයි අපට ඕනෑ කරන්නේ. අපේ ගම්වල මිනිසුන් ජීවත් වන්නේ, ලුමයින්ට පොත් ටික ගන්නේ, හාල් ටික ගන්නේ, දොඩම් ගෙඩි ටික විකුණා ගන්න මුදලිනුයි. නමුත් නාත්සේ දන්නවා, රබර්, තේ, පොල්, ආදිය වගා කිරීමට ආණ්ඩුවෙන් ආධාර දෙන බව. එම නිසා දොඩම් වගාව සම්බන්ධයෙන් පරීක්ෂණ පැවැත්වීමට අවුරුදු ගණනක් යන්නේ නම්, කැමති කැමති අයට පොල් වගා කිරීමට ආධාර දෙන ක්‍රමයක් සලසා දෙන ලෙස ගරු ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. ඒ කොට්ඨාශයේ දුප්පත් අයට ඒ අයිතිවාසිකම් ලබා ගැනීමට වාසනාවක් නැද්ද කියා මම ප්‍රශ්න කරන්න කැමතියි. මේ යෝජනාව මම කීප වතාවත්ම ඉදිරිපත් කළා නමුත් කිසිම පිළිතුරක් ලැබුණේ නැහැ. එම නිසා අදත් මා එම අදහස් ගරු ඇමතිතුමා හමුවේ තබනවා. අපේ ප්‍රදේශයේ හොඳට පොල් වැවෙනවා. එම නිසා දොඩම් වගාව ගැන පරීක්ෂණ පවත්වන තුරු කැමති අයට පොල් වගා කිරීමට අවස්ථාවක් සලසා දිය යුතුයි. ගරු ඇමතිතුමා මේ ගැන විශේෂයෙන් කල්පනා කර බලා ආධාර ක්‍රමයක් සලස්වා දෙනවාද කියා මා එතුමාගෙන් දැනගන්න කැමතියි.

ඒ වාගේම දොඩම් වගාව පිළිබඳව උපදෙස් දෙන උපදේශක මහත්වරු ඒ කොට්ඨාශයේ සිටිනවා. හැබැයි, ඒ මහත්වරු ගම්වලට ගිහින් ඒ වගාව සම්බන්ධයෙන් උපදෙස් දෙන බවක් නම් මට පෙනෙන්නේ නැහැ. ගොවිකම් උපදේශක මහත්වරු නම් ඕනෑ තරම් ඉන්නවා. මේ මේ විධියට දොඩම් වැවීම කළ යුතුය කියා ගම්වලට ගොස් උපදෙස් දෙනවා නම් තරමක් දුරට හෝ එයින් ප්‍රයෝජන ලබාගන්න පුළුවන් වෙනවා.

ගල් ඔය සංවර්ධන මණ්ඩලයට අයත් ගම් කීපයක් මගේ කොට්ඨාශයේ තිබෙනවා. බුද්දම, ගලේවාඩිය, නායෝ ආදී ගම්

අයත් වන්නේ ගල් ඔය සංවර්ධන මණ්ඩලයටයි. ඒ ගම් සම්බන්ධයෙන් ඇති අවශ්‍යතා ගැන දිසාපතිතුමාටත් ඒ මගින් අමාත්‍යාංශයටත් කරුණු ඉදිරිපත් කළ විට අපට ලැබෙන පිළිතුර නම් ඒ ගම් ගල්ඔය සංවර්ධන මණ්ඩලයට අයත් නිසා ඒ මගින් ඒ වැඩ කරවාගත යුතු බවයි. නමුත් ගල්ඔය සංවර්ධන මණ්ඩලයට ඉදිරිපත් කළ විට ඒ ගැන කිසිම උනන්දුවක් දක්වන්නේ නැහැ. මුල්ලේගම නමැති ගමේ ආරෝග්‍යශාලාවක් තිබුණා. ඒ ප්‍රදේශයට ගල්ඔය වතුර එනවාය කියා එම ආරෝග්‍ය ශාලාව වසා දැමීමා; නමුත් වතුර ආවෙන් නැහැ, ඒ ගම්වල සිටින මිනිස්සු ගියෙන් නැහැ. අර ආරෝග්‍යශාලාව වසා දැමීම නිසා ඒ ගම්වල මිනිසුන්ට යම් කිසි අසනීපයක් වූ විට ප්‍රතිකාර ගැනීම සඳහා හැතෑප්ම 24 ක මගක් ගෙවා පයින්ම බිබිලෙට එන්න සිදු වී තිබෙනවා. ඒ නිසා ගල්ඔය සංවර්ධන මණ්ඩලය මගින් එම ආරෝග්‍යශාලාව වසා දැමුවා නම් ඒ ගම්වල මිනිසුන්ට බෙහෙත් හේන් ගැනීම සඳහා යම් කිසි පිළිවෙළක් ගල්ඔය සංවර්ධන මණ්ඩලය විසින් යෙදිය යුතුව තිබෙනවා.

පාරවල් සම්බන්ධයෙන් කරුණු ඉදිරිපත් කරන විට රජයේ වැඩ දෙපාර්තමේන්තුවෙන් කියන්නේ, ඒත් ගල්ඔය සංවර්ධන මණ්ඩලයට අයිති බවයි. එහෙම නම් ගල්ඔය සංවර්ධන මණ්ඩලයට ඕනෑ තරම් බුල්බෝසර් ආදී යන්ත්‍ර තිබෙන නිසා බුද්දම, ගලේවාඩිය, නායෝ, යන ඉතාමත් නොදියුණු ගම්වලට පාරවල් පිළියෙළ කර දීමට ඒ මණ්ඩලයට පුළුවනි. එම නිසා මම විශේෂයෙන්ම මේ අවස්ථාවේදී ගරු ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලීමක් කරනවා, ගල්ඔය සංවර්ධන මණ්ඩලය යටතට ගොස් තිබෙන ඒ නොදියුණු ගම්වලට වාරිමාර්ග පහසුකම්, පාරවල් සහ ආරෝග්‍යශාලා පහසුකම් ආදිය හැකි තාක් ඉක්මනින් ලබා දෙන්නය කියා. විශේෂයෙන්ම ඒ ගම් ඇත්තේ ඉතාමත් නොදියුණු තත්ත්වයකයි. ගල්ඔය සංවර්ධන මණ්ඩලයට ඒ ගම් අයත් වීම නිසා, දැන් ඒ ගම්වල මිනිසුන් වැටී ඇත්තේ අල්ලපු අත්තත් නැති පය ගහපු අත්තත් නැති තත්ත්වයටයි. එම නිසා මම විශේෂයෙන්ම නැවතත් ඉල්ලා සිටිනවා, ඒ පහසුකම් ලබා දෙන්නය කියා.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1962-63

—කාරක සභාව

ඊ ළඟට දුම්කොළ වගාව සහ විදුලි බලය ගැන කරුණු සවලපයක් සඳහන් කරන්න නිබන්ධා. මගේ කොටසකගේ ගම්වල විදුලි බලය වුවමනා කරන අය කවුද කියා ඊයේ පෙරේදා ලැයිස්තුවක් පිළියෙළ කර ගෙන ගියා. ඒ විධියට ලැයිස්තු ගත්තේ ගල්මය සහ ලක්ෂපාන විදුලි බලය බකිණි ගහවෙල නමැති තැනින් සම්බන්ධ කිරීම සඳහායි. එසේ ලැයිස්තු අරගෙන ගොස් අන්තිමට කියා එව්වා, ඉල්ලුම්කරුවන් මදි නිසා ඒ සභා සම්බන්ධ කිරීමට අවශ්‍ය කමක් නැත කියා.

සභාපතිතුමනි, ලාම්පු තෙල් පත්තු නොකර මේ විධියේ විදුලි බලය පාවිච්චි කිරීමට නිබන්ධා නම් අපේ ගම්වල මිනිස්සුන් ඊට බොහෝම කැමතියි. නමුත් අවාසනාවට වාගේ ලැයිස්තු අරගෙන ගියාට පස්සේත් ලැබුණ පිළිතුර ඒකයි. ලැයිස්තු මොන විධියෙන් හරිගස්සාදෙන වදකියා මම දන්නෙ නැහැ. ලැයිස්තුව සාදා එවන්නය කියා ආරච්චි මහත්මයාට කියා එවා තිබුණා, නමුත් ආරච්චි මහත් වරුන් හෙට අනිද්දා යන්න ඉන්නවාය කියා වැඩි උනන්දුවක් නැහැ. ආරච්චි මහත්මයා කෙළේ, තමන් කැමති කිට්ටු කීපදෙනකුගේ නම් ඇතුළත් කර ලැයිස්තුව යැවීමයි. එහෙම නොවෙයි කරන්නට නිබන්ධෙන. නියම විධියට ප්‍රසිද්ධ කරනවා නම්, ක්‍රමවත් වැඩ පිළිවෙළක් අනුගමනය කරනවා නම් ඕනෑ තරම් දුප්පත් උදවිය සිටිනවා, විදුලි ඵලිය ලබාගැනීමට ආශා වෙන්, හැබැයි මම කියන්නෙ නැහැ පැල් පත්වල ජීවත්වන උදවියට ගන්න පුළුවන් කමක් තිබෙනවාය කියා. ඒ වුණත් සාමාන්‍ය පන්තියේ උදවියට කැමතියි භූමි තෙල් ලාම්පු කුප්පි ලාම්පු වෙනුවට විදුලි බලය තිබෙනවා නම්. සභාපතිතුමනි, වෙල්ලස්ස ආදී ප්‍රදේශ වල, දියුණු වෙන්ට කැමැත්තක් දක්වන ජනතාව සිටිනවා. ඒ අයට විදුලි බලය සපයා දීම බොහෝම වැදගත්. නොයෙකුත් කර්මාන්ත ආරම්භ කරන්නට පුළුවනි, නොයෙකුත් අංශවලින් දියුණු වෙන්ට පුළුවනි. එම නිසා මේ ප්‍රදේශ දියුණු කිරීමට රජයේ ආධාර අවශ්‍යමයි. එම නිසා බකිනි ගහවෙල විදුලි බල මධ්‍යස්ථානයක් පිහිටුවා බිබිලේ, මොනරාගල ආදී ප්‍රදේශ වලට විදුලි ඵලිය සපයා දෙන ලෙස මා ඉල්ලා සිටිනවා.

පූ. හා. 11.30

ගරු සභාපතිතුමනි, අපේ ප්‍රදේශයේ ශිශ්‍රයෙන් දියුණු වෙමින් ආ දුම්කොළ වගාව ගැනත් වචනයක් කියන්නට කැමතියි. අවුරුදු ගණනක කාලයක සිට දුම්කොළ වගාව මගේ ප්‍රදේශයේ සරුවට කෙරුණා. මිනිස්සු බොහෝම උනන්දු වෙන් වැඩ කළා. නමුත් අන්තිමේදී ඒ අය වගා කළ දුම්කොළ මිලදී ගන්නට කෙනෙක් ඉදිරිපත් වුණේ නැහැ. කොම්පැනිය මිලදී ගන්නේ ද ඉතාමත්ම අඩු මුදලකටයි. දිස්ත්‍රික්ක සම්බන්ධතා නිලධාරියා ඒ ගැන කිසිම උනන්දුවක්, සැලකිල්ලක් දැක්වූයේ නැහැ. කොටින්ම ඔහු ගෙන් කිසිම සේවයක් ඉටුවුණේ නැහැ. මම කියනවා ඔහුට ටිකක් ඔක්සිජන් ගහල ගන්නොත් හොඳය කියා. තැනට නම් මේ වැඩ කරන්නට උනන්දුවක් නැහැ. ඇත්ත වශයෙන්ම මේ නිසා සිදු වුණේ මොකක්ද? සරුවට කළ දුම්කොළ වගාව තැත්තටම නැති වී යන තත්ත්වයකට පත් වුණා. දුම්කොළ වගා කළත්, ඒවා නියම මිලකට විකුණා ගන්නට බැරි නම් ඇති ඵලය මොකක්ද? එතකොට ඒ අය උනන්දු වන්නෙ කොහොමද? ඒ පමණක් නොවෙයි, දුම්කොළ නියම වෙලාවට විකුණා ගන්නට බැරි වුණොත් ඒවා තරක් වී යනවා. ඇත්ත වශයෙන්ම මේ වගාව ගැන වැඩි උනන්දුවක් දැක්විය යුතු, උපදෙස් දිය යුතු නිලධාරියා කිසිවක් කරන්නෙ නැතුව, දුම්කොළ වගාව තැත්තටම නැති වුණාට පස්සේ කියනවා, මිනිස්සු දුම්කොළ වගා කරන්නට උනන්දුවක් දක්වන්නෙ නැහැයි කියා. ඇත්තෙන්ම තමන් වගා කළ—බොහෝම වෙහෙස මහන්සි වී වගා කළ—දුම්කොළ ටික විකුණා ගන්නටත් බැරි නම් ඒ අය උනන්දු නොවීම පුදුමයක්ද? ගරු සභාපතිතුමනි, අද රජයේ ඇතැම් නිලධාරීන් කටයුතු කරන්නේ ඔන්න ඔය ආකාරයටයි. මෙයට වඩා දීර්ඝ වශයෙන් කථා කරන්නට මම බලාපොරොත්තු වෙන්නෙ නැහැ. මා විසින් ඉදිරිපත් කළ කාරණා ගැන හොඳ හැටි සොයා බලා, ඒ අඩුපාඩුකම් සම්පූර්ණ කර දීමට අවස්ථාවක් ලැබේවායි ප්‍රාර්ථනා කරමින් මගේ කථාව මෙයින් අවසන් කරනවා.

To achieve all this I would suggest that the Government lay its hand on the golden key, the golden key of communal harmony and amity. When we have set our hands on this master key, I assure you, it will open the minds of everyone alike for the true and constructive national development of our country and I appeal to the Hon. Leader of the House to convey this message to the Mother of the Nation, remind her of the appeal I made on 21st May through

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1962-63

—කාරක සභාව

the press and request her to concentrate her mind on settling this vexed problem.

I consider it a rare privilege to be the representative of Nintavur in this House. I say this with pleasure and pride because Nintavur is the largest paddy producing area in the whole Island. With the provision of ordinary agricultural amenities, we in Nintavur can bring 120,000 acres of paddy under cultivation in a year of three seasons—munmari, kalapokam and iddaipokam. The Hon. Minister can satisfy himself in regard to the truth of this statement, which is based on a modest calculation. My constituency has 50,000 acres. With two cultivations—munmari and the irrigable season—this becomes 100,000 acres; the third cultivation will raise the figure to 120,000 acres. In other words, although the actual acreage is 50,000 acres, by cultivation during the three seasons we can get a production in respect of 120,000 acres. After the introduction of H4 and parahakala varieties of seed paddy average yield per acre is in the neighbourhood of 60 bushels, on a modest calculation. Multiply that by 120,000 acres, and you get a total production of 72 lakhs of bushels of paddy. In terms of rice the H4 variety of seed paddy is not as good as the earlier varieties which we have tried; the results of H4 are good in terms of paddy and bad in terms of rice. With that marginal difference and on the basis of 72 bushels of paddy for a ton of rice, the Nintavur constituency alone is capable of giving you 100,000 tons of rice per year which, I believe, is one-tenth of Ceylon's total requirements. Taking the Batticaloa District as a whole, I am sure one-third of the country's total requirements can be obtained from our part of the country.

In order to achieve this result, which, as I pointed out, is quite modest and practicable, the Government need undertake only a few items of expenditure. Indeed, this is not a venture but an obligation which the Government must meet at the earliest possible moment. My consti-

tuency is covered by the Galoya Development Board, and if the Hon. Minister would give the board a directive along the lines I have indicated, I am sure the board could implement it without much delay.

A major portion of my constituency has been suffering from a lack of irrigation and drainage facilities. With the completion of the work on the Right Bank Channel under the Galoya Scheme, the board's irrigation work will be concluded. I would request the Hon. Minister to send a directive to the board to step up work on the Right Bank and complete it by April next year so that paddy production in the Nintavur constituency may be started for the maha season, and my expectation of a great harvest may be fulfilled. I have not the slightest doubt that, if the Hon. Minister would issue the necessary directives, as I suggested, we on our part will deliver the goods.

ශ්‍රී ඩී. පී. ද සිල්වා

(කෙළරා ව. පී. ඩී. සිල්වා)

(The Hon. C. P. de Silva)

I should like to tell the hon. Member that I have already given directions that the highest priority should be given to the channel system of the Right Bank because that would bring a large extent of land rapidly into production in addition to 20,000 acres of manawari fields.

එම්. අයි. එම්. අබ්දුල් මජීඩ් මයා.

(ඉඹාප් ගම්. ඔ. ගම්. අප්පුල් මජීඩ්)

(Mr. M. I. M. Abdul Majeed)

I have lost touch with these matters due to my recent illness but I intend to go to the G. O. D. B. office no sooner than I return to my constituency. Nevertheless, I would request the Hon. Minister to kindly send a reminder to the Chairman in regard to this matter of the completion of the right bank channel before April.

The left bank has its natural drainage but the right bank does not have that and even if the right bank channel is completed before April there will still be this major problem of drainage. A team of technical officers were appointed to go into this

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1962-63

—කාරක සභාව

[එම්. අයි. එම්. අබ්දුල් මජීඩ් මයා.]

problem and they have submitted a report. They have suggested the installation of a pumping station at the Sinna Mohathuwaram Causeway in order to pump out this water into the sea. Their scheme envisages a well-accepted formula, but the present crisis in regard to finance seems to be weighing too much on the minds of the officers. I must, however, tell the Hon. Minister that more production is the question that should weigh most, and therefore the amount we will have to spend on the scheme will be negligible compared to the results we are going to achieve thereby. I would request the Hon. Minister therefore in his reminder to draw the attention of the Chairman to this important matter also. I know that the Chairman who is a very amiable gentleman, along with the other Members who are very enthusiastic, and the General Manager who is a versatile administrator will attend to this urgent problem not merely because the Hon. Minister has said, "Give the drainage system of the right bank top priority".

As I stated earlier the completion of the right bank channel and the drainage of the right bank is very essential because for centuries there has been no proper drainage. There are six thousand acres of land on the right bank made up of various tracts such as Sambamunmari, Walala-waikandam, Karungodathivu and so on. During normal times the cultivators have to bale out water from these lands both at the time of sowing and the time of reaping. They are hardy people and they have been able to stand up to this work. But after the channel on the right bank is completed this will be rather difficult because there are a lot of low-lying fields in this area which have not been cultivated for the last two seasons as they were getting waterlogged. In spite of the fact that these cultivators cannot work these lands irrigation fees are being recovered from them. There is no meaning in recovering irrigation rates from them

unless you can give them the land to cultivate. I would ask the Hon. Minister to look into this difficulty also that the cultivators are faced with. Irrigation rates are recovered for the benefits that they receive but here these benefits are denied to them; no facilities are provided to them, but the irrigation rates are recovered.

ප්‍ර. ආ. 11.45

There is another matter which I want to mention for the consideration of the Hon. Minister. The Palamunai-Arasaiadi Road is a road which serves about 17,000 acres of agricultural area. I have taken up this matter also with the G. O. D. B. I am not making a complaint but I am mentioning this only because I have the opportunity now of stating what the requirements of my area are. This is not a new road; this road was completely destroyed by the last floods. I would ask the Hon. Minister to consider the question of the construction of this road as early as possible.

Another matter I want to mention is this, that the subsidy we have been fighting for for a long time has no meaning now as the producer is unable to get the benefit of the subsidy. The paddy producer gets the benefit of the subsidy through the marketing system under the G. P. S. Unfortunately this marketing system is faced with many problems and many difficulties. I shall here enumerate a few of them.

In fixing up the purchasing system for M. P. C. S. the G. P. S. has a quota system. This quota system is based on the *dappu* system. I say that the *dappu* system is necessary merely to show that the man is cultivating but the *dappu* system need not interfere with the quota system because in the process of getting the *dappu* system through, that is, from the V. V. to the V. C. O., and ultimately to the M. P. C. S., it takes about three months. By the time he produces the *dappus* to the society and the society takes them to the man who sanctioned the quota, half the season is over and the producer would become

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1962-63

—කාරක සභාව

the victim of the middleman and the middleman buys it at Rs. 10 a bushel. The quota system must be based on a crop register and not on a *dappu* system and the quota cannot be limited to a particular period of three or four months.

As I convinced the House earlier, the production of paddy goes on all throughout the year, month after month, and the quota system in Batticaloa must also continue throughout the year because there is cultivation day in and day out. You may say there is a lot of racketeering in the M. P. C. S. and paddy comes in from outstations. It is our duty to ban such transport of paddy from one locality to another, but definitely we must encourage the purchase of paddy and more paddy because we must have enough paddy to meet the needs of the country. Therefore I do not see any reason why we should penalize the society for buying more because I say the fixation of the quota has not been done properly and we must always advocate more buying.

As I told you, one lakh of bushels of rice can be had in my area, but what is the storage accommodation we have? We have one store at Akkaraipattu with a capacity of one lakh of bushels of paddy. I must thank you for constructing another at Nintavur with a capacity of 70,000 bushels. My submission to you is that you must expand. There is Crown land adjoining the G. P. S. store in Akkaraipattu. Therefore, you need not spend money on acquiring land but should merely expand the storage accommodation in Akkaraipattu and build one or two more stores with a capacity of 70,000 bushels either at Palamunai or Atalachenai. When storage is available, it is easy for the M. P. C. S. which are the purchasing agents to send their paddy quicker and give the return to the producer at the earliest possible opportunity to suit his convenience.

Now the payment system for G. P. S. produce is another headache and a headache which no producer can bear. He surrenders the paddy to the M. P. C. S. and the M. P. C. S.

sends the voucher to the C. A. P. S. Society and the C. A. P. S. Society sends it to the Food Production Department at the kachcheri and the Food Production Department sends it to the bank and the bank takes two months to pay the producer. You may say that it will involve a lot of money in meeting these purchases. I say no. Give all societies credit facilities to buy. Let them become agents. There is not a cent involved in this transaction and I would request the Ministry to take note of this. You may say that they may not have bona fide purchases, but we must have an administration to stop this racketeering and malpractices of these societies. But that is no reason why you must kill the enthusiasm of the producer and drive him into the hands of the middleman who makes the best during harvest time and buys paddy at Rs. 10 or Rs. 8 a bushel.

I now come to the question of milling. Milling is the only local industry which we can associate with the rice-producing areas. At the outset I would like to mention that people say there is a great deal of racketeering in the milling industry and that it is necessary to go all out to stop this racketeering. I am one with you in regard to the prevention of this racketeering. However, why the price of milling has been reduced I cannot understand. In the light of the increased cost of machinery and the increased cost of labour, I do not know what prompted the Hon. Minister to reduce the price of milling by a few cents. I am not sure of the exact amount. I do not know why this reduction has been made. It may be that in the rush, when so many other things had to be attended to, this has also happened. I would request the Hon. Minister to reconsider this question.

ශ්‍රී ඩී. පී. ද සිල්වා

(கௌரவ சி. பி. டி. சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

Discussions have been held with the millers and the department has agreed to re-examine the figures, assess the cost of milling and reconsider the milling hire.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1962-63

—කාරක සභාව

එම්. අයි. එම්. අබ්දුල් මජීඩ් මයා.

(ஜனாப் எம். ஐ. எம். அப்துல் மஜீது)

(Mr. M. I. M. Abdul Majeed)

On the question of the percentage of rice, the Hon. Minister himself agreed—he nodded; so I think he agreed—when I said that the H4 variety and the Paharakelle variety of seed paddy have become very popular in that area. In regard to the percentage, it has been found that the Sawalakada mill produced only 48 per cent. So it is unfair—

ශ්‍රී සී. පී. ද සිල්වා

(கௌரவ சீ. பி. டி. சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

The amount of rice milled is given at paragraph 60 of the Administration Report, 1960, of the Commissioner for Agrarian Services. The particular mill mentioned by the hon. Member was checked and adjusted. According to the report, the total quantity of paddy milled in the mills at Ambalantota, Anuradhapura and Batticaloa during 1960-61 was 2,201,480 bushels producing 1,110,382 bushels of rice. That is more than 50 per cent on the entire milling. This is raw milling. In most of the Government mills the paddy is milled raw, and the mills work 24 hours a day in order to speed up production because they cannot wait till the paddy is parboiled. It was on that basis that the rate was reduced.

එම්. අයි. එම්. අබ්දුල් මජීඩ් මයා.

(ஜனாப் எம். ஐ. எம். அப்துல் மஜீது)

(Mr. M. I. M. Abdul Majeed)

In fairness to the genuine millers—not in fairness to the racketeers—I would ask the Hon. Minister to reconsider the percentage of rice that is expected from that area. I can understand it in the case of any other variety of paddy, but in the case of H4 and Parahakelle I would request the Hon. Minister to reconsider the percentage and to grant some measure of relief.

There is one matter that I have forgotten to mention. I understand that the Gal Oya Board and the Kantalai Corporation are trying to cultivate paddy—3,000 acres in the

Kantalai area and 2,000 acres in the Gal Oya area. I am not quite sure of my figures because I was ill and this was what I heard subsequently. If this is true, I would like to make a humble suggestion. Many of our projects have become white elephants. In fact there are so many white elephants that the peasants too have started to see them in the jungles. We would not like to have these white elephants in those areas because we are only used to elephants of the natural colour, whom also we are trying to frighten away from the sugar cane plantations. With all due respect to the officers concerned, I do not think we will be able to make a success of these ventures. At harvest time, for instance, a small strike somewhere will ruin the entire harvest. My humble suggestion is to give the land that is prepared to hardy cultivators who can produce the paddy and who will cultivate the land on payment of a nominal ground rent. I will get you all the cultivators you want within short notice—even within two weeks—hardy cultivators who will produce even 60 bushels per acre and give you the paddy at the spot, even paying the ground rent that you may suggest.

ශ්‍රී සී. පී. ද සිල්වා

(கௌரவ சீ. பி. டி. சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

According to the cultivation programme for sugar—

එම්. අයි. එම්. අබ්දුල් මජීඩ් මයා.

(ஜனாப் எம். ஐ. எம். அப்துல் மஜீது)

(Mr. M. I. M. Abdul Majeed)

Not sugar. I am speaking of paddy.

ශ්‍රී සී. පී. ද සිල්වා

(கௌரவ சீ. பி. டி. சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

—we will be opening up 2,000 acres at Gal Oya and 1,600 acres at Kantalai each year. If you plant more than that, our labour would get held up, both in respect of planting and harvesting. But more land has been opened up at both places; more than 1,600 acres have been opened up at Kantalai and more than

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1962-63

—කාරක සභාව

2,000 acres at Gal Oya. We did not slow down the opening up programme; more land than is actually required for planting in the financial year, is available. In order, therefore, to prevent any secondary growth such as weeds, and in order to take advantage of the land that is there, both corporations were called upon to put the land under paddy on account of the food shortage.

Paddy as you know is a rotation crop of the cultivator. We allow the land to go bone dry and irrigate it afterwards. We hope to get the labour needed for harvesting on contract. I do not expect them to cultivate the full extent at either place, but only whatever they can cultivate by themselves. As you know the Gal Oya Board gave thousands of acres for paddy cultivation last year, and charged Rs. 30 per acre. I believe it only raised the ground rent.

food production drive in the Polonnaruwa area. He was then known as the blue-eyed boy of Mr. D. S. Senanayake, and this information of mine was confirmed by the hon. Leader of the Opposition when he said last evening that this Civil Servant had been a party to the 25-year plan as regards agricultural development and utilization of land. Coming events cast their shadows, and today, we see him the blue leader of the Government. If you can achieve something substantial to make this country self-sufficient, you would have proved your worth of having been blue then, and blue now.

සභාපතිතුමා

(அக்கிராசனார்)

(The Chairman)

රැස්වීම අ. හා. 2 වනතුරු නාවකාලිකව නවත්වනවා.

රැස්වීම ඊට අනුකූලව නාවකාලිකව අත්සිටුවන ලදීන්, අ. හා. 2ට නැවත පවත්වන ලදී.

එම්. අයි. එම්. අබ්දුල් මජීඩ් මයා.

(ஜனாப் எம். ஐ. எம். அப்துல் மஜீது)

(Mr. M. I. M. Abdul Majeed)

Not that I doubt their capabilities, but we can have better results from the cultivators when we have hardy cultivators on the land. We will get the revenue from the land while there is no expenditure involved. The cost of production will be definitely more than if we used hardy labourers.

Another point I want to touch on is that with regard to the right bank area, land kachcheries have been held to colonise certain areas, and I thank you for the policy enunciated. You have said that the man who has cleared the land has a right to own the land but in this process some of the genuine persons who cleared the land have been left out.

Coming to self-sufficiency, I do not think it need be wishful thinking that we can achieve this objective during his term of office as Minister. During my school days, I knew of a young Civil Servant, popularly known for his colonization work and

යූ. බී. වන්නිනායක මයා. (යාපහුව)

(திரு. யூ. பி. வன்னிநாயக்க—யாப்பஹுவ)

(Mr. U. B. Wanninayake—Yapahuwa)

Mr. Chairman, there is no doubt that the Ministry of Agriculture, Land, Irrigation and Power is the key Ministry as far as economic development is concerned, particularly in the context of our present economic and financial situation. Even the industrial development that we have in view and on which we have placed such high hopes, is dependent in a large measure on the success with which our agricultural activities are carried on. So that, failure in the field of these agricultural activities will certainly mean the failure of so many other development schemes industrial as well as social. The improvement in agricultural activities is to be sought in two fields, namely, productivity and production; and it is now considered the accepted view of most experts that there is more scope for the development of agricultural activities in Ceylon in the field of productivity rather than in the field

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1962-63

—කාරක සභාව

[මන්ත්‍රිනායක මයා.]

of production. Having that in mind we should examine the progress made and the achievements recorded by the various fields of activity under the Ministry of Agriculture.

In a general way, one can say, on an examination of the statistics available, that the progress made has been very slow, both in the field of productivity and in the field of production. The rate of progress has just plodded on at snail's pace, if it has moved at all. The increase is not in keeping with the day to day needs of this country and the economy. It is not in keeping with the increase of population in this country. It is not in keeping with the large sums of money expended on the various agricultural activities. It is not in keeping with even the promises made by this Government from time to time by means of various plans and programmes.

One of the first matters to which I would like to draw your attention is the absence of administration reports. Except in a few cases the administration reports of heads of departments for the year 1961, are not available to us up to date. It certainly handicaps us in the discussion of the various Ministerial activities. In fact, there is a growing impression now, both inside this House and outside that these reports are purposely being delayed to prevent too much embarrassment to the Government. Whether there is any truth in it or not, I think, it is very essential that the administration reports should be made available to the Members of Parliament in good time for discussion during the Budget Debate. After all, eight months have passed since the end of 1961, and if heads of departments have not been able to give their administration reports within the last eight months, there is surely something rotten, something wrong somewhere.

අ. ආ. 2.15

With regard to our economy, one matter which we have always been talking about and on which we have

always received advice from economic and financial experts is that our economy must be diversified. We must introduce diversification in our economy both in the field of exports and that of production for domestic consumption. In that respect practically no headway has been made. I must say that there has been no progress, no appreciable progress, in the field of diversification of our economy.

If you look at the Report of the Central Bank for the year 1961, you will find, at page 55 Table II—15, the composition of our exports and the value we get for them. In the year 1959, tea formed 59.6 per cent. of our total exports. It increased to 59.8 per cent. in 1960, and in the year 1961, it further increased to 64.3 per cent. of our total exports. You see the large part played by tea in our economy. Only tea exports have risen higher and higher. What we need is a diversification. While increasing our production in tea and productivity in the acreage under tea, we should effect a reduction in its percentage as compared with the total value of our exports. In the case of rubber, the percentage to total exports was 17 per cent. in 1959, 20 per cent. in 1960, and it has come down to 15 per cent. in 1961. In the case of coconut, the percentage was 13.9 in 1959, 10 in 1960 and 11 per cent. in 1961. The three of them together account for about 91 per cent. of the export income of this country.

This position was very picturesquely expressed by the World Bank Mission which went into the economy of this country some time back. They said that the economic eggs of this country are put in too few baskets, so that out of the three products if tea begins to give us trouble the country will be faced with financial and economic difficulties. "Other domestic exports" account for only 6 per cent. of our total exports. In other words, the

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1962-63

—කාරක සභාව

percentage of all other domestic exports put together was 6 per cent. in 1959, 6.4 per cent. in 1960, and in 1961 it came back to 6 per cent.

It will be seen, therefore, that there has been no significant diversification taking place either in the field of our export crops or of domestic production.

Then we will take the three plantation crops. I do not want to devote much time to them but I should like to make a few remarks about these three plantation crops—tea, rubber and coconut—which are often called the three props of our economy. I dare say that in the case of tea and rubber a little progress has been made but the progress that has been made is nothing in keeping with the progress that these industries are capable of making, nothing in keeping with the potentialities of these industries.

Reference to that is made in the Ten-Year Plan at page 21 :

Now there certainly exists a considerable potential for increasing productivity. As is shown in later chapters of this report the output of the main plantation crops is capable of substantial expansion on the present acreage alone. Thus recent estimates indicate that if the areas presently under tea are replanted with high-yielding material and also rehabilitated in other ways, total tea output could ultimately be more than doubled through a raising of the average yield per acre from the present level of 711 lb. to 1,600 lb.

That is the potential. It is not an unrealistic figure and I am sure the planners have gone into it and they consider that it is within the range of possibility. I must say however, that a certain amount of progress has been made in this field in 1961. The annual yield per acre of tea has increased to 778 lb. from 711 lb. There is certainly an increase there, but what I am saying is that that increase is nothing compared to what the industry is capable of achieving, namely, 1,600 lb. per acre.

The replanting schemes are also not going according to plan. According to the Ten-Year Plan, 50,000 acres are to be replanted within ten years. In the year 1961 only 1,298 acres have been replanted. Reference is made to this

in the report of the Central Bank for 1961 at page 46 :

Replanting with high-yielding varieties was one of the major recommendations in the Ten-Year Plan. There it was envisaged that about 50,000 acres would be replanted by the end of 1968. But the area replanted in 1961 was only 1,298 acres.

At that rate it is utterly impossible to get anywhere near the target of the Ten-Year Plan.

Then we come to rubber. There too the position is not very satisfactory. This is what the Ten-Year Plan states of our rubber potential, at page 21 :

Similarly rubber output could be increased by a comparable magnitude by raising average yields from 375 lb. to 1,100 lb.

375 lb. is the average yield in 1957, and in 1961 it rose to 400 lb. It must be noted that in 1960 the yield was 408 lb. So, actually there has been a fall in production in 1961 as compared with the 1960 production.

ශ්‍රී. සී. පී. ද සිල්වා

(කෙළරාච්ඡි. ජී. පී. ඩී. සිල්වා)

(The Hon. C. P. de Silva)

If I may interrupt the hon. Member, all the newly planted rubber is still too young for tapping. The average yield has been obtained after excluding this replanted area which is as much as 160,000 acres.

In regard to tea, I would refer the hon. Member to page 61 of the report of the Tea Controller.

ආර්. ඩබ්ලිව්. තෙන්නකෝන් මයා.
(මිනිපේ)

(ශ්‍රී. ආර්. ඩබ්ලිව්. තෙන්නකෝන්—
මිනිපේ)

(Mr. R. W. Tennekoon—Minipe)

That is one of the few reports that have come in.

ශ්‍රී. සී. පී. ද සිල්වා

(කෙළරාච්ඡි. ජී. පී. ඩී. සිල්වා)

(The Hon. C. P. de Silva)

I have asked the Permanent Secretary to call for the explanations of all who have not sent in their reports.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1962-63

—කාරක සභාව

[ශ්‍රී. සී. පී. ද සිල්වා]

In the case of tea there was some difficulty arising out of resting the land for one or two years. We have increased the subsidy at the request of the tea planting industry, and with that increase we expect the progress to be considerable.

මන්ත්‍රීන්ගේ මය.

(ශ්‍රී. වන්නිනායක)

(Mr. Wanninayake)

I understand what the Minister is trying to explain. As a result of the rehabilitation and replanting that have been undertaken, some of these lands have not yet come into full bearing; but making allowance for all that and in the light of the potential indicated in the Central Bank report the progress we have made is far from satisfactory.

In the case of rubber the replanting scheme was started by an earlier Government, in 1953, with a target of 200,000 acres by the end of 1962. At the end of 1961 the area replanted was 169,727 acres. This figure is given in the Central Bank report. So there is a balance of 30,273 acres to be replanted by the end of 1962, which is an impossibility because in 1961 they could replant only 9,742 acres. Assuming that they will replant this year the same acreage as last year, there will still be a shortfall of about 20,000 acres at the end of this year as compared with the original target. That is a pity, for in the year 1954, one year after the scheme was launched, as much as 18,301 acres was replanted according to the Central Bank Report—page 47—

mainly with high yielding varieties of rubber, and in addition 1,879 acres of new land were brought under cultivation.

If that pace had been kept up I am sure that the targets of the replanting scheme would have been hit.

You do not get all those statistics in regard to coconut but there too the Central Bank Report says that production could be expanded by 39 per cent. by raising the average yield per acre from 2,150 to 3,000 nuts. The statistics in regard to that are not

given in the Central Bank Report but we know this, that there too the rehabilitation and replanting schemes are going on and some progress is being made but considering the fact that this is an industry which belongs very largely to the nationals of this country I think we should try to increase the pace at which this rehabilitation is taking place.

I want to say a few words in a general way about these three industries. I agree with the Hon. Minister when he says that these replanting and rehabilitation schemes are being implemented and when they come into bearing our yields will be higher per acre but I am only saying this, that considering the target which the Ten Year Plan says could be achieved I am wondering whether even with those we are making sufficiently fast progress to hit the target.

අ. ආ. 2.30

The position is worse in the field of other domestic production, what is generally called food crops, crops which are produced for domestic consumption. Take for instance paddy. There is a comment about this in the Central Bank Report at page 32. It says:

A noteworthy feature in regard to production for domestic use is the relative falling off of the rate of increase in the group agriculture, forestry, livestock and fisheries from 9.6 per cent. in 1960 to 3.1 per cent. in 1961.

The rate of increase has decreased from 9.6 in 1960 to 3.1 per cent. in 1961.

ශ්‍රී. සී. පී. ද සිල්වා

(කෙළරව ජී. පී. ඩී. සිල්වා)

(The Hon. C. P. de Silva)

What I am told is that this is due to the heavy rain in 1961 during the yala harvest of paddy.

මන්ත්‍රීන්ගේ මය.

(ශ්‍රී. වන්නිනායක)

(Mr. Wanninayake)

There is no doubt that there are reasons for all this but I am only mentioning the fact that the rate of

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1962-63

—කාරක සභාව

production has gone down from 9.6 per cent. in 1960 to 3.1 per cent. in 1961.

This is largely accounted for by the difference in the rates of increase in paddy production. The production of paddy is estimated by the Department of Census and Statistics, on the basis of the crop cutting sample surveys, to have increased by 7.8 million bushels in 1960 over 1959, whereas the increase in 1961 over 1960 is provisionally estimated on the same basis at only 0.1 million bushels.

In regard to paddy production various targets have been fixed at various times. The Agricultural Plan produced by the Ministry of Agriculture some time back said that they would in five years increase the average yield per acre to 48 bushels. There is a reference to that in the Ten-Year Plan itself.

I refer to page 22 :

There is also considerable scope for increasing the productivity of existing areas cultivated with paddy and other peasant crops. Thus the "Agricultural Plan" postulates an increase in average yields of paddy from around 32 bushels per acre at present to 48 bushels over a five-year period.

That will be about 1962 or 1963.

A long-term yield potential of 60-70 bushels per acre is also envisaged.

That is, of course, to come afterwards. But how far behind are we from 48 bushels per acre? The present average is about 36 bushels per acre.

ශ්‍රී සී. පී. ද සිල්වා

(කෙළරව ජී. පී. ඩී. සිල්වා)

(The Hon. C. P. de Silva)

May I refer to page 228 of the Ten-Year Plan, Table IV : Yield per acre 48 bushels in 1968.

වන්නිනායක මයා.

(තිரு. வன்னிநாயக்க)

(Mr. Wanninayake)

That is right. I will come to that. The Agricultural Plan was prepared some time back by the Ministry of Agriculture. That is not a different Ministry of Agriculture but the same Ministry of Agriculture. They said it was possible to achieve a target of 48

bushels per acre in five years provided certain things were done. I suppose those things were not done and the targets were not achieved. The Ten-Year Plan says that it will achieve this target of 48 bushels per acre at the end of ten years. What I am trying to point out is that it is doubtful, at the pace we are going, whether we will achieve this target even at the end of ten years.

I will refer to some statistics given by the Department of Census and Statistics in May, 1956, in regard to paddy.

වෙද්‍යාමාජය එස්. ඒ. වික්‍රමසිංහ

(டொக்டர் எஸ். ஏ. விக்ரமசிங்ஹ)

(Dr. S. A. Wickremasinghe)

We are in 1962. That is out of date.

වන්නිනායක මයා.

(திரு. வன்னிநாயக்க)

(Mr. Wanninayake)

No. the Statistics are relevant. It is a very interesting table giving important statistics about rice and paddy. The statistics are given in respect of 1951, 1952, 1953, 1954 and 1955. What are the facts given? First you get the total extent sown with paddy, then you get the average yield per acre, then you get the total local production of rice, paddy milled in terms of rice, then you get imported rice used for local consumption, then you get the total rice consumption. The other parts are not relevant. Let us examine the figures.

The figures of *yala* and *maha* are given separately. In 1951 the total acreage sown with paddy, both *yala* and *maha*, was 1,073,498. In the year 1955, i.e. after five years, the acreage sown was 1,346,824. That is an increase of 273,326 acres.

Take the next five years from 1956 to 1960. The figures for 1960 are given in the Administration Report for 1960. It says that there was a substantial increase in the total paddy acreage cultivated in the Island for *Maha* 1959-60 and *Yala* 1960, the total extent being 902,166 acres for *Maha* and 532,235 acres for *Yala*, making a total of 1,434,401 acres.

விசேஷ கமிட்டி பணம், 1962-63

—காரணம்

[வந்தியாயகம் மஹா]

So that, in 1955 we had 1,346,824 acres sown with paddy. In 1960 you have stepped it up, during the latter five years, to 1,434,401 acres, an increase of 87,577 acres. The point I am trying to make is this: During the first period of five years the increase in the area sown with paddy was 273,326 acres, but during the second five years the increase in the area sown with paddy was only 87,577 acres, which is a little over one-third of the increase registered during the first five years. Although there was a physical increase, the rate of expansion was less. The area of additional land sown with paddy has actually decreased by nearly two-thirds from 273,326 acres in the first five years to 87,577 acres in the second five years. The rate of increase has definitely declined.

சுரு. சி. பி. டி. சில்வா

(கௌரவ சி. பி. டி. சில்வா)
(The Hon. C. P. de Silva)

Give the yield too.

வந்தியாயகம் மஹா.

(திரு. வன்னிநாயக்க)
(Mr. Wanninayake)

I am coming to the yield. Again, the report of the Department of Census and Statistics gives the figures of the yield. If you will look at the table you will find that in 1951 the average yield per acre was 26 bushels. In 1955 the average yield had been stepped up to 32.5 bushels. That shows an increase of 6.5 bushels per acre within the five years 1951-55. Let us take the next five years, 1956-60. In 1960—

சுரு. சி. பி. டி. சில்வா

(கௌரவ சி. பி. டி. சில்வா)
(The Hon. C. P. de Silva)

You will find it at page 155 of the Report of the Director of Agriculture.

வந்தியாயகம் மஹா.

(திரு. வன்னிநாயக்க)
(Mr. Wanninayake)

I want to give the House the figures for 1960. In Yala 1960 the average yield was 36.1 bushels in

Maha 36.8 bushels according to the Central Bank Report. The average of these two is about 36.5 bushels. So, the average yield in 1955 was 32.5 bushels, while the average yield in 1960 was only 36.5 bushels, an increase of about 4 bushels. In 1955 it was 32.5 bushels.

சுரு. மந்திரிவரசன்

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)
(An hon. Member)

32.9.

வந்தியாயகம் மஹா.

(திரு. வன்னிநாயக்க)
(Mr. Wanninayake)

That is still better.

சுரு. சி. பி. டி. சில்வா

(கௌரவ சி. பி. டி. சில்வா)
(The Hon. C. P. de Silva)
30.9.

வந்தியாயகம் மஹா.

(திரு. வன்னிநாயக்க)
(Mr. Wanninayake)

No, it was 32.5. My point is this. The average yield per acre had increased by 6.5 bushels per acre within the first five years, whereas within the second five-year period it had increased only by 4 bushels. Maybe in these statistics there is a certain degree of error, but the point I am trying to drive home is that the statistics are sufficient to show the rate of increase both in the area sown with paddy and the average yield as between the first five years and the second five years. Whether there is a certain measure of inaccuracy in these statistics, I do not know, but even if there was the figures are sufficiently eloquent of the fact that there was a decline in the rate of increase in the second five-year period.

சுரு. சி. பி. டி. சில்வா

(கௌரவ சி. பி. டி. சில்வா)
(The Hon. C. P. de Silva)

Neither a decrease in the area sown nor in the yield per acre.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1962-63

—කාරක සභාව

ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(තිரு. ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන)
(Mr. D. P. R. Gunawardena)

But you should compare the statistical abstract with a similar one for paddy. He is quoting from two different reports.

ගරු සී. පී. ද සිල්වා

(කෙළරව ජී. පී. ඩී. සිල්වා)
(The Hon. C. P. de Silva)

He is quoting from two different reports.

වන්නිනායක මයා.

(තිரு. වන්නිනායක)
(Mr. Wanninayake)

I am referring to 1960. Look at it another way if you like. The table gives the total consumption of rice in 1951 as 734,662 tons. That is the figure given here. It is inclusive of both imports and local production. Then the local production given here is 264,161 tons. So that the percentage of the consumption that was met by local production was 35.6 in 1951. That is to say, in 1951 35.6 per cent. of the rice consumed by us was produced locally.

What is happening now? In 1955 this percentage rose to 53 according to the figures given in the same Statistical Abstract. You find that the total consumption was 824,162 tons and the local production was 438,839 tons. The percentage of local production, if you work out the figures, was fifty-three. So that, from 1951 to 1955 the local production as a percentage of the entire consumption rose from 35.6 per cent to 53 per cent.

What was the position in 1960?

ගරු සී. පී. ද සිල්වා

(කෙළරව ජී. පී. ඩී. සිල්වා)
(The Hon. C. P. de Silva)

What about the increase in population?

වන්නිනායක මයා.

(තිரு. වන්නිනායක)
(Mr. Wanninayake)

I am talking of the total consumption, the increase in population included.

ගරු සී. පී. ද සිල්වා

(කෙළරව ජී. පී. ඩී. සිල්වා)
(The Hon. C. P. de Silva)

The increase in production has to meet the entire increase in population and make up for the downfall in the earlier period.

වන්නිනායක මයා.

(තිரு. වන්නිනායක)
(Mr. Wanninayake)

I am not talking of the volume of production. I am talking of the percentage of the entire consumption of rice that was produced locally. In 1951 we produced 35.6 per cent. of our requirements. In 1955, according to these very statistics, we raised it to 53 per cent. What is the percentage today?

ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(තිரு. ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන)
(Mr. D. P. R. Gunawardena)
55 per cent.

වන්නිනායක මයා.

(තිரு. වන්නිනායක)
(Mr. Wanninayake)

Even then only 2 per cent. more. But the Director of Agrarian Services says something else. According to his figures, it comes to 49 per cent. but according to the figures I have calculated it is about 53 per cent.

What does he say? He states, "To cite just one example, in 1960 we imported 519,807 tons of rice valued at Rs. 242.3 million while during the same period local production of paddy amounted to only 36 million bushels, that is approximately 515,000 tons or approximately 49 per cent of our total requirements." A percentage of 49 or 51 or 53 is not a matter we should quarrel about, but the statistics are fairly clear as far as this fact goes, namely, we produced 35.6 per cent. of our entire requirements in 1951; we stepped it up to 53 per cent. in 1955 and today also it is round about 53 per cent. or even say 55 per cent. Now, Sir, at the end of

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1962-63

—කාරක සභාව

the ten year period Government is hoping to raise it to 75 per cent. That is, we are hoping to increase the local production to 75 per cent. of our entire requirements. You will not be able to do that at the rate you are progressing.

There may be an error of a point or two per cent. in regard to these figures, but broadly speaking the statistics are clear to establish the fact that what was 35.6 per cent. in 1951 was raised to 53 per cent. in 1955 and the same was between 49 and 53 per cent. in 1960. So that, there is a state of stagnation or a fall in the rate of increase. That is what I am trying to establish. That is the position with regard to paddy production. I do not think we can be complacent about the rate at which paddy cultivation is progressing in the country.

Now that I am on this subject I would like to say a word about the Paddy Lands Act. You promised a paddy millennium through this Act. You would recall the agitation that was carried on. The Act was passed. And I must say that this Act is the greatest obstacle to paddy production in certain areas that I know of. This is not because of any intrinsic defect in the Act but due to the very careless and lackadaisical way in which it is implemented. There may be certain areas in which it is working satisfactorily and where farmers are benefited—I do not know. But in the areas that I know this has been the biggest obstacle.

The cultivation committees do not meet; the *palaka lekams* or administrative secretaries are expected to live in mid air! I read a news item some time back that these officers had come from all corners of the island to the Ministry or to the office of the Director of Agrarian Services to find out what their position was and whether they were going to be paid any salary for their work. I know when this scheme was started and they recruited men for the post of administrative secretaries a number of young men, boys whom I knew

with a flair and capacity for work and enthusiasm for work joined this service; but they were just wasting their time languishing in that service. Some of them have either given up in disgust or are just marking time. When the cultivators go to them and say: "Look, here! Why don't you do this?", they tell the cultivators: "I cannot help it. The committee does not meet. I do not get any payment. You do not expect me to work free." The whole scheme is in a state of confusion. I understand the Hon. Minister is getting ready to amend this scheme once again.

ශ්‍රී සී. පී. ද සිල්වා

(கௌரவ சீ. பி. டி. சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

If I may explain. It may be that in the areas he speaks of there are a lot of absentee landlords. That is why the committees cannot meet. I would like to say this with regard to the administrative secretaries. Before they were selected for appointment the advertisement calling for applications stated that the successful candidates will be issued a certificate at the end of a training course. The question of accommodation will remain with the cultivation committees who will select persons from those who possess this certificate. The rates of remuneration and other allowances will be paid by the cultivation committees. Those who are appointed as administrative secretaries will be the employees of the cultivation committees and not of the Government. What happened was the cultivation committees were reluctant to recover a charge to meet their expenses. In 1959, when the court held that they had no legal power to recover such a charge I got the Act amended at the first opportunity I had. That was in 1961. I also offered to the cultivation committees funds on loan to meet the cost of administration. Some of them took the loans, some did not.—[Interruption.] I am going to offer the loans again to all the committees till they get their house in order.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1962-63

—කාරක සභාව

වන්නිනායක මයා.

(திரு. வன்னிநாயக்க)

(Mr. Wanninayake)

The Hon. Minister is trying to explain to us that where the Department is concerned no promise was held out to these people. But I am telling you how this scheme is being worked in the field. He stated that the areas I know of may be areas where there are more absentee landlords. I come from an area of peasant cultivators. The owners do not get less benefit; they get their old quarter share of the produce. But the cultivation committees do not meet regularly. The administrative secretaries do not know what they are there for. They do not know whether they will be paid. Almost no work is being done. The result of all this is that there is much confusion.

In that area, with regard to certain aspects of paddy cultivation the work is done communally. For instance, with regard to fencing it is utterly foolish to go and put up fences here and there because if the fences do not come more or less at the same time, it is useless one man going ahead and sowing his paddy fields because animals will come and destroy his crops. To see that the fences are put up at the same time you must have meetings of the cultivation committee and the *palaka lekam* should go into these things.

If you only go to some of these villages they will tell you that the biggest obstacle in those areas in the way of producing paddy is the Paddy Lands Act. I do not say that it is due to its intrinsic defects. I think the Secretaries should be paid by means of some fund or from the proceeds of the acreage tax. Whatever it is, some kind of payment must be made to them. You cannot expect them to work otherwise. Some of them are fine young men who have passed the S. S. C. Examination; some have already left the service and the others are wondering what to do.

What is more deplorable is this. These village councils are neglecting their duties as far as seasonal cultivation is concerned. But what is worse, in the area from which I come, is illicit cultivation in the tank bed. I come from what is known as the "tank country". Every village has a tank, some even two—one large and one small. What has happened to these tanks? The responsibility for the upkeep and maintenance of these tanks has been cast on the cultivation committees that do not meet and which have not got *palaka lekams* or administrative secretaries who are paid. Therefore these tanks are deteriorating. I will come to the question of the tank beds later.

The tank bunds are deteriorating every year. All types of vegetative growths abound on the tank bund and the deterioration is terrible in some of these tanks and unless you take some timely action the deterioration will be so bad that the tank bunds may get beyond repair.

Tank bed cultivation is now being carried on as a result of a radio talk which the Hon. Minister gave. It may be that some people misunderstood the Hon. Minister's remarks to mean that there was no objection to cultivating the tank bed. I know that this impression that there is no harm done as long as paddy production can be increased, even if cultivation is carried on on tank beds, is wrong. Now that impression must be corrected because otherwise these tanks will be silted.

ශ්‍රී සී. පී. ද සිල්වා

(கௌரவ சி. பி. டி. சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

It has been corrected.

Actually, what is traditionally called "*thavulu* cultivation" in the dry zone was a very good thing. This is not a haphazard sort of cultivation. In the dry zone there is a traditional way of doing it. The field owners under a tank cultivate the area on the upper contours round the perimeter of the tank in a certain specific way.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1962-63

—කාරක සභාව

It is wrong to interpret "thavulu cultivation" as cultivation on the bed of the tank.

වන්නිනායක මයා.

(திரு. வன்னிநாயக்க)

(Mr. Wanninayake)

Paddy fields in the area from which I come get no treatment at all with regard to new techniques of paddy planting, the Japanese or other method of transplanting or manuring. I think the imports of manure in 1961 was Rs. 1 million less than in 1960. I do not know what the volume was.

ශ්‍රී සී. පී. ද සිල්වා

(கௌரவ சி. பி. டி. சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

The volume was greater.

වන්නිනායක මයා.

(திரு. வன்னிநாயக்க)

(Mr. Wanninayake)

I think the most urgent need of the country today is some method by which we can get the fertilizer we need and I hope some steps will be taken to encourage the people of the backward areas also to make use of modern methods of cultivation.

ලක්ෂ්මන් රාජපක්ෂ මයා. (තිස්සමහ
රාමය)

(திரு. லக்ஷ்மன் ராஜபக்ஷ—திஸ்ஸமஹராம)

(Mr. Lakshman Rajapaksa—Tissamaharاما)

You can try the Peace Corps method!

වන්නිනායක මයා.

(திரு. வன்னிநாயக்க)

(Mr. Wanninayake)

I come to fisheries next. The Minister is working on the basis that there is plenty of fish in the sea, but it is not easy to catch it! I do not think any other activity has received such scant attention at the hands of this Minister. According to the 10-Year Plan they were to invest in fisheries Rs. 143 million in 1958-59 but the actual expenditure was Rs. 3 million. In 1959-60 they were to invest Rs. 36.8

million but the actual estimate was Rs. 4.8 million; the actual expenditure must have been still less. In 1960-61, they planned to invest Rs. 46.6 million; the estimate was Rs. 9.5 million. In 1961-62, the planned investment was Rs. 38.9 million but the estimate was Rs. 12.3 million. For the next financial year the plan envisaged an investment of Rs. 43.5 million, but you have set apart only Rs. 5.9 million, which is less than even the current year's estimate. Where you intended to invest in fisheries under the 10-Year Plan Rs. 180.1 million by the end of 1963, you have actually invested only Rs. 35.5 million and that too is an estimate, not the actual expenditure. I do not know whether I need make any further comment as far as fisheries is concerned. There is a shortage of Rs. 144 million in investment alone.

The next subject on which I wish to comment is forest wealth. We were told in the Throne Speech that a survey of the country's forest wealth was being contemplated. I welcome a survey, not to assess our forest wealth but to assess the loss of forest wealth during the last five or six years. I come from a part of the country which is rich in forest wealth. One of the biggest rackets that have operated in this country in recent times has been the racket in illicit felling of timber. You have only to go into some of the jungles in my area to see what has happened. Even the villagers of the area have begun to feel the pinch; they are beginning to be concerned about their children and their future. The rainfall and climate of some of these areas are beginning to get affected by the rape of the jungle. As you drive along the high road you will see that they have left on either side of the road what may be called a "non-visibility belt"; this is only to conceal the appalling damage that has been done just behind this belt.

ශ්‍රී සී. පී. ද සිල්වා

(கௌரவ சி. பி. டி. சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

Chena cultivation.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1962-63

—කාරක සභාව

මන්ත්‍රීන්ගේ මයා.

(திரு. வன்னிநாயக்க)

(Mr. Wanninayake)

Illicit timber felling! All the timber has been removed. Some Government officers and all kinds of people, big and small, are in this racket. It is a very profitable racket too.

There is also illicit clearing on a large scale. People go into the jungle, look round and pick the most advantageous blocks of land, clear them and occupy them without ceremony. The impression has gained ground that if you want a block of land you only have to pick one, clear it and occupy it, and it is yours; on the other hand, if you make an application to the Government Agent and observe all the formalities, you will seldom get it. Some of these people who have thus cleared the land and occupied it have turned it into a good thing, and therefore they deserve to hold it, and I dare say that a large percentage of these people who have made these illicit clearings have done so through genuine want, and the merits of their individual cases should be considered before they are evicted.

Under the Village Expansion Scheme, land is given and in those lands today you find that some of the villagers have put up houses according to Government specifications and plans. Some have got the subsidy you promised them but there are others who keep on writing letters to the Government Agent every week asking for the subsidy. Recently I learnt from the Kachcheri that there is no money to be given. Surely those people put up these buildings according to your specifications and plans only because they hoped to get this subsidy. There may be people who have got into debt in order to build these houses according to your specifications and plans. If you did not hold out that hope to them they might have put up houses which cost much less and not got into debt. At least in the case of houses which have been built according to your specifications and plans you should see that the subsidy is paid to those people.

With regard to your colonization schemes you find that colonists are taken there and they are promised six months' allowance till irrigation facilities are provided. In one of the colonies in my area I know that for 3½ years they went on without irrigation facilities. Their allowances were stopped. In that instance I interviewed the Land Commissioner on their behalf and I must say he was very helpful and he promised to pay the allowance until irrigation facilities were made available.

There is another scheme called Usgala Siyambalangamuwa under your Advanced Colonization Scheme. The people who have been taken there are living in sheds; they have been there for nearly two years. They do not know what to do. Houses are not coming up; irrigation facilities are not being provided; irrigation channels are not being cut. Their spirit is thoroughly broken down. I think steps must be taken to see that these people who have been settled on these lands are given all they have been promised.

ශ්‍රී සී. පී. ද සිල්වා

(கௌரவ சி. பி. டி. சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

The policy is being changed now.

ශ්‍රී මන්ත්‍රීවරයෙක්

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(Hon. Member)

What about the people who have already been settled there?

ශ්‍රී සී. පී. ද සිල්වා

(கௌரவ சி. பி. டி. சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

This is because the flood-damaged tanks were being repaired in 1961. Now the entire department and the equipment will be put on these five or six tanks and they will be completed soon.

මන්ත්‍රීන්ගේ මයා.

(திரு. வன்னிநாயக்க)

(Mr. Wanninayake)

There is another little difficulty experienced by the farmers in my area and round about; that is the difficulty to get a permit to purchase

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1962-63

—කාරක සභාව

a gun. As you know in those rural areas without a gun you cannot protect your land from the marauding herds of elephants, wild boar and the other animals of the jungle. The farmer simply cannot protect his property without a gun. During the last one or one and a half years the Emergency has been on and Government Agents were warned that they must be extra-careful about the issue of permits for the purchase of guns, but I must say that the Government is more lenient now and he is trying to issue permits as far as possible. But still there are difficulties as recommendations have to be got from the police and the headman. I cannot understand this because in those areas one villager is as good as another; they may commit minor crimes; but if a man has a land which needs protection and if he has the money and he wants to buy a gun then you must make it available to him if he has not been guilty of any crime.

ශ්‍රී මන්ත්‍රීවරයෙක්

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

But they cannot buy the cartridges.

මන්ත්‍රීනායක මයා.

(திரு. வன்னிநாயக்க)

(Mr. Wanninayake)

This Emergency is like Tennyson's brook—it goes on for ever. On the pretext of this Emergency let us not prevent these people from getting the means necessary to protect their crops.

ලක්ෂ්මන් රාජපක්ෂ මයා.

(திரு. லக்ஷ்மன் ராஜபக்ஷ)

(Mr. Lakshman Rajapaksa)

They are planting *kahambiliya* in order to drive away the animals.

මන්ත්‍රීනායක මයා.

(திரு. வன்னிநாயக்க)

(Mr. Wanninayake)

I do not want to take much more of your time. The Ten-Year Plan is now a myth. In fact, the Three-Year Programme is a negation of the Ten-Year Plan, the targets being

changed. I do not want to go into that. I think sufficient has been said to discredit both the Ten-Year Plan and the Three-Year Programme.

The conclusion we can come to is that under the Ministry of Agriculture the various agricultural activities have not made the progress that they should have made during the last so many years. There is no doubt that had those activities made the progress they should have made, the present financial and economic situation we are facing would not be so bad as it is today. Why have the departments or the Ministry not been able to deliver the goods in the way they should have been delivered? There is a variety of reasons.

අ. සා. 3.15

You are spending a colossal amount of money through the heads of departments and the rest of the Public Service. There is so much discontent, dissatisfaction and frustration in the Public Service that you are not getting any real value for the money you spend. The cost of living has gone up by leaps and bounds. They were promised higher salaries taking into account the high cost of living and a Commission was appointed. They made certain recommendations, but the Government has not taken any steps to accept or reject those recommendations. On the top of that, what did you do? Far from giving them higher salaries, you charge a National Development Tax. And, as I said on an earlier occasion, a number of Government servants have told me personally that they were not really against the 4 per cent. National Development Tax but that they had no faith that that deduction would be used for productive purposes and a return would be obtained. This collection will also be pooled in the vast amount of money that is going down the drain.

That is not the only cause of their dissatisfaction. Their transfers are inspired by political reasons and by

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1962-63

—කාරක සභාව

[වත්තිනායක මයා.]

reasons other than efficiency and good work. Appointments also are sometimes made on that basis. I am not saying that this is characteristic of the departments under the Minister of Agriculture, Land, Irrigation and Power only. I must say that there are fewer complaints coming from departments under him than from others. I must say that in fairness to the Minister of Agriculture.

I think we cannot resist the conclusion that in the field of productivity as well as in production, if we are moving at all, we are moving at snail's pace. I do not think we will be able to achieve the other development we want in this country without prior development in the field of agriculture.

The Hon. Minister has much work. His Ministry is one of the biggest Ministries and now his burdens have been added to by imposing on him another very important Ministry, namely, the Ministry of Finance. It may be that in their ranks he is the most experienced and the person who has the most balanced mind to tackle the question of finance in this country. That may be why it was handed to him. We have a bankrupt Treasury, and he may be the most experienced man they have who can rehabilitate the Treasury. If that is so, the Hon. Minister should take up that job and hand over the others to another Minister and see that the work is carried out.

I wish to refer to another matter. A very important conference is going on in London and one of the most important questions affecting the future of this country is being discussed. What is the position? Whom have we sent to that conference?

ලක්ෂ්මන් රාජපක්ෂ මයා.

(திரு. லக்ஷ்மன் ராஜபக்ச)

(Mr. Lakshman Rajapaksa)

A briefless lawyer.

වත්තිනායක මයා.

(திரு. வன்னிநாயக்க)

(Mr. Wanninayake)

The Hon. Prime Minister has not gone to that conference. The Hon. Minister of Finance has not gone there. The Hon. Minister of Commerce, Trade, Food and Shipping, who is vitally concerned, has not gone there. I daresay even if the Hon. Minister of Agriculture, Land, Irrigation and Power went there, it would have been understandable because his Ministry is producing the crops that we want to market. This is one of the key conferences that is being held. There is no conference that is as important as the one that is being held today, but none of our Ministers who are directly concerned has attended it. The outcome of that conference will affect us vitally. I think it is a shame that we have not been able to send any one of the above Ministers—the Hon. Prime Minister, or the Hon. Minister of Finance, or the Minister of Commerce, or the Hon. Minister of Agriculture—to that conference as they are the ones mostly concerned.

ආර්. එස්. පෙරේරා මයා. (කැලණිය)

(திரு. ஆர். எஸ். பெரேரா—களனியா)

(Mr. R. S. Perera—Kelaniya)

ගරු සභාපතිතුමනි, මේ වැය ශීර්ෂය යටතේ මාත් වචන ස්වල්පයක් කළා කරන්ට බලාපොරොත්තු වෙනවා. දීර්ඝ කළාවක් කරන්න මේ අවස්ථාවේ ම අදහස් කරන්නේ නැහැ. දවස් කිහිපයක් තිස්සේ ඔය පැත්තෙන් මේ පැත්තෙන් අසුන් ගෙන සිටින ගරු මන්ත්‍රීවරුන් දෙපාර්තමේන්තුවල පාලන වාර්තාවල සහ වෙනත් ලිපි ලේඛනවල ඇතුළත් කර තිබෙන සංඛ්‍යා ලේඛන මෙන්ම ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකුව විසින් ඉදිරිපත් කර තිබෙන සංඛ්‍යා ලේඛනත් අනුව සෑම අංශයක් ගැනම පාහේ සැහෙන විස්තරයක් සැහෙන විවේචනයක් කර තිබෙනවා. එපමණක් නොවෙයි, ඒ විවේචන වුවමනා තරමට, කළ යුතු ප්‍රමාණයට, ඉදිරිපත් කළ යුතු අන්දමට කර තිබෙන බවත් මට කියන්න පුළුවනි. ඒ නිසා ඒ අන්දමට සංඛ්‍යා ලේඛන ආදිය පෙන්වමින් දීර්ඝ ලෙස කළා කරන්න මගේ බලාපොරොත්තු වක් නැහැ. ඒ ඒ දෙපාර්තමේන්තුවෙන්

පිටකරන ලද පාලන වාර්තාවලින් කොටස් උපුටා කියවන්නට වුවමනාවක් ඇතැයි මා මේ අවස්ථාවේ හැටියට හිතන්නේ නැහැ. ඒ නිසා ගරු ඇමතිතුමා යටතේ පාලනය වන ඒ ඒ දෙපාර්තමේන්තු මගින් දීප ව්‍යාප්ත වැඩ කෙරෙන හැටි, සංඛ්‍යා ලේඛනවලින් තහවුරු කර නොපෙන්නු වාට, වාර්තා ගැන සඳහන් නොකළාට, සාමාන්‍ය පුරවැසියෙකුට පෙනෙන හැටියට වචන ස්වල්පයකින් ප්‍රකාශ කරන්නට මා අදහස් කරන්නේ. ඒ ගැන කථා කිරීමේදී මා ආණ්ඩු පක්ෂයට අයත් මන්ත්‍රීවරයෙකු වුණත් මටත් තිබෙන්නේ මේ ආණ්ඩුව විවේචනය කිරීම මිස ගුණ වර්ණනාවක් කිරීම නම් නොවන බව කියන්නට සිදු වීම ගැන මා කනගාටු වෙනවා. විවේචනය කිරීමක්මයි අපටත් කරන්න තියෙන්නේ. ඒ නිසා මා ප්‍රථමයෙන්ම කියන්නේ අප ආණ්ඩුව විවේචනය කරන්නේ බොහෝම හොඳ හිතීන්, තිබෙන වැරදි හදාගෙන වැඩ කිරීමේ චේතනාවෙන් බවයි.

අපේ රට සහ රටවැසියා ආරක්ෂා කර ගැනීමට නම් අද ප්‍රධාන වශයෙන් අපේ ආහාර ප්‍රශ්නය විසඳීම සඳහා මිට වඩා හොඳ වෙනත් ක්‍රියා මාර්ගයක් අප විසින් යොදා ගත යුතුව තිබෙන බව කොයි කවුරුත් පිළි ගන්නවා. සෑම දෙනාම, ගරු මන්ත්‍රීවරුන් පමණක් නොව යම්කිසි කමක් නොදන්න, හය හතරවත් නොතේරෙන සාමාන්‍ය ගැමි ජනයා පවා දන්නවා, මේ යන ක්‍රමයට වැඩ කටයුතු කරගෙන ගියොත් වැඩි දවසක් යන්ට ඉස්සරවෙලා, වැඩි වර්ෂ ගණනක් යන්ට ඉස්සරවෙලා, අපේ රට අවුරුදු ගණනකටවත් ගොඩ ගන්ට බැරි තත්ත්ව යකට, හයානක වළකට, වැටෙන බව. ඒක අද මේ රටේ සාමාන්‍ය මිනිහත් පිළිඅරන් ඉවරයි. ඊට හේතුව මොකක්ද? ඊට හේතුව වශයෙන් කියන්නට තිබෙන්නේ මෙන්න මේ කාරණයයි. ප්‍රතිපත්තියක් වශයෙන් මේ රටේ මේ විධියට ඔය ජාතික දන්සැල් දීමේ වැඩ පිළිවෙළ, නැත්නම් ඔය හාල් සලාක ක්‍රමය, දිගටම ගෙන ගියොත් ඒකයි වෙන්නේ.

කෝටි ගණන් වියදම් කර පිටරටින් හාල් ගෙන්වනවා. සේරුව ගත පණස් ගණනකට ගත්තත් ගත හතළිස් ගණන කට ගත්තත් ගත 25 බැගිනුයි දෙන්නේ. මේ රටේ නිපදවන හාල් සේරුවකට ගත

90ක් පමණ රජයට වියදම් වන නමුත් ඒවත් දෙන්නේ සේරුව ගත 25 බැගිනුයි. අද යන පිළිවෙළට කවදාවත් කොයිම ආණ්ඩුවකටවත් මේ කටයුත්ත නම් කරන්නට පුළුවන් දෙයක් නොවෙයි. තවත් දුරට මේ දන්සැල් දීම කරන්නට බැහැ. මේ විධියට කරගෙන ගියොත් අපට පමණක් නොවෙයි කිසිම දේශපාලන පක්ෂයකට අද තිබෙන මේ තත්ත්වය අනුව මේ ජාතික මහා දන් සැල් දීම කරන ගමන් කවදාවත් මේ රටේ දියුණුවක්, ජාතියේ දියුණුවක්, ජාතියේ ගොඩනැගීමක් ඇති කරන්නට පුළුවන් කමක් නැහැ. මහජනයාගෙන් බදු එකතු කර කර දන්සැල් දෙනවා. එයින් එහා කරන්නට පුළුවන් දෙයක් නැහැ.

මේ තත්ත්වය මේ රටේ ඇති වුණේ යුද්ධයෙන් පසුවයි. මෙය මේ රටේ පමණක් නොව ලෝකයේ සෑම රටකම ඇති වුණේ යුද්ධයෙන් පසුවයි. යුද්ධය නිසා ඇති වූ තත්ත්වය අනුව, සාමාන්‍ය ජනතාවගේ ආදායම් මාර්ගවල වෙනස්වීම් ඇති වීමෙන් පහළ වූ තත්ත්වය අනුව, සලාක ක්‍රමයට හාල් බෙදීම ඒ ඒ රටවල ආණ්ඩු මගින් කරගෙන ගිය යම් යම් ප්‍රමාණවල අධාර දීමේ ක්‍රමයටයි. මට පෙනෙන හැටියට අපේ රට පමණයි ඒ ක්‍රමය අදත් අල්ලාගෙන ඉන්නේ. අනෙක් රටවල් එවැනි ක්‍රම අනු ගමනය කරගෙන ගිය අතර ඒවා තවත් වන්නටත් යම්කිසි ක්‍රියා මාර්ගයන් ගෙන ගියා. ඒ අනුව වැඩ කිරීම නිසා දැන් ඒ රටවල සලාක ක්‍රමයත් සම්පූර්ණයෙන්ම වාගේ ඉවරවෙලයි තියෙන්නේ. මේ දන් සැල් ක්‍රමය බොහෝම සාර්ථක විධියට කර ගෙන යන්ට උත්සාහ කරන එකම රට ලංකාව හැටියට ඉතිහාසගත වන බව මා දන්න හැටියට මට කියන්නට පුළුවනි. මම සෘජුව කියනවා කොයිම ආණ්ඩුවක්වත්, මේ ආණ්ඩුවත්, හරි සැලැස්මක් අනුව මේ සලාක ක්‍රමය නතර කරන්නට වැඩ පිළි වෙළක් ඇති කරන්නට අදහස් කළේ නැත කියා. මේ ජාතියට ආදරයක් තිබෙන කොයි කවුරු වුවත් පිළිගන්නවා ඇති අද හාල් සලාක ක්‍රමය මේ රටේ දේශපාලන බලය ඇල්ලීමේ ඉත්තකු බවට පත් වී තිබෙන බව.

කොයි දේශපාලන පක්ෂයකට අයිතිය අය වුණත් උත්සාහ කරන්නේ රටට, මහ ජන යාට වැඩ කරන්නයි, රටේ උන්නතියට

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1962-63

—කාරක සභාව

[ආර්. එස්. පෙරේරා මයා.]

ආධාර දෙන්නයි. සෑම පක්ෂයකම මූලික පරමාර්ථය විය යුත්තේ එය නම් භාල් සලාක ක්‍රමය දේශපාලන බලය ඇල් ලීමේ මගක් බවට පත් නොකර සෑම දෙනාම එකතු වෙලා මේ රට ඒ භයානක අමාරුවෙන් ගලවා ගැනීම සඳහා යම් කිසි සඵල පාක්ෂික සම්මේලනයක් ඇති කර කිසියම් උපක්‍රමයක් යොදා ගන්නවා ඇත කියා මා විශ්වාස කරනවා. සිංහල වෙද මහත්වරුන් අතේ තියෙන ගුලි බෙහෙත බෙහෙත් හෙප්පුවෙම තියාගෙන මිනිවල කරා යන්නා වාගේ වැඩ නොකර හැම දේශපාලන පක්ෂයක්ම මේ සම්බන්ධ යෙන් තමන් ගැනීමට බලාපොරොත්තු වන ක්‍රම ඉදිරිපත් කර ජාතිය ගලවා ගන්න උත්සාහ කරාවිය කියා මා විශ්වාස කරනවා. ජාතිය කෙරෙහි ආලයක් ඇතිව සෑම දේශපාලන පක්ෂයක්ම එකතු වෙලා, සඵල පාක්ෂික සම්මේලනයක් ඇති කර, අපට වුවමනා ආහාර වගා කරන කෙටි කාලීන ක්‍රම ගැන සාකච්ඡා කර, රටට ගැලපෙන විධිය කුමක්ද කියන එක සොයා බලනවා නම් මීට වඩා බොහොම හොඳයි. මේ කරුණ උඩ පක්ෂ අතර ගුටි ගහ ගන්න හොඳ නැහැ. එහෙම කරන්න කරන්න අපේ රටේ දියුණුව ඇති වෙනවා වෙනුවට රටේ තත්ත්වය දුර්වල වන බව කියන්න කැමතියි.

ගරු ඇමතිතුමාට කියන්න කැමතියි, කැබිනට් මණ්ඩලයේ අතිකුත් උදවිය සමගත් එසේම සෑම දේශපාලන පක්ෂයකම නායකයන් සමගත් මේ ගැන සාකච්ඡා කර, මෙය ජාතික ප්‍රශ්නයක් හැටියට සලකා, රට ස්වයංපෝෂිත කරන්න ක්‍රමයක් සකස් කරන්නාය කියා. මෙම ප්‍රශ්නයේදී මෙය කළේ අසුවල් ආණ්ඩුවය, අසුවල් පක්ෂයය, යනාදී වශයෙන් කාට වත් විශේෂ ගරුත්වයක් ඇති නොවන හැටියට කටයුතු කරනවා නම් හොඳයි. බලයේ සිටින දේශපාලන පක්ෂයක් තල්ලු කිරීමට මෙම ප්‍රශ්නය පාවිච්චි කර නවා. තවත් පක්ෂයක් බලයට ආවත් එහෙමයි. ඒ ක්‍රමය හොඳ නැහැ.

යාපහුවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාත් (වන්නි නායක මයා.) අකුරුස්සේ ගරු මන්ත්‍රී තුමාත් (වෛද්‍යාචාර්ය එස්. ඒ. වික්‍රම

සිංහ) සැහෙන විස්තරයක් ඉදිරිපත් කළා කෘෂිකර්ම දෙපාර්තමේන්තුව ගැන. විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ නායකතුමාත් ඉදිරි පත් කළා. ගරු ඇමතිතුමාට ආධාර වන පිළිවෙලට එසේ කළා කිරීම ගැන මා ඒ අයට ස්තූතිවන්ත වෙනවා. අපටත් කරන්න තියෙන්නේ එව්වරයි. මා මුලින්ම කිව්වා සංඛ්‍යා ලේඛන ඉදිරිපත් කරන්නේ නැත කියලා. ඔය දෙපාර්තමේන්තුවලින් ඉදිරිපත් කරන සංඛ්‍යා ලේඛන සම්බන්ධව මගේ කිසිම විශ්වාසයක් නැහැ. අපේ ආසන දෙස ඇත්ත ඇති සැටියට බැලූ විට පේනවා මහජනයා අතරවත් අප අතරවත් ඒ සංඛ්‍යා ලේඛනවල තිබෙන තත්ත්වය නොමැති බව. සවාභාවික ඇසින් දුටුවහම එය කියන්න පුළුවනි. ආහාර වගාව වැඩි දියුණු කිරීම අතින් නියම වැඩ පිළිවෙලක් කඩදවත් ඇති නොවූ බව කියන්න පුළුවනි. උද්ගරණයක් හැටියට කැළණි කොට්ඨාශය පෙන්වන්න පුළුවනි. මේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් පෙන්නුම් කළා මධ්‍යම බැංකුවේ සංඛ්‍යා ලේඛන. එසේම දස අවුරුදු ක්‍රමයේ සංඛ්‍යා ලේඛන පෙන්නවා. මෙව්වර කාලයකට මෙව්වර අක්කර ගණනක්, මෙව්වර බ්‍රසල් ගණනක්, වැඩි කරනවාය කියලා එහි තිබෙන බව කිව්ව. ඔය සංඛ්‍යා ලේඛන සැලසුම් කරන අය ගෙන් අහන්න කැමතියි, රටට ආදරයක් ඇති නිලධාරීන්ගේ වැඩ ව්‍යාපාර නිසා අර විධියට අක්කර ගණන් වැඩි වන්නා වාගේම වාරි මාර්ග දෙපාර්තමේන්තුවෙන් කෘෂිකර්ම දෙපාර්තමේන්තුවෙන් අදුරදර්ශී වැඩ ව්‍යාපාර නිසා පුරන් වී යන අක්කර ගණන් පිළිබඳ විස්තර ඔය සංඛ්‍යා ලේඛන වල තිබෙනවාද කියා. වාරි මාර්ග ක්‍රම ආදියේ අඩුපාඩුව නිසා ගොවීන්ට ගොවි තැන් කර ගැනීමට ශක්තියක් නැතිව සිටි නවා. මේ නිසා ගොවියන් කී දහක් තමන් ගේ ගරුත්වය රැක දෙන ගොවි ආඥම වන අමුඩය පැත්තකින් තබා ගොඩට වෙලා ඉන්නවද කියන එක ඔය සංඛ්‍යා ලේඛන වලින් පෙනෙනවාද කියා මා ප්‍රශ්න කර නවා.

අ. භා. 3.30

මීට අවුරුදු ගණනකට පෙර හොඳින් වැපුරු කුඹුරු අක්කර හාර දහක් පමණ මගේ කොට්ඨාශයේ තිබෙනවා. වත්තල

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1962-63

—කාරක සභාව

කොට්ඨාශයෙහුත් සුළු කුඹුරු ප්‍රමාණයක් ඊට ඇතුළත් වෙනව. එය සුළු බිම් ප්‍රමාණයක් නොවෙයි. එදා ඒවායේ ගොවිතැන් කරමින් ජීවත් වූ ගොවීන් අද ගොවිතැන් කරන්නට නොහැකි නිසා ගොඩට වෙලා දුකෙන් ජීවත් වෙනව. මා මෙම කාරණය ගැන ප්‍රශ්න කළා. “මේ අක්කර 4,000 න් විශාල ජලාශ වශයෙන් තිබෙන වළවල් හැර අනික් සෑම කුඹුරක්ම එක් දහස් තවසිය පනස් ගණන්වල වැපුරුවා. අද ඒවා විශාල ජලාශ බවට පත් වෙලා. මේවා නැවත ගොවිතැන් කිරීමට සකස් කර දෙන්නෙ කවදාද” කියා සැල්විනියා නාශක මණ්ඩල කාරක සභාවේ සාමාජිකයෙක් හැටියට මා ප්‍රශ්න කළ අවස්ථාවේදී, වාරිමාර්ග දෙපාර්තමේන්තුවේ නිලධාරීන් කිව්වේ කුමක්ද? ආර්. ජී. සේනානායක මහත්මයා කැලණි මන්ත්‍රී හැටියට සිටි කාලයේදී අපේ ඉල්ලීම ගැන සාකච්ඡා කර අන්තිමේදී රුපියල් 40,00,000 ක් තෙලගපාන යෝජනා ක්‍රමය සඳහා වෙන් කර දුන්නා. රුපියල් ලක්ෂ 40 ක් මොකටද කියා අපි එදා පුදුම වුණා ඒ රුපියල් 40,00,000 අයවැය ලේඛනයට ඇතුළත් කළේ එක වරක් පමණයි. ඉන්පසු මාත් මේ ගරු සභාවේ සාමාජිකයකු හැටියට පත් වුණා. ඊට පසුව තවමත් ඒ මුදල අයවැය ලේඛනයට ඇතුළත් වුණේ නැහැ. වැඩේ කෙරුණා හෝ නොකෙරුණා හෝ ඒ මුදල ඇතුළත් වෙන්නෙ නැහැ. මේ තරම් මුදලක් මේ කටයුත්තට අවශ්‍ය මොකටද කියා මා නිලධාරීන්ගෙන් ප්‍රශ්න කළා. ඔවුන් කියා සිටියා, ඒ ප්‍රදේශය මුහුදු මට්ටමෙන් පහළ නිසා යන්නු මාර්ගයෙන් මිගමු පාරේ ඔලියමුල්ලෙන් කැලණි ගඟට වතුර පොම්ප කරන්නට ඕනෑය කියා.

1956 ඡන්ද රැස්වීම්වල වේදිකාවලදී විහිළු වකට භාජන වූ දෙයකුත් මා මේ අවස්ථාවේ දී මතක් කරන්නට කැමතියි. මා මිත්‍ර දකුණු කොළඹ ගරු පළමුවෙනි මන්ත්‍රීතුමා කැලණි මන්ත්‍රීවරයා වශයෙන් සිටිද්දී “ජෙනරේටර්ස්” ජල තල මාර්ගයෙන් තොරණ හන්දියට කිට්ටුව මහා මාර්ගය දෙපස තිබෙන වෙල් යායක එක් පැත්තක සිට අනික් පැත්තට වතුර පොම්ප කළා, ඒ කුඹුරුවල ගොවිතැන් කරන්නට. ඒක විහිළුවක් බවට පත් වුණා, විහිළුවක් විතරක් නොවෙයි; එතුමාගෙන් ඡන්ද

දහස් ගණනක් අතික් පැත්තට කඩා ගත්තත් එය ප්‍රමාණවත් ප්‍රශ්නයක් වුණා.

ඒ ප්‍රදේශයේ ගොවීන් තමුන් තාන්සේ ගෙ වාරිමාර්ග දෙපාර්තමේන්තුවේ නිලධාරීන්ට වඩා දක්ෂයි. ඒ උදවිය හොඳට කාරණා දන්නවා. ඒ ප්‍රදේශය මුහුදු මට්ටමෙන් පහළයයි කිව්වම ඔවුන් කියා සිටියා “මුහුදු මට්ටමෙන් පහත් නම්, කරුණා කර අපට ගෙවල් අත්හැර යන්න කියන්න. අපේ හරිය ගිලා බහින්නට පුළුවන්. එසේ නැතිව කුඹුරු විතරක් ගිලා බහින්න බැහැ, අපට යන්න කල් ඇතුළු කියන්න” යයි ඔවුන් කිව්වා. ගැමි ජනතාවට බොරු කියන්නට එපා. තමුන් තාන්සේලාගෙ විශේෂ දැනීම් ඔවුන්ට හරියන්නෙ නැහැ. ඒ අන්දමට ලක්ෂ 40 ක් ඒ සුළු ව්‍යාපාරයට වෙන් කරන්න වුවමනා නැහැ.

ගරු සභාපතිතුමනි, දැනට අවුරුදු 5 කට 6 කට කලින් ඔය කුඹුරු වැපුරුවෙ මඩට නොවෙයි; කැකුලමටයි වැපුරුවෙ. සමහර නිලධාරීන් දන්නෙ නැහැ මේ කැකුලමට වපුරනවාය කියන්නෙ මොකක්ද කියා. වතුර මදි නිසා වියලි ලියදිවල පැළ නොකළ වී හී විටකින් යට කර ඒවා වම් පනත යෙන් පැළ වීම බලාපෙරොත්තු වීමටයි, කැකුලමට වපුරනවාය කියන්නෙ. දැන් අවුරුදු ගණනාවක සිට එකම සේවයක් නම් වෙනව, එනම් ඒ ප්‍රදේශයේ කුඹුරු වල සැල්විනියා වවනව. අක්කර හාර දහනේම සැල්විනියා වවනවා. සැල්විනියා දෙපාර්තමේන්තුව සැල්විනියා වවනවා; හොඳට මෝරල වැවෙන විට මරණවා. වාරි මාර්ග දෙපාර්තමේන්තුවෙහුත්, කෘෂිකර්ම දෙපාර්තමේන්තුවෙහුත්, සැල්විනියා දෙපාර්තමේන්තුවෙහුත්, පොදුවේ කියනවා නම් කෘෂිකර්ම අමාත්‍යාංශයෙන් අවුරුදු ගණනාවක් තිස්සේ සිදු වුණේ සැල්විනියා වැවීමයි; සැල්විනියා මැරීමයි. සමහරවිට මේ අක්කර හාර දහස සඳහා වියදම් කළ සල්ලි රුපියලේ කොළවලින් බැලූවොත්, සැල්විනියා කොළවලටත් වඩා වැඩියි.

මේ සැලැස්ම අනුව අපි ස්වයංපෝෂිත වන්නේ කවදාද? ඒ ප්‍රදේශය ගරහා තිබෙන වාරිමාර්ග ක්‍රමයක් වන තාතාවේ

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1962-63

—කාරක සභාව

[ආර්. එස්. පෙරේරා මයා.]

ඇළ සාදවා ගන්න බැරි වුණා. යාර පන හෙන් පනහට සෑම තැනින්ම එහි වේල්ල කැඩිලා. ඒ සම්බන්ධයෙන් මා විසින් ගනු දෙනු කළ ලියුම් මිටිය තිබෙනවා නම්, ඒක ඒ වේල්ලටත් වැඩිය උසයි. මම එකක් කියනවා; ඒකට එක උත්තරයක් එවන වා. මම තව එකක් කියනවා; ඊට පසුව මේ කුඹුර තිබෙන්නේ කොහේද කියා මගෙන් අහනවා. නමුත් වාරිමාර්ග දෙපාර්තමේන්තුවේ ශාඛාවක් මහර තානා යම් වත්තෙ තිබෙනවා. එහි වැඩ කරන නිලධාරීන් උදේ සවස තානාවේ ඇළ තිබෙන ප්‍රදේශය පසු කරගෙන ගමන් කරනවා, නමුත් මගෙන් අහනවා ඒ කුඹුර තිබෙන්නේ කොහේද කියා. අවුරුදු දෙකක් තිස්සේ මම ලියුම් ගනුදෙනු කරනවා. එක නිලධාරියෙක්වත් මා හමු වී කොහෙද මේක තිබෙන්නේ, මොනවද කරන්න ඕන, කියා ඇහුවේ නැහැ. රූපියල් තුන් හාර දහසකින් මේ වේල්ල හදා ගන්න පුළුවනි, නමුත් තවමත් ලියුම් පමණයි.

අපේ රටේ අද තිබෙන ආහාර තත්ත්වය අනුව, භයානක අවස්ථාවකට මුහුණ පා සිටින අපි, මෙවැනි සැලැස්මක් අනුව ස්වයංපෝෂිත වන්නේ කවදාද කියා මා ගරු ඇමතිතුමාගෙන් අහනවා. මේකෙන් අපි සහනයක් බලාපොරොත්තු වන්නේ කොහොමද? රජරට ප්‍රදේශය ගැන මා දන්නේ නැහැ; පහත රට ප්‍රදේශයේ නම් මොන සැලැස්මක් උඩ හරි, එක්තරා යටිකට්ටු සැලැස්මක් උඩ විශේෂයෙන්ම බස්නාහිර පළාත, දකුණු පළාත ආදී ප්‍රදේශවල—වි වැපිරීම නතර වන අක්කර ගණන නම් නැග ගෙන යනවා. ඒවා දහස් ගණනින්, ලක්ෂ ගණනින් වැඩි වන බව නම් අපට කියන්න පුළුවන්.

ගරු ඇමතිතුමාට තුන් හතර වරක් මා ආරාධනා කළා. “නිලධාරීන් කරන්නෙ බොරු, නමුත් නාත්සේ ඇවිත් බලන්න” කියා. කැලණියට ගියොත් මේ සිදු වී තිබෙන භයානක අපරාධය නමුත් නාත්සේට පෙන්වන්නට පුළුවන්. සැල්විනියා දෙපාර්තමේන්තුවක් තිබෙනවා. ඒක අරාම පුදුම දෙපාර්තමේන්තුවක්. ඒක ජාතික විපතක්.

රෝයි රාජපක්ෂ මයා. (හක්මන)

(ති.රු. රොය් රාජපක්ෂ—හක්මන)

(Mr. Roy Rajapakse—Hakmana)

ඒක මහ විපතක්.

ආර්. එස්. පෙරේරා මයා.

(ති.රු. ආර්. ඒස්. පෙරේරා)

(Mr. R. S. Perera)

ඔව්, ඒක මහ විපතක්. සැමදාම තවයට දහයට පමණ ලොරිවලට හමුදාවක් පටවා ගෙන යනවා. වැඩ පටන්ගන්න විට 10.30 පමණ වෙනවා. සමහර උදවිය ඉන්නවා: හොඳට ෂර්ට් එක ඇඳගෙන අත ටිකක් අකුලාගෙන, සරම ටිකක් උස්සගෙන, යංතං වෙල අයිනට බිහිනවා. මොකටද මේ? කුඩයකුත් අරගෙන බිහිනවා සැල්විනියා මරන්න. දවසක් ඒ අය නතර කර මා ඇහුවා “මේ කුඩයකින් කරන විහිළුව මොකක්ද” කියා. ඒ “මොපිං-අප්” ලු. දෙදෙනෙක් දනක් පමණ වතුරට බැහැලා සැල්විනියා කුඩයට දමනවා. තව 50 ක් 60 ක් කිට්ටුව තිබෙන අම්බලමට වෙලා බුරුවා ගහනවා. නිලධාරීන් නැහැ. කියන්න කෙනෙක් නැහැ. බුරුව ගහන්නෙ නැත්නම් ලඟ තිබෙන කඩේට වෙලා ඇති. මගේ ප්‍රදේශයේ සැල්විනියාවලට නාස්ති කරන සල්ලි ඒ ප්‍රදේශයේ ගොවීන්ට දෙනවා නම්, ඒ අය නියම ප්‍රතිකර්මය කරාවි. සැල්විනියා වවන්නයි මරන්නයි අපට ඕනෑ නැහැ. අපට ඒ ඇළ වේලි ටික සුද්ධ කර දෙන්න. සැල්විනියාවලට ඒ තරම් විශේෂඥ දැනීමක් ඕනෑ නැහැ. සැලැස්මක් උඩ නම් කවදාවත් මේ සැල්විනියා නැති කරන්න බැහැ. කුඹුරක් නොවපුරා තිබෙන අවස්ථාවකදී, ඒ කුඹුරේ වතුර නතර නොවී වේලෙන්ට තැබුවොත්, ඒ සැල්විනියා ඉතිරි වන්නේ නැහැ. වතුර පිරෙන්න ඇරල අපේ නිලධාරීන් කරන්නෙ මොකක්ද? ඒ දෙපාර්තමේන්තුව පවත්වාගෙන යන්නද මා දන්නෙ නැහැ. ඒ අයගේ රක්ෂා නැති වන නිසා ගෙන යන යටිකට්ටු ව්‍යාපාරයක්දැයි මම දන්නේ නැහැ. අවුරුද්දකින් සැල්විනියා සම්පූර්ණ යෙන්ම නතර කරනවායයි පත්‍රයේ තිබුණා. අවුරුදු 5 ක් 6 ක් තිස්සේ කරන්න බැරි වූ දෙයක් අවුරුද්දක් තුළ

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1962-63

—කාරක සභාව

මන්ත්‍රයකින් මෙන් නතර කරන්නේ කෙසේදැයි මම නම් දන්නේ නැහැ. අපේ ප්‍රදේශයේ තත්ත්වය නම් එදා වගේමයි, අදත්.

ඒ ප්‍රදේශයේ වාරි මාර්ග ක්‍රම හරි ගස්සා දෙන්නේ නැති නිසා අද ගොවි පවුල් සිය ගණනකට රක්ෂා නැති වී තිබෙනවා. ඒ නිසා ප්‍රදේශය ගැන කිසිත් නොදන්න ඒ සැල්වීනියා මර්දන ව්‍යාපාරයේ යෙදී සිටින කම්කරුවන්ට වෙන වැඩක් දී වාරි මාර්ග ක්‍රම නැති නිසා රක්ෂා නැතිව සිටින ගැමි ගොවීන් මේ ව්‍යාපාරයට බඳවාගෙන ඔවුන් සැල්වීනියා වද කිරීම සඳහා යෙදවෙමින්, එක අතකින් ප්‍රදේශය ගැන හොඳින් දන්න නිසා ඒ කටයුත්ත අර කම්කරුවන්ට වඩා හොඳින් කරන අතර අනික් අතින් ගොවිතැන් කිරීමට නොහැකි නිසා රක්ෂාවක් නැතිව දුක් විදින ඒ ගොවීන්ට මේ වැඩවත් කිරීමෙන් පනම් හතරක් උපයාගෙන ජීවත් වන්නට පුළුවන් වෙනවා. එසේ නොකොට ප්‍රදේශය ගැන නොදන්න, කවදාවත් වතුරකට බැස නැති, කුඩාල්ලෙක් දැක්කාම බයේ දුවන අය මේ කාර්යයට යෙදවීමෙන් කවදාවත් සැල්වීනියා වද කරන්න නම් ලැබෙන්නේ නැහැ. ඒවා තමන් වැඩ කර පුරුදු කුඹුරු නිසා පළාතේ ගොවීන් මේ කටයුත්තට ඉතාමත් සුදුසුයි. දැන් ඔවුන්ට සිදුවී තිබෙන්නේ මෙයයි : ගොවිතැන් කරන්න ක්‍රමයක් නැහැ. ඒ නිසා රක්ෂාවක් ඇත්තේ නැහැ. වෙන යන්න තැනක් ඇත්තේ නැහැ. කියන්න කෙනෙක් ඇත්තේ නැහැ. ඔවුන් වෙනුවෙන් පෙනී සිටින අපි ඔවුන්ට අවශ්‍ය ඇළ වේලි සකස් කර දෙන්නයයි දහස් ගණනක් ලියුම් ලිව්වත් ඉන් පලක් වන්නේ නැහැ.

අපේ ප්‍රදේශයේ අක්කර 4,000 ක් පමණ කුඹුරු තිබෙනවා, වගා කරන්න බැරිව. ඒවා වගා කිරීම සඳහා ගොවි කම්කරු සම්බන්ධයෙන් සුළු මුදලක්වත් දෙනවා නම් මම හිතනවා ඉන් සැහෙන ප්‍රයෝජනයක් ලැබිය කියා. ඒවා මුහුදු මට්ටමෙන් පහළ පිහිටි ඒවා නොවෙයි. අවුරුදු පහකට හයකට පමණ පෙර වගා කරන ලද කුඹුරු දැන් මුහුදු මට්ටමෙන් පහළයයි කියන්නේ කොහොමද? එසේ වීමට එක්කෝ මුහුද උඩ යන්න ඕන.

තැනි නම් අපේ පෙදෙස් යට යන්න ඕන. මේ නිලධාරීන් ප්‍රදේශවාසීන්ගෙන් අසා තිබෙනවාද, මේ කුඹුරු කලින් වගා කළ ඒවාද නැද්ද කියා? දැනට අවුරුදු 5 කට 6 කට පමණ පෙර වගා කළ මේවා රජ කාලයේ සිට පැවත එන කුඹුරු. දැන් ඒවා වගා කරන්න බැරි වී තිබෙන්නේ ඇළ වේලි නැති නිසා; මුදුන් වේලි නැති නිසා; චතුර බස්නාවන් නැති නිසා. මේවා පිහිටා තිබෙන්නේ මුහුදු මට්ටමෙන් පහළ නොවෙයි. මුහුදු මට්ටමෙන් උඩයි. කාලයක් තිස්සේ එකතු වූ රොන් බොර නිසා දැන් ඒ කුඹුරු තිබුනාටත් වඩා පිරවී තිබෙනවා.

ගරු සී. පී. ද සිල්වා
(கௌரவ சீ. பி. டி. சில்வா)
(The Hon. C. P. de Silva)

මේ තෙලහපාන ක්‍රමය වාරිමාර්ග දෙපාර්තමේන්තුවෙන් පරීක්ෂා කර තිබෙනවා. එහි සුළු කොටසක් පමණයි, මුහුදු මට්ටමෙන් පහළයයි වාර්තා කර තිබෙන්නේ. අනික් ප්‍රදේශ වගා කරන්න පුළුවන් ඒවා. ඒවා වගා කිරීම ගොවි මහත්වරු බාරගන්නවා නම් ඒවා දෙන්නයයි අපි කියා තිබෙනවා. එසේ බැරි නම් වාරි මාර්ග කම්කරුවන් හෝ යු. ආර්. ඩබ්ලිව්. කම්කරුවන් හෝ යොදවා වැඩ කරන්නයයි කියා තිබෙනවා.

ආර්. එස්. පෙරේරා මයා.
(திரு. ஆர். எஸ். பெரேரா)
(Mr. R. S. Perera)

මුහුදු මට්ටමෙන් පහළයයි කියන ප්‍රශ්නය ගැන මම කියන්නම්. ජලාශ කීපයක් තිබෙනවා. තොරණ හන්දිය පසු කර යන විට ජලාසයක් තිබෙනවා. එතැන අක්කර 25 ක් පමණ ඇති. 1872 දී ඓතිහාසික ගංවතුරක් තිබුණා. ඒ අවස්ථාවේදී තොරණ හන්දිය පසු කර යන විට දැනට ඇති බෝක්කුව තිබුනේ නැහැ. ඒ අවට වතුර එකතු වී ලොකු වළක් හැදුනා. ඒ කොටස කවදාවත් වගා කළේ නැහැ. එතැන වෙන්ත ඇති මුහුදු මට්ටමෙන් පහළයයි කියන්නේ. 1872 දී ඇති වූ ජලශල්ම නිසා හැතැප්ම බාගයක් පමණ හැරී ගියා.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1962-63

—කාරක සභාව

[ආර්. එස්. පෙරේරා මයා.]

අ. භා. 3.45

අවුරුදු පහක් හයක් මුළුල්ලේ ඔය කරණ නිලධාරීන් කී නමුත් මොකක්ද කළ ප්‍රතිකර්මය? නමුත් තෙළහපාන තිබෙන කුඹුරුවලට ඔවුනි කිසි ප්‍රතිකර්මයක් කර නැති නිසා අද ඒ පළාතේ සිටින ගොවි රාළලාට රක්ෂාව නැති වී ගොසින් තිබෙනවා. අක්කර හැට හත්තැවක් පමණ වන ඒ ප්‍රදේශය, ඒ සරු සාර භූමිය, දැන් විශාල ජලාශයක් බවට පත් වී තිබෙනවා. වි වපුරණ ප්‍රමාණය වැඩි වී තිබෙනවාය කියා මෙම අමාත්‍යාංශය කීවත්, එම සංඛ්‍යා ලේඛන කෙරෙහි මා විශ්වාසයක් තබන්නේ නැහැ. සංඛ්‍යා ලේඛනවලට වඩා අප විශ්වාස කරන්නේ ඇසට පෙනෙන දේයි. තම තමන්ගේ කොට්ඨාශ වල තිබෙන විශාල කුඹුරු වෙල් යායවල් බවට පරිවර්තනය වී තිබෙනවායයි සමහර ගරු මන්ත්‍රීවරුන් කී ප්‍රකාශයන් මා සම්පූර්ණයෙන්ම පිළිගන්නවා. මේ අන්දමට අපේ රට කවරදාවත් ස්වයංපෝෂිත කරන්න බැහැ. අද දින මෙම දෙපාර්තමේන්තුව මගින් ගෙන යන වැඩ පිළිවෙල අනුව නම් කවදාවත් මේ පරමාර්ථය අපට මුදුන් පමුණුවා ගන්න ලැබෙන්නේ නැහැ. මේ නිසා සැමදාම අපේ ප්‍රධාන ආහාරය සම්බන්ධයෙන් අපට පිටරටට දත නියවා ගෙන ඉන්නයි සිදු වන්නේ. මේ තරම් ජාතික ධනයක් වැය කරමින් කරන වැඩ පිළිවෙලින් රටට යහපතක් සිදු වන්නේ නැත්නම් මේවා භාරව සිටින නිලධාරීන් මේවායින් අස් කර දමන්න ඕනෑ. එසේ නොකළොත් අපේ රට කවරදාවත් දියුණු කර ගන්න ලැබෙන්නේ නැහැ.

වන රක්ෂණ දෙපාර්තමේන්තුවෙහුත් කෙරෙන්නේ විශාල ජාතික විනාශයක්. හැබැයි, මෙම දෙපාර්තමේන්තුවේ සංඛ්‍යා ලේඛනවල නම් ආදායමක් ලැබෙන බව පෙන්වා ඇති. නමුත් ආණ්ඩුවේ කැලෑ වලින් හොරෙන් කපන ලී ප්‍රමාණය කෙතරම්ද කියා අප දන්නවාද? ඒ විධියට හොරෙන් ලී කපන්නේ නැත්නම් රාත්‍රි කාලයේදී ලොරි ගණන් ගෙනවුත් බිලාක් මාර්කට් කාරයින්ට විකුණන්න ලී කොයිත්ද? තමුත්තාත්සෙගෙ දෙපාර්තමේන්තුවෙන් ලී කැපීම සඳහා කොන්ත්‍රාත් දීම හරියට ඒ කාලයේ පිටකොටුවේ

එලවලු මාකට් එකේ එලවලු බක්කි බදු දුන්නා වගේ වැඩක්. තව ටික කලක් යන විට මෙම කොන්ත්‍රාත්කරුවන් ආණ්ඩුවේ ඉඩම් තමන්ගේ දු දරුවන්ට දැවදි වශයෙන් දෙන කාලයකුත් එළඹෙන්න පුළුවන්. මෙයින් සිදු වන්නේ සම්පූර්ණ ජාතික නාස්තියක්. ඇයි මේවාට යම්කිසි ප්‍රතිකර්මයක් යොදවන්නේ නැත්තේ?

දැන් බලන්න, තමුත්තාත්සෙගෙ දෙපාර්තමේන්තුව යටතෙයි සහතික මිලට වී ගැනීම කෙරෙන්නේ. මෙම අංශයේ වැඩ කරන නිලධාරීන් සමහරෙක් මා දන්නවා අවුරුදු පහක් යන්න කලින් ලක්ෂපති යන් වෙලා ඉන්නවා. මේවා ගැන සොයා බලන්න ඕනෑ. යම් යම් වැරදිවලට අසුවන නිලධාරීන් වෙත තැත්වලට මාරු කිරීම නොවෙයි තිබෙන ප්‍රතිකර්මය. එවැනි වැරදිකරුවන්ට තද දඩුවම් දෙන්න ඕනෑ. ආහාර ප්‍රශ්නය විහිළුවක් වශයෙන් සලකන්න කාහටවත් ඉඩ තබන්න තර කයි.

රෝයි රාජපක්ෂ මයා.

(திரு. ரோய் ராஜபக்ச) (Mr. Roy Rajapakse)

මෙවැනි වරද කරන්නවුන්ගේ දේ පොල රාජ සත්තක කරන්න ඕනෑ. පොලී සියත් මේවාට සම්බන්ධයි.

ආර්. එස්. පෙරේරා මයා.

(திரு. ஆர். எஸ். பெரேரா) (Mr. R. S. Perera)

ගරු සභාපතිතුමනි, ධීවර දෙපාර්තමේන්තුව සම්බන්ධයෙන්ද වචන තුන හතරක් කියන්න ඕනෑ. මේ රටේ ආහාර ප්‍රශ්නය සැම දාම විශාල අර්බුදයන්ට තුඩු දුන් ප්‍රශ්නයක් බව අප දන්නවා. මේ නිසා මේ රටේ මුදල් ඇමතිතුමාට පවා අස් වන්ට සිදු වුණා. විදේශ ධනය හීන වීමෙන් පටන්ගත් මේ තත්ත්වය දැන් බලවත් දේශපාලන ප්‍රශ්නයකට පත් වෙලා තිබෙනවා. අපේ රටේ අවට තිබෙන්නේ වැපුරු සරු කෙතක්. ස්වභාව ධර්මයා විසින් සකස් කර දී තිබෙන එම කුඹුරු පවා කපා ගන්න බැරි ජාතියක් සභාපතිතුමනි අපි. සැතපුම් භාර පන්දාහ ඇත රටවල අය අවුත් මේ සරු කෙතින්—ඉන්දියන් සාගර

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1962-63

—කාරක සභාව

යෙන්—අස්වැන්න කපාගෙන යනවා. විශාල ධනස්කන්ධයක් මහ මුහුදේ තිබෙනවා, නමුත් අවාසනාවකට මෙන් මේ කුඹුර සාර්ථක ලෙස අස්වද්දන්න තවම වැඩ පිළිවෙලක් යොදන්න පුළුවන් කමක් ඇති වී නැහැ. රුපියල් කෝටි ගණනින් අපේ වස්තුව පිරිසිදු ඇදී යාම තතර කිරීමට පමණක් නොව පිරිසිදු කර ධනය අද්දවා ගැනීමට ධීවර කර්මාන්තයේ මාර්ගයෙන් මේ රටට පුළුවන්කම තිබෙනවා, නමුත් ඒ සඳහා කටයුතු කෙරෙන්නේ නැහැ, කරන්නේ නැහැ. මේ නිසා ලෝකයේ වෙනත් ජාතීන් අපට හිතන වෙනවා. ජපානයේ සැතපුම් 5,000ක දුර සිට අපේ වෙරළට අවුත් මාලු අල්ලා ඔවුන්ගේ තඩත්තුව සොයා ගෙන යනවා. නමුත් අපේ නිලධාරීන්ට අපේ රටේ ධීවර කටයුතු දියුණු කිරීමට කටයුතු කරන්නට බැහැ. සැලැස්මවල් නම් කෙළ වරක් නැතිව තියෙනවා. සමහර විට අපට ඔරොත්තු නොදෙන, උසුලන්නට බැරි වැඩ කටයුතු පිළිබඳ සැලැස්මවල් අදි තව. මේ රටේ නොයෙක් නොයෙක් කටයුතු සඳහා කර ඇති යෝජනා පොත්වලට පමණක් සීමා වී තිබෙනවා. අපේ රාක්ක වල පුරවා තිබෙන්නේ යෝජනාක්‍රම ඇතුළත් පොතයි. යෝජනා ක්‍රම පිළිබඳ පොත් සකස් කොට රාක්කවල තබා තිබීමෙන් පමණක් නම් අපේ ජාතියේ ඉදිරි ගමනක් ඇති වන්නේ නැහැ. තත්ත්වය එහෙම නම් කුමන ආණ්ඩුවක් රට පාලනය කළත් වැඩක් නැහැ.

එම නිසා මේ රටේ විශාල ආර්ථික පරිහාණියක් තිබෙන මේ අවස්ථාවෙහිදී, මේ ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ ඇමති මණ්ඩලය, මේ රටේ මහජනතාව වෙනුවෙන් තමන් පිට පැවරී ඇති වගකීමේ බරපතළ කම ගැන හිතා, මේ රජය බලයට පත් කළ මහජනතාවගේ බලාපොරොත්තු ගැන හිතා, තමන්ගෙන් මේ රටවැසියාට ඉටුවිය යුතු සේවය ගැන හිතා, යෝජනා ක්‍රම පොත්වලට පමණක් සීමා නොකර ජාතියේ ශුභසිද්ධිය පතා සුදුසු පරිදි කටයුතු කිරීමට, ආර්ථික තත්ත්වය නංවාලීමට, ක්‍රියා කළ යුතුයි. ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ක්‍රමය අනුව පක්ෂයක් වශයෙන් තරඟ කොට මේ රටේ පාලනය පවරා ගත් අප, අපෙන් මේ රටට ඉටු විය යුතු යුතුකම් ඉෂ්ට

කරන්නට ඕනැ. මේ රටේ දියුණුව සඳහා කටයුතු කිරීමේ වගකීම් භාරය පැවරී තිබෙන්නේ විශේෂයෙන්ම කෘෂිකර්ම ඇමතිතුමාටයි. මේ භයානක අවස්ථාවෙන් රට බේරීම හෝ නැති වීම රදා පවත්නේ එතුමා පිටයි. එතුමාගේ අමාත්‍යාංශය ඒ තරම් වගකීමක් ඇති එකක්. ඒ අතර තවත් විශාල වගකීමක් ඇති අමාත්‍යාංශයක් ලෙසදී සිට එතුමාට භාර වී තිබෙනවා. එම නිසා වහ වහා රට දියුණු කර ගැනීම සඳහා ක්‍රියා කිරීමේ වගකීම ගැන සිතා බැලිය යුතුයි. වැඩ කරන්නට බැරි නිලධාරීන් සිටිනවා නම් අයින් කර දමා, වෙනත් විධියකට කියතොත් අදක්ෂ නිලධාරීන් වෙනුවට දක්ෂ නිලධාරීන් යොදා, දක්ෂව වැඩ කළ හැකි අය මහජනයා අතරින් හෝ තෝරාගෙන පත් කොට මේ රටේ දියුණුවට කටයුතු කර මහජනතාව ගළවා ගන්නා ලෙස ඉල්ලමින් මගේ කථාව අවසන් කරනවා.

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.
(ශ්‍රී ල. කේ. ං. පී. රාජරත්න)
(Mr. K. M. P. Rajaratna)

ගරු සභාපතිතුමනි, කැලණියේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාගේ කථාවට මා සවන්දිගෙන හිටියා. භාල් සලාක ක්‍රමය ගැන සඳහන් කළ ඒ මන්ත්‍රීතුමා ඒ ක්‍රමය ජාතික මහා දත්සලක් හැටියට හඳුන්වා දුන්නා. ඒ ක්‍රමය ඉක්මනින් තතර කරන්නට ඕනැ බවත් එතුමා කීවා. මේ අතර දැන් දවස් කීපයක සිට ගරු අගමැතිනියත් තවත් මැති ඇමතිවරුන් කීප දෙනෙකුත් රට වටේ රැස්වීම් තබමින්, භාල් සලාකයෙන් කොටසක් කැපීම පිළිබඳව විරෝධය පළ වුණේ පාර්ලිමේන්තුව ඇතුළේ මිස රටේ නොවන බව කියනවා. මේ කරුණු දෙක පිළිබඳව ගරු කෘෂිකර්ම හා ඉඩම් ඇමති තුමාගෙන් අදහස් කුමක්ද කියා දැන ගන්නට කැමතියි. භාල් සලාකය ඉවත් කරන්නට යනවාද, නැද්ද? මේ දත්සල් ක්‍රමය ඉදිරියටත් තබා ගන්නවාද? නැත් නම් ඒ ක්‍රමය ලෙසදී ඉවත්කර දමන්නට යනවාද? මේ පිළිබඳව ඇමතිතුමාගේ කථාවෙන් පැහැදිලි පිළිතුරක් ලැබෙනවා ඇතැයි මා බලාපොරොත්තු වෙනවා.

ගරු සභාපතිතුමනි, අයවැය ලේඛන යන් සමඟම තුන් අවුරුදු සැලැස්මක් ඉදිරිපත් කළ බව තමුන්නාත්සේ දන්

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1962-63

—කාරක සභාව

[කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.]

නවා ඇති. මේ කෙටිකාලීන කටු සැලැස්ම මේ කෘෂිකර්මය පිළිබඳව දක්වා තිබෙන යෝජනා ගැන බලන විට මේ රටට ඉතා මත් ලොකු අන්තරායක් සැලසෙන කරුණු සඳහන් වී තිබෙන බව අපට පෙනෙනවා. මම ඒ ගැන කෙටියෙන් විස්තර කරන්නම්. සැලැස්මේ සඳහන් කර තිබෙන යෝජනා කීපයක් ගැන විස්තර සහිතව කියන්නට වෙලාවක් නැති නිසා කෙටියෙන් කියන්නම්. මේ සැලැස්ම කියවන විට අපට පෙනී යන ප්‍රධාන කරුණක් මම විස්තර කරන්න කැමතියි. ගරු සභාපතිතුමනි, පිරිවර ද්‍රව්‍ය නොයවන කෘෂිකර්මය එනම් තේ, පොල්, රබර්වලට අයිති නොවන කෘෂි කාර්මික අංශය ගැන මේ සැලැස්මේ සඳහන් කර තිබෙන දෙයින් අපට පෙනී යන්නේ මේ රටේ වී ගොවිතැන නාස්ති දායක, අනර්ථදායක දෙයක් බවයි. වී ගොවිතැනට විශාල මුදලක් වැය වෙන වාය, ඒ වැය වන මුදලට සරිලන ප්‍රයෝජනයක් නැත, ඒ නිසා ඒ මූලික සිද්ධාන්තය අනුව ඇති වන අනර්ථදායක විපාක ඉවත් කිරීම සඳහා වෙනත් ලෙහෙ සියෙන් මුදල් ලබාගත හැකි ගොවිතැන් ක්‍රම තවත් ඇති කළ යුතුය කියා මේ තුන් අවුරුදු කෙටි කාලීන සැලැස්ම සම්පාදනය කළ අය අදහස් කර තිබෙන බවට අපට මෙය කියවන විට පෙනී යනවා. ඒ නිසා ගරු සභාපතිතුමනි, මේ සැලැස්මේ ප්‍රධාන මූලික අදහස වී ගොවිතැන නතර කිරීමය කියා මම නැවතත් මතක් කරන්න සතුටුයි. මෙහි වී ගොවිතැන සම්බන්ධයෙන් සංඛ්‍යා ලේඛන ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා. වී අක්කරයකට යන වියදම, වී අක්කරයකින් කී දෙනෙකුට රක්ෂාව සැපයෙනවාද, යනාදී වශයෙන් මෙහි කරුණු සඳහන් කර තිබෙනවා. මෙය කියවා බැලුවොත් තමුත්තාත්සේ පුදුම වේවිය කියා මම හිතනවා. මේ සැලැස්මේ දක්වා තිබෙන්නේ මහ පුදුම සංඛ්‍යා ලේඛන! වී ගොවිතැන සම්බන්ධයෙන් යන වියදම් වෙනත් බෝග වගාවන් සම්බන්ධයෙන් යන වියදම් හා සංසන්දනය කර තිබෙනවා. එසේ සංසන්දනය කිරීමෙන් අදහස් කර තිබෙන්නේ වී අක්කරයකට වැය වන මුදලට සරිලන ප්‍රයෝජනයක් එයින්

ලැබෙන්නේ නැත, ඒ නිසා වී ගොවිතැන සම්පූර්ණයෙන් නතර කළ යුතුය කියයි. ගරු සභාපතිතුමනි, මේ මූලික සිද්ධාන්තයෙන් තමයි, මේ සැලැස්ම පටන් ගන්නේ. මේ සිද්ධාන්තය අනුව මේ රටේ වී වගාව අනර්ථදායක වගාවක්. ඒ නිසා වී ගොවිතැන ක්‍රමක්‍රමයෙන් අඩු කර, සම්පූර්ණයෙන් නතර කරනට අදහස් කරන වාද යන ප්‍රශ්නය මම මේ ආණ්ඩුවෙන් අහන්න කැමතියි.

සභාපතිතුමා

(அங்கிராசனார்)

(The Chairman)

රැස්වීම අ. හා. 4.30 වන තුරු තාවකාලි කව අත්හිටවනවා.

රැස්වීම ඊට අනුකූලව තාවකාලිකව අත්සිටුවන ලදීන්, අ. හා. 4.30 ට නැවත පවත්වන ලදී.

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.

(திரு. கே. எம். பி. ராஜரத்ன)

(Mr. K. M. P. Rajaratna)

ගරු සභාපතිතුමනි, තේ පානය සඳහා විසිර යාමට පෙර මා කියා සිටියේ, වී වගාව වැඩදායක නොවන බවත් එය නාස්ති දායක බවත් සඳහන් කර, ඒ වෙනුවට වෙනත් හෝග වැවීමේ වැඩ පිළිවෙළක් කෙටි කාලීන සැලැස්මේ පෙන්වා ඇති බවයි. කෙළින්ම නොකිවත් එහි සඳහන් වී තිබෙන වචනවලින් අවබෝධ වන්නේ ඒ අදහසයි. මේ පොතේ 130 වැනි පිටුවේ තිබෙන්නේ මේ විධියටයි :

It is clear that if other crops were to be cultivated instead of paddy with irrigation capacity now available, a greater acreage could be irrigated at no extra cost.

තවත් තැනක මෙහෙම තියෙනවා.

Government has therefore decided that the cultivation of subsidiary food crops should be encouraged in preference to paddy cultivation under future land development schemes.

මෙහි කියා තිබෙන්නේ දැන් තිබෙන වාරිමාර්ග පසුහකම් අනුව, වී වෙනුවට වෙනත් හෝග වගී වගා කරනවා නම් වැඩි වියදමක් නැතිව නියම ප්‍රයෝජන ලබා ගත්ට පුළුවන් බවයි. ඉදිරියට තිබෙන

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1962-63

—කාරක සභාව

ඉඩම් සංවර්ධන යෝජනා ක්‍රම යටතේ විවේචනයට ලක්වන බොහෝමයක් වගා කිරීමේ බලාපොරොත්තුව ආණ්ඩුව තුළ තිබෙන බව තමුන් නාත්සෙට මෙයින් පෙනෙනවා ඇති. එක් අතකින් අයවැය ලේඛනය ඉදිරිපත් කරමින් හිටපු ගරු මුදල් ඇමතිතුමා ප්‍රකාශ කළා, හාල් හුණ්ඩු දෙක කැපීම සාධාරණය, අපට ඕනෑ තරම් පිරි අඩු මිලට දෙන්න ඇමෙරිකාව ලැස්තිය, ඒ නිසා පිරිවලින් ආහාර වගි හදාගෙන කැමට වැඩ කටයුතු සලස්වා ගන්නය කියා. ගරු සභාපතිතුමනි, මෙයින් පැහැදිලි වෙනවා, මේ රටේ ජනතාවගේ ප්‍රධාන ආහාරය වශයෙන් තිබූ බත වෙනුවට තවත් ආහාරයක් ඇති කිරීමේ කුට වැඩ පිළිවෙලක් මේ කෙටි කාලීන සැලැස්මේ සඳහන් කර තිබෙන බව. මේ සිද්ධාන්තය අනුව මේ සැලැස්ම ක්‍රියාත්මක කිරීම පිණිස තවත් යෝජනා කීපයක් මෙහි සඳහන් කර තිබෙනවා. වාරිමාගී ක්‍රම සඳහා ආණ්ඩුවට විශාල ධනයක්—රුපියල් කෝටි 70 කට අධික ධනයක්—වියදම් වෙනවලු. නමුත් ඒ වියදමෙන් නිසි ප්‍රයෝජනය ලැබෙන්නේ නැතිලු. ඒ නිසා වාරිමාගී ක්‍රම සඳහා වියදම් කළ මුදල ආපසු ලබා ගැනීම සඳහා ලොකු වාරිමාගී ක්‍රමවලින් දැනට අය කරන වතුර බද්ද වැඩි කරන්නත්, මෙතෙක් වතුර බද්ද අය නොකළ සුළු වාරිමාගී ක්‍රමවලින් වතුර බද්ද අය කරන්නත්, වැඩ කටයුතු යෙදිය යුතු බව මෙහි සඳහන් කර තිබෙනවා. එසේම මේ සැලැස්ම ක්‍රියාත්මක වුණොත් වාරිමාගී දියුණු කිරීම සම්බන්ධව, විශේෂයෙන්ම ග්‍රාමීය වාරිමාගී දියුණු කිරීම සම්බන්ධව, විශේෂ සැලකිල්ලක් දක්වන්නට, විශාල වියදමක් දරන්නට, ආණ්ඩුව බලාපොරොත්තු නොවන බවත් මෙහි සඳහන් කර තිබෙනවා. ආණ්ඩුව බලාපොරොත්තුවන්නේ ගොවීන්ට ඒ වාරිමාගී ක්‍රම හරිගස්සා ගැනීමට කටයුතු යොදා ගත යුතු බවයි.

තුන්වැනිව තවත් යෝජනාවක් තියෙනවා. ඉඩම් සංවර්ධන ක්‍රමය යටතේ විශාල ධනයක් වියදම් වුණත් ඒකෙන් නියම ප්‍රයෝජනයක් ලැබෙන්නේ නැතිලු. ගොවීන් ගෙන ගොස් ජනපදවල පදිංචි කරවීමේ ක්‍රමය සඳහා විශාල ධනයක් වියදම් වන නිසා මින් ඉදිරියට ආණ්ඩුව වියදම් කරන්නට යන්නේ නැහැ.

සැලැස්ම අනුව වැඩ පිළිවෙලක් ගෙන යනවලු, ඒ ජනපදවල පදිංචි කරවන ගොවීන්ගේ පහසුව සඳහා තිබෙන සමාජ සේවා කටයුතු සම්පූර්ණයෙන්ම නතර කිරීමට. ඒ කියන්නේ පාසැල්, පාරවල්, ආරෝග්‍යශාලා ආදිය තැනීම වැනි දේවල් ආණ්ඩුව කරන්නේ නැහැ කියන එකයි.

ගරු. සී. පී. ද සිල්වා
(கௌரவ சீ. பி. டி. சில்வா)
(The Hon. C. P. de Silva)

එහෙම නොවෙයි. සමාජසේවා කටයුතු වෙනුවෙන් ජනපදවලට විශාල ගණනක් වියදම් වෙනවා. ඒ නිසා ගෙවල් හැදීම ආණ්ඩුව මගින් නොකර ඉඩම්වල ඉන්න අයටම කොන්ත්‍රාත් දෙනවා. එතකොට වියදම රුපියල් දහස් ගණනකින් අඩු වෙනවා. **ෆීල්ඩ් චැනල්ස්—field channels—**අක්කර සියයක බිලොක් එකක් ආණ්ඩුව කපනවා. ඒත් ඇළවල් ඒ ඒ තැන්වල ගොවිතැන් කරන ගොවීන්ටම කපන්නට දෙනවා.

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.
(திரு. கே. எம். பி. ராஜரத்ன)
(Mr. K. M. P. Rajaratna)

මා කී දේ තේරුම් නොගෙන වෙන්ට ඇති සමහර විට ගරු ඇමතිතුමා ඒ ආකාරයට කිව්වෙ. ඔය කිව්වෙ සමාජසේවා වැඩ ගැන නොවෙයි. මෙහි සඳහන් කර තිබෙන්නේ සමාජසේවා කටයුතුවලට වියදම් කරන මුදල් කපා හැර තිබෙන බවයි. ගරු ඇමතිතුමා කියන්නේ ඇළවල් ගැනයි. ඇළවල් කැපීම කොන්ත්‍රාත් ක්‍රමයට දෙන බවයි එතුමා කිව්වෙ.

ගරු. සී. පී. ද සිල්වා
(கௌரவ சீ. பி. டி. சில்வா)
(The Hon. C. P. de Silva)

ඒවා ගොවීන්ටම දෙන බවයි කිව්වෙ.

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.
(திரு. கே. எம். பி. ராஜரத்ன)
(Mr. K. M. P. Rajaratna)

මේ සැලැස්මේ සඳහන් කර තිබෙන්නේ මින් පසු පාසැල්, පාරවල් සහ ආරෝග්‍ය ශාලා ආදිය තැනීම වැනි දේ වෙනුවෙන් ආණ්ඩුව වියදම් කරන්නට යන්නේ නැහැ.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1962-63

—කාරක සභාව

[කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.]

කියලයි. ඒ බව මෙහි පැහැදිලි ලෙස සඳහන් කර තිබෙනවා. මගේ කමාව කරගෙන යන ගමන් මම එය පෙන්වන්නම්. මේ කොටසෙහි නියෝජ්‍ය, ගෙවල් හැදීමට යන වියදම් බොහොම වැඩියි; ඒ නිසා වියදම් අඩු කරන්නට යන බව:

Reduction of costs and acceleration of Programme of Land Development and Colonization Schemes :

132 වන පිටුවෙන්, 133 සහ 134 යන පිටුවලින් දිගටම ඒ ගැන සඳහන් කර තිබෙනවා. මගේ තර්කය ඔප්පු කිරීමට මේ කොටස සම්පූර්ණයෙන්ම කියවන්නටද?

ශ්‍රී සී. පී. ද සිල්වා

(කෙළරාම ජී. ඒ. ඒ. සිල්වා)
(The Hon. C. P. de Silva)

නැහැ, නැහැ, වුවමනා නැහැ.

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.

(කිරු. කේ. ං. ඒ. රාජරත්න)
(Mr. K. M. P. Rajaratna)

An examination of the capital expenditure of the Land Development Department reveals that 67 per cent of its total capital budget is devoted to social services, namely, to housing, construction of hospitals, schools, and so on.

ඒ කියන්නේ, ඉඩම් සංවර්ධන දෙපාර්තමේන්තුව එහි මූල ධන අයවැය මුදලින් සියයට 67 ක් පමණ වියදම් කරන්නේ සමාජ සේවාව, කටයුතුවලටයි. සමාජ සේවාව කටයුතු වශයෙන් ගන්නේ ගෙන තිබෙන්නේ ගෙවල් සෑදීම, ආරෝග්‍යශාලා සෑදීම සහ පාඨශාලා සෑදීම යනාදියයි.

තවත් කොටසක් කියවන්නම් :

The social service component of Village Expansion Schemes constitutes at least 82 per cent. of the investment on such schemes, while 30 per cent. of the investment on colonization schemes is by way of social services, such as housing, schools, hospitals, and so on.

ගම් පළල් කිරීමේ ආඥා පණත යටතේ ඇති වැඩ පිළිවෙල අනුව මුළු වියදමින් සියයට අසූ දෙකක් යනවලු සමාජ සේවාව කටයුතුවලට. ජනපදවලට සියයට තිහක් යනවලු.

අ. හා. 4.45

It will be seen that the provision of many of these social service amenities are an essential prerequisite for the settlement of a colonist in the dry zone, and that this is an inevitable built-in component of the present pattern of land development. To this extent, in our immediate economic context of scarce capital resources, this method of land development will suffer by comparison with any other alternative means of development of these lands.

ඔය විධියට සම්පූර්ණ පරිච්ඡේදයම සඳහන් වෙනවා. මේව අඩු කිරීමට ඕන කියල.

ශ්‍රී සී. පී. ද සිල්වා

(කෙළරාම ජී. ඒ. ඒ. සිල්වා)
(The Hon. C. P. de Silva)

ආරෝග්‍යශාලා සහ පාඨශාලා නගදන්න නොවෙයි. හදන්නේ නැහැ කියල නැ. ඇළවල් කපන එක, අතුරු ඇළවල් අක්කර සියයක් ඇතුළේ නියෙනවා. අන්න ඒවා සකස් කිරීමයි, ආණ්ඩුව මගින් නොකර පදිංචි වන අයටම හදා ගන්න—

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.

(කිරු. කේ. ං. ඒ. රාජරත්න)
(Mr. K. M. P. Rajaratna)

මොකක්ද මේකේ තේරුම?

The Government has accepted the principle of a reduction in these subsidies.

ශ්‍රී සී. පී. ද සිල්වා

(කෙළරාම ජී. ඒ. ඒ. සිල්වා)
(The Hon. C. P. de Silva)

සබ්සිඩි එක දෙන්නේ ගොවියන්ට.

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.

(කිරු. කේ. ං. ඒ. රාජරත්න)
(Mr. K. M. P. Rajaratna)

මේ බලන්න :

Similarly, a reduction in the cost of construction of roads and civic buildings will be obtained by eliciting a greater amount of self-help participation from the colonists themselves.

මොකක්ද මේ කියන්නේ?

ශ්‍රී සී. පී. ද සිල්වා

(කෙළරාම ජී. ඒ. ඒ. සිල්වා)
(The Hon. C. P. de Silva)

නගදනව නොවෙයි. හදන්නේ නැහැ කියල නැ.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1962-63

—කාරක සභාව

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.

(திரு. கே. எம். பி. ராஜரத்ன)

(Mr. K. M. P. Rajaratna)

එක තමයි මම කියන්නේ. ගහල බැන්දත් එකයි, බැදල ගැහුවත් එකයි. පසුගිය අවුරුදු ගණනාව තුළ මුදල් සම්මත කරලා ඉවරවෙලත් ගොවි ජනපදවලට පාසැල්, ආරෝග්‍යශාලා, පාරවල්, ආදිය නැහැ. උච්ච ප්‍රදේශයේ පැරණි ගොවි ජන පදයක් වන ඔක්කම්පිටිය ගොවි ජනපදයට තමුන්නාන්සේ ගියාද? පාරක් දමල නැ. වැස්ස දාට යන්න බැහැ. තමුන්නාන්සේ ගියාද, වේරැහැ ගොවි ජනපදයට? අවුරුදු හයක් තිස්සේ එහි මිනිසුන් අඩුව, අන්න. ගොවිතැන් කරන්න තබා පුද්ගලික දේවලටවත්, ඒ කියන්නේ කන්න බොන්නවත්, වතුර නැතිලු. තමුන්නාන්සේ ගියාද හුලන්දාව ගොවි ජන පදයට? නාමල්ඔය ගොවි ජනපදයට ගියාද? ඔක්කම්පිටිය පාර කොහොමද තියෙන්නේ? ඒක පැරණිම ගොවි ජන පදයක්. අවුරුදු හත අටක් වෙනව, තවම පාරක් නැ. වැස්ස දවසට යන්න බැ. සල්ලි වියදම් කරලත් වැඩ කෙරෙන්නේ නැ. “Similarly, a reduction” ඒ කියන්නේ අඩු කිරීමක් ගැනයි. එතකොට නිලධාරීන්ට පඩි ගෙවීම පමණයි කෙරෙන්නේ. අවුරුදු හත අටක් තිස්සේ සම්මත වෙලා මෙම සභාවෙන් මුදල් වැය කරලත් මේව කෙරෙන්නේ නැහැ. දැන් මුදල් වැය නොකර මේව කෙරෙයි කියල තමුන්නාන්සේ හිතනවද? කාවද මේ රටවත්ත හදන්නේ? ගොවියන් මේවට රැව ටෙන්නේ නැ. ගොවි ජනපදවලට යන සමාජ සේවා වියදම් අඩු කිරීම තුන් වන එකයි.

ඊළඟට ගම් පළල් කිරීමේ ආඥාපනත යටතේ යන වියදම් අඩු කිරීම එකක්. බිබිලේ ගරා මන්ත්‍රිතුමා කිව්ව එතුමාගේ කොට්ඨාශයේ ගෙවල් තිහකට වඩා හදල නැ කියල ගිය අවුරුද්දට. අනික් කොට්ඨාශ වලත් එහෙම ඇති. ගෙවල් සෑදීමට දුන් මුදල්වලින් දස ලක්ෂයක් අඩු කරල මෙම අයවැය ලේඛනයෙන්. තමුන්නාන්සේ ඒක පිළිගන්නවද? ගම් පළල් කිරීමේ ආඥාපනත යටතේ දුප්පත් අයට ගෙවල් සෑද, ගැනීම සඳහා රුපියල් හතර සියයකට

සිට දාහ දක්වා ආධාර දෙන්න පිළියෙල කලා. ඒකෙන් දස ලක්ෂයක් අඩු කරල. ඔන්න මේ සැලැස්මේ විපාකය. ඒක නැ කියන්න පුළුවන්ද, තමුන්නාන්සේට? පළමුවන රාජාසන කතාවෙදි කිව්ව, උච්ච ගෙවල් දෙනව කියල. ඊළඟ එක මොකක්ද? ගොවියන් වතුර නාස්ති කරන බව කියමින් ගොවියන් හිර ගෙවලට යැවීම සඳහා වාරිමාර්ග පනත සංශෝධනය කරන බවයි, ඊළඟට කියන්නේ. කෙටි කාලීන සැලැස්මේ තිබෙන තවත් ලොකුම තර්කයක් තමයි, ගොවියා වුවමනාවට වඩා ජලය අපතේ යවනවා කියන එක. වතුර අපරාදේ නාස්ති කරනවලු. අතේ සභාපති තුමනි, නාස්ති කරනවා නියා කුඹුරු වපුරන්ට අවශ්‍ය තරම්වත් වතුර ගොවීන්ට නැහැ. කුඹුරු පුරන් වි යනව, හරිහැටි ඇළවල් නොසාදන නිසා. මුලතෙ ඉන්න ගොවියට වතුර ටිකක් වැඩියෙ ලැබෙනව. අගතෙ ඉන්න ගොවියට වතුර ඇත්තෙම නැහැ. කොයි ගොවියටත් ඉදහිට සිද්ධ වෙනව වතුර ටිකක් වැඩියෙ ගන්ට. තමුන්නාන්සේල මේ වාරිමාර්ග පනත සංශෝධන කිරීමෙන් බලාපොරොත්තු වන්නේ හැම ගොවියෙක්ම වතුර ටිකක් වැඩියෙන් ගන්නාය කියා හිරේ දාන්ටද? එහෙම කරන්ට ගියොත් මුළු ගොවි ජනතාවම හිරේ දාන්ටයි සිද්ධ වෙන්නේ. ඒකත් නැහැ කියනවාද?

6 වැනි කාරණය ගොවීන්ට දෙන වතුර අඩු කරන්ට යැමයි. ඇල වේලි මින්පසු ගොවීන්මයි කපා ගන්න ඕනැ. ඇළක් කපා ගන්ට අකමැති වෙන්නේ කොයි ගොවියාද? තමන්ගේ කුඹුරට වතුර එන ඇළ කපා ගන්ට සැම ගොවියාම සතුටුයි. කිසිම ගොවියෙක් අසතුටු වේය කියා මා හිතන්නේ නැහැ. එහෙත් ගොවියාට වත්කමක් නැහැ, වැඩි අමුණු ප්‍රතිසංස් කරණය කරන්ට. ඒකයි ගොවි ජනතාව ඉල්ලා සිටින්නේ වැඩි අමුණු ප්‍රතිසංස් කරණය කරන්ටය කියා. එසේ නොකර වතුර දීම විතරක් සීමා කරන්ටයි ලැහැස්ති වන්නේ.

ඊළඟට, ඉඩම් හා වාරිමාර්ග දෙපාර්ත මේත්තුවෙ කම්කරුවන් අස් කරන්ට මේ වැඩ පිළිවෙල ක්‍රියාත්මක

[කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.]
වී ගෙන යන විට ඒ කම්කරුවන් වැඩ වෙනවා. ගිය සතියේ බොරැල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා ප්‍රශ්නයක් ඇසූ වෙලාවේදී මා අතුරු ප්‍රශ්නයක් ඇසුවා වැඩ අඩු වන විට ඒ කම්කරුවන් රක්ෂාවල නවත්වා ගන්න වාද කියා. ඊට පිළිතුරු වශයෙන් ඇමතිතුමා කියා සිටියා, ඒ අය රක්ෂාවල තියා ගන්නේ නැත, ඒ උදවියට වගා කරන්ට ඉඩම් දෙනවාය කියා. ඒ තවත් යෝජනාවක්. මේක රැකිරික්ෂා දෙනවා වෙනුවට රැකිරික්ෂා භංග කරන සැලැස්මක්.

ඊළඟට කරන තවත් යෝජනාවක් තමයි, ගොවීන් වගා කළ යුතු දේ මොනවාද යනු තීරණය කිරීමට කොළඹ හෝ පේරාදෙණියේ තිබෙන කාර්යාලයක නිලධාරියෙකුට පවරා ගොවීන්ගේ නිදහස නැති කිරීම. මින්පසු ගොවියා වගා කළ යුතු මොනවාද කියා කාර්යාලය දැනුම් දෙන්නට ඕනෑ. මේ සැලැස්මේ කියන අන්දමට ගොවියා දන්නේ නැහැ වගා කරන්ට සුදුසු දේ තෝරා ගන්න. සැලැස්මේ කියා තිබෙනවා ගොවියා අලසයෙක්ය කියා. ගොවියා කිසිවක් දන්නේ නැහැ ; ඒව දන්නේ කාර්යාලයේ නිලධාරීන්. නිලධාරීන්ගේ දැනීම ගැනත් මම තව විකකින් කියන්නම්.

ඊළඟට ගොවියාගේ ණය ගැති බව නැති කරනවා වෙනුවට ගොවීන්ට දී තිබෙන ණය එකතු කර ගැනීමට වැඩ පිළිවෙලක් ඇති කරන්ට යනවා. දැන් අවුරුදු 3කට 4කට කලින් අවිස්සාවේල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා කෘෂිකර්ම ඇමති ධුරය දරද්දි සමීක්ෂණයක් පවත්වා ප්‍රකාශ කර තිබුණා, මේ රටේ ගොවි ජනතාව රුපියල් 50,00,00,000 කට වැඩි මුදලක් ණය ගැති වී සිටින බව. ඒ බව අපි පත්‍ර මාර්ගයෙන් දැක්කා. ඒ නිසයි, අද ගොවියාට කිසි දෙයක් කරන්ට බැරිව ගොස් තිබෙන්නේ. නමුත් මේ සැලැස්මේ තියෙන්නේ මොකක්ද? සමුපකාර දෙපාර්තමේන්තු වෙන් ගොවීන්ට දී තිබෙන ණය එකතු කර ගන්ට සමුපකාර ආඥාපනත සංශෝධනය කරන්ටයි යන්නේ. ඒ ණය එකතු කර ගැනීමට විශාල දරදඩු ප්‍රතිපත්තියක් අනුගමනය කරන්ටයි යන්නේ. දෙපාර්ත මේන්තුවේ වරදින්ද, සමුපකාර සමිතිවල වරදින්ද, ආණ්ඩුවේ වරදින්ද, මේ

තත්ත්වය ඇති වී තිබෙන්නේ කියන එක තව සවිලා වේලාවකින් මා තමුන්නාන් සේලාට පෙන්වා දෙන්නම්. ඒ වගේම සමුපකාර ආඥාපනත වෙනස් කරන්ට යනවලු, කළමනාකාරයන්ට බලය දෙන්න. පසුගිය අවුරුදු දහය පහළොහ ඇතුළත ගොවීන් ගත් ණය පිළිබඳව කළමනා කරුවන් වග කියන්න ඕනෑලු. ඒ මුදල් අය කර ගන්ට නොහැකි වුණොත් ගොවීන් යේ ඉඩ කඩම් විකුණුවත් අයකර ගන්ට යෝජනා කර තිබෙනවා.

ඊළඟට තවත් යෝජනාවක් තිබෙනවා, ගොවි ජනපදවල හා වෙනත් අමාත්‍යාංශ යටතේ තිබෙන වැඩ කටයුතු මින්පසු කොන්ත්‍රාත්කරුවන්ට භාර දෙන්නට ඕනෑය කියා. සමුපකාර සමිති, ග්‍රාම සංවර්ධන සමිති ගෙන යන වැඩ පිළිවෙල හරි නැති නිසා ඒව කොන්ත්‍රාත්කරුවන්ට භාර දෙන්නට ඕනෑලු. ආණ්ඩුවේ නැදැයන්ට, මිත්‍රයන්ට ජාවාරම් කරන්ට භාර දෙන එකයි, මේ කොන්ත්‍රාත්කරුවන්ට භාර දෙන්න ඕනෑය කියන එකේ තේරුම. එයත් මෙහි සඳහන් කර තිබෙනවා. කොන්ත්‍රාත්කාරයෝ තමයි, අලුත් සමාජ වාදියෝ.

ඊළඟට ගරු සභාපතිතුමනි, රජයේ ඉඩම් ගොවීන්ට දීම නවත්වා, මින් පසු ඒවා තේ වගාවට දීමට කටයුතු කරන බවත් මේ තුන් අවුරුදු සැලැස්මේ සඳහන් කර තිබෙනවා. ගොවිතැනට දෙන ඉඩම් අඩු කර, අර වෙළඳ ද්‍රව්‍ය වැඩිමට දෙනවාලු. ඊළඟට අලුත් ක්‍රමයක් ඇති කරන්න යනවලු සභාපතිතුමනි. ඒ මොකක්ද? මින් ඉදිරියට මූල ධනයක් තිබෙන ඕනෑම කෙනෙකුට, ලංකාවේ ඕනෑම තැනක, — තෙත් කලාපයේ හැර විශ්ලි කලාපයේ ඕනෑම තැනක—අක්කර 50 කට වැඩි ඉඩම් ප්‍රමාණයක් ගන්න පුළුවන්ය කියා ගැසට් නිවේදනයක් මගින් ප්‍රකාශ කොට තිබෙනවා. මේ සැලැස්මෙන් කියන්නේ මෙන්න මේකයි. යෝජනා වික සංකේෂ වශයෙනුයි මා කීවේ.

බලන්න ගරු සභාපතිතුමනි, අද ගොවි ජනතාවට තිබෙන ලොකුම ප්‍රශ්නය කුමක්ද? පිටරටින් ආහාර ද්‍රව්‍ය ගෙන්වීම සඳහා රුපියල් 80 කෝටියක් යන්නත්, ආහාර සඳහා පිටරටට දත නියවන්නත්,

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1962-63

—කාරක සභාව

හේතුව මොකක්ද? ගොවීන්ට ඉඩම් නැති කමයි. මම එකක් මතක් කරන්න කැමතියි. වෙන මොකකින් අපේ මිනිසුන් දුර්වලයි කිව්වත්, එහෙම නැත්නම් මොකකට සුදුසු නැත කිව්වත්, එක දේකට සුදුසු නැත කියන්න බැහැ. ඒ කියන්නේ කෘෂිකර්මය සම්බන්ධයෙන්. ගොවිතැන සම්බන්ධයෙන් අවුරුදු දෙදහස් ගණනකට වැඩි පළපුරුද්දක්, සහජ දක්ෂ කමක්, පරම්පරාවෙන් පරම්පරාවට එන අත්දැකීමක්, ඇති ගොවීන් මේ රටේ සිටිනවා. එදා සිංහල රජ දවසේ කිසිම ආහාර ද්‍රව්‍යයක් පිටරටින් ගෙන්වුවේ නැහැ. අපි සිටියේ ස්වයංපෝෂිත වෙලයි. එහෙම වැඩ කරන්න පුළුවන් ගොවිජනතාවකුයි මේ රටේ ඉන්නේ. මේ අද සිදු වී තිබෙන කරදරය කුමක්ද? ගොවීන්ට ඉඩම් නැහැ. එය භයානක ප්‍රශ්නයක්. මේ පාර්ලිමේන්තු ක්‍රමය පටන් ගත් දවසේ සිට අද වන තුරුම, මේ ගරු සභාවේ අර පැත්තෙන් මේ පැත්තෙන් කවුරුත් ඉඩම් නැතිකම ගැන කියනවා. ඉඩම් නැතිකම නිසා තමයි, සමහර අය ආණ්ඩුවේ ඉඩම්වල බලහත්කාරයෙන් වගා කරන්නේ. එමෙන්ම ආහාර වගාවට ගන්න පුළුවන් හොඳ සශ්‍රීක ඉඩම් අධිරාජ්‍ය වාදීන් අරගෙන තේවලටත් රබර්වලටත් යට කර තිබෙනවා. ගොවීන්ට ඉඩම් නැහැ. ඒ ප්‍රශ්නය විසඳනවා වෙනුවට ආණ්ඩුව කරන්න යන්නේ මොකක්ද? ගොවීන්ට ඉඩම් දෙන්න නැතිව ධනපතියන්ට ඉඩම් දෙන්න යනවා. ඒක ඔය සැලැස්මේ විතරක් නොවෙයි; ක්‍රියාවටත් පරිවර්තනය කරන්න යනවා. 1962 අගෝස්තු 17 වැනි දා ලංකාණ්ඩුවේ ගැසට් පත්‍රයේ මෙය සඳහන් කර තිබෙනවා. මම එය කියවන්නම්:

සන්ව පාලනය සඳහාද ආහාර සහ වාණිජ වැවිලි වගාකිරීම සඳහාද වියළි කලාපයේ ඉඩම් බෙදා දීම

ප්‍රධාන වශයෙන් පහත සඳහන් දිස්ත්‍රික්කයන් යි, එනම් හම්බන්තොට දිස්ත්‍රික්කය, මොනරාගල දිස්ත්‍රික්කය, බදුල්ල දිස්ත්‍රික්කයේ වියළි කලාපීය තීරය, අම්පාරේ දිස්ත්‍රික්කය, මඩකලපුව දිස්ත්‍රික්කය, ත්‍රිකුණාමලය දිස්ත්‍රික්කය, පොළොන්නරුව දිස්ත්‍රික්කය, අනුරාධපුර දිස්ත්‍රික්කය, පුත්තලම් දිස්ත්‍රික්කය (හලාවතට උතුරින්), කුරුණෑගල දිස්ත්‍රික්කය (කුරුණෑගලට උතුරින්), වවුනියා දිස්ත්‍රික්කය, මන්නාරම් දිස්ත්‍රික්කය, යාපනේ දිස්ත්‍රික්කය සහ රත්නපුර දිස්ත්‍රික්කයේ වියළි

කලාපීය තීරයෙහි පිහිටි වියළි කලාපීය ප්‍රදේශවල ඉඩම් සංවර්ධනය කිරීම බාරගත හැකි අයගෙන්ද, සමාගම්, සමුපකාර සමිති සහ වෙනත් සමිතිවලින්ද වෙනත් කටයුතු අතර පහත දැක්වෙන කාර්යයන් කිරීමට ඉඩම් බදු දීම සඳහා ඉල්ලුම්පත් කැඳවනු ලැබේ:

- (ඒ) පාළු වී ඇති වැවක් යටතේ ජලය සපයා ගැනීමෙන් වී සහ වෙනත් වගා කළ හැකි වැවිලි දියුණු කිරීම. වැව ප්‍රතිසංස්කරණය ඉල්ලුම්කරු විසින් කළ යුතුය.
- (බී) ආහාර හෝ වාණිජ වැවිලි දියුණු කිරීම.
- (සී) පලතුරු හෝ ගස් වැවීම.
- (ඩී) කජු වැවීම. (ඊ) සන්ව පාලනය.

ඉහත සඳහන් ප්‍රදේශවල ගොවීන් සහ මධ්‍යම පංතික ලාංකිකයින් විසින් දියුණු කළ හැකි ඉඩම්ද, ප්‍රාදේශීය අවශ්‍යතාවන් සපුරාලීම සඳහා අවශ්‍ය වෙනත් ඉඩම්ද සාමාන්‍යයෙන් බෙදා දෙනු නොලැබේ. තෙත් කලාපීය පෙදෙස්වල පිහිටි රජයේ ඉඩම්ද බෙදා දිය නොහැක.

අ. හා. 5

2. යටත් පිරිසෙයින් අක්කර 50 ක් හෝ ඊට වැඩි ගණනක් ඉල්ලුම් කළ යුතු අතර සංවර්ධන වැඩ පිළිවෙල පිළිබඳ සියළුම විස්තරද, ඒ සඳහා තිබෙන මුදල් ප්‍රමාණයද, යෝජිත ව්‍යාපාරයෙන් කෙතරම් ප්‍රතිඵල ලබාගත හැකිද නැතහොත් එය කෙතරම් දුරට සාර්ථක වේද, යනාදිය ගැන අවශ්‍ය විස්තර ඉල්ලුම් පත්‍රවල සඳහන් විය යුතුය.

3. තමන් ලබාගැනීමට කැමති ඉඩම් වියළි කලාපයේ කවර ප්‍රදේශයක පිහිටා තිබේද යන්න ඉල්ලුම් කරුවන් සඳහන් කළ යුතුය. එසේම යම් හේතුවක් නිසා තමන් කැමති ඉඩම් බෙදා දිය නොහැකි නම් ඉල්ලුම්කරුවන් කැමති වෙනත් ප්‍රදේශ ඉල්ලුම්පත්‍රවල සඳහන් විය යුතුය.

4. අවුරුදු 50 දක්වා මේ ඉඩම් බෙදා දෙනු ලැබේ. තවත් අවුරුදු 50 කට නොවැඩි කාලයක් සඳහා එම බද්ද දෙවනුව දිගු කර ගත හැක. ව්‍යාපාරයේ තරා තීරම ගැන සලකා බලා ඉඩම් වෙනුවෙන් ප්‍රථම අවුරුදු පහ සඳහා ගෙවිය යුතු බදු මුදල් කපා හැරිය හැක.

5. ඉඩමේ අසංවර්ධිත වටිනාකමින් සියයට 4 ට නොවැඩි බදු මුදලක් නියම කරනු ඇත. මෙම බදු මුදල වර්ෂයකට එක් එක් අක්කරයකට සාමාන්‍යයෙන් රුපියල් 4 සිට 10 දක්වා ඇති මුදලක් විය හැක.

6. අය බදු ගෙවීම පිළිබඳ සහන කීපයක් දෙනු ඇත. නුදුරු අනාගතයේදී පාර්ලිමේන්තුවට ඉදිරිපත් කෙරෙන යෝජිත ස්වදේශීය ආදායම් පණතෙහි මෙම සහන ඇතුළත් කරනු ඇත. අවුරුදු 5 ක කාලයක් මෙම ඉඩම්, ඉඩම් ආදායම් බද්දෙන් නිදහස් කෙරෙනු ඇත.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1962-63

—කාරක සභාව

[කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.]

7. සියලුම ඉල්ලුම්පත් 1962 සැප්තැම්බර් මස 14 වන සිකුරාදා අ. භා. 2 ට පෙර ඉඩම් කොමසාරිස් තුමාට ලැබිය යුතුය.

එච්. සී. ගුණවර්ධන,
ඉඩම් කොමසාරිස්.

මෙපමණ කාලයක් තුළින් ඉඩම් පිළිබඳ රජයේ ආඥාපණත් කඩ කරමින් අක්කර 50 ක් හෝ ඊට වැඩි ඉඩම් ප්‍රමාණයක් ධනය නිබෙන ඕනෑම කෙනකුට මෙහි සඳහන් කර නිබෙන ඕනෑම දිස්ත්‍රික්කය කින් ඔවුන්ට වුවමනා ඕනෑම කොටස කින් දෙන්නයි යන්නේ.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)
(Mr. D. B. R. Gunawardena)

අක්කරයකින් රුපියල් 5,000 ක පමණ ලී කපා ගන්නවා.

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.

(திரு. கே. எம். பி. ராஜரத்ன)
(Mr. K. M. P. Rajaratne)

මේ රටේ මෙතෙක් තුළින් කෘෂිකර්ම දියුණු කිරීමේ පදනම වෙනස් කොට ඇමෙරිකානු ක්‍රමයට ගොවිතැන් කිරීම පටන්ගෙන මේ රටේ ගොවියා වහලෙක් කරන්නයි, මේ වැඩ පිළිවෙලින් අදහස් කරන්නේ. අද ඉඩම් බෙදා දීමේ ආඥා පණතෙ නිබෙනවා කවුරුන්ට හෝ ඉඩම් දෙනොත් ඔහු මේ රටේ පුරවැසියෙක් විය යුතුය කියා. ගම් පළල් කිරීමේ ආඥාපණත යටතේ ඉඩම් දිය යුත්තේ මේ රටේ පුර වැසියන්ට පමණයි. මධ්‍යම පන්තියේ ඉඩම් දිය යුත්තේද මේ රටේ පුරවැසියන්ට පමණයි. නමුත් මේ ගැසට් නිවේදනයෙන් දෙන්න යෝජනා කරන ඉඩම් පුරවැසියන් නොවන අයටත් ගන්න පුළුවන්කම තිබෙනවා.

නුවරඑළියේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා හැමදාම විලාප කියනවා, ඒ මන්ත්‍රීතුමාගේ කොට්ඨාශයේ පුරවැසියන් නොවන අය එකතු වී අක්කර දහස් ගණන් වතු ගන්නවා කියා. ඒ විධියේ අය 10 දෙනෙක් එකතු වූ විට මේ ඉඩම් ටිකක් ගනිවි. එවිට වන්නේ අපේ රටේ ගොවියාට ඉඩම් කැබැල්ලක් ගන්න නැතිව යාමයි. ඔහුට වගා කිරීමට ඉඩම් කැබැල්ලක් නැතිව ඔහු

සදහටම වහලෙක් වෙනවා. ගොවියා කැගහනවා, අපට ඉඩම් නැත කියා. සුද්දන් අපේ ඉඩමින් උදුරාගෙන අපේ සාරයන් සුරාගෙන යනවායයි විලාප කියද්දී ආණ්ඩුවත් ඉඩම් ඇමතිතුමාත් කරන්නේ මොකක්ද? ගොවියාට දිය හැකි ඉඩම් ඇමෙරිකානු ක්‍රමයට ධනපතියාට දීමයි.

අපට දී තිබෙනවා, “Draft Short-Term Implementation Programme” කියන පොතක්. මෙය කටු සැලැස්මක්. ක්‍රියාත්මක කරන දෙය නොවෙයි. අගමැතිනිය වෙනුවෙන් එතුමියගේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා ක්‍රම සම්පාදක දෙපාර්තමේන්තුව යටතේ උත්තර දෙමින් කිව්වා, මෙය අවසාන සැලැස්ම නොවේය කියා. මේ පිළිබඳව කෙරෙන විවේචන ගැන සලකා බලා ඒ අනුව සංශෝධනය කර ක්‍රියාත්මක කරනවාය කියා. නමුත් ඉඩම් ඇමතිතුමා මොකක්ද කරන්නේ? මේ සැලැස්ම පිට වී දින දෙක තුනකින් මා කලින් කියවූ නිවේදනය නිකුත් කර තිබෙනවා. ඒ අනුව අදත් කටයුතු කර ගෙන යනවා ඇති. ඉඩම් නැතැයි ගොවියා කැගහද්දී ඔවුන්ට ඉඩම් නොදී ධනපතියන්ට—පුරවැසිකමක්වත් නැති අයට පවා—ලංකාවේ ඇති ඉඩම් ටික බෙදා දෙන්න යනවා. ඉඩම් ඇමතිතුමා ආණ්ඩුව මේ ගරු සභාවේදී දී ඇති ප්‍රතිඥා පවා බිඳ දමායි, වැඩ කරන්න යන්නේ. ඒ බව ආණ්ඩුව දනගත යුතුයි. නමුත් කොයි තරම් ඔය විධියට ඉඩම් දෙන්න ගියත් ගොවි ජනතාව බලහත්කාරයෙන් ඔය ඉඩම්වල පදිංචි වෙනවා ඇති. මෙයින් ඉඩම් නැති දුප්පත් ජනතාවට සිදු වන්නේ බලවත් අයුක්තියක්. මේ දරුණු වැඩ පිළිවෙළ ක්‍රියාවෙ යෙදවහොත් ගොවීන් වහල් භාවයට පත් වන නිසා ඔවුන් කවරදාවත් මිට කැමති වෙන්නේ නැහැ. ඒ නිසා මේ පිළිබඳව ගොවීන් සමග සාකච්ඡාකර බලන්න කියා මා ඉල්ලා සිටිනවා. ගොවි ජනතාවගේ අදහස් විමසන්නේ නැතිව මෙවැනි වැඩ පිළිවෙළක් සාර්ථක කර ගන්න බැහැ. ලබන 30 වන දා වැලිමඩදී අප විශාල ගොවි සම්මේලනයක් පවත්වන්න බලා පොරොන්දු වෙනවා. එහාට ඇවිත් දැන ගන්න ගොවීන්ගේ අදහස් මොනවාද කියා, ඊට කලින් මෙම ගැසට් නිවේදනය

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1962-63

—කරක සහාය

අවලංගු කරනවාද නැද්ද යන ප්‍රශ්නයට මා පිළිතුරු බලාපොරොත්තු වෙනවා. මෙම ගැසට් නිවේදනය පරිදි මෙය ක්‍රියාත්මක කරන්න බලාපොරොත්තු වෙනවා නම් එය ගරු අගමැතිනියගේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්වරයා මේ ගරු සභාවට දුන් ප්‍රතිඥාව කඩ කිරීමක් බව මා කියන්න ඕනෑ. එවැනි බරපතල වරදකුසි ගරු ඉඩම් ඇමතිතුමා කරන්නෙ. ඒ නිසා මේ කාරණය සම්බන්ධයෙන් ගොවීන්ගෙන්ද විමසා බලා ඊට පසුව මෙය ක්‍රියාත්මක කරන්න ය කියා මා නැවතත් ඉතා ඕනෑ කමින් කියා සිටිනවා.

නමුත් තාත්සෙගෙ ඔය බොරුවලින් ආහාර වශව මේ රටේ දියුණු කරන්න බැහැ. ගොවීන්ව තරහ කරගෙන කොහොමද සහාපතිතුමනි, ආහාර වශව දියුණු කරන්නේ? ගොවි ජනතාව ගැන මේ තරම් කැගසන මේ ආණ්ඩුව ගොවීන්ට සහනය දීම පිණිස මොනව ද කර තිබෙන්නේ? මේ ආණ්ඩුව කර තිබෙන්නේ වැඩි වැඩියෙන් බදු අය කිරීමයි. වතුර බද්දක් ගෙවන්න ඕනෑ. කුඹුරු පණත යටතේ අක්කර බද්දකුත් ගෙවන්න ඕනෑ. එපමණක් නොවෙයි, හෝග රක්ෂණය කිරීම පිණිස වාරිකයක් ගෙවන්නත් ඕනෑ. ඒ අතර බඩු මිල දින පතාම ඉහළ යමින් පවතිනවා. මොකක්ද ගොවීන්ට දී තිබෙන සහනය? ගනු ලබන වී ප්‍රමාණයෙන් හරි අඩකට මුදල් ගොවීන්ට ආණ්ඩුව ගෙවන බව සැබැයි. නමුත් සුදු අධිරාජ්‍යවාදීන්ගේ තේ රබර් සහ පොල් වතු වලට මීට වැඩි ආධාරයක් ආණ්ඩුවෙන් දෙනවා. නමුත් වාරිමාර්ග පණතත් සමුපකාර පණතත් සංශෝධනය කළායින් පසු ගොවීන්ට කුඹුරුවල වැඩ කරන්න බැරි තත්ත්වයක් පැන නගිනවා. ඒ නිසා මේ වැඩ පිළිවෙළ සම්බන්ධයෙන් ගොවීන්ගෙන් කැමැත්ත විමසන්නේ නැතිව ක්‍රියාත්මක කරන්න එපාය කියා මා නැවතත් මතක් කරනවා. මිලඟට ගරු සහාපතිතුමනි, “1962-63 හි මූල ධන කටයුතු පිළිබඳ වැඩ පිළිවෙළ” නමැති වාර්තාවෙන් එක් කොටසක් මා දැන් කියවනවා. එහි තිබෙන මෙම ප්‍රකාශයෙන් මේ රටේ ජනතාවත් මේ ගරු සහායවත් විකල්ප මුද්‍රාවත්

කට පත් කර තිබෙනවා. එම වාර්තා පොතේ 64 වන පිටුවේ මෙසේ සඳහන් වී තිබෙනවා :

ආහාර නිෂ්පාදන දෙපාර්තමේන්තුව විසින්, ව්‍යාප්ති ප්‍රයාසයන් වශයෙන්, 1953-54 වර්ෂයේදී උඩුකිඳ කොට්ඨාශයේ අරඹන ලද අර්නාපල් ගොවිතැන, “ලේට් බ්ලැසිට්” හා “බැක්ටීරියල් විල්ට්” රෝග බෝ වීම නිසා අසාර්ථක වූ අතර, උඩුකිඳ කොට්ඨාශයේ අර්නාපල් වවන්තන්ගේ සංගම් 14 කින් අය විය යුතු වූ රුපියල් දෙලක්ෂයකට ආසන්න මුදලක් පොත්වලින් කපා අස් කර දමීමට සිදු විය.

මේ සම්බන්ධයෙන් මට කියන්න තිබෙන්නේ මෙන්න මෙයයි, ගරු සභාපති තුමනි. 1953-54 කාලයේදී අර්තාපල් වැව්ම සම්බන්ධයෙන් ගොවි ජනතාව මහත් උනන්දුවක් දැක්වූ බව සැබැයි. මේ සම්බන්ධයෙන් සමුපකාර සමිති පිහිටුවා වැඩ කටයුතු පටන් ගත් නමුත් කෘෂිකම් දෙපාර්තමේන්තුව මගින් තරක් වුණ අල වර්ගයක් බෙදා දුන් නිසයි එම බෝගය විනාශයට පත් වුණේ. අද මේ අය කියන්නේ උඩුකිඳ ගොවීන්ගෙ වරදයි. මා මේ බොරුව ඔප්පු කරනවා. ගොවීන් අතේ කිසි වරදක් නැහැ. වරද තිබෙන්නේ දෙපාර්තමේන්තුවෙයි. දෙපාර්තමේන්තුවේ වරද නිවැරදි කිරීමට ක්‍රියා නොකළ නිසා ඇමතිතුමාත් ආණ්ඩුවත් ඒ වරදට හවුල් වී තිබෙනවා. ගොවීන් ණය වුණේ ගොවීන් ගෙ වරද නිසා නොවෙයි. 1953 දී ආහාර නිෂ්පාදන දෙපාර්තමේන්තුවක් තුබුණා. එහි අධ්‍යක්ෂවරයෙක් හිටියා. ඒ අධ්‍යක්ෂ වරයාගෙ වාර්තාවෙන් කොටසක් මා කිය වන්නට කැමතියි. මේ වාර්තාව තිබෙන්නේ ඉංග්‍රීසියෙන් පමණයි. ඒ නිසා මා එය කිය වන්නේ ඉංග්‍රීසියෙන්. ආහාර නිෂ්පාදන අධ්‍යක්ෂගෙ 1953 වාර්තාවේ කේතේ 14 වැනි පිටුවේ මෙසේ සඳහන් වෙනවා :

In early 1953 this department imported 100 tons of seed potatoes and these were issued on loan to the cultivators in the Welimada area through their Co-operative Agricultural Production and Sales Societies. The crop was a fair success in spite of pests that broke out in certain places. With this early success the cultivators asked for 300 tons but only 200 tons were imported in July 1953. The seed however was in poor condition by the time it reached Ceylon due to the long storage in the producing countries and the extreme heat in Ceylon and the Red Sea area at the time of shipment. Most of the seed potatoes that were

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1962-63

—කාරක සභාව

[කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.]
issued to the cultivators were found unsuitable for planting and the crop realized was poor.

ගරු සී. පී. ද සිල්වා

(කෙළරාච්ඡි. පී. ඩී. ඩී. සිල්වා)

(The Hon. C. P. de Silva)

ගරු සභාපතිතුමනි, 1953 සහ 1954 අවුරුදුවල සිදු වූ දේ රපෝර්තු කරන හැටියටයි, මේ වාර්තාවේ සඳහන් කර තියෙන්නේ. පාඩුවක් වුණේ නැත කියා, ඒ අය කියනවා නම් ඒ කියමන අසන්නට බොහොම කැමතියි.

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.

(කිරු. කේ. ආර්. පී. රාජරත්න)

(Mr. K. M. P. Rajaratna)

ඒ ගැන මම විස්තර කර දෙන්නම්.

ගරු සී. පී. ද සිල්වා

(කෙළරාච්ඡි. පී. ඩී. ඩී. සිල්වා)

(The Hon. C. P. de Silva)

ඔය කියන්නේ 1953 සහ 1954 ඒවා.

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.

(කිරු. කේ. ආර්. පී. රාජරත්න)

(Mr. K. M. P. Rajaratna)

ඒවට මා තවම ආවේ නැහැ. මේ පාලන වාර්තාවේ කියා තිබෙන හැටියට මේ ගොවීන්ට බෙදා දී තිබෙන්නේ රෝගී බීජ අර්තාපල්. සුදුසු බීජ අර්තාපල් බෙදා නොදුන් නිසා පාඩු වුණා. සමුපකාර සමිති වලට ගොවීන් ණය වුණේ ඒ නිසයි. රුපියල් දෙලක්ෂයක් ණය වුණේ ඒ නිසයි. ඉතින් මෙහි වැරදිකාරයා ගොවියාද එසේ නැත්නම් කෘෂිකර්ම දෙපාර්තමේන්තුවද? නමුත් මේ අළුත් පොතේ සඳහන් කර තිබෙන්නේ ගොවීන්ගේ වරදක් හැටියටයි. ආණ්ඩුවෙන් දුන්න බීජ අර්තාපල් වල වරද නිසා මිස ගොවීන්ගේ වරද නිසා නොවෙයි, ඔවුන් සමුපකාර සමිතියට ණය වුණේ. එම නිසා මේ පොතේ සඳහන් මේ වගන්තිය සංශෝධනය කරන ලෙස මා ගරු ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලනවා.

ගරු සී. පී. ද සිල්වා

(කෙළරාච්ඡි. පී. ඩී. ඩී. සිල්වා)

(The Hon. C. P. de Silva)

ඒක සංශෝධනය කරනවා.

අ. හා. 5.15

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.

(කිරු. කේ. ආර්. පී. රාජරත්න)

(Mr. K. M. P. Rajaratna)

බොහොම හොඳයි. දෙපාර්තමේන්තුවෙන් දෙන ලද බීජ අර්තාපල් වල වැරද්ද නිසා ගොවීන්ට පාඩු සිදු වුණා. දැන් ඉතින් අලුත් තත්ත්වය ගැන කියන්නම්. කෘෂිකර්ම දෙපාර්තමේන්තුවේ නිලධාරීන්ගේ වෘත්තීය සමිතියක් තිබෙනවා. ඒ වෘත්තීය සමිතියේ නියෝජිත පිරිසක් එකතු වී, දිනයක් ලබා ගෙන කෘෂිකර්ම අධ්‍යක්ෂවරයා, උප අධ්‍යක්ෂවරයා යම් යම් පැමිණිලි වගයක් ඉදිරිපත් කළා.

මේ මගේ අතේ දැන් තිබෙන්නේ ඒ පැමිණිලිවලත් සාක්ෂිවලත් වාර්තාවයි. මේ වාර්තාව සම්පූර්ණයෙන් කියවන්න ගියොත් බොහෝ වේලාවක් ගත වෙනවා. ගිය අවුරුද්දේ උග්‍ර-පරණගම මන්ත්‍රී තුමිය (කුසුමා රාජරත්න මිය.) යෝජනාවක් ගෙනවා, කෘෂිකර්ම දෙපාර්තමේන්තුව ගෙන යන, ආහාර නිෂ්පාදනය කඩා කප්පල් කිරීමේ වැඩ පිළිවෙල සම්බන්ධව. මට මතක හැටියට ගිය අවුරුද්දේ මාර්තු මාසයේ 3 වැනිදා න්‍යාය පත්‍රයේ මේ කාරණය සඳහන්ව තිබුණා. එහෙත් තුන් වැනිදා ආණ්ඩුවේ වැඩ කටයුතු සඳහා වෙන් කළ දිනයක් කියා ඇමතිතුමා එයට යටි උගුල් ඇද්දා. ඊටපසු ඇමති තුමා කීවා ඊළඟ සතියේ එය සාකච්ඡා කරන්න පුළුවන් කියා. එහෙත් අද වනතුරු ඒ ගැන සාකච්ඡා කළේ නැහැ. එසේ සාකච්ඡා කළොත් එහි භයානක කරුණු කීපයක් හෙළි වන බව ඇමති තුමා දන්නවා. ඒ නිසයි මෙය යටපත් කරන්න උත්සාහ ගන්නේ. කෙසේ වුවත් මේ වාර්තාව මම වෙන දිනයකදී මේ ගරු සභාව ඉදිරියේ සම්පූර්ණයෙන්ම කියවන්න අදහස් කරනවා. මේ වාර්තාවේ මොනවාද තිබෙන්නේ? කෘෂිකර්ම දෙපාර්තමේන්තුව ඉතා භයානක වැඩ පිළිවෙලක් ගෙන යන බව සාක්ෂි සහිතව මෙහි සඳහන් කර තිබෙනවා. ඉතා භයානක කඩාකප්පල්කාරී වැඩ පිළිවෙලක් කෘෂිකර්ම දෙපාර්තමේන්තුව ගෙන යනවා. ඒ කඩාකප්පල්කාරී වැඩ වලින් එකක් තමයි, රෝග බෝ කිරීම. රෝග බෝ කිරීමෙන් ආහාර වගාව කඩා කප්පල් කරනවා. එමෙන්ම රුපියල් දහස්

ගණනක් නිකරුණේ වියදම් කරනවාය යනාදී වශයෙන් කරුණු රාශියක් මේ වාර්තාවේ සඳහන් වෙනවා. මේ වාර්තාවෙන් කොටස් කීපයක් පමණක් මම කියවන්න අදහස් කරනවා. මේ වාර්තාවේ 38 වැනි පිටුවෙන් කොටසක් දැන් මම කියවනවා :

ඉන්පසු පී. ජේ. පෙරේරා මහතා කථා කරමින් අර්තාපල් වශාවෙන් රට සවයංපොෂිත කිරීම සඳහා මෙම දෙපාර්තමේන්තුව ගෙන යන වැඩ පිළිවෙළ සතුටුදායක නොවන බව නියෝජිත පිරිසගේ හැඟීම බවත්, නියම සැලැස්මක් නොමැතිව කටයුතු කොට ඇති බැවින් රටට අවශ්‍ය අර්තාපල් ප්‍රමාණයෙන් අධික එකක් වත් නිපදවීමටත්, ගොවීන්ට අවශ්‍ය බිත්තර අල ප්‍රමාණය නිපදවීමටත්, මේ අවුරුදු 4 තිස්සේම බැරවූ බවත් ප්‍රකාශ කළේය. මේ වැඩ සඳහා කොපමණ මහජන මුදල් සම්භාරයක් වැය කර තිබේදැයි ප්‍රශ්න කළ ඒ මහතා අවුරුදු 4 ක් තිස්සේ කළ වැඩවල ප්‍රතිඵල ප්‍රමාණය සියයට එකක් වත් නැති තරම්යයි කීය. නෝමන් ගුණතිලක මහතාද, මේ සම්බන්ධයෙන් කථා කරමින් පස් අවුරුදු සැලැස්මේ අමාත්‍යාංශය දී තිබෙන ගණන් වල හැටියට 1958 දී අක්කර 1000 කුත්, 1961 වන විට අක්කර 8000 කුත් වශා කර තිබිය යුතු නමුත් දැනට වගා කර ඇත්තේ අක්කර 80 ක් පමණ යයි කීය.

මේ වාර්තාවේ දිනය 1961 අගෝස්තු මස 16 යි. එතකොට වගා කර ඇත්තේ අක්කර 80 යි. මෙන්න තත්ත්වය. තවත් මෙවැනි කරුණු හුඟක් තිබෙනවා. එහෙත් ඒවා කියවීමට වෙලාවක් නැහැ. ගරු සභාපතිතුමනි, රහත්ගල අර්තාපල් වගාව සම්බන්ධයෙන් උභය-පරණගම මන්ත්‍රීතුමිය මේ ගරු සභාවේ ප්‍රශ්නයක් මතු කළා. රහත්ගල අර්තාපල් වැවීම තහනම් කර තිබෙනවා. මේ ගැන අප විරෝධය පාන විට ඇමති තුමා කීවේ, අර්තාපල් නොවෙයි, දැන් රහත්ගල ඇපල් වවන්න යනවාය, අපටත් ඇපල් පාර්සලය බැගින් කන්න ගෙනත් දෙනවාය කියායි.

ගරු සී. පී. ද සිල්වා
(කෙළරා ජී. ඒ. ඒ. සිල්වා)
(The Hon. C. P. de Silva)
ඒ රහත්ගල නොවෙයි, රාගල. වලපනේ ඡන්ද කොට්ඨාශයේ. එහි ඇපල් වැවීම සඳහා ඉඩම් කැබැල්ලක් වෙන් කර තිබෙනවා.

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.
(කිරු. කේ. ආම්. ඒ. රාජරත්න)
(Mr. K. M. P. Rajaratna)
එතකොට රහංගල ප්‍රදේශයේ අර්තාපල් වැවීමට ඉඩ දුන්නේ නැත්තේ ඇයි ?

ගරු සී. පී. ද සිල්වා
(කෙළරා ජී. ඒ. ඒ. සිල්වා)
(The Hon. C. P. de Silva)
ඒක දෙපාර්තමේන්තුව මගින් සුදුසු කියා ගත් තීරණයක් වෙන්න ඇති.

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.
(කිරු. කේ. ආම්. ඒ. රාජරත්න)
(Mr. K. M. P. Rajaratna)
ගරු සභාපතිතුමනි, ඒ දෙපාර්තමේන්තුවේ ඉන්නේ හොරු රුළුක්. ඔවුන් මුදල් කනවා. තමුන්නාන්සේ වුවමනා නම් රහත්ගලට ඇවිත් බලන්න. මම ගිය සුමා නෙන් එහි ගියා. විශාල මුදලක් අපතෙයනවා. එහි ලුහු වගයක් වවා තිබුණා. චතුර නැතිකම නිසා ඒවා සුදු පාට වී තිබුණා.

මෙරිල් ප්‍රනාන්දු මයා. (මොරටුව)
(කිරු. මෙරිල් පෙරිනාන්දෝ—මොරටුව)
(Mr. Meryl Fernando—Moratuwa)
එහෙනම් රතුලුහු සුදුලුහු කරල වෙන්න ඇති.

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.
(කිරු. කේ. ආම්. ඒ. රාජරත්න)
(Mr. K. M. P. Rajaratna)
ගරු සභාපතිතුමනි, අපේ මොරටුවේ මන්ත්‍රීතුමා හොඳ කියමනක් කිවුවා. රතු ලුහු සුදුලුහු කරලාලු. ඒ සුදුමැලි වුහු ලියදි දෙක බලා ගන්න විතරක් මිනිසුන් 3 දෙනෙක් ඉන්නවා. ඔන්න මම රහත්ගල දැක්ක දේවල්. අක්කර සිය ගණනක් වගාව චතුර නැතිව කුරුවල් වෙලා. තවත් කරුණක් ගරු සභාපතිතුමනි. නිලධාරි මහත්වරුන්ට ලොකු බංගලාවල් නම් රහත්ගල තිබෙනවා. කුඹුරකට ගිය කී දෙනෙක් ඉන්නවද ඔය නිලධාරි මණ්ඩලයේ ? කුඹුරකට අඩියක් නියාපු එක්

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1962-63

—කාරක සභාව

[කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.]

කෙනෙක්වත් නැහැ, ඔය නිලධාරී මණ්ඩලයේ. එක ලියද්දකට එක බංගලාව ගණනේ තියෙනවා. ඇමතිතුමා කියනවා, නිලධාරී ඉඩ දෙන්නෙ නැතිලු අර්තාපල් වචන්ත. ඇයි ඉඩ දෙන්නෙ නැත්තේ? ඇයි සල්ලි පිටරට යවන්නේ? වචන්ත පුළුවන් තැන්වල අර්තාපල් වචන්ත ඉඩ දෙන්නෙ නැත්තේ ඇයි? තමුන්තාත්සෙ ඒකට වග කියන්ට ඕනෑ. අපි තමුන්තාත්සෙගෙන් බලාපොරොත්තු වුණේ ඔය උත්තරය නොවෙයි. මේ රටේ ආහාර නිෂ්පාදනය වැඩි කිරීමට, ආහාර සඳහා පිටරටට යන ධනය මේ රටේම නතර කිරීමට, කටයුතු කිරීම තමුන්තාත්සෙගෙ යුතුකමයි. තමුන්තාත්සෙගේ ඔය උත්තරය නිසා කෘෂිකම් දෙපාර්තමේන්තුවේ නිලධාරී මේ කියන දේවල් ශත පහකටවත් ගණන් ගන්නෙ නැහැ. නිලධාරීන් මොන වරදකළත් ඇමතිතුමා ඒ නිලධාරීන්ගේ පැත්තෙ ඉන්න බව ඔවුන් දන්නවා. පරණ සිවිල් සේවය මතක් වෙලා වෙන්ට ඇති එහෙම කරන්නෙ. කියන දේවල් ගණන් ගන්නෙ නැත්තේ ඒ නිසයි. ඒ නිසා ආහාර නිෂ්පාදනය දවසින් දවස අඩු වෙනවා. රෝග බෝ කරලා අපේ ආහාර නිෂ්පාදන වැඩ පිළිවෙළ කඩාකප්පල් කරනවා. ඒ අතර හාල් හුණ්ඩු දෙකත් කපන්ට යනවා. ඔය සියල්ලටම වග කියන්න ඕනෑ තමුන්තාත්සෙයි. තමුන්තාත්සෙගෙ දෙපාර්තමේන්තුව කළාට, කැබිනට් මණ්ඩලයේ ඉන්න තමුන්තාත්සෙයි වග කියන්ට ඕනෑ.

අර්තාපල් වැවීම සම්බන්ධව කෘෂිකම් දෙපාර්තමේන්තුවේ 1960 අප්‍රේල්-ජූනි සහ රාවෙ තිබෙන කොටසක් මම කියවන්න කැමතියි. මේ වාර්තාව තවම සිංහලයෙන් නැහැ. ඉංග්‍රීසියෙන් පමණයි තියෙන්නේ. ගොවිතැන් කරන්නෙත් ඉංග්‍රීසියෙන් වන්ට ඇති. ඒක නිසා තමයි, මේ ලෙඩ ඔක්කොම බෝ වෙන්නේ. මේ වාර්තා තවම සිංහලයෙන් නැති නිසා මම ඉංග්‍රීසියෙන් කියවනවා.

ගරු ද සොයිසා සිරිවර්ධන

(கௌரவ டி. சொய்ஸா சிரிவர்தன)
(The Hon. de Zoysa Siriwardena)

සිංහලයෙන් තියෙනවා.

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.

(திரு. கே. எம். பி. ராஜரத்ன)

(Mr. K. M. P. Rajaratna)

මට නම් හම්බ වෙලා නැහැ. මට එවලා නැහැ.

ගරු සී. පී. ද සිල්වා

(கௌரவ சி. பி. டி. சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

සිංහලයෙනුත් තියෙනවා.

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.

(திரு. கே. எம். பி. ராஜரத்ன)

(Mr. K. M. P. Rajaratna)

මට තවම ලැබිලා නැහැ. ඒවා තියෙන එකෙහුයි මම කියවන්නේ. ඕවා සල්ලි වලට ගන්න අපට සල්ලි නැහැ. දෙවැනි කාණ්ඩයේ අප්‍රේල්-ජූනි කලාපයේ 88 වැනි පිටුවේ ආවාය් පුෂ්පනාද් මහත් මයා මෙහෙම කියා තිබෙනවා :

Few countries in the world enjoy such advantages as are bestowed by nature on the Island of Ceylon for successive cropping of potatoes in the hill areas. Exploitation of full resources from the land remains only to be a human problem.

ඒ කියන්නේ, ලෝකයේ අනිකුත් රට වල් දෙස බලන විට අර්තාපල් වැවීමට සුදුසු පසක්, දේශගුණයක්, ඇති රටවල් තව බොහොම ස්වල්පයලු, තියෙන්නේ ලංකාව හැරුණු විට. අර්තාපල් වැවීමට කළ යුතුව තියෙන්නේ නියම වැඩ පිළිවෙළක් සකස් කිරීම පමණලු. විශේෂඥයෙක් මේ කියන්නේ. මේ රටේ හොඳට වචන්ට පුළුවන් මේ අර්තාපල් වලින් කෝටි එකහමාරක පමණ මුදලක් බේරා ගන්න පුළුවන්. කපන්න යන හාල් හුණ්ඩු දෙක සඳහා යන මුදල මේකෙන් සොයා ගන්න පුළුවන් වෙයි. අර්තාපල් වැවීමෙන් ලාබෙට අර්තාපල් දෙන්න පුළුවන් වෙනවා පමණක් නොවෙයි, ඕනෑ තරම් රක්ෂාවලුත් දෙන්න පුළුවන්. විශේෂයෙන්ම අපේ උඩුකිඳු ජනතාව දවස ගානේ ඉල්ලනවා, අර්තාපල් වචන්තට ඉඩ දෙන්නය කියා. දවස ගානේ ඇමතිතුමා කියනවා ඇපල් වචන්තය කියා. එතන රතු ලුනු, සුදු ලුනු කරලා මොකක්ද මේ කරන්නේ? මේක ලේසියෙන් කරන්න පුළුවන් දෙයක්.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1962-63

—කාරක සභාව

ගරු සභාපතිතුමනි, කෘෂිකම් දෙපාර්තමේන්තුවේ එක නිලධාරියෙක් කෘෂිකම් අධ්‍යක්ෂවරයාට අභියෝගයක් කළා. කෘෂිකම් දෙපාර්තමේන්තුව අර්තාපල් වගාව සම්බන්ධයෙන් ලෝක වාණිජවත් පිහිටෙව්වය කියා මේ වැඩ සටහනේ තිබෙනවා. කෘෂිකම් දෙපාර්තමේන්තුව අර්තාපල් වෙන් 1,000 ක් නිපදෙව්වය කියා මහා ලොකු පුරසාරමක් දෙවල තියෙනවා, මේකෙ.

රහත්ගල ගොවිපළේ අර්තාපල් වැවීම දැනුමක් තේරුමක් ඇතිව කරගෙන ගිය අවිස්සාවේල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා කෘෂිකම් ඇමතිවරයා වශයෙන් ඉන්න කොටයි. ඊට ඉස්සරවෙලත් මේ පළාතේ අර්තාපල් අස්වැන්න ඇතුළු වගා කළා. එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ ආණ්ඩුව තිබුණු කාලේ අර්තාපල් වගාව නතර කළා. ඊට පස්සේ අවිස්සාවේල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා අර්තාපල් වවන්ට ඉඩ දුන්නා. පර්යේෂණත් පැවැත්වුවා. මා භින්න විධියට ඒ කාලේ ලෝකේ වෙනත් රටකට නොදෙවැනි විධියට අර්තාපල් වවන්ට පුළුවන් වුණා. අක්කරයකට වෙන් 12 ක්ද 14 ක්ද ලැබුණා. වෙන රටවල සාමාන්‍යයෙන් ලැබෙන්නේ අක්කරයකට වෙන් අටයි, දහයයි. අර්තාපල් වලට අපේ රටේ හොඳ තත්ත්වයක් තිබෙනවා. නමුත් දැන් ඊට ඉඩ දෙන්නේ නැහැ.

එක්තරා නිලධාරියෙක් අර්තාපල් වැවීම සම්බන්ධයෙන් දෙපාර්තමේන්තුවට අභියෝගයක් කර තිබෙනවා. ගොවිකම් දෙපාර්තමේන්තුවේ හුඟක් කල් හොඳට වැඩ කළ නිලධාරියෙක් මේ කියන්නේ. ඒ නිලධාරියා යැවූ ලියමනක් දැන් මම කියවන්නම් :

My No. P. P./1,
Agricultural Office,
Naula, 18.5.62.

The Director of Agriculture,
(through D.A.E.O., Matale).

Potato production in the Udukinda area

Dear Sir,

(A) 1. After the Director of Agriculture gave up potato cultivation in the Udukinda area as unsuccessful (vide B attached in 1955,

I AM THE ONE AND ONLY OFFICER (CEYLONSE) of the Department of Agriculture, who, after giving the necessary safeguards to the Director of Agriculture and the Government, pointed out in 1956 that potatoes could be successfully grown in the Udukinda area. (Vide A)

My advice, help and assistance was called for by D. A. (vide C, D, etc.) and after I helped in the selection of seed potatoes, planting, and planning out of the Project, it became a success (vide E attached etc.)

As a result of following my advice, which was considered by the Potato Research Committee (vide D attached) and without any foreign Experts helping, it became Government policy to promote potato cultivation from 1957. From the eighth meeting of the Potato Research Committee held in about June 1957, I was left out.

2. After I was left out and foreign Experts were brought in, I do not desire to repeat what happened as you may be aware of it.

3. I am not sure but I understand that recently several responsible officials have reported that it is uneconomical to grow potatoes in the Udukinda area and also at Rahangala Farm. (B) 1. I beg to repeat again that I am prepared to renew the assurances I gave in 1956 (vide A) and help to produce the potatoes in bulk from the Udukinda area provided the necessary facilities are afforded.

2. In this connection, I wish to point out that I completed 17 years of service as an Agricultural Instructor and passed the Senior Departmental Examination in 1957. I also functioned as the Secretary of the Potato Research Committee in 1953. (Vide I).

(C) If I am allowed to function as a senior Assistant (i.e. Agricultural Instructor) to the Potato Production Officer, and also as the Secretary of the Potato Research Committee, of which I was Secretary in 1953, I am prepared to :—

- (a) Increase the acreage grown under potatoes in Udukinda,
- (b) Grow and show successful crops at Rahangala Farm,
- (c) see that good seed potatoes are produced at the Rahangala Farm and Udukinda area as I produced these earlier (vide G) without any complaints from the members of the public to whom they were issued,
- (d) by May 1963, produce a minimum of 2,000 tons of potatoes through the cultivators in Udukinda and

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1962-63

—කාරක සභාව

[කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.]

Government Farms and deliver them to the C.W.E. or Marketing Department.

(D) I beg that a reply be given to the above within a week as we have to plan out the programme of work immediately please.

(Sgd.) NORMAN GOONETILLEKE,
Agricultural Instructor, Kongahawela.

අර්තාපල් වැවීම ගැන හොඳට දන්න නිලධාරියෙක් මේ විධියට අභියෝගයක් කර තිබෙනවා. ඔව්, ඒ නිලධාරියා කියන්නෙ සාර්ථක ප්‍රතිඵල ලබන ආකාර යට අර්තාපල් වවන්ට ප්‍රචවන්ය කියන එකයි. ඔහුට අවශ්‍ය පහසුකම් පමණයි දිය යුතුව තිබෙන්නෙ. මේ නිලධාරියා ගැන මම දන්නවා. ඔහු මිට කලින් රහන්ගල වැඩ කළ කෙනෙක්. ඔහු එහි හොඳට වැඩ කළා. මෙවැනි නිලධාරීන්ට වැඩ කර පෙන් වන්ට ඉඩක් දීමට ගරු ඇමතිතුමා එක ගද කියා මම අහනවා. අභියෝගයකුත් කර තිබෙනවා. වැඩ කරන බව සඳහන් කර තිබෙනවා. ඔහු ඉල්ලීමක් කර තිබෙනවා. වැඩ කරල පෙන්වන්න මම ලැස්තියි කියල ඔහු කෙලින්ම කියනවා. ඔහුට මේ අර්තාපල් වැවීම සම්බන්ධයෙන් කර තිබෙන ඉල්ලීම අනුව වැඩ භාර දෙනවද?

ගරු සී. පී. ද සිල්වා.

(කෙළරාච්ඡි. පී. ඩී. ශිල්පාරා) (The Hon. C. P. de Silva)

ඔව්, මම ලැස්තියි.

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.

(කිරු. කේ. ආර්. පී. රාජරත්න) (Mr. K. M. P. Rajaratna)

ඔය කිව්වට තවම නැහැ නොවැ. කවදද දෙන්නෙ ඔහුට අවසාව? හොඳයි මේ මාසෙ අන්තිමට දෙනවද?

ගරු සී. පී. ද සිල්වා.

(කෙළරාච්ඡි. පී. ඩී. ශිල්පාරා) (The Hon. C. P. de Silva)

මට දිනයක් කියන්ට බැහැ.

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.

(කිරු. කේ. ආර්. පී. රාජරත්න) (Mr. K. M. P. Rajaratna)

දිනයක් නැති නම් වැඩක් නැ.

ගරු සී. පී. ද සිල්වා.

(කෙළරාච්ඡි. පී. ඩී. ශිල්පාරා) (The Hon. C. P. de Silva)

දෙපාර්තමේන්තුවෙන් පරීක්ෂා කරන්නම්.

අ. භා. 5.30

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.

(කිරු. කේ. ආර්. පී. රාජරත්න) (Mr. K. M. P. Rajaratna)

දෙපාර්තමේන්තුවෙන් පරීක්ෂා කළහම කවදවත් කෙරෙන්නෙ නැහැ. මා දන්නවා දෙපාර්තමේන්තුවෙ හැටි. කවදවත් කෙරෙන්නෙ නැ. සුදුසු නැති නම්, කියන දේ හරි නැති නම්, දෙපාර්තමේන්තුවෙන් අස් කරන්න. එයා මේක ක්‍රියාවට පරිවර්තනය කළේ නැති නම් දෙනු ලබන ඕනෑම දඩුවමකට යටත් වෙන්න කැමතියි. ගරු ඇමතිතුමා කිව්ව දෙනව කියල. අපට කියන්න ප්‍රචවන්ද, සාමාන්‍යයෙන් කොච්චර කාලයකදී දෙනවද කියල?

අර්තාපල් සම්බන්ධවත් ගරු මන්ත්‍රී වරුන් කීප දෙනෙක් කිව්ව. බිත්තර අල දෙන්නෙ දෙපාර්තමේන්තුවෙන්මයි. නුවර එළියේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාත් පත්‍රවල ලිපි දමා තිබුණා තමාගෙ කොට්ඨාශයේ බිම අර්තාපල් වගාවට හොඳ වුණත් වගා කළහම තරක් වෙලා තිබුණ කියල. ඇයි, දිල තියෙන්නෙ රෝග බීජනෙ. මේ අවුරුද්දේ මුලදි මමත් මගේ කොට්ඨාශයෙ කීප දෙනෙකුට කිව්ව අර්තාපල් වවන්නය කියා. ඒ කියමන අනුව රුපියල් දෙතුන් සියයක් වියදම් කරල සමහරු අර්තාපල් වැව්ව. මාස දෙකක් යන්න ඉස්සෙල්ල මගේ ඔළුව පළන්න ආව. මා කී තිසා වෙන දෙයක් හොයන්නෙ නැතුව රුපියල් දෙතුන් සියයක් වැය කරල අර්තාපල් වැව්ව නමුත් මාසයක් යන්න ඉස්සෙල්ල කුණු වෙලා. ඇතැම් වෘත්තීය සමිති නිලධාරීන් කියනවා කෘෂිකර්ම

දෙපාර්තමේන්තුවේ කඩාකප්පල්කාරී වැඩ පිළිවෙළක් තියෙනව කියල. අර්තාපල් සම්බන්ධයෙන් විතරක් නොවෙයි, අනික් හැම බෝගයක් ගැනම තත්ත්වය ඕකයි.

විජය රජු ලංකාවට එන විට ගෙනා දෙයක් තමයි, අඹ. අවුරුදු දෙදහස් ගණනක් මේ රටේ අඹ පැළය ආරක්ෂා වී තිබුණ. මහාවංසය කියන පොත බලන්න. අඹ උයන් තිබුනලු. අඹ, හදන්න ඕනෙ නැ. අඹ කැලෑවට වැටෙන ගහක්. ඒ ගහටත් රෝග බෝ වෙලා. දැන් ඒකත් වද වේගන යනව. බොරලැස්ගමුවේ ගම්සභා කොමිටිය මගින් යෝජනා දෙකක් සම්මත කර තිබුණා අඹ ගහට රෝග බෝ වෙන නිසා ඒ ගැන ක්‍රියා කරන්න කියල. අපේ කොට්ඨාශයේ බහුල වශයෙන් ගෝවා, තක්කාලි, බෝංචි, යනාදී ඵලවලු වර්ග වැටෙනව. කීප වතාවක් දැනුම් දී තිබෙනවා ඒ පළාතේ ඵලවලුවලට අමුතු රෝගයක් බෝ වෙලාය කියල. ගෝව ගෙඩියට රෝග දෙකක් බෝ වෙලා. එකක් තමයි, බරව රෝගය. මොකක්ද මේ බරව රෝගය කියන්නේ? ගෝව ගෙඩියේ අලේ— තියෙන්නේ පොළොවෙන් මතු පිටයි— බරව බහිනව. ඒ කියන්නේ ගෝව ගෙඩිය පොළොව ඇතුළට යනව. ගෝව ඇවේ දැම්ම හැටියේ අලේ බහිනව. උඩ මොක වත් ඇත්තේ නැහැ. ඒකටයි කියන්නේ බරට රෝගය කියල. අනික් රෝගය මොකක්ද? ගෝව පැළේ වැටෙනවත් එක්කම පැත්තක් කඩාගෙන වැටෙනව. ඒකට කියනව අංසබාගය කියල. උඩුකිඳ කොට්ඨාශයේ හැම තැනම මේ රෝග දෙක බෝ වේගන යනව. තව අවුරුදු දෙකක් මේ සම්බන්ධයෙන් වැඩ පිළිවෙළක් නොයොදවා සිටියොත් සම්පූර්ණයෙන්ම වාගේ ගෝව වැවිල්ල තනර කරන්න සිදු වෙනව. බෝංචිවලටත් පණුවෝ ගහල. රෝග බෝ වෙලා. තක්කාලිවලටත් රෝග බෝ වෙලා. අද රෝග නොමැති ඵලවලු වර්ගවලට ඉතිරි වෙලා තියෙන්නේ බීටරුව, කැරවි සහ රාබු කියන ඒව විතරයි. අනික් හැමෙකකටම රෝග බෝවෙලා. මේ ගැන දෙපාර්තමේන්තුවට දැනුම් දුන්නට මොකද කළේ? රෝග බෝ වෙන්න හේතුව මොකද කියල මම හොයල බැලුව. ගොවියනුත් සමග මේ

ගැන සොයා බැලුවට පස්සේ මට පෙනී ගියා, මේකට හේතුව. රසායනික පෝර යෙදීම මීට එක හේතුවක් හැටියට පෙනුණ. රසායනික පෝර යොදන්න ඉස්සෙල්ල කවදාවත් රෝගයක් බෝ වුණේ නැහැ. අවුරුදු දහයකට උඩදී මේව යෙදුවේ නැ. මුළු උගව ප්‍රදේශයටම වාගේ ඵලවලු දුන්නේ අපේ උඩුකිඳ කොට්ඨාශයෙන් තමයි. එක් තරා ප්‍රමාණයක් කොළඹටත් එව්ව. කොළ-අතු පෝර, ගොම පෝර, ආදියයි ඒ දවස් වල ඒවට දැම්මේ. මේ රසායනික පෝර බහුල වශයෙන් යෙදීමට පටන් ගත් පසු මේ ලෙඩ බෝ වෙන්නට පටන් ගත් බවයි පෙනී යන්නේ. ඒ ගැන පරීක්ෂණයක් පැවැත්තුවද? පරීක්ෂණයක් අනුවද මේ රසායනික පෝර ඵලවලුවලට යොදන්නට පටන් ගන්නේ? මට පෙනෙන හැටියට තේවලට පාවිච්චි කරන පෝරමයි ඵලවලු වලටත් කුඹුරුවලටත් දාන්නේ. තමුත් නාන්සෙල ලංකාවේ පස පරීක්ෂා කර තිබෙනවාද? නිදහස කියල කෙහෙල් මලක් ලැබුණලු. ඊට පස්සේ තමුත් නාන්සෙල ලංකාවේ පස ගැන පරීක්ෂණයක් කළාද? දැන් නිදහස ලබාගෙන අවුරුදු 14 ක් ගත වී තිබෙන තමුත් කෘෂිකර්ම දෙපාර්තමේන්තුවට තවම බැරි වුණා ලංකාව ස්වයංපෝෂිත කරන්න. පස පරීක්ෂා කරන්නේ නැතිව කොහොමද කෘෂිකර්මය දියුණු කරන්නේ? ඇමතිතුමා නිකම් යෝජනා ගෙනෙනව, මහවැලි, මල්වතු, කිය කියා. මේ කරන්නට පුළුවන් සුළු දේවල් කරන්නේ නැහැ.

බිබ්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා දොඩම් ගැන කථා කළ අවස්ථාවේ ගරු ඇමතිතුමා රෝග කීපයක් බෝ වෙන හැටි විස්තර කළා. විශේෂඥයෙක් කිවූ දේවල්ය කියා. ඒ වාර්තාවේ කියා තිබෙන එක කාරණයක් තමුත් නාන්සෙල කීව්වේ නැහැ. රෝගය ගැන සඳහන් කරන අතර මේ අන්දමටත් කියා තිබෙනව. මෙන්න ඒ විශේෂඥයාගේ වාර්තාවේ 40 වැනි පිටුවේ 6 වැනි ඡේදයේ තිබෙන කොටසක් :

Report on the decline problem of citrus in the Lower Uva Valley and other areas in Ceylon by Dr. Temple Kiely, Sessional Paper IX of 1957, page 40 :—

6. Since virus-infected budgraft trees of the Bibile variety have been distributed for some years from Peradeniya

[කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.]
and Bibile nurseries to most citrus grow-
ing areas of the island, it is reasonable
to assume that the tristeza virus has
already become established in those
areas.

මොකක්ද මේකේ තේරුම? දෙපාර්ත
මේන්තුවමයි, මේ රෝග බෝ කරන්නේ.
එක තැනක පැළෑටියකට රෝගය බෝ වී
තිබෙනව නම් ඒ පැළෑටියමයි, තවත්
තැනකට ගෙන යන්නේ. මේක 1957 ට
කලින් සිදු වුණු වැඩක් නිසා ඉන් පසු
හිටපු ඇමතිවරුන්ට දොස් කියන්ට බැහැ.
මා දොස් කියන්නේ ඇමතිවරයාට නො
වෙයි; දෙපාර්තමේන්තුවටයි.

මෙන්න බලන්න ඒ වාර්තාවේ තවත්
තැනක මේ අන්දමට සඳහන් වී තිබෙනව.
එය තිබෙන්නේ 41 වැනි පිටුවේ 11 වැනි
වාක්‍යයේ මුල් කොටසෙයි:

In view of the susceptibility of the
British Guiana and mindora acid limes to
the virus, their distribution to the public
from government nurseries should be
discontinued.

ලෙඩේ බෝ කර, සුන් කර, ලෙඩා මැරී,
වළ ඇතුළේ දමා පස් දැමීමට පසු ඒක
කරන්ට එපාලූ.

ගරු සී. පී. ද සිල්වා
(கௌரவ சி. பி. டி. சில்வா)
(The Hon. C. P. de Silva)
1947 ට පෙරත් ඔය ලෙඩේ තිබුණු බව
ඔප්පු වී තිබෙන බව රපෝර්තුවේ
තිබෙනව.

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.
(திரு. கே. எம். பி. ராஜரத்ன)
(Mr. K. M. P. Rajaratna)
මම ඒ ගැන ඇමතිතුමාට දොස්
කියන්නේ නැහැ. මා දොස් කියන්
නේ දෙපාර්තමේන්තුවටයි. [බාධා
කිරීමක්] මම ඒක පිළිගන්නව. ඉවර
වුණාට පසු නතර කරන්ට ඇති. නතර
නොකර බැහැ. නමුත් මේ දෙපාර්ත
මේන්තුවේ පසුගිය අවුරුදු ගණනාව ඇතු
ළත අත්දැකීම ඒකයි. මේ රෝගයේ
නිධානයත්, එය වළක්වා ගන්න
අන්දමත් වාර්තාවේ කියා තිබෙනව.
රෝගය සුව කර බහුල වශයෙන් දෙහි,
දොඩම්, ආදිය වවන්ට තමුත්තාත්තා

ගෙන යන වැඩ පිළිවෙළ කුමක්ද? ඒකයි
අපි ඇමතිතුමාගෙන් අහන්නේ. අද අපට
පෙනී යනවා, කඩ විදියේ ඔස්ට්‍රේලියා
වෙන් ගෙන්වන දොඩම් විකුණන බව. ඒ
අන්දමට, මුදල් පිටරට යන්නේ නැද්ද?
මේ රටේ වවන්ට පුළුවන් හෝග වර්ගයක්
දෙඩම්. තමුත්තාත්තාගේ පර්යේෂණ
නිලධාරීන් කරන්නේ මොනවද? එක එක
පළාත්වල පර්යේෂණ මධ්‍යස්ථාන ඇති
කරගෙන නිලධාරීන් පත් කරගෙන
ඔවුන්ට පඩිනඩි ගෙවාගෙන කරන්නේ
කුමක්ද?

මට කියන්ට අමතක වුණා ගරු සභාපති
තුමනි, අපේ කොට්ඨාශයේ රහංගල ගොවි
පොළේ සේවය කරන නිලධාරීන්ගේ
ගෙවලට විතරයි හොඳ පාරවල්
තිබෙන්නේ. බස් යන ප්‍රසිද්ධ පාරවලට
පවා තාර දමා නැති නමුත් ඔවුන්ගේ
ගෙවලට යන පාරවලට තාර දමා හොඳ හැටි
සකස් කර තිබෙනව. නමුත් මොකක්ද ඒ
නිලධාරීන්ගෙන් ඇති වුණු ප්‍රතිඵලය?
සභාපතිතුමනි, දැන් කෙසෙල් ගස්වලටත්
රෝග බෝවී තිබෙනව. මා යම් යම් දේවල්
ගැන සැහෙන විස්තරයක් ඉදිරිපත් කළ
නිසා ඇමතිතුමාගෙන් අහනව, මේ
දෙපාර්තමේන්තුවට එල්ල වී තිබෙන
හයානක වෝදනා ගැන විභාග කිරීමට
කොමිසමක් පත් කරනවාද කියා. ගරු
සභාපතිතුමනි, මේකේ ඇත්ත තැත්ත
සොයා ගන්න ඕනෑ. අපින් මේ වෘත්තීය
සමිතියත් කරන වෝදනා නම් රටේ ආහාර
වගාව කඩාකප්පල් කරන්න ක්‍රමානුකූලව
වැඩ පිළිවෙලක් පිටරට විශේෂඥයන්
කෘෂිකර්ම දෙපාර්තමේන්තුවත් ගෙන
යනවාය කියන එකයි.

ගරු සී. පී. ද සිල්වා
(கௌரவ சி. பி. டி. சில்வா)
(The Hon. C. P. de Silva)
ගරු සභාපතිතුමනි, ඒ ගරු මන්ත්‍රීවරයා
කී හැටියට මේ ගැන සොයාබලන්න කොමි
ෂන් සභාවක් පත් කරන්ට දැනටමත්
ඉන්දියාවෙන් විශේෂඥයෙකු ඉල්ලා
තිබෙනවා. මොකද? මේවා පරීක්ෂා කිරීම
ශාස්ත්‍රානුකූලව කරන්න දන්න කෙනෙක්
ඕනෑ නිසා. අපේ රටට සමාන රට ඉන්දී
යාව නිසා අපේ රටේ දේශගුණයට සුදුසු
වන සරිදි ඉන්දියාවෙන් කෙනෙක් සොයා

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1962-63

—කාරක සභාව

ගැනීමට අපි කල්පනා කළා. තවමත් විශේෂඥයෙක් ලැබුණේ නැහැ. ලගදී ලැබේ යයි බලාපොරොත්තු වෙනවා.

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.

(திரு. கே. எம். பி. ராஜரத்ன)

(Mr. K. M. P. Rajaratna)

ඉන්දියාවෙන් විශේෂඥයෙක් ගෙන්වන වාය කියා අවුරුද්දක් තිස්සේ කියනවා. මේකේ ඇත්ත නැත්ත සොයා බලන්න මේ ගරු සභාවෙන් කාරක සභාවක් පත් කරන්න යකියා මා ඉල්ලා සිටිනවා. එහෙම නැත්නම් මේ රටේ ගොවීන් ඉන්නවා; ඔවුන්ගෙන් යුත් කොමිෂන් සභාවක් පත් කරන්න බැරිද? ඉන්දියාවෙන් විශේෂඥයෙක් ගෙන්වුවත්, මේ රටට ඉන්දියාවෙන් එන අර්තාපල් නතර කරන්න ඔවුන් කැමති නැහැ. ඉන්දියාවෙන් එන අය ආදරේ ලංකාවට නොවෙයි, ඉන්දියාවට. ලංකාවේ අර්තාපල් වැඩිවෙත් ඒවා, නවතිනවා. එපමණක් නොවෙයි, තවත් නොයෙක් දෑ ඉන්දියාවෙන් ගෙන්වනවා; ඒවා නවත්වන්න ඒ ඉන්දියාවේ විශේෂඥයන් කැමති නැහැ. ඒ අයගේ ජාතික ඇල්මක් තිබෙනවා. ඔවුන් ගෙන්වාගෙන අපේ රටේ ප්‍රශ්න විසඳන්න බැහැ. ඇයි ගොවීන් දමන්න බැරිද? ගොවීන් මෝඩයන්ද? නැහැ සභාපතිතුමනි, ගොවීන් මෝඩයන් නොවෙයි. මේ ගරු සභාවේ මන්ත්‍රීවරුන් මේ සම්බන්ධයෙන් යොදන්නේ නැත්තේ ඇයි? ඉන්දියාවෙන් විශේෂඥයින් ගෙන්වීම රට මුළු කරන වැඩක්. දැන් අවුරුද්දක් තිස්සේ ඕක කියනවා. අපට ඉන්දියාවෙන් විශේෂඥයන් එපා. මේ ගරු සභාවෙන් කොමිෂන් සභාවක් පත් කරන්න ය කියා මා ඉල්ලනවා. මේ චෝදනාව ඇත්තද නැත්තද කියා දැනගන්න ඕනැ.

ඒ එක්කම තවත් කරුණක් මතක් කරන්න කැමතියි. අක්කර සියයකට වඩා ඉඩම් තිබෙන රදලයන්ට, ධනපතියන්ට රු. 15 අක්කර බද්ද ඉවත් කර සහනයක් දෙන්න මේ ආණ්ඩුවට පුළුවන් වුණා. නමුත් ගොවීන් ගෙවන බද්ද ඉවත් කරන්න මේ ආණ්ඩුවට පුළුවන් කමක් නැහැ. මේ සැලැස්මෙන් ආණ්ඩුවේ බලාපොරොත්තුව අස්වැන්න වැඩි කර ගැනීමයි. එය රඳා පවතින්නේ ගොවි මණ්ඩල, ගොවි කාරක සභා උඩයි. ගොවි

කාරක සභා හොඳට වැඩ කළොත් අස්වැන්න වැඩි වෙනවා. ගොවි කාරක සභා අඩපණ වුණොත්, අස්වැන්න අඩු වෙනවා. නමුත් අද තත්ත්වය මොකක්ද? ගොවි කාරක සභාවක කේන්ද්‍රස්ථානය පාලක ලේකම්. ගොවි කාරක සභා හරියට වැඩ කරන්නේ පාලක ලේකම් හරියට වැඩ කළොත් නමා. දැන් මොකද වෙලා තිබෙන්නේ? පාලක ලේකම්වරු සංගමයක් තබාගෙන කරුණු කියනවා. හැම තැනින්ම කියන්නේ මොකක්ද? ඔවුන්ට නියම වේතනයක් නැහැ. මාස් කන්නයකට ගොවියා රුපියල් 6 ක් ගෙවන්න ඕනැ; ඒකයි ඔහුට ලැබෙන්නේ. නමුත් දැන් ගොවීන් ගෙවන්නේ නැහැ. ඔවුන් කියනවා අපට වතුර නැත, ඒ නිසා අපි බදු ගෙවන්නේ නැත කියා. ඒ නිසා පාලක ලේකම්ට පඩියකුත් නැහැ. ඔවුන්ට වැඩ කරන්න බැහැ. ගොවි මණ්ඩලය පාඨ වෙනවා. මේ කුඹුරු පණත හරියාකාර ක්‍රියාත්මක වන්න නම්, ගොවීන්ට එයින් ප්‍රයෝජනයක් ලබා දෙන්න නම්, අස්වැන්න වැඩි වන්න නම්, පාලක ලේකම් වරුන්ට ආණ්ඩුවෙන් පඩි ගෙවන්න ය කියා මා ඉල්ලා සිටිනවා. එසේ නො කළොත් කවදාවත්ම හරියන්නේ නැහැ. ඔවුන්ට ආණ්ඩුවෙන් පඩි ගෙවූ දවසට කුඹුරු පණත ක්‍රියාත්මක කිරීමට ඇති බාධා ඉවත් වේවි. එවිට පාලක ලේකම් වරුන්ට වැඩ කරන්න පුළුවන් වෙනවා; ගොවි මණ්ඩල ක්‍රියාත්මක වෙනවා; එයින් සුගතියක් ඇති වෙනවා. ලංකාවේ පාලක ලේකම් වරුන් හත් සියයක් අට සියයක් ඇති; වැඩිම වුණොත් 2,000 ක් ඇති. මේ අයට ආණ්ඩුවෙන් පඩි ගෙවන්න වැඩ කටයුතු යොදනවාද කියා ගරු ඇමති තුමාගෙන් දැනගන්න කැමතියි. එහෙම නැත්නම් ගොවියන්ගෙන් එන අක්කර බද්දෙන්ම ගෙවන්න යනවාද? ගොවීන් කියන්නේ අක්කර බද්ද ඉවත් කරන්න ය කියලයි. නමුත් නාන්සේලා අක්කර බද්ද බලාපොරොත්තු වුණොත් නැවතත් ගොවියා හිරේට යවන්නයි සිදු වන්නේ.

ගරු සභාපතිතුමනි, තවත් ප්‍රශ්නයක් තිබෙනවා. මට මතකයි මීට ඉහත අවස්ථා වකදී මා විසින් මේ සභාවට බට කුඩයක් ගෙනාවා. කළුගඟ අසබඩ මුල සිට අගටම ජන්ද කොට්ඨාශ හයක හතක පමණ අය කරන්නේ බටකුඩ හැදීමයි; බට වැවීමයි.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1962-63

—කාරක සභාව

[කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.]

අ. භා. 5.45

කළුගඟ අයිත දිගේ ජීවත් වන 30,000ක් 40,000ක් පමණ ජනයා නඩත්තු වන්නේ බට කුඩා හැදීමෙනුයි. නමුත් දැන් මුසාජි කර්මාන්තශාලාවේ පොලිතින් මළ සෑදුන්ට පටන් ගන්නාට පසුව තේ වතු මේ බට කුඩා ගන්නේ නැහැ. ඒ නිසා පවුල් 30,000 ක් පමණ අනාථ වී සිටිනවා. ඒ නිසා අළුතෙන් තේ වැවීම සඳහා දෙන ආධාර ක්‍රමය යටතේවත් අළුතෙන් වචන තේ සඳහා මේ බට කුඩා පාවිච්චි කරන්න යයි නියමයක් නොකළොත් මේ කර්මාන්තයෙන් මෙතෙක් කල් නඩත්තු වෙමින් සිටි පිරිසට මහත් කරදර රාශිය කට මුහුණ පාන්න සිදු වෙනවා.

ශ්‍රී සී. පී. ද සිල්වා

(කෙළරාච්ඡි. පී. ඒ. ඒ. සිල්වා)

(The Hon. C. P. de Silva)

කළු ගඟ අයිතේ ගම් කීපයකින් මට පැමිණිලි ලැබී තිබෙනවා, පොලිතින් මලු වල තේ වැවීම නිසා බට කුඩා විකුණා ගන්න බැරිය කියා. මම තේ පාලකතුමාට කිව්වා බට කුඩා තේ වැවීම සඳහා පාවිච්චි කරවීම පිණිස යම් කිසි ක්‍රමයක් ඇති කරන්න ය කියා.

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.

(කිරු. කේ. ආම්. පී. රාජරත්න)

(Mr. K. M. P. Rajaratna)

ක්‍රමයක් ඇති කරන්න වුවමනාවක් නැහැ. ක්‍රමයක් තිබෙනවා. අළුතෙන් තේ වැවීම සඳහා ආධාර දෙන විට ඒ වගාවන් සඳහා පොලිතින් මලු පාවිච්චි නොකොට බට කුඩා පාවිච්චි කරන්න යයි නියම කරන්න.

ශ්‍රී සී. පී. ද සිල්වා

(කෙළරාච්ඡි. පී. ඒ. ඒ. සිල්වා)

(The Hon. C. P. de Silva)

තේ පාල අළුතෙන් වැවීම සඳහා අක්කරයකට රුපියල් 3,500 ක් දෙනවා. ඒ නිසා මේවා පාවිච්චිය ගැන ඒ අය ගෙනුත් අසා සුදුසු ක්‍රමයක් ඇති කරන්න යයි මම කිව්වා.

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.

(කිරු. කේ. ආම්. පී. රාජරත්න)

(Mr. K. M. P. Rajaratna)

අවුරුදු 80 ක් තිස්සේ බට කුඩා පාවිච්චි කළා.

ශ්‍රී සී. පී. ද සිල්වා

(කෙළරාච්ඡි. පී. ඒ. ඒ. සිල්වා)

(The Hon. C. P. de Silva)

මම ඒකට විරුධ නැහැ. මගේ අදහස තිබෙන්නේත් බට කුඩා පාවිච්චි කරවීමටයි. අපි හිතුවා ඒ වගාවන් කරන අය ගෙනුත් අසා නියමයක් කිරීම සුදුසු කියා.

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.

(කිරු. කේ. ආම්. පී. රාජරත්න)

(Mr. K. M. P. Rajaratna)

එහෙම ප්‍රශ්නයක් ආවාම තමුන්නාත් සේලා වතු අයිතිකාරයින්ගෙන් අහනවා. තෙල් සමාගම්වලට අයිති ස්ථාන ගන්න කොට තමුන්නාත්සේලා තෙල් සමාගම් වලින් අහනවා. නමුත් හාල් හුණු ඩු දෙක කපන කොට කාගෙන්ද ඇහුවේ? අපෙන් ඇහුවාද? ධනපතියන්ට පිදෙන අවස්ථා වලදී තමුන්නාත්සේලා ඒ ධනපති කොටස්වලින් අහනවා. වතු අයිතිකාරයින්ගෙන් ඇහුවාම කියාපි, ධනපති පිරිසක් විසින් ගෙන යන පොලිතින් කර්මාන්තය දියුණු කරන අවියෙන් ඒ පොලිතින් මලු වුවමනාය කියා; ඒවා හොඳය කියා [බාධා කිරීමක්] තේ පාලන ආඥාපණත යටතේ ඇමතිතුමාට පුළුවනි, බට කුඩා පාවිච්චි කරන්න යයි නියම කරන්න. ඒ සඳහා අරයාගෙනුයි මෙයා ගෙනුයි අහන්න වුවමනාවක් නැහැ. අහන්න ගියාම කවදාවත් එය කෙරෙන්නේ නැහැ. දැන් පවුල් 30,000 ක් පමණ බට කුඩා විකුණාගැනීමට නොහැකි නිසා අනාථ වී සිටිනවා. ඔවුන්ට කන්න බොන්න පවා නැති වන තැනටයි, කරුණු සිදු වී තිබෙන්නේ.

ඩී. ජී. එච්. සිරිසේන මයා. (අකුරුණ පළමුවන මන්ත්‍රී)

(කිරු. ඩී. ජී. ආම්. සිරිසේන—අක්‍රමයෙන්)

(Mr. D. G. H. Sirisena—First Akurana)

පොලිතින් මලු තහනම් කර ඒ වෙනුවට බට කුඩා අරන් දෙන්න ඔන.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1962-63

—කාරක සභාව

ගරු ද සොයිසා සිරිවර්ධන

(கௌரவ டி. சொய்ஸா சிரிவர்தன)
(The Hon. de Zoysa Siriwardena)

ඒ කාරණය මම ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා. ඒ අනුව දැන් වැඩ කරගෙන යනවා.

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.

(திரு. கே. எம். பி. ராஜரத்ன)
(Mr. K. M. P. Rajaratna)

මොකක්ද වැඩ කරගෙන යනවාය කියන්නේ? අවුරුද්දකටත් වැඩි කාලයක් තිස්සේ මහජනයා ඔය කාරණා ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා. මුසාජි කමින්න ශාලාව පොලිතීන් මල සෑදීම පටන්ගෙන දැන් අවුරුදු දෙකක් පමණ වෙනවා. මේ අවුරුදු දෙක තුළදීම බට කුඩා අරගෙන නැහැ. නමුත් ඇමතිවරු තවමත් කපා කරනවා. කටයුතු කරගෙන යනවාලු! මේක ඉතාම සුළු දෙයක්. මෙපමණ සුළු දෙයක් ගැන කපා කරමින් මෙපමණ කාලයක් ගත කිරීම බලවත් වරදක්.

දැන් මාස දෙකකට පමණ පෙර කෘෂි කම් දෙපාර්තමේන්තුවේ නිලධාරියෙක් ගිහින් බට කුඩා සෑදීමේ නියුක්ත මිනිසුන්ට කියා තිබෙනවා, බට කුඩා හදන්නේ නැතිව, කුළු හදන්නාය කියා. එය ඇත්තදැයි එම කර්මාන්තයේ යෙදී සිටින්නන්ගෙන් අසා බලන්න. ඔය නිලධාරීන්ද මේවා අසා බලා කටයුතු කරන්නේ? ඒ නිසා ඒ කටයුතු නිලධාරීන්ට භාර දෙන්නේ නැතිව අද අපට ප්‍රතිඥාවක් දෙන්න. නමුත් නාත්සෙ 14 වනදා සිත් පසු ඇමති හැටියට සිටිදැයි අපි දන්නේ නැහැ. මේ මස 14 වන දා සිත් පසුවත් නමුත් නාත්සෙ මුදල් ඇමති ධුරයේ සිටිනවා නම් මෙම නීතිය ඉදිරිපත් කරනවාය යන පොරොන්දුව දෙන්න පුළුවන්ද කියා මා දනගන්න සතුටුයි. ගරු සභාපතිතුමනි, මට තවත් වැදගත් කාරණයක් සඳහන් කරන්න තිබෙනවා. “හෙළදිව ජාතික පෙරමුණ” යන ගොවි සංගමයෙන් මට ලියමනක් ලැබී තිබෙනවා. අද දින සිගරට් දුම්කොළ වචන ගොවීන්ට විදින්න සිදු වී තිබෙන අමාරුව එහි පැහැදිලි කර දී තිබෙනවා. දුම්කොළ වැවිල්ලේ යෙදී සිටින ගොවීන්ට මෙම කාර්යයේ යෙදෙමින් සැහෙන ආදායමක් සොයා ගැනීමේ අවස්ථාව මෙතෙක්

තිබුණා. නමුත් “බාන්” හිමියන් විසින් සැපයිය යුතු දුම්කොළ ප්‍රමාණය දැන් රාත්තල් 3,200 ට සීමා කර තිබෙන නිසා ගොවීන් බලවත් අමාරුවකට වැටී සිටිනවා, මීට වැඩි ප්‍රමාණයක් දුම්කොළ ගොවීන් වැව්වාට “බාන්” හිමියන් ඒවා මිල දී ගන්නේ නැහැ. සිගරට්වල මිල වැඩි කර තිබෙන නිසයි මේ තත්ත්වය පැන නැග තිබෙන්නේ. ඇයි ඔය විධියට දුම්කොළ ලබා ගන්නා ප්‍රමාණය සීමා කර තිබෙන්නේ?

ගරු සී. පී. ද සිල්වා

(கௌரவ சி. பி. டி. சில்வா)
(The Hon. C. P. de Silva)

ගරු සභාපතිතුමනි, මේ ප්‍රශ්නය සම්බන්ධයෙන් මා මේ නොබෝදා ගරු වෙළඳ ඇමතිතුමා සමඟ සාකච්ඡා කළ අවස්ථාවේ එතුමා මට කීවා ට්‍රැකෝ කොම්පැනිය විසින් ගනු ලබන දුම්කොළ ප්‍රමාණය, සිගරට්වල මිල වැඩි කිරීමෙන් පසු සීමා කර තිබෙන හෙයින් මෙසේ කර තිබෙන බව. නමුත් යුගෝස්ලෝවියාව, ජපානය සහ වෙන රටවල් දෙකකට ද දුම්කොළ විකුණන්න කටයුතු යොදන්න පුළුවන් බවත් එතුමා සඳහන් කළා.

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.

(திரு. கே. எம். பி. ராஜரத்ன)
(Mr. K. M. P. Rajaratna)

ගරු සභාපතිතුමනි, යුගෝස්ලෝවියාවටත් ජපානයටත් මේ රටින් දුම්කොළ යවන්න කටයුතු කරන කාලය එළඹෙන විට දුම්කොළ වචන අපේ ගොවීන් වල පල්ලට ගිහිල්ල.

ගරු සී. පී. ද සිල්වා

(கௌரவ சி. பி. டி. சில்வா)
(The Hon. C. P. de Silva)

නැහැ, නැහැ, මේ සීමාව අස් කරන්න දැනටමත් නියම කර තිබෙනවා.

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.

(திரு. கே. எம். பி. ராஜரத்ன)
(Mr. K. M. P. Rajaratna)

ඒක බොහොම හොඳයි, ඒ ගැන මා ගරු ඇමතිතුමාට ස්තූතිවන්ත වෙනවා. නමුත් ඔය ප්‍රශ්නය විසඳන්න පුළුවන් ලෙහෙසි

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1962-63

—කාරක සභාව

[කෙටි. එම්. පී. රාජරත්න මයා.]

ක්‍රමයක් මම කියා දෙන්නම්. දැන් මේ රටට පිරිසිදු කර ගැනීමට වර්ෂ 40 ක් ගතවෙයි. නමුත් නාන්ද්‍ය මේක නැති කරනවාද නැද්ද?

ඩී. ජී. එම්. සිරිසේන මයා.

(திரு. டி. ஜி. எச். சிரிசேன)

(Mr. D. G. H. Sirisena)

ඒක තැනි කරන්ත මින.

කෝ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.

(திரு. கே. எம். பி. ராஜரத்ன)

(Mr. K. M. P. Rajaratna)

ඔත්ත බලත්ත ආණ්ඩු පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරු එය නැති කරනවාට කැමතියි. හොඳයි 14 වනදාට පසුව මට උත්තරයක් දෙනවද ?

ଗୁ. ଷ. ପି. ଓ ଷ୍ଟିଫା

(கௌரவ சீ. பீ. டி சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

මට ඔය ප්‍රශ්නයට දැන් උත්තරයක්
දෙන්න බැහැ.

කෝ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.

(திரு. கே. எம். பீ. ராஜரத்ன)

(Mr. K. M. P. Rajaratna)

පිරිසිවිත් ගෙව්වන්ත ඉඩ දී තිබෙන
සිගරට් වහාම නවත්වන්න. එය නවත්වා
දමා සිගරට් කොම්පැනිය ජනසතු කරන්න.
එවිට මෙම කර්මාන්තයේ යෙදී සිටින
අයට මෙන්ම ගොවීන්ටද සාධාරණ ආදාය
මක් සොයා ගන්න පුළුවන් වේවි. හොඳයි
14 වනදා සිත් පසු පිළිතුරක් ලැබෙන
තුරු අප විකක් ඉවසිල්ලෙන් නිශ්ශබ්ද
දව සිටිමු.

මම වැඩි වෙලාවක් කපා කරන්න බලා
පොරොත්තු වන්නෙ නැහැ, ගරු සහා
පතිතුමනි, නමුත් කෘෂිකම් දෙපාර්ත
මේන්තුවේ උපදෙස් පිට මේ රටට ගෙන්
වනු ලබන ඒපාලිඩොල් නමැති කෘම්
නාශක බෙහෙත ගැන වචන තුන
හතරක් කියන්න ඕනෑ. මේක මහා භයා
නක බෙහෙත් ද්‍රව්‍යයක්. විදුරුපොල
නැමති ගමේ ගොවීන් මෙම බෙහෙත
පාවිච්චි කර ඔවුන් ලැබූ අත්දැකීම් මට
කියා තිබෙනවා. මේ බේත විදින විට, සුළඟ

හා මුසු වීමේ හේතුවෙන්, ඒ සුළඟ
ආශ්වාස කළ ගොවියෙක් සිහි නැතිව
වැටුණා. තමාම විසින් විදින ලද බෙහෙත
සමග මිශ්‍ර වී තමාගේම මුහුණ දෙසට හමා
ආ වාතය ආශ්වාස කරන්ට සිදු වීම නිසා
ඒ ගොවියා සිහි නැතිව වැටුණා. ඔහුට
සිහිය ලැබුණේ ආරෝග්‍යශාලාවට ගෙන
ගොස් නොයෙකුත් ප්‍රතිකර්ම කර පැය
4 ක් ගියාට පසුවයි. මේ බෙහෙත ඒ
තරම් විෂයි. මේ බෙහෙත් පාවිච්චිය නිසා
අපේ ගොවියන්ගේ වයස අවුරුදු 10
කින් හෝ අඩු වෙනවා.

ගරු සි. පී. ද සිල්වා

(கௌரவ சீ. பீ. டி சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

මා එකක් කියනවා කැමතියි. weedi-
cides, insecticides පාලනය කිරීම
සඳහා පණතක් සකස් කර තිබෙනවා.
එය මේ සැසිය තුළදී පාර්ලිමේන්තුවට
ඉදිරිපත් කරනවා අදහස් කරනවා. මේවා
යේ පාවිච්චිය කොන්ට්‍රෝල් කිරීම සඳහා
විධිවිධාන යෙදීම පිණිසයි, ඒ පණත ඉදිරි
පත් කරනවා බලාපොරොත්තු වන්නේ.

කෝ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.

(திரு. கே. எம். பீ. ராஜரத்ன)

(Mr. K. M. P. Rajaratna)

කොන්ට්‍රෝල් කරනවා නොව මේවා සම්පූර්ණයෙන්ම තහනම් කරන්න. කෘෂි කර්ම ඇමතිතුමා පමණක් නොව මුදල් ඇමතිතුමාත් දැන් තමුන් නාන්සේසි. ඒ නිසා දැන් වුණත් මේ ගැන නිවේදනයක් යවනට පළවනි.

ඉහතින් සඳහන් කරන ලද වෘත්තීය සමිති නියෝජිතයන්ගේ වාර්තාවේ සඳහන් වන කරුණක් නම් සී. සී. පී. පවා පාවිච්චි කිරීම දැන් ඇමෙරිකාවේ බොහෝ දුරට අඩු බවයි. ඇමෙරිකාවේ ගොවිතැන් කටයුතුවලදී සී.සී.පී. පාවිච්චි කිරීම නිසා වතුරට මිශ්‍ර වුණු සී.සී.පී. බිමෙන් “ ඇමෙරිකන් ඊගල් ” නමැති පක්ෂියා මිය යෑම හේතුකොටගෙන දැන් එහි සී.සී.පී. පාවිච්චියත් හුඟක් දුරට අනහාර දමා තිබෙනවා. එසේ නම් අපේ රටේ මේ විධියට weedicides insecticides පාවිච්චි කරන්ට ඉඩ දෙන්නෙ අපේ මිනිසුන් මරා දැමීමටද? දැන් එලවලු විවිධාකාර Folidol ගසන්ට දෙපාර්ත

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1962-63

—කාරක සභාව

මේත්තුව උපදෙස් දී තිබෙනවා. නමුත් මේ Folidol ගසන ලද ගෝවා කැමෙන් ක්ෂය රෝගය වැළඳෙන්නට පුළුවන් බව දොස්තරවරු කියනවා. ඉතින් මෙහි භයානකකම තේරෙන්නේ නැද්ද? දෙපාර්තමේන්තුව නම් උපදෙස් දේවි. එම නිසා මා ගරු ඇමතිතුමාට බල කර කියන්නේ මේ ක්ෂාමි නාශක බෙහෙත් පාවිච්චිය වහාම පාලනය කරන ලෙසයි.

ගරු සභාපතිතුමනි, ගරු ඇමතිතුමා ගෙන් ඇසිය යුතු තවත් වැදගත් ප්‍රශ්නයක් තිබෙනවා. සහතික මිල සම්බන්ධයෙන් 1961 පෙබරවාරි මාසයේදී මේ ගරු සභාවට පණතක් ගෙන ආ අවස්ථාවේදී එලවලුවලටත් සහතික මිලක් ලැබෙන හැටියට අතුරු සංශෝධනයක් අප ඉදිරිපත් කළා. අතුරු සංශෝධනය පිළිබඳව ඡන්දය විමසන අවස්ථාවේදී, ඒ පිළිබඳ ඡන්දයකට බල නොකරන ලෙස ඉල්ලමින්, ඉක්මනින්ම එලවලු සඳහාත් සහතික මිල ක්‍රමයක් ඇති කරන්න කටයුතු කරන බව ඇමතිතුමා කීවා. එසේ කීවේ 1961 පෙබරවාරි මාසයේදීයි. දැන් මේ අප සිටින්නේ 1962 සැප්තැම්බර් මාසයෙයි. මෙතරම් කලක් තුළ එලවලු වලට සහතික මිලක් දෙන්න කටයුතු කළාද? නැහැ. එලවලු සඳහා සහතික මිලක් දෙනවාද කියන ප්‍රශ්නයට ඇමතිතුමාගේ කථාවේදී පිළිතුරක් බලා පොරොත්තු වෙනවා. හෙට වුණත් එලවලු සඳහා සහතික මිලක් ඇති කිරීමට තමුත්තාත්සෙට පුළුවනි. උඩුකිඳ හා ඒ අවට ප්‍රදේශයේ ගොවි ජනයා මේ රට එලවලුවලින් ස්වයංපෝෂිත කිරීම සඳහා දරන ලද උත්සාහය ගැනත් දැන් එය බොහෝ දුරට සාර්ථක වී තිබීම ගැනත් තමුත්තාත්සෙ සන්තෝෂ වන්ට ඔහු. උඩුකිඳ අවට, වැලිමඩ, උගව-පරණගම, හඟුරන්කෙත, හපුතලේ, ආදී වශයෙන් ඡන්ද කොට්ඨාශ 10 ක 15 ක සිටින ගොවි ජනයාගේ මහත් උනන්දුව නිසයි, දැන් එලවලු පිටරටින් ගෙන්වීම හොඳටම අඩු කරන්ට පුළුවන් වී තිබෙන්නේ. එලවලු අතින් අද මේ රට සියයට 95 ක් ස්වයංපෝෂිතයි. එවැනි තත්ත්වයක් ඇති කළ නිසාද, ඒ අභිසක ගොවි ජනයාට එලවලු සඳහා සහතික මිලක් නොදෙන්නේ? මේ රටින් පිටරට යන මුදල් නතර කිරීම සඳහා, පානික ධනය

නිෂ්පාදනය කිරීම සඳහා, උනන්දුවෙන් වැඩ කළ නිසාද ඒ ගොවි ජනයාට එලවලු සඳහා සහතික මිල නොදෙන්නේ? ඒ ගොවි ජනයා මේ රටට ජාතික වශයෙන් යුතුකමක් ඉෂ්ට කළ නිසාද එලවලු සඳහා සහතික මිලක් නොදෙන්නේ? දැන් එලවලු සඳහා සහතික මිලක් නැති නිසා සමහර විට එලවලු පටවාගෙන යන විට ගෙවන්ට සිදු වන ලොරි ගාස්තුවටත් ණයයි, ඉන් ලැබෙන ආදායම. ඒ තරමටම එලවලු මිල පහළ වැටිලා. නමුත් පාරිභෝගිකයාට ඒ තරම් ලාභයට ලැබෙන්නේත් නැහැ ගොවියාට වචන මිනිසාට මුදල් ලැබෙන්නේ නැහැ. සහතික මිලක් අප ඉල්ලන්නේ අන්න ඒ නිසයි. එසේ සහතික මිලක් ඇති කිරීමෙන් පාරිභෝගිකයාට පමණක් නොවෙයි, එලවලු වචන මිනිසාටත් විශාල සහනයක් සැලසෙනවා.

අ. හා. 6

ඊළඟට ගරු සභාපතිතුමනි, පිටරට ඇදී යන අපේ මුදල් සම්භාරය ඉතිරි කර ගැනීමට තිබෙන එක මාර්ගයක් තමයි, ධීවර කර්මාන්තය දියුණු කිරීම. විශාල අන්දමින් අපේ රටේ ධීවර කර්මාන්තය දියුණු කරන්න පුළුවන්. එහෙත් අද වනතුරු ඒ සම්බන්ධව කිසිම පියවරක් ගෙන නැහැ. රට වටේම මුහුද තිබෙනවා. එහෙත් මුහුදු වෙරලින් සැතපුම් පණහක් හැටක් ඈතට ගියාම මාලු කැල්ලක් කන්න ලැබෙන්නේ නැහැ. පිටිසර ජනයාට මාලු කැල්ලක් කන්න අවස්ථාවක් ලැබෙන්නේ නැහැ. දැන් ඇමතිවරු කියනවා කරවල වෙනුවටත් මාලු කන්නය කියා. ප්‍රශ්නය ඒක නොවෙයි. කාගේ මාලුද දැන් කන්නේ කියන එකයි ප්‍රශ්නය. මේ තත්ත්වය ගැන සම්පූර්ණයෙන්ම ඇමතිතුමා වග කියන්න ඕනෑ. ධීවර කර්මාන්තය දියුණු කිරීමට තමුත්තාත්සෙ ගෙන ඇති පියවර මොකක්ද? ධීවර කර්මාන්තය දියුණු කිරීමට නියම වැඩ පිළිවෙලක් අනුගමනය නොකළ නිසයි, අද අප මෙවැනි තත්ත්වයකට මුහුණ පා සිටින්නේ.

ඉඩම් දෙපාර්තමේන්තුව ගැනත් මම වචනයක් කියන්න ඕනෑ. ඉඩම් දෙපාර්තමේන්තුවේ කෙරෙන වැඩ ගැන

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1962-63

—කාරක සභාව

[කේ. එම්. පී. රාජරත්න මහා.]

මේ අවස්ථාවේදී මම කරුණු ඉදිරිපත් කරන්න බලාපොරොත්තු වන්නෙ නැහැ. ඒ සම්බන්ධයෙන් නිදර්ශනයක් වශයෙන් එක සිද්ධියක් පමණක් ගෙන හැර පානවා. ගරු සභාපතිතුමනි, මගේ කොට්ඨාශයේ ඡන්දදායකයකුට ඉඩමක් මාරු කර ගන්න ඕනෑ වුණා. මේ සම්බන්ධයෙන් ලියා යවා දැනට අවුරුද්දකටත් වැඩියි. එහෙත් අද වන තුරු ඒ ඉඩම මාරු කර නැහැ. මෙය ලියා යැවුවේ බදුල්ලේ කවිචේරියට. ඔන්න ඉඩම් දෙපාර්තමේන්තුව වැඩ කරන හැටි! ඇමතිතුමාට හොඳ නැතෙයි කියා සිතෙන නිලධාරීන් අපේ පැත්තට දානවා. ඇමතිතුමාගේ කොට්ඨාශයේ හා පොළොන්නරුව පැත්තේ හොඳට වැඩ නොකරන නිලධාරීන් බදුල්ලේ කවිචේරියට මාරු කරනවා. මේවා සාධාරණ වැඩද? මේ කරුණු කීප වතාවක් මම මේ ගරු සභාවේ ගෙන හැර පැවා. ඉඩම් බෙදීමත් කිසිම ක්‍රමයක් අනුව නොවෙයි කරන්නෙ. ඉඩම් කොමසාරිස්වරයා නිකුත් කරන චක්‍රලේඛන පවා නියමාකාරයට ක්‍රියාවේ යොදවන්නෙ නැහැ. අපි ලියුමක් යැවුවොත් උත්තරයක් නැහැ. සමහර විට හත් අට මාසයක් ගියාට පසු, ඩී.ආර්.බී. මහතාට වාර්තා කරන්න ලියා යැවුවාය කියා අපට පිළිතුරක් එවනවා. අවංක දක්ෂ නිලධාරීන් අප නියෝජනය කරන ප්‍රදේශවලට පත් කරන්නෙ නැහැ. ගරු සභාපතිතුමනි, සිංහල මිනිසෙක් බලහත්කාරයෙන් ඉඩමක් වගා කළොත් නඩු දමනවා. එසේ නඩු දැමීමට රජයට බලය තිබෙනවා. එහෙත් මගේ ප්‍රදේශයේ දිය ඉහරවල් සෑම එකක්ම ඉන්දියන්කාරයන් බලහත්කාරයෙන් අල්ලාගෙන සිටිනවා. ඒනිසා අද ඒ පළාතේ ගොවීන්ට වගාවට වතුර නැහැ. ඇයි මේ බලහත්කාරයෙන් ඉඩම් අල්ලාගෙන සිටින ඉන්දියන්කාරයන්ට විරුද්ධව නඩු නොපවරන්නේ?

ගරු සභාපතිතුමනි, ඊළඟට මම විදුලි බල දෙපාර්තමේන්තුව ගැනත් වචනයක් සඳහන් කරනවා. ඇත්ත වශයෙන් විදුලි බල දෙපාර්තමේන්තුව එක හොඳ වැඩක් කර තිබෙනවා. ඒ ගැන මම ඒ දෙපාර්තමේන්තුවේ නිලධාරීන්ට ප්‍රශංසා කරනවා.

ඒ නිලධාරීන් මහත්සි වී බොහොම හොඳ සිංහල වචන මාලාවක් සකස් කර තිබෙනවා. අර “සර්වලෝක පූර්ව” වගේ නොවෙයි. පැහැදිලි හොඳ සිංහල වචන මාලාවක් සකස් කර තිබෙනවා. ඒකට ආණ්ඩුවෙන් වියදමක් වී නැහැ. එහෙත් රාජ්‍ය භාෂා දෙපාර්තමේන්තුව මේ වචන මාලාව පිළි අර ගෙන නැහැ. රාජ්‍ය භාෂා දෙපාර්තමේන්තුවට ඒවා පිළිගන්න බැරිලි. රාජ්‍ය භාෂා දෙපාර්තමේන්තුවේ එක වචනයක් සෑදීම සඳහා රුපියල් පහළොවක් පමණ වියදම් වන බව තමුත්තාත්සෙ දන්නවා ඇති. දැන් දැන් සිංහල ගැන කපා කරල වැඩක් නැහැ. හෙට අනිද්දා සිංහල පණත මක බෑ වෙනවා! උසාවියක අසා තිබෙන ප්‍රශ්නයක් අනුව රාජ්‍ය භාෂාව සිංහල පමණක් නොවෙයි, සිංහලත් සමග දෙමළය කියා තිබෙනවා.

අවසාන වශයෙන් කෘෂිකම් හා ඉඩම් ඇමතිවරයාගෙන් මම ඉල්ලා සිටින්නේ, එතුමාගේ අමාත්‍යාංශය යටතේ තිබෙන දෙපාර්තමේන්තුවල ගෙන යන කඩා කප්පල්කාරී වැඩ ගැන, කෘෂිකම් දෙපාර්තමේන්තුවේ නිලධාරීන් යන ගොළුබෙලි ගමන ගැන, ආහාර නැතිවීමට හේතු ගැන, සොයා බැලීම සඳහා වහාම කොමිෂන් සභාවක් පත් කරන ලෙසයි. මේ සඳහා ඉන්දියාවෙන් නියෝජිතයන් ගෙන්වන්න වුවමනාවක් නැහැ. තමුත්තාත්සෙ මේවා ගැන සෘජුව කටයුතු කරනවා නම් මේ ගරු සභාවේ නියෝජිතයන්ගෙන්ම යුත් කාරක සභාවක් පත් කර මා සඳහන් කළ කරුණු ගැන පරීක්ෂණයක් පවත්වන්න. එවැනි කාරක සභාවක් නොපමාවම පත් කරනවා ඇතැයි මම බලාපොරොත්තු වෙනවා.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(යටියන්තොට)
(டொக்டர் என். எம். பெரேரா—யட்டியாந்தோட்டை)

(Dr. N. M. Perera—Yatdiyantota)
Mr. Chairman, I do not want to speak at length because I know a large number of hon. Members have yet to speak, and I do not want to go over the ground covered by other hon. Members.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1962-63

—කාරක සභාව

I would like to make a few observations with regard to the Forest Department, the Fisheries Department and also generally on the agricultural problems particularly with regard to the Paddy Lands Act.

Let me take the Forest Department first. Before this in this House I have had occasion to refer to this department. I am sorry to repeat what I said, but I cannot help doing so because, I think, it is one of the worst departments we have in this country. So far as I am concerned I am dissatisfied with the work of its officers from the head downwards. I agree with what some of the hon. Members have said, that we want a technically qualified person as head of the Forest Department. But what is worse is the amount of corruption that prevails.

In my area, particularly in the Kitulgala area, which is the only place now where we have any reasonable timber, all the forests are denuded. Weekly, even today, lorry loads of valuable timber are illicitly felled and brought to Colombo and sold. On one occasion, unable to bear this any longer, I took the initiative to trap the people. I informed the department. I provided people who would go and locate the illicit felling. Actually the officers caught the people doing illicit felling at the moment of their visit in the forest. People were caught redhanded with the permits of the headman.

What normally happens is this. A private individual the headman is in league with gets a timber permit, ostensibly for felling timber from his private land. With that permit he goes and fells timber in the forests, Government forests. The R. F. Os and the D. F. Os are all in collusion in this matter. Nearly one year has passed. Up to date not one case has been filed notwithstanding the fact that the men were caught redhanded. The officers themselves told me that they were very grateful to me for the assistance—that they have caught a man redhanded. All that I asked of them was to take immediate action.

If at least they had filed a case I could have persuaded the Ministry of Home Affairs to interdict the headman. But the headman continues his nefarious work, and today in open defiance, with impunity they are continuing the denudation of the forests in that area.

I have spoken to the head of the department and to a number of officers. They have found all sorts of technical objections, all sorts of excuses, but nothing has been done.

ශ්‍රී සී. පී. ද සිල්වා

(කෙළරඹ ජී. පී. ඩී. සිල්වා)

(The Hon. C. P. de Silva)

This is the case which the police is taking up with the Attorney-General tomorrow?

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(දොරාල් ජන්. ජම්. පෙරේරා)

(Dr. N. M. Perera)

The department is passing on the matter to the police department, and the police is passing it on to the Attorney-General's Department, but in the meanwhile the damage is being done. Mind you, an innocent man asks for a little timber in order to build a small hut for his own use—but he will not get it.

ශ්‍රී මන්ත්‍රීවරයෙක්

(කෙළරඹ අභිකල්පවර් ඉරුවර්)

(An hon. Member)

The Attorney-General's permission is not required in that case.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(දොරාල් ජන්. ජම්. පෙරේරා)

(Dr. N. M. Perera)

To prosecute a poor villager all that rigmarole is not necessary!

One of your R. F. Os, as a result of my insistence, was transferred to an area in Dambulla. He is at Galewela and he has taken illicit fellers from my area and he is doing the same job there. And, Sir, what has happened? You know what happens. Most of these R. F. Os. the moment they join the department get their relations to set up timber depots. In

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1962-63

[ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා]

this particular case, this individual has an uncle who is running a timber shop at Yakkala. All the timber is passed on to him. It is heart-rending to realize what damage has been done to all the valuable timber in my electorate. Quite honestly, Sir, I feel like asking the Hon. Minister to scrap that department. It is utterly useless. It does nothing. I feel that the timber would be saved if there is no department, because these officers who are responsible for denuding the forests, these corrupt officers, at least, would not be there. That is my first point of view with regard to the Forest Department. I want most earnestly to express my thorough dissatisfaction at the way the department is functioning.

I will now come to the Fisheries Department. You must pardon me if I take much time, but the question is important. There are three aspects which I wish to refer in regard to this department. The first is the question of mechanized boats, the second is the problem of the Mutwal Fisheries, and third, the problem of the catching of fish, or the production side of it.

Now, a few words about the mechanized boat scheme are necessary. Before I commence, I wish to mention that it is rather strange that the Administration Report of the Director of Fisheries for the year 1960 was out only in February of 1962. It contains very little information. What excuse is there for the report for 1960 not being out in 1961, and the 1961 report in 1962? We do not get any information from these departments, and we cannot find out exactly what is happening in those departments.

Coming back to the subject of the mechanized boats the scheme was started in 1958-59. In point of fact, my good Friend's Short-Term Implementation Programme has in its section on fisheries, a little more information than the Fisheries Department Administration Report has. I will have occasion to refer to that.

—කාරක සභාව

The scheme started in 1958-59. The department offered Rs. 17,500 by way of loan to any fisherman on the understanding that he should repay at the rate of Rs. 510 per month over a period of 36 months.

ශ්‍රී සී. පී. ද සිල්වා

(කෙළරා ජී. පී. ඩී. සිල්වා)

(The Hon. C. P. de Silva)

It has now been increased to five years.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(දොරාජි. ආර්. ආර්. පෙරේරා)

(Dr. N. M. Perera)

It has been extended to five years or sixty months. I will point out to you how realistic it is in a moment. Any failure to pay three instalments running would mean that the man who hired the boat or received the loan would have a penalty attached to him; the boat will be seized until the arrears are paid up in full.

Now, Sir, what has happened. Since 1959 and up to 1961, 699 mechanized boats have been issued by the Government. This information, strangely enough is given in the Short-Term Implementation Programme, at page 195.

In 1959, under the Government loan scheme 84 mechanized fishing boats were introduced and in 1960, 300 boats were introduced. In 1960, there were 200 boats introduced by the private sector. Altogether 500 boats were introduced in 1960. In 1961, 315 boats were introduced under the Government loan scheme. Under 1962 they give the figure of 500 but I think that that is only projected and not yet completed.

These figures do not tally with the figures given in the Fisheries Department report. According to the Fisheries Department report the total number of mechanized fishing boats in 1960 was about 445. I do not know how the discrepancy arose. What is much more important is this. All the efforts made by the department so far—even taking the most favourable figure—have resulted in 699 mechanised fishing boats being introduced

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1962-63

—කාරක සභාව

from 1959 to 1961. If you count all the *orus*, *kattamarans* and *theppans* there is a fishing fleet of about 20,000 in this country. Out of that fleet of 20,000 boats you have a mechanized fleet of 699. This shows an inadequate appreciation on the part of the department to press on with the work of mechanization.

What has really happened about these mechanized boats is this. There are 22 boatyards in Ceylon. The Government National Small Industries Corporation was started only in 1960. But strangely enough your department has completely by-passed this corporation. I will give you the figures.

ශ්‍රී සී. පී. ද සිල්වා

(කෙළරඹ ජී. පී. ඩී. සිල්වා)

(The Hon. C. P. de Silva)

In fact I have specifically asked—

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(දොරාජ්ඣර් ආර්. ආර්. පෙරේරා)

(Dr. N. M. Perera)

I know that you asked but that is not what has happened in the department. That is the misfortune.

In point of fact an F. A. O. expert—I think he is Eslander—is attached to the National Small Industries Corporation. He has actually designed a 26 foot 6 inch boat which has been tried and found very satisfactory. But what has happened? So far only sixty-odd orders have gone to this corporation when its actual building capacity is much more. In point of fact, your department is deliberately refusing to pass on orders to this corporation. In anticipation of orders it has actually got some boats which are half-built. But the general tendency is for your department to give orders to certain specific individuals.

In point of fact, when the department started this scheme it gave orders to one individual alone. The Auditor-General has had occasion to refer to this particular transaction by your department. I am reading from the Auditor-General's report:

Rs. 150,500 had been paid as advance to a firm of boat builders before placing orders

Even before placing orders the department gave a loan of Rs. 154,500 to one individual. This is reported in the Auditor-General's Report for the year 1958-59. The hon. Member for Colombo North is the man who got the money.

That is not all. The report states that later an order for 65 boats was given to this firm, and the payments made to it during 1958-59, including the advance, amounted to Rs. 484,050. The Auditor-General goes on to state:

The fishermen concerned—

that is the fishermen who got their boats from this particular boat-yard—

—had brought to the notice of the Director the poor quality of the work done by this firm in the construction of the boats that were allotted to them. The F. A. O. boat-building expert who examined these boats reported that it would cost about Rs. 2,000 per boat to rectify the defects in the 29 boats he inspected.

Every boat was defective.

ශ්‍රී සී. පී. ද සිල්වා

(කෙළරඹ ජී. පී. ඩී. සිල්වා)

(The Hon. C. P. de Silva)

Mr. Eslander is attached to the Fisheries Department, not to the Small Industries Corporation.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(දොරාජ්ඣර් ආර්. ආර්. පෙරේරා)

(Dr. N. M. Perera)

He gives expert advice to the Corporation also.

ශ්‍රී සී. පී. ද සිල්වා

(කෙළරඹ ජී. පී. ඩී. සිල්වා)

(The Hon. C. P. de Silva)

They have now issued 912 mechanized boats. I am grateful to the hon. Member for bringing this to my notice. I was not aware of it. Since 1960 we have asked that the Corporation be given the orders.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1962-63

—කාරක සභාව

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(டொக்டர் என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

But even now that is not happening. In point of fact, preference is still being given to this particular boat-yard concern owned by the hon. Member for Colombo North, despite the fact that all the boats produced by them have been found to be defective, while even today the Corporation, after building a boat, has to wait for many months before an engine can be obtained for it.

There is a big racket going on in the Fisheries Department with regard to engines also. The officers in the department have got their own favourites—Lister Engineering Co.—and they compel people who take loans to go and take Lister engines.

ශ්‍රී සී. පී. ද සිල්වා

(கௌரவ சீ. பி. டி சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

Just now, I believe, the Permanent Secretary has directed the department to call for tenders for the supply of the number of engines required, stating the terms, particulars of repair facilities, spare parts, and so on.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(டொக்டர் என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

Your new head of department is a much more energetic and conscientious gentleman who, I think, ought to do better than the person who has left. All the damage was done by the latter. I bring this to the Minister's notice because I do not want this sort of thing to happen again. This accounts for a great deal of the failure to increase the catch, despite all efforts. When I deal with the question of production he will appreciate the point I am making.

All the experts who have visited this particular boat-yard have condemned the boats turned out there, but still they are continuing to get orders. It seems that this cannot be helped. Why? The department had given such a big loan to the owner

before he even started producing the boats, and the money has to be recovered; that is why more and more orders are being given to him. In point of fact, the department is insisting that those who are given loans should take their boats from this particular boat-yard. What is worse, even when Taos boats which are better built need repairs, your department sees to it that they are sent to the boat-yard I have referred to. And it sometimes takes eight months for a minor repair to be effected to a boat there. He brings political pressure to bear on the fisherman who comes there and one of the conditions for effecting the repairs is that the man should get out of the Corporation. Since your department insists on boats needing repairs being sent to this particular boat-yard what happens is that the boat will not be repaired unless that man agrees to the conditions laid down by him and sometimes it takes 8 months before the repairs are effected.—[Interruption.] Yes, I am prepared to give all the facts and even produce the people if you want. In fairness, I would ask the Hon. Minister not to accept my statements but to institute a full inquiry into all these matters and see that they are rectified and that an end is put to this kind of corruption.

In regard to the Mutwal Fisheries I have this to say, that it is a disgrace. We have spent roughly about Rs. 105 million in 1960 in the import of fish and fish products. If we can provide sufficient fish we will be considerably easing the difficulties of the ordinary man. But unfortunately that is not what happens today. Apart from the fact that this department has neglected the whole question of fishing you will find if you look up your own short-term Implementation Programme that your investment in 1959 was only Rs. 3 million, in 1960 Rs. 4 million, in 1961 the financial provision was only Rs. 9 million and in 1962 Rs. 13 million. The Report says:

This low investment has been largely due to the fact that the considerable investment envisaged in respect of

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1962-63

—කාරක සභාව

fisheries harbours did not take place due to failure to complete investigations and designs in time.

That is a complete neglect on the part of the department and even with regard to these fisheries harbours I think there is a lot of bickering going on as to the various places being preferred and the various other places not being preferred and the whole scheme is being held up. Your Ice Plant is completely neglected at the Mutwal Fisheries. The mechanical Filtration Plant is completely idle and strangely enough, I am sure you will not believe it, the oil is filtered with a cloth. You know, you have a shark oil industry going on there. The oil is actually filtered with a cloth because the mechanical filter is lying idle. The officer who is supposed to be capable of looking after it does not know a thing about it. In point of fact, the shark oil project, if properly worked, can produce a substantial income and would be a very successful project, but your department is so thoroughly inefficient and incapable of doing that job that it has become a disgrace.

The sardine factory is rotting and rusting. No action has been taken to even experiment on it.

You are talking of getting dried-fish experts from Germany and so on. You have got a dried-fish drier there in Mutwal. It is completely neglected and rotting. It will be soon utterly unserviceable. Our people are accustomed to a different type of dried fish than what you get from Canada, Germany and so on. Your department is not doing the work here. They have the machines also available and they can do it adopting the normal standards. I am not very happy about dried fish. Dried fish can be justified only if we have a surplus of fish in this country over and above what is required for consumption.

අ. හා. 6.32

සභාපතිතුමා

(அக்கிராசனார்)

(The Chairman)

කරුණා කර නිශ්ශබ්ද වන්න. දැන් රු කාරකසභා නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමා මුලසුන ගන්නවා ඇති.

අනතුරුව කම්බායකතුමා මූලාසනයෙන් ඉවත් මුයෙන්, කාරකසභා නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමා මූලාසනාරූඪ විය.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(டொக்டர் என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

The Mutwal Fisheries section was set up on the Canadian grant and was mechanized a lot. You have a conveyor belt which used to send fish from the trawler straight to the store, but the belt is broken completely.

රු සී. පී. ද සිල්වා

(கௌரவ சி. பி. டி. சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

I checked up on it. On account of the sinking of the wall, they cannot use the store.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(டொக்டர் என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

I know they give you all kinds of reports. You have the worst possible man there as the head, Mr. Gunasekera. He is utterly unsympathetic towards fishermen.

Although there is a well equipped repair shop with about 50 technicians, your trawlers are given out for repairs. The department has only two trawlers. The "Braconglen" is one of them and has been under repairs for one year now.

රු සී. පී. ද සිල්වා

(கௌரவ சி. பி. டி. சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

Both are at sea now.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(දොக்டර් என். எம். பெரேரா)
(Dr. N. M. Perera)

Naturally. That is after one year. I think the cost was something like two lakhs given out on a tender although you have an expert machine shop with about 50 technicians quite capable of doing this job, provided you have a qualified engineer in charge. But I do not think so. You have got a person who does not know his job and I think this Mutwal Fisheries section requires a complete shake-up from the head downwards. You want an entirely new set of people. I think you have done well in getting a new head for the department. If you will get him to ruthlessly eliminate all these inefficient people you might be able to make some progress in your Fisheries Department.

The ice plant is a valuable plant and is obviously indispensable if this business is to be carried on successfully. I think, in 1960 about 4 million pounds of fish, about 348,000 pounds of meat and about 103,000 pounds of fruits were stored in it. It has been put to good use. The revenue earned was something like four lakhs of rupees in 1960. However, more than half of that revenue came from private parties. These private parties are now putting up a separate ice plant of their own as a result of the profits made by them after using your ice plant.

I am rushing through these items, but I think I have said enough to stimulate the Hon. Minister's interest, so that he can take some action in order to bring this department into shape.

I would like to make a few remarks in regard to the production of fish. We produced 959,000 cwt. of fish in 1960 and one million cwt. of fish in 1961. Almost 60 per cent of this came from *theppans*, *orus* and *catamarans* of small fishermen. That is one of the reasons why I am not satisfied with the departmental report: it gives so little information

ශ්‍රී සී. පී. ද සිල්වා

(கௌரவ சீ. பி. டி சில்வா)
(The Hon. C. P. de Silva)

In fact, this year we have provided money to supply engines for these *theppans*.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(දොக்டර් என். எம். பெரேரா)
(Dr. N. M. Perera)

Only do not allow your officers to play ducks and drakes with this whole business. They have become agents of various companies.

ශ්‍රී සී. පී. ද සිල්වා

(கௌரவ சீ. பி. டி சில்வா)
(The Hon. C. P. de Silva)

The Ministry is asking the department to call for tenders for the supply of engines.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(දොக்டර් என். எம். பெரேரா)
(Dr. N. M. Perera)

In 1960 the "Braconglen" has done 12 trips in 119 days, while the "Maple Leaf" has done 13 trips in 137 days. Surely, these trawlers can do much more work? This shows a lack of interest.

ශ්‍රී සී. පී. ද සිල්වා

(கௌரவ சீ. பி. டி சில்வா)
(The Hon. C. P. de Silva)

There is another reason. I think, there was some disagreement about overtime. I know that it was a big problem which went on for years. I believe, last year we solved it with considerable difficulty. I think, Treasury rules provide for overtime, but some maritime service code lays down different conditions.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(දොக்டර් என். எம். பெரேரா)
(Dr. N. M. Perera)

Those are minor difficulties for a department to solve.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1962-63

—කාරක සභාව

ශ්‍රී සී. පී. ද සිල්වා

(කෙළරා ජී. පී. ඩී. සිල්වා)

(The Hon. C. P. de Silva)

But still, the men will not go out to sea.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(දොක්ටර් ඒන්. ඒම්. පෙරේරා)

(Dr. N. M. Perera)

If the department cannot solve the problems arising from overtime to minor employees or men working in these trawlers, where are we? I agree that you cannot run any industry in this country successfully if you are going to be guided entirely by Treasury rules and regulations. I have said this over and over again. If you want to run this business on the basis of a commercial venture, giving the best possible returns, then please scrap all these rules and regulations. You cannot run a business when you are tied down by these regulations. Now that the Hon. Minister is also the Minister of Finance, it should be possible for him to get hold of the Treasury F. R.R. and burn them. That will be the greatest service that he can do for this country. I have urged this over and over again from 1956. These are rules and regulations made for a colonial era, framed with the purpose of making it impossible for any officer to function. Under these regulations heads of departments are being tied down and not given sufficient discretion to run their departments efficiently. Give them that amount of discretion. We are now in a different era. Give them the responsibility and the discretion and if they do not do their job sack them.

With regard to this trawler question, the Ceylon Co-operative Fish Sales Union handles the sale of all trawler fish. It has got fifty member societies. The Union buys the fish wholesale from the trawler and distributes to the member societies. It has got a capital of nearly Rs. 8 lakhs.

The important point I want to urge is that the Co-operative Fish Sales Union is really a producers' organization. The Union buys all the

trawler fish. It has no interest in the consumer and the consumer is mulcted in the process. I will give some figures which will show you the enormous profits the Union is making. That is not fair. After all is said and done our endeavour should be to provide cheap fish to the consumer, but the Co-operative Fish Sales Union is making enormous profits. I will point that out to you in a moment.

I will admit that one good work the Union has done is cheapening the nets and fishing gear. That has made a big difference to the ordinary fishing folk. The price of fishing gear has been brought down from Rs. 135 to Rs. 95 and of nets from Rs. 67 to Rs. 42.50, a general price reduction of over 30 per cent. But my complaint is that it looks as if the problem is looked at too much from the producer's point of view rather than from that of the consumer who should get his fish cheap.

I am told that the Union sold nearly Rs. 5 lakhs worth of fishing gear in 1961, and imported Rs. 691,000 worth of fishing gear this year 1962. The Union has a curing yard also. It has produced Rs. 179,250 worth of dry fish.

ශ්‍රී සී. පී. ද සිල්වා

(කෙළරා ජී. පී. ඩී. සිල්වා)

(The Hon. C. P. de Silva)

That is running at a loss.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(දොක්ටර් ඒන්. ඒම්. පෙරේරා)

(Dr. N. M. Perera)

It must be, unless you have a surplus of fish. Instead of allowing the surplus fish to rot away you dry it or use it some other way.

I will now give you the prices of trawler fish as sold to the Co-operative Fish Sales Union, then by the Union to the *mudalali* and the consumer. The trawler sells small fish to the Union at 35 cents per lb. and the Union sells that same fish to the retail societies at 60 cents. The Union just takes the fish from the trawler and gives it over to the retail societies; they do not even have to transport the fish and yet the Union makes a profit of 25 cents per lb. The retail societies sell that same fish at

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1962-63

—කාරක සභාව

[ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා]

Re. 1.25 or Re. 1.50 to the ordinary consumer. For what was sold by the trawler at 35 cents per lb. we pay more than Re. 1.25. That is not fair. That is an unconscionable profit the Co-operative Fish Sales Union as well as the fish *mudalalis* make. Surely, the correct thing to do is to ensure that the trawler fish, which is sold at 35 cents to the Union, is sold to the consumer at say 50 cents per lb. I can understand that. A difference of 15 cents is a reasonable difference, but it should not be sold at Re. 1 and Re. 1.50. That is why I say it is interested only on the production side; it helps only the fishermen and others connected with the trade, but it is not concerned with the consumer.

Then, mullet is sold at 63 cents from the trawler. The *mudalali* sells it at prices ranging from Re. 1.15 to Re. 1.90. In the case of *parawa* the trawler sells at 92 cents, the retailer at Re. 1.90, making a profit of Re.1. There are times when the consumer pays as much as Rs. 2 and Rs. 2.50. It is the same in respect of *parati*. The trawler sells at 65 cents a pound, the co-operative fish sales union sells it at 85 cents a pound, and the retailer sells it to the consumer at prices ranging from Re. 1.25 to Re. 1.50. Then, *jeela* is sold to the Co-operative Union at 95 cents a pound, and the union sells at Re. 1.25 a pound. The consumer pays anything between Re. 1.75 and Rs. 2. In the case of seer, the co-operative fish sales union says it does not matter at what price seer is sold because only the rich can buy. Actually, the consumer pays anything up to Rs. 4 for a pound of seer. I think they get it at Re. 1.50.

ශ්‍රී ඩී. පී. ද සිල්වා

(கௌரவ சீ. பி. டி. சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

I think in the case of seer, they get not so much from the trawlers, but generally from private parties.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(டாக்டர் என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

But the co-operative Fish Sales Union also tackles seer.

What I wish to point out is that on the one hand the Department has shown inefficiency and incompetence with regard to mechanized boats, and on the other it has got favourites, and it is not progressing; we have made no progress at all, or, if at all very little progress.

Secondly, I wish to speak about the Mutwal fisheries. That place has been completely neglected and mismanaged, and it requires a complete shake up. Thirdly, so far as production is concerned, the main concern should be to provide cheap fish, and plenty of fish to the ordinary consumer. That is not what we are doing now; we are not giving the consumer fish at a cheap price. These are the three main defects with regard to your department which you can set right now, because you have got a new man to take an interest; you have got a much better head of department at the present moment, and he might do something.

May I pass on to the next point. I have dealt with fisheries.

Then, Sir, with regard to the Department of Agriculture, all I want to say is this. I still do not understand why you have so many different officers supposed to be working in the field. I refer to your Food Production Overseers, Extension Officers, and various other types of officers who are doing practically the same type of work. There must be some sort of co-ordination and utilization of these men. They could be put to much better purpose. That is one of the things that the department must set about doing.

I find that in every section there is an engineering section or repair shop of its own, sometimes not very far from each other. They are working quite independently instead of co-ordinating and making the best use of the skill that is available in the various sections. You can save considerably on overheads and

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1962-63

—කාරක සභාව

even in the use of the various machines if you co-ordinate and bring them under one unit. I am not speaking of the central units, but of local units.

I wish also to say a word about paddy lands. So far as my area is concerned, the Paddy Lands Act is practically dead. This is something to which we drew attention when the Paddy Lands Act was being discussed. We pointed out that if you permit landlords to get on to these cultivation committees they will end by monopolizing the committees. That is precisely what has happened. The Paddy Lands Act provides for 25 per cent. of landowners to be on the cultivation committees, but now they have become 75 and 100 per cent. Why? They are responsible also for drawing up the voters' lists.

ශ්‍රී සී. පී. ද සිල්වා

(කෙළරාච්ඡි පී. ඩී. සිල්වා)

(The Hon. C. P. de Silva)

How?

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(දොක්ටර් ආර්. ආර්. පෙරේරා)

(Dr. N. M. Perera)

They get administrative secretaries who are supposed to do the voters' lists, and if these officers do not dance to the tune of the cultivation committees, they have no chance of getting any money at all.

Since the landowners are not interested in implementing the Paddy Lands Act they do not permit even cases to be filed against defaulting people who refuse to pay the six rupees or give the half bushel; so it is virtually a dead letter. And the cultivation committee lists are all faked lists. Almost all the owners have got on the lists as *ande* cultivators. I am very disappointed with the present position of the administration of the Paddy Lands Act, and I do think that immediate action should be taken to amend the Act in a way that is workable.

I must urge that we get rid of the landowners if the Paddy Lands Act is to work. Let us not forget that we urged this on the occasion the legislation was discussed. The owners are generally also the leading people in the village. The ordinary people, the *ande* cultivators cannot stand up to them unless you have a powerful farmers' organization. Unless they have that amount of solidarity among themselves they can never stand up to the owners. Consequently the whole Act is being misused today.

In some cases the cultivation committees are supposed to do some minor irrigation works. I find that, in one or two cases the chairman had got hold of the minor irrigation jobs, done the work like a contractor, and he had made the profit and pocketed the profit also.

It is not fair. I think this matter of administrative secretaries must be looked into. For one thing it would be unfair if you do not completely change the Paddy Lands Act and really ensure that the position of the administrative secretaries is improved. What I am surprised at is that those people are still sticking on to their jobs. For one year or more they have not been paid a cent, but they still continue to do some sort of work in connection with the Act. I must say it is a tribute to the sincerity of those officers that they have been able to have that amount of interest in their work to continue, notwithstanding the fact that all the time they have been living out of their own pockets when they find existence very difficult, hoping against hope that the department will completely change their position.

I do not know whether your finances will permit you to pay them completely, but at least if you change the cultivation committees and make them function without the landowners I still believe that the committees can provide the money for the administrative secretaries, even if you give a nominal sum at

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1962-63

—කාරක සභාව

[ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා]

least to enable them to go on. I think if you get the landowners removed from every cultivation committee, then with entirely cultivators carrying on, the administrative secretaries can function properly. That I think should be the aim.

With regard to the question of paddy the Hon. Minister quite rightly had a scheme to subsidize fertilizers, I think, if I remember aright, in September 1961. The scheme was roughly this. A fifty per cent. subsidy is given to members of C.A.P. & S. Societies and Multi-purpose Co-operative Societies if the share of the cost of the fertilizer was paid fully in cash by the members. A 33½ per cent. subsidy was given to members of C.A.P. & S. Societies and M. P. C. Societies, if the fertilizer was purchased on credit. Therefore, if they paid cash they got a 50 per cent. subsidy and if credit was extended to them they got a 33½ per cent. subsidy. That is roughly the scheme that you have got. A 33½ per cent. subsidy was also given to non-members of these societies provided cash was paid in advance. Those were the three items in your subsidy scheme.

I do not think it is possible to have any improvement in your paddy cultivation if this scheme of much greater use of fertilizer is not widened and enlarged.

ශ්‍රී සී. පී. ද සිල්වා

(කෙළරඹ ජී. පී. ඩී. සිල්වා)

(The Hon. C. P. de Silva)

We have widened it. Please look at page 39 of the Administration Report of the Commissioner of Agrarian Services for 1960-61. This scheme provides for all cultivators and not only members of co-operative societies.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(දොරාදර් ආණ්. ආණ්. පෙරේරා)

(Dr. N. M. Perera)

I thought the Hon. Minister had an idea of extending the scheme.

ශ්‍රී සී. පී. ද සිල්වා

(කෙළරඹ ජී. පී. ඩී. සිල්වා)

(The Hon. C. P. de Silva)

It has been done.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(දොරාදර් ආණ්. ආණ්. පෙරේරා)

(Dr. N. M. Perera)

The extension scheme that you proposed was something more than that. The subsidy of fifty per cent. should be extended to members of C. A. P. and S. Societies and M. P. C. Societies as Societies, on payment in cash of the remaining fifty per cent. with the stipulation that every society may resell the fertilizer so purchased only to its own members.

ශ්‍රී සී. පී. ද සිල්වා

(කෙළරඹ ජී. පී. ඩී. සිල්වා)

(The Hon. C. P. de Silva)

That has been changed. Look at page 39 of the Administration Report of the Commissioner of Agrarian Services for 1960-61.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(දොරාදර් ආණ්. ආණ්. පෙරේරා)

(Dr. N. M. Perera)

That is the new scheme ?

ශ්‍රී සී. පී. ද සිල්වා

(කෙළරඹ ජී. පී. ඩී. සිල්වා)

(The Hon. C. P. de Silva)

Yes, co-operative societies are now authorized to sell to non-members provided they pay cash down half the price while members can be given credit. Non-members cannot be given credit for obvious reasons.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(දොරාදර් ආණ්. ආණ්. පෙරේරා)

(Dr. N. M. Perera)

My point is this. This scheme should be spread out much more—greater encouragement should be given. In point of fact, one of the difficulties is that the fertilizer does not get to the cultivators in time. The time-lag is disastrous from the point of view of cultivators. There is always some

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1962-63

—කාරක සභාව

delay somewhere and the cultivator generally gives up hopes of getting his fertilizer in time. That has been the experience in my area in the Kegalle District. We have not made as much progress as we would have liked with regard to this matter in the Kegalle District. But I understood the Hon. Minister had a much wider scheme to extend the benefit of bigger subsidies for fertilizers so as to ensure that greater use of fertilizers would be made. That was turned down by your Cabinet.

ශ්‍රී සී. පී. ද සිල්වා

(කෙළරාව ජී. පී. ඩී. සිල්වා)

(The Hon. C. P. de Silva)

That is not correct. More than half is rather difficult.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(දොරාදර් ගන් ගම්. පෙරේරා)

(Dr. N. M. Perera)

All that I am saying is that greater use of fertilizers should be encouraged. In the Kegalle District we have small plots; we do not have very big *yayas*. Where the Japanese method was adopted—as in Ganepalla—we got a high yield. We were able to produce even 100 bushels and more. Very good work has been done especially by the young farmers. I think a greater effort must be made to provide subsidies to obtain fertilizer and to see that the fertilizer is actually made available to the cultivators as early as possible when they require it. There is a little improvement noticeable in my area after the establishment of the stores at Ruwanwella. Much more has yet to be done to encourage farmers to use fertilizer.

අ. ආ. 7

About a year back we observed a sudden slight drop in the yield in the Kegalle District. We had a very interesting discussion about it and we tried to find out why. We have not been able to trace the cause of this drop in yield yet. It is possible that the previous records were a bit too optimistic. I remember, the hon. Leader of the Opposition too joined in the discussion we had in this connection.

I do want to appeal to the Hon. Minister to give more encouragement to our paddy cultivators. After all, 95 per cent of our cultivators own less than five acres each and 90 per cent. own less than 1½ acres. These are statistics provided by the department itself. So substantial help can and ought to be given to these small cultivators. It is worth our while to do so.

I cannot conclude my remarks without making a reference to Gal Oya. The Minister must do some serious thinking on this subject. The total provision made for Gal Oya is about Rs. 35 million a year. The overheads and the salary bill alone come to Rs. 24 million. In some years you have spent Rs. 24 million and got Rs. 6 million worth of work done. The whole business is topsy turvy and the Government must undertake a serious review of the economics of this question. When the scheme was started we urged very strongly that the economics of it should be more thoroughly gone into but our plea was ignored. Now the ex-Minister of Finance gets up in this House to show how high the capital output ratio is in respect of the Gal Oya Scheme.

ශ්‍රී සී. පී. ද සිල්වා

(කෙළරාව ජී. පී. ඩී. සිල්වා)

(The Hon. C. P. de Silva)

From about 1957 they have stopped recruitment of personnel, except technical men like engineers, because of the very large organization existing there.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(දොරාදර් ගන් ගම්. පෙරේරා)

(Dr. N. M. Perera)

You are not even making proper use of what you have got there. There is a great deal of waste. The whole thing has got to be reconsidered factually and objectively, not from the point of view of mere politics but from the point of view of what we are getting out of it. Rightly or wrongly, you have spent nearly Rs. 450 million on Gal Oya. What have we got by way of a return, and over what period of time?

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1962-63

—කාරක සභාව

[ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා]

I have so much more to say but I do not want to take more time. I do hope the Minister will seriously look into the matters I have placed before him and the House.

ආර්. ඩබ්ලිව්. තෙනෙකෝන් මයා.

(திரு. ஆர். டப்ளியு. தென்னகூன்)

(Mr. R. W. Tennekoon)

I should like to add my word of protest against the absence of any Administration Reports pertaining to the work of this Ministry. In the past it used to be the wholesome practice for the Administration Reports of all the Government departments for any particular year to be in our hands by June or July the following year and when Budget Debates came along we had a lot of useful information on which we could base our discussion.

To begin with I should like to draw the Hon. Minister's attention to page 44 of this booklet known as the Programme of Capital Works 1962-63. On that page there is a brief description of the Minipe Left Bank Channel Extension Scheme in the Kandy District. In paragraph 2 under "Main Features" it is stated that the main feature of the scheme would be the extension of the irrigable area under the scheme, remodelling of the anicut across the Mahaweli-ganga, remodelling of the head sluice and the silt reach, enlarging the existing 18½ mile long channel and remodelling the structures and extending the channel to command 18,000 acres of new paddy land. And it goes on to say that the units of alienation on the Minipe Extension Scheme are 3 acres of paddy land and 2 acres of highland.

Now that is a very significant mistake, a mistake which needs correction. I have been able to ascertain from the Government Agent of the Kandy District that the units of alienation under the Minipe Extension Scheme are 2 acres of paddy and 1½ acres of highland for residential purposes. I do hope that the Hon.

Minister will make the necessary correction in this booklet because to describe the alienation units as extents of 3 acres paddy land and 2 acres highland is certainly very misleading.

I hope I will be forgiven for referring once again to the Minipe Extension Scheme. I think this scheme generally presents a most depressing sight and it is more like a running sore which needs immediate attention. I should like to briefly recapitulate the facts regarding this colony.

In 1957 when the area between the Yoda-ela and the Mahaweli-ganga was being surveyed the entire area was surveyed as Crown land; even the private land was surveyed as Crown land with the result that you got an exaggerated picture of the extent of land available for alienation under the scheme.

At the land kachcheri in 1958 the result of this improper action was that more colonists were selected than land was available. With the excision of private lands from the area the Ministry is up against the problem of finding land for those surplus colonists who were mistakenly selected at that time.

I believe it is precisely for this reason that the Hon. Minister is now making arrangements to appropriate land belonging to a pioneer village settlement in the area called Meegolla. In that area in the year 1954, I think, long before the Minipe Extension Scheme was started a number of villagers from Uda Dumbara area settled down, cleared the land, asweddumized large portions of the area and built houses. They were really the pioneers of this scheme. But now the Hon. Minister is making arrangements in order to make up for the deficit of Crown land to appropriate a portion of this area; I believe he is taking over the entire area, making colonists of these pioneer settlers, and dividing the surplus extents among the colonists for whom new land has to be found.

விசேஷன கெடுபென் பனன், 1962-63

—கூர்வ பனாவ

[மேலேயே டீலி மல.]

அவர்கள் தங்கள் பிரச்சினைகளைத் தீர்த்துக் கொள்வதற்கு அவர்களுக்கு அவகாசம் இருக்கின்றது.

இன்று, இங்கு விவாதிக்கப்பட்டு வரும் மானியம் மிகவும் முக்கியமான ஒரு மானியமாகும். விவசாயம், காணி, நீர்ப்பாசனம், மின்விசை, நிதி ஆகிய எல்லாம் அடங்கிய ஓர் அமைச்சின் கீழ் சில குறிப்புக்களைக் கூற வேண்டியது என்னுடைய கடமையாக இருக்கின்றது. இந்த அமைச்சை எடுத்துக்கொண்டால், நாட்டின் இன்றைய ஜீவநாடி இந்த அமைச்சுதான் என்று சொல்லவேண்டியிருக்கின்றது. ஏனெனில், இந்த அமைச்சின் கீழ்த்தான் நாட்டுக்குத் தேவையான முக்கிய அம்சங்கள் அனைத்தும் அடங்கியிருக்கின்றன. காணி அபிவிருத்தித் திட்டங்கள், காணிப் பங்கீடு, நீர்ப்பாசனம், நிதி, மின்விசை எல்லாம் இந்த அமைச்சரின் கீழ்த்தான் இருக்கின்றன. அந்தப் பொறுப்பான பதவிகளையெல்லாம் பெற்றுக்கொண்ட அமைச்சர் அவர்கள் மிகவும் நல்ல ஒருவராகக் காட்சியளிக்கிறார், திறமைசாலியாகவும் இருக்கிறார். எல்லா விதமான அதிகாரங்களும் அவருக்கு இருக்கின்றன. ஆனால், ஒரேயொரு குறைச்சல். அதாவது அவர் இன்னும் பிரம்மச்சாரியாக இருந்துகொண்டிருக்கின்றார் என்பதுதான்.

டி. லா. 7.15

இன்று எங்கள் நாட்டுக்கு மிகவும் தேவையாக இருப்பது உணவாகும். நாம் எங்களுக்குத் தேவையான—போதுமான உணவை எங்கள் நாட்டிலே உற்பத்தி செய்யாததால், அவற்றைப் பிறநாடுகளிலிருந்து எதிர்பார்க்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கின்றது. உதாரணமாக அரிசி, கோப்பி மற்றும் எத்தனையோ பொருட்களை நாம் வெளிநாடுகளிலிருந்து எதிர்பார்த்த வண்ணமாகவே இருக்கின்றோம். எங்கள் நாட்டிலே எங்களுக்குக் கிடைக்கும் உணவு போதாமல் நாம் பிறநாடுகளுக்குச் சென்று “எங்களுக்கு உணவு தாருங்கள்” என்ற பிச்சை கேட்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கின்றது. எங்கள் மக்கள் உணவு உற்பத்தியில் கூடிய சிரத்தை எடுத்தால் இந்தப் பிரச்சினை தீர்ந்து, நாடு முன்னேற்றம் அடையக்கூடிய வசதிகள் ஏற்படலாம். ஆனால், அவர்கள் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதை விட்டு விட்டு ஜன உற்பத்தியைப் பெருக்குவதில் தான் திறமைசாலி

களாக இருக்கின்றார்கள். பிரச்சினைகள் தீராமலுக்குக் காரணம் வேலையில்லாத திண்டாட்டமாகும். அவர்களுக்கு விவசாயம் செய்ய இடமில்லை; அதற்கான போதிய வசதிகள் இல்லை. எனவே, வேலையில்லாத காரணத்தினால், உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்படாத காரணத்தினால் “எங்களுக்கு விவசாயம் செய்ய வசதி இல்லாவிட்டால் ஜனத்தொகையையாவது உற்பத்தி செய்வோம், அதையாவது பெருக்குவோம்” என்னும் முறையிலே அவர்கள் அந்த முயற்சியில் வருடாவருடம் தீவிரமாக ஊக்கம் காட்டி வருகின்றனர்.

நேற்று கௌரவ எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பேசும் பொழுது, வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களை அரசாங்கம் அபிவிருத்திச் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் புறக்கணித்து வந்திருக்கின்றது என்று குறிப்பிட்டார். அவர்களின் பேச்சைப் பார்க்கும்பொழுது அது மிகவும் நியாயமானதாக எனக்கு விளங்குகின்றது. உண்மையிலேயே கௌரவ எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் விவசாய அமைச்சராக இருந்த காலத்தில் கிழக்கு மாகாணத்தில் எத்தனையோ குடியேற்றத்திட்டங்களை ஏற்படுத்தினார்கள். அந்தக் காலத்தில் இன்றைய காணி, விவசாய அமைச்சராக இருப்பவர் கௌரவ எதிர்க்கட்சித் தலைவரின் கீழ் காணி, விஸ்தரிப்பு அதிபராக இருந்து ஒத்துழைத்ததனால் இன்று இவைகளைச் செய்ய அனுபவம் உள்ளவராகக் காட்சியளிக்கின்றார். அப்படியிருந்தும் இன்று எத்தனையோ கஷ்டங்களை நிவர்த்தி செய்ய முடியாத நிலையிலேயே அவர் இருக்கிறார்.

இப்பொழுது நான் என்னுடைய தொகுதியிலுள்ள சில பிரச்சினைகளைப் பற்றிக் கூற விரும்புகிறேன். எனது தொகுதியிலே கந்தளாய்த்திட்டம், அல்லைத் திட்டம் என இரண்டு குடியேற்றத் திட்டங்கள் இருக்கின்றன. கந்தளாய்த் திட்டம் 1962 ஆம் ஆண்டிலே ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அங்கே காணியற்ற மக்கள் பலர் குடியேற்றப் பட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் இன்று வரை அங்கே வசிப்பவர்கள் குடி தண்ணீர் வசதி, நீர்ப்பாசன வசதி, பாடசாலை வசதி, வைத்தியசாலை வசதி முதலிய வசதிகள் எதுவுமேயில்லாமல் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பாடசாலை வேண்டும் என்று கல்வி இலாகாவைத் கேட்டால் கட்டிடம் கட்டித்தர முடியாது; கட்டித்தர வேண்டியவர்கள்

பெரீயா கெட்டிபென் பனா, 1962-63

—காரை பனா

காணி அபிவிருத்தி இலாகாவின் என்கிரூர்கள். வைத்தியசாலை கட்டித்தாருங்கள் என்று கேட்டால் அவர்களும் இப்படியே சொல்லுகிறார்கள். இக்குறைகளைக் கௌரவ காணி அமைச்சரவர்கள் தீவிர ஊக்கம் செலுத்தி நிவர்த்திக்க ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று என் சார்பாகவும், எனது தொகுதி மக்கள் சார்பாகவும் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

பாகுபாடில்லாத முறையிலே நீங்கள் மற்றத் தொகுதிகளுக்கு எப்படி சேவை செய்கிறீர்களோ, மற்றத் தொகுதிகளின் அபிவிருத்தியில் எவ்வளவு அக்கறை காட்டுகிறீர்களோ அதே மாதிரி அக்கறையை வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களின் அபிவிருத்தியிலும் காட்டுங்கள் என்று தயவாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். எங்களுடைய நாட்டு மக்கள் அரிசி மூலமே தங்களுடைய சீவியத்தைப் போக்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அரிசியை மாத்திரம் உபயோகிக்காமல் வேறு உணவுப் பொருட்களையும் அவர்களுக்குக் கொடுத்து அவர்களைப் பழக்கப் படுத்த வேண்டும். உதாரணமாக, சிறு தானியங்களின் உற்பத்தியைப் பெருக்க அரசாங்கம் நடவடிக்கையெடுக்க வேண்டும். சோளம், மரவள்ளிக்கிழங்கு, உழுந்து, வரகு முதலிய தானியங்களை உற்பத்தி செய்வதற்கு ஊக்கமளித்தால் எங்களுடைய நாட்டு மக்கள் அவைகளை உண்டு நல்ல நிலைக்கு வர முயலலாம்.

நான் இன்னும் இரண்டு விஷயங்களைப் பற்றி குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இது மிக முக்கியமான விஷயம். இதை கௌரவ அமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்க வேண்டும். எனது தொகுதியிலேயுள்ள கின்னியா என்ற கிராமத்தில் நெற்குதம் ஒன்று கட்ட வேண்டும் என்று மக்கள் விரும்பினார்கள். அரசாங்கமும் அதை விரும்பி ஏற்றுக் கொண்டது—அதாவது G. P. S. ஸ்ரோர்—அந்த நெற்குதத்தை சின்னக் கின்னியா என்ற கிராமத்திலே கட்ட அரசாங்கம் விரும்பியது. ஆனால் இப்பொழுது கட்டவிருக்குமிடம் ஏற்கெனவே முஸ்லிம் பெண்கள் பாடசாலைக்கென ஒதுக்கப்பட்ட இடமாகும். அந்த இடத்திலேதான் நெற்குதத்தைக் கட்ட வேண்டுமென்று அரசாங்கம் வற்புறுத்திக் கொண்டிருக்கிறது. இதையிட்டுச் சின்னக் கின்னியா பெருங் குடிமக்களும், கின்னியா கிராம சபையும் அத் தொகுதியின் முதலாம் பிரதிநிதியென்ற

முறையில் நானும், மற்றும் மக்களும் அதிகாரிகளிடம் ஆட்சேபனை தெரிவித்துள்ளோம். ஆனால் அரசியல் வாதிகளின் தலையீட்டால் தான் பிடித்த முயலுக்கு மூன்று கால் என்ற முறையில் அந்த இடத்திலேயே நெற்குதத்தைக் கட்ட முயல்கிறார்கள். இதை கௌரவ அமைச்சரவர்கள் தீர்க்கமாகப் பரிசீலனை செய்து மக்கள் திருப்தியடையக் கூடிய விதத்தில் நடந்து கொள்ள வேண்டுமெனத் தயவாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஸ்ரீ கி. பி. டி. ஸீலா

(கௌரவ சி. பி. டி. சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

May I know where you suggest it should be built?

மொகமேட் அலி அலி.

(ஐனாப் முகம்மது அலி)

(Mr. Mohamed Ali)

There is a maternity ward which is idling at the moment at Periya Kinniya and there are many other Crown lands available. Their objection is that the site that has been selected at present had been earlier earmarked for a Muslim Girls' School and they desire that it should be shifted to another place.

அடுத்தது, அரிசி ஆலைகளைப் பற்றிச் சில வார்த்தைகள் கூறவிரும்புகிறேன். என்னுடைய தொகுதியில் எத்தனையோ முதலாளிகள் தனிப்பட்ட முறையில் அரிசி ஆலைகளை வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஏழைப் பொது மக்களையும் அரசாங்கத்தையும் ஏமாற்றிவருகிறார்கள். இந்த அரிசி ஆலை முதலாளிகள் நெல்லை இரண்டு மூன்று நாட்களுக்கு ஊறவைத்து, நாற்றமடிக்க வைத்து அவித்துப் பொது மக்களையும் அரசாங்கத்தையும் ஏமாற்றுகிறார்கள். முன்பு எல்லாம் பஸ் முதலாளிகள் செய்ததைப் போன்று இந்த அரிசி ஆலை முதலாளிகளும் நல்ல முறையில் தமது கடமைகளைச் செய்யாமல் கொள்ளை அடித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதைக் கௌரவ அமைச்சர் அவர்கள் கவனித்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். கௌரவ அமைச்சர் ஆலைகளில் பச்சையரிசி குற்றும் திட்டமொன்றைத் தயாரித்துள்ளார் என்று அறிகிறேன். அந்தத் திட்டத்தை அவர் விரைவில் அமுல் நடத்த வேண்டு

விசேஷக் கைப்பிழைப் பணம், 1962-63

—காரைக்காலம்

[மேலேயே அடி உயர்.]

மென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். என்னுடைய தொகுதியில் தனிப்பட்ட முறையில் பலர் புதிதாக அரிசி குற்றும் ஆலைகளை நிறுவியிருக்கின்றனர். அவர்களுக்கு நெல் குற்றுவதற்கான கோட்டா எதுவும் கொடுக்கப்படவில்லை. இவ்விஷயத்தில் பாகுபாடுகள் காட்டப்படுகின்றன. இவ்விஷயத்தில் சகலரையும் சரிசமமாக நடாத்தும்படி நான் கௌரவ அமைச்சரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஆலைச் சொந்தக் காரர்களுக்குக் கோட்டா கொடுத்தால் எல்லோருக்கும் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்பதே எனது கருத்தாகும்.

எங்களுடைய நாட்டில் இயந்திர சாதனங்கள் விவசாயத்துறையில் புகுத்தப்பட்டு வருகின்றன. ஆனால் இயந்திர சாதனங்களைப் பயன்படுத்தத் தக்க வசதிகள் எல்லா மக்களுக்கும் இல்லை. எனவே ஏழை விவசாயிகள் தங்களுடைய விவசாயத் தொழிலுக்கு எருமைகளைப் பயன்படுத்தச் சந்தர்ப்பம் கொடுக்கப்பட வேண்டும். இவ்வித வசதிகளை அரசாங்கத்தினர் ஏழை மக்களுக்கு அளிக்க வேண்டும். விசேடமாக ஏழை மக்களை நல்ல நிலைக்குக் கொண்டுவர இவ்வித திட்டங்களால் தான் முடியும். ஆனால் இன்று நாட்டில் நடந்து கொண்டிருப்பது என்ன? பல விவசாயிகள் எருமைகளை அறுவைக்குக் கொடுத்துவிடுகிறார்கள். இவ்விதம் எருமைகள் விவசாயத்திற்குப் பயன்படுத்தப்படாமல் அறுவைக்குக் கொடுக்கப்படுவதைத் தடைசெய்ய வேண்டுமென்பதையும் இச்சந்தர்ப்பத்தில் நான் கௌரவ அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகின்றேன்.

அடுத்ததாக என்னுடைய தொகுதியில் ஏராளமான மக்கள் காணியில்லாமல் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சமீபத்தில் காணிக்கச்சேரியொன்று மூதாரிலும் ஈச்சலம்பத்தையிலும் நடைபெற்றது. என்னுடைய தொகுதி மக்களில் கூனித் தீவில் 53 பேரும், தோப்பூரில் 487 பேரும், பள்ளிக் குடியிருப்பில் 56 பேரும், கட்டைபறிச்சானில் 166 பேரும் மூதார் முஸ்லிம் பிரிவில் 103 பேரும், சம்பூரில் 112 பேரும் மூதார் தமிழர் பிரிவில் 122 பேரும், மல்லிகைத் தீவில் 110 பேரும் மேன்காமத்தில் 244 பேரும், கிளி

வெட்டியில் 167 பேரும், ஈச்சலம்பத்தையில் 386 பேருமாக மொத்தம் 2006 நபர்கள் காணிகோரி விண்ணப்பஞ் செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அரசாங்கம் காணி கொடுக்கப் போவது சுமார் 500 பேருக்குத்தான். எனது தொகுதி மக்கள் காணியில்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள் அவர்களுக்கே முதலில் காணிகள் வழங்கப்படவேண்டும். மீதமாகக் காணி இருந்தால் மட்டுமே மற்ற இடத்தவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படவேண்டுமென்பதையும் கௌரவ அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இன்னுமொரு விஷயம் என்னுடைய தொகுதியில் பரந்த வெளிகள் பல இருக்கின்றன. ஏராளமான வயல் வெளிகளும் இருக்கின்றன. ஆனால் இவ்விதமாக நிலங்கள் இருந்தும் விவசாயம் செய்வதற்குப் போதிய தண்ணீர் வசதிகள் இல்லாமல் மக்கள் இருக்கிறார்கள். தீனேரி, கண்டல்காடு போன்ற பகுதிகள், மகாவலி கங்கையைக் கிழக்கே திருப்புவதன் மூலம் போதிய தண்ணீர் வசதிகளைப் பெற முடியும். மகாவலி கங்கையைத் திரும்பும் திட்டம் நீண்ட காலமாக அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையில் இருந்து வருகிறது. இத்திட்டத்தினை அரசினர் சுணங்காமல் நல்ல நிலைக்குக் கொண்டு வர வேண்டும். கந்தளாய் சீனித் தொழிற்சாலை பற்றிய ஒரு விஷயத்தையும் இங்கு குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இத்தொழிற்சாலை பற்றிக் கொழும்பு மத்திய தொகுதியின் இரண்டாவது பிரதிநிதி (திரு. பி. ஜி. பி. கெனமன்) பல விஷயங்களைக் கூறினார். அவர்கள் கூறிய அதனை விஷயங்களையும் நான் ஆமோதிக்கின்றேன். அவற்றைச் சீர்திருத்தி சீனித்தொழிற்சாலையை நல்ல நிலைக்குக் கொண்டுவரக் கௌரவ அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன். அதாவது, கந்தளாயிலே இன்று ஏராளமான கரும்பு உற்பத்தி செய்யப்பட்டு வருகின்றது. அதைக் காட்டு யானைகள் அழித்துக்கொண்டு வருகின்றன. அவைகளை விரட்ட அரசாங்கம் பல காவலாளர்களை நியமித்திருக்கின்றது. அவர்கள் சில சமயங்களில் யானைகளை விரட்டாமல் சுட்டுக் கொல்வதாக நான் அறிகின்றேன். அதை விசாரணை செய்து நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று நான் கௌரவ அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.

விசேஷ கைபிசன் பணம், 1962-63

—காரக ஸபா

இன்று கந்தளாயில் சீனித்தொழிற்சாலை
யொன்று ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றது. அத்
துடன் புறம்பாகக் கரும்பு பண்ணையொன்
றும் இருக்கின்றது. ஆனால், கரும்பு ஒழுங்காக
வளர்ந்தபாடும் இல்லை; சீனி ஒழுங்காக உற்
பத்தியாகும் நிலையும் இல்லை. இந்த நிலையிலே
தான் கந்தளாய்ச் சீனித்தொழில் கூட்டுத்தா
பனம் இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்றது.

இந்நேரத்தில் நான் ஒன்றை மாத்திரம்
குறிப்பிடாமல் இருக்கமுடியாது. சென்ற
காலங்களில் இந்தக் கூட்டுத்தாபனத்தில் டை
ரக்டர்களாக அனுபவம் வாய்ந்த எத்தனை
யோ பேர்கள் அங்கம் வகித்தார்கள். ஆனால்,
இன்று இந்த அரசாங்கம் ஒரு தையற் கார
ரையும் டைரக்டர்களில் ஒருவராக நியமித்தி
ருக்கின்றது. இப்படியான ஒருவருக்குச் சீனி
யைப் பற்றி என்ன தெரியும், கரும்பைப்
பற்றி என்ன தெரியும் என்று கேட்க விரும்பு
கின்றேன்.

நான் நீண்ட நேரம் பேசிக்கொண்டு போக
விரும்பவில்லை. நான் திரும்பவும் கேட்டுக்
கொள்வது என்னவென்றால், பாகுபாடு இல்
லாத முறையிலே எங்கள் பகுதிகளுக்கும்,
அதாவது, வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்களுக்
கும், ஆவன செய்யவேண்டுமென்பதே. அத்
துடன், இலங்கையின் உணவு உற்பத்தியைப்
பெருக்க என்னென்ன முயற்சிகள் எடுக்க
முடியுமோ அவற்றை யெல்லாம் எடுத்து
இலங்கையை ஒரு செல்வம் கொழிக்கும்
நாடாக ஆக்கவேண்டுமென்று கேட்டு என்
குறிப்புரையைச் சுருக்கமாக முடித்துக்
கொள்கிறேன்.

அ. ஸா. 7:30

அலெக்சி மஸா.

(திரு. அல்பேட்)

(Mr. Albert)

ஓர் ஸபாபதிவாதி, மான் வலன
ஸ்பீட்சுயன் கபா கர்நன் காமநிடி. விசேஷ
யென் காகிகரீம் ஸா வாரிமாரீன் கபிஸு
பிளிடெவ நோயென் டேனா நோயெகுவ
அந்டிமெ கபா கலா. ஒண்டோஸ் விவெவன
யன் கலா. நமூன் ம கமா கர்நன் அடகஸ்
கர்நன்மே மனே கைபிசுயென் நினை
யி யி அடி பிடி பைன்வா டீம் ஸடகா
பமனடி.

மெ கரீன் கபா கல மூரூகி டேவன
ஓர் மன்நிவூமா (மோமோமடி அரீ
மஸா.) ஸடகன் கலா, அபே காகி
கரீம் அமநிவூமா மோமோம டோடீ
கிஸா அந்ந வகயென்ம அபி பிஸ பிளீ
கன்நலா. நமூன் அடிபிடிவகை நிசென்
நே விவகயன் நோவிம பமனகீய
கிஸரன் கிவிவ. மான் பூரீபநய கர்நலா
மோமோம ஒன்மனீன்ம பிவூமா விவக
யன் கர் கன்ந ருனெலா கிஸா. [மொ
கிரீம்.] ம பிமே பூரீபநய கர்நன்
கன்நுல மீககி. மனே கைபிசுயென்
டகஸ் கனககை ஒவி நூநி கம நிஸா
விவக வன்ந ருரிவ ஒன்நலா. ஒவி
அமநிவூமா அஸிவநய கலா, மனே
கைபிசுயென் ஒவி கவிவீரி நிஸா மக
பநயா ஒவி ரெடா டேன்நய கிஸா. மனே
கைபிசுயென் நருகயன் ஒவி நூநி
கமீன் விஸா அநவரகை மூகக ப
கிவிவலா. ஒவி நூநி கைகைகை கிஸா
கர் கன்ந ருக. ருககீயென் டேன்ந
நூக. கிஸா கன்ந நூக ஒவிகன்
டேன்ந நூக கிஸரன் கமகர் டிஸபநி
கூமன் கிஸநல. மனே கைபிசுயென்
டகை அபிரிடீகை பமன ஒன்செரீலா
ஒவி கவிவீரி நூநி ஸடகா ஒரீடூ
பந ககேவிவா. நமூன் டகை 14 மகஸன்
கை வெரன் ஒவி ரெடா டுன்ந வகன்
பைநன்ந நூக. ஒவி நிஸாரீன்ந
அமநிவூமான் கருக ஒரீபன் கலா.
பிமேன் நன்நவய பிமேகி. வக கிடி
வன்நே மீ விஸிவ நமீ அபே ரபி
காகிகரீம் அஸய பிளிடெவ டிஸு
அபிரிடீ டகககைவன் [மொ கிரீமன்]
நவ பரிபரி டகககைவன்-டகககை
நோவெகி பகககைவன் அநி வெகி
கிஸர ம கிநன் நே நூக. [மொ
கிரீமன்] நேரென்ந கிஸன்ந.

பீ. கி. பி. கமீகி மஸா. (அகூரந
டேவன மன்நி)

(ஜனாப் ஏ. ஸீ. எஸ். ஹமீத்—அக்ருகனை
இரண்டாம் அங்கத்தவர்)

(Mr. A. C. S. Hameed—Second
Akurana)

நமூன் நான்சேலா அகூகி கலோன்.

அலெக்சி மஸா.

(திரு. அல்பேட்)

(Mr. Albert)

அபே அகூகி நிஸா வெலா நிசென்நே

හමීඩ් මයා.
(*ஜமுப் ஹமீத்*)
(Mr. Hameed)

තමුත්තාන්සේ කියන්නේ පරම්පරා 50 කටවත් මේක කරන්න බැහැ කියලා.

ඇල්බට් මයා.
(*திரு. அல்பேட்*)
(Mr. Albert)

මේ විධියට නම් කරන්න බැහැ කියන එකයි මම කිව්වේ. තමුත්තාන්සේලාට නම් පන්දාහකටවත් කරන්න හම්බ වෙන්නේ නැහැ. අවුරුදු 9 ක් කරල යන්නම් දණ ගානවා. තමුත්තාන්සේලාට හැරෙන්න පෙරළෙන්නවත් බැරි වුණා. මේ රටේ ජාතිය සම්පූර්ණයෙන්ම මකබැ වෙලා යන්න ගියා. අපි 1956 සිට මෙතෙක් කල් කළ වැඩ නිසා තමයි, අද තමුත්තාන්සේලාට කතා කරන්නවත් ඉඩ තියෙන්නේ. තමුත්තාන්සේලා මහ ලොකුවට ශබ්ද කළාට තත්ත්වය ඕකයි. අද ශබ්ද කරන්න එනවා. මේ පක්ෂයේ ගැටිම් තියෙනවා කියලා හිතාගෙන, තමුත්තාන්සේලා දැනගන්න, මේ පක්ෂයේ ගැටිමක් නැති බව. එකා වාගේ ඉදිරියට යමින් සාමාන්‍ය මහජනයාට කටයුතු කරන්න මේ ආණ්ඩු පක්ෂය සූදානම් බව මතක තබා ගන්න. තමුත්තාන්සේලාගේ කටවල් වැඩිය සැර කර ගන්න එපාය කියලා මම කියනවා. මේ ජාතියට හෙල් ලෙන්න පෙරළෙන්න බැරි තැනට වැඩ කර අයිත්වෙලා තවත් කතා කරන්නේ තමුත්තාන්සේලාට ලැජ්ජාවක් නැති නිසයි. මම කියනවා [බාබා කිරීම්] ගරු සභාපතිතුමනි, අකුරුණ දෙවන ගරු මන්ත්‍රීතුමාගේ කථා සාමාන්‍යයෙන් මේ රටේ ගණන් ගන්නේ නැහැ. මාත් ඒවට උත්තර දෙන්න යන්නේ නැහැ. [බාබා කිරීම්] මා කියන්න කැමතියි, අපේ ඇමති තුමා ඉතාමත් හොඳ බව. තමුත් තවම මේ රටේ ප්‍රතිගාමී නිලධාරීන් සිටින නිසයි මේ අනතුර වෙලා තියෙන්නේ. ප්‍රතිගාමී නිලධාරීන් කණින් අල්ලා පැත්තකට ඇදල දමන එකයි එතුමාට කරන්න තියෙන්නේ. තවමත් ඒ පිළිබඳව කටයුතු සිදු නොවීමයි, මේ රට ජාතිය පස්සට යන්න මූලික හේතුව වෙලා තියෙන්නේ.

ගම්මුලාදැනින් සම්බන්ධයෙන් මගේ කොට්ඨාශයේ තිබෙන තත්ත්වය ගැන විශේෂයෙන් කියන්න කැමතියි. ගම්මුලාදැනින් අස් කරනවාය කියා මේ රටේ ආරංචියක් තියෙනවා. ඒ නිසා දැන්මම ඔවුන් අස්වුණු තාලෙටයි, ක්‍රියා කරන්නේ. වෙනදා ඔවුන්ට ආණ්ඩුවේ ඉඩම් පිළිබඳ විශාල වගකීමක් තිබුණා. ආණ්ඩුවේ ඉඩමක ලී කැල්ලක් කපාගෙන පිට ගෙනිව්වොත් ඒ ගැන ගම්මුලාදැනියා වග කියන්ට ඕනෑ බවට කලින් තීතියක් තිබුණා. තවමත් මේ ගම්මුලාදැනි ක්‍රමය අහෝසි නොකර අහෝසි කරනවාය, අහෝසි කරනවාය, කියා පවත්වා ගැනීම නිසා අද ඇති වී තිබෙන්නේ මොන තත්ත්වයක්ද? අපේ රටේ ජාතික වස්තුව වශයෙන් පැවති අගනා කැලා සම්පූර්ණයෙන්ම විනාශ වන තත්ත්වයට පත් වෙලා තියෙනවා. එසේම ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, මගේ කොට්ඨාශයේ ඉඩම් බෙදා නොදීම නිසා කුමක්ද සිදු වී තිබෙන්නේ? මහජනයා අහු වුණු අහු වුණු තැන බලෙන් පදිංචි වුණා. අවුරුදු 15ක 20ක කාලයක් මුළුල්ලේ බලෙන් පදිංචි වී සිටින අය ඉන්නවා. සමහර අය වචපු පොල් ගස්වල දැන් ගෙඩි කනවා. සමහර තැන්වල තේ වවා ප්‍රයෝජන ලබනවා. සමහර තැන්වල රබර් වවා ප්‍රයෝජන ලබනවා. තමුත් මේ ඇමතිතුමාගේ ඉඩම් ප්‍රතිපත්තිය නිසා අද මොකක්ද වෙලා තියෙන්නේ? බලෙන් පදිංචි වූ ගැමියන්ට ඒ ඉඩම් නොදීම නිසා මාසයකට වතාවක් ඔවුන්ට උසාවියට යන්න සිදු වෙලා තියෙනවා. සමහරුන්ගේ ගෙවල් දොරවල් කඩා පුච්චා දැමීමා; සමහරුන්ගේ විශාල කොස් ගස්, පොල් ගස් කපා දැමීමා.

ගරු සී. පී. ද සිල්වා
(*கௌரவ சி. பி. டி. சில்வா*)
(The Hon. C. P. de Silva)

බල පත්‍ර නැතිව ඉඩම්වල පදිංචි වූ අය සම්බන්ධයෙන් ක්‍රියා කළ යුතු පිළිවෙළ සම්බන්ධව ඉඩම් කොමසාරිස්වරයා විසින් ඒජන්තවරුන්ට යැවූ චක්‍ර ලේඛනයක් හැම මන්ත්‍රීවරුන්ටම යවා තිබෙනවා. ඒ අය දියුණු කරපු ඒ ඉඩම් නිරවුල් කරලා ඒ අයටම දෙන්නය කියායි, ඒකෙ කියා තිබෙන්නේ. ලබා ගන්ට සුදුසුකම් ඇති අයට සම්මුතිය, ඒ ඉඩම් ලැබෙන්නේ.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1962-63

—කාරක සභාව

කරදරයක් නොවෙනවා නම් නමයි ඒ ඉඩම් දෙන්නෙ. ඒ ඉඩම්වල ඉන්න අයට විරුඬව නඩු දාන්න කිසිම අයිතියක් නැහැ. ඒ ඉඩම් අයිති කර ගන්න කසාද උරුමයක් වුවමනා නැහැ.

ඇල්බට් මයා.
(ශ්‍රී ලං. ඇල්බට්)
(Mr. Albert)

මට නම් ඒ චක්‍ර ලේඛනය ලැබුණේ නැහැ. නමුත් මම ස්තූතිවන්ත වෙනව ගරු ඇමතිතුමාට ඒ පිළිවෙල ගැන. මම ගරු ඇමතිතුමා සමග 1960 ජූලි මාසයේ මැති වරණ වාරිකාවේ යද්දී අපේ ගම්වාසීන් බලෙන් පදිංචි වෙලා ඉන්න ඉඩම් එතුමාට පෙන්නුවා. ඔවුන් එසේ පදිංචි වෙලා ඉන්නෙ ඉඩම් නැතිකම නිසාය, යම් කිසි විධියකින් තමුන් නාත්සෙ ආණ්ඩුවක් පිහිටෙව්වොත් ඒ අයට ඒ ඉඩම් දෙන්න කටයුතු සලස්වන්න ය කියා මම ඉල්ලා සිටියා. ඒ ඉල්ලීම නැවත නැවතත් මතක් කරල තියෙනවා. දැන් අවුරුදු දෙකක් ගත වී තිබෙනවා. බලෙන් පදිංචි වී අවුරුදු 20ක, 25ක කාලයක් මුළුල්ලේ සිටින අයටත් තවම බල පත්‍රයක් දීල නැහැ. අන්තිම වරට මම ඊයෙ පෙරෙයිදා ඇහුවම, ලැයිස්තු හදන්න කියා තිබෙනවාය කියා කව්වේරි යේ නිලධාරි මහත්මයෙක් කිව්ව. මේ විධියටයි, කටයුතු සිදු වී තිබෙන්නෙ. මේ ඉඩම් බෙදා නොදීම නිසා සමහරු තාත්තුවාවෙ ඉන්නවා. සමහර ඉඩම්වලට නඩු දමා, ඔවුන්ගේ ගෙවල් කඩා දමා, විශාල පොල් ගස් පවා කපා දැමූ බව කියන්නට කැමතියි. මේ තත්ත්වය නිසා මගේ කොට්ඨාශයේ දුප්පත් අසරණ අහිංසකයෝ යන්න එන්න තැනක් නැතිව ඉන්නවා. ඔවුන්ට අයිති මේ රටේ ඉඩම් ඔවුන්ට පදිංචි වන්ට දෙන්නෙ නැත්නම් ඔවුන් වෙන කොහේ යන්නද? ඒ අයට ඒ ප්‍රදේශයෙන් පදිංචි වන්ට ඉඩම් දෙන්නෙ නැත්නම් යමක්

නම් වෙන ප්‍රදේශයකින් වන් ඒ අයට ඉඩම් දෙන්නට ඕනෑ. වෙන ප්‍රදේශවල ඉඩම් ලබා ගන්න ඔවුන් මගේ මාගියෙන් ඉල්ලුම් පත්‍ර ගණනක් ඉදිරිපත් කළත් ඔවුන්ට ඉඩම් දුන්නෙ නැහැ. ඒ නිසා, ඔවුන් බලෙන් පදිංචි වී ඉන්නෙ ඉඩම් නැති නිසා බව කියන්න කැමතියි. ඔවුන්ට ඒ ඉඩම් ලැබෙන්න සලස්සන ලෙස මා ගරු ඇමති තුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

මා නියෝජනය කරන කොට්ඨාශයේ ඇතැම් ස්ථානවල වාරිමාර්ග පහසුකම් නැතිකම නිසා සමහර විට ඕලන්දකාර සිත්ගෙ කාලයේ සිට ගොවිතැන් කරගෙන ආ තැන් දැන් අත්හැර දමා තිබෙනවා. බෙන්තර ගඟ අයිනෙන්, ගිංගඟ අයිනෙන් වගා කළ හැකි හොඳ සරු සාර පසින් යුත් ඉඩම් අද සම්පූර්ණයෙන්ම අත්හැර දමා තිබෙන්නෙ වාරිමාර්ග සම්බන්ධ අඩුපාඩු කම් නිසයි. අක්කර දහස් ගණනක් නිකරුණේ වල්බිහි වී තිබෙන්නෙ වතුර නැතිකම නිසා බව කියන්න සිදු වීම බොහොම කනගාටුදායකයි. මේ ගැන 1960 දීත් මේ ගරු සභාවේදී මම කිව්වා. දිවිතුර වෙල්යායන්, පිටිගල වෙල්යායන්, බෙන්තර පහළ ගම්හය වෙල්යායන් අද තිබෙන තත්ත්වය බෙද ජනකයි. පරම්පරා ගණනක් තිස්සෙ ප්‍රදේශවාසීන්ගේ උදර පෝෂණය සඳහා වී ලබාදුන් මේ වෙල්යායවල් දැන් සම්පූර්ණයෙන්ම අත් හැර දමා තිබෙනවා. මේවා දකින විට කොයි තරම් කනගාටුවක් ඇති වෙයිද? ඉතින් මේ ගැන කොච්චර කැ ගැහු වන් වැඩක් වෙන්නෙත් නැත්නම් අපට මොනවද හිතෙන්නෙ? මේ ගරු සභාවේ කියන දේ ගැන යම්කිසි ප්‍රමාණයක සැලකිල්ලක් දක්වනු ලැබිය කියා අප විශ්වාස කරනවා. එයින් පවා ප්‍රතිඵල නොපෙනෙන විට පෞද්ගලිකවත් කියනවා. එයින් කෙරෙන්නෙ නැත්නම් අපි

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1962-63

—කාරක සභාව

[ඇල්බට් මයා.]
මොකක් කරන්නද? අපේ කොට්ඨාශයේ මහජනයා එතකොට හිතන්නේ අපි මේවා ගැන කථා කරන්නේ නැහැ කියලයි. අපට සිදු වී තිබෙන්නේ මේවා කියල නිශ්ශබ්ද වෙන්නයි. ඒ ගැන කල්පනා වන නිසයි මේ තරම් සිත් වේදනාවක් ඇතිව කථා කරන්න සිදු වී තිබෙන්නේ.

පසුගිය අවුරුදු කිහිපය ඇතුළත කරන ලද එකම වාරිමාර්ගයකින්වත් අපට සාර්ථක ප්‍රතිඵල ලැබී නැහැ. ඒ සියල්ලක්ම අසාර්ථක බවට පත් වී තිබෙනවා. වාරිමාගී දෙපාර්තමේන්තුව වැඩ කරන්නේ මොන ප්ලානක් ඇතිවද? මට නම් තේරෙන්නේ නැහැ. මොන ප්ලානක් අනුවද වැඩ කරන්නේ කියා.

මගේ කොට්ඨාශය තුළ ආහාර වගාව පිළිබඳවත් යමක් කියන්නට ඕනෑ. පසුගිය කාලෙ මේ රටේ ඵලවලු ගොවිතැන ක්‍රමානුකූලව කිරීම සඳහා තරුණ ගොවීන්ගේ සමිති පිහිටෙව්වා. අපි ඡන්දදායක කොට්ඨාශ ගොවිපලවල් දෙන්න කටයුතු සැලැස්සුවා. මේ අතර ඒ කාලෙ අපේ ප්‍රදේශයේ දල්පතාදු නමින් කෘෂිකර්ම නිලධාරීතුමෙක් හිටියා. අපට දන්වා තිබුණු පරිදි අපි ඒ මහත්මයා සමග ගොස් ඉඩම් තුනක් පරීක්ෂා කර බැලුවා. ඒ ඉඩම් තුනම බොහොම හොඳයි කියා ඒ මහත්මයා කීවා. අපින් එහෙම හිතුවා. ඒ අතර දල්පතාදු මහත්මයා මාරු වී ගියා. ඊළඟට නයිලිස් නම් මහත්මයෙක් ආවා. ඒ මහත්මයා ඔය ඉඩම් බලන්න ගියා. ගිහිත් මොකද කළේ? ඉඩම් සුදුසු නැතෙයි කීවා. ඇයි එහෙම කීව්වෙ? ඊට හේතුව වශයෙන් මට මේ පෙනී ගියේ මේ විධියටයි. ඔය ඉඩම් තුනෙන් එකක් ඉල්ලුවේ අමිබන තරුණ ගොවි සමාජය විසිනුයි. එක්

ප්‍රතිගාමියෙක් ගිහිල්ල අක්කර හයක් අල්ල ගත්තා. කටු කම්බි ගහනකොට ඒ ගැන ආදායම් පාලක නිලධාරීතුමාටත්, දිසා පතිතුමාටත් මම දැන්වුවා. ඔවුන් ආවා. ඇවිත් බැලුවා. බලා ගියා. නමුත් අර තරුණ ගොවි සමාජයේ ඉල්ලීම ඉෂ්ට වුණේ නැහැ. අර පුද්ගලයා බලයෙන් එහි පදිංචි වීම වැළැක්වීමට කිසිම දෙයක් කළේ නැහැ. ඒ ප්‍රදේශයේ ඉන්න ධනවත් ප්‍රතිගාමියාට ඕනෑ විධියට වැඩ කරගෙන යන්න ඉඩ දුන්නා. ඊට වැඩි යමක් කළේ නැහැ. ඔහු පන්නන්න කියා ගරු ඇමතිතුමා නියෝගයක් දුන්නා. එහෙත් අදවනතුරු ඔහුට විරුද්ධව නීති මාර්ගයෙන් කිසිම ක්‍රියා පිළිවෙළක් යොදා නැහැ. මට ආරංචි වී තිබෙන හැටියට දැන් අමිබන තරුණ ගොවි සමාජයේ වැඩ සම්පූර්ණයෙන් නතර කර තිබෙනවා. පසුගිය මාසයේ ඇමතිතුමා නම් නියෝගයක් යැව්ව වහාම ගොවිපොළ ආරම්භ කරන්නටය කියා. නමුත් අද වන තුරු ඒ කටයුත්ත කෙරී නැහැ.

අ. හා. 7.45

ඒ වගේම මා තවත් කාරණයක් මතක් කරන්නට කැමතියි, වී ගබඩා පිහිටුවීම පිළිබඳව. මගේ කොට්ඨාශය විශාල වශයෙන් වී නිෂ්පාදනය කරන ප්‍රදේශයක්; විශාල වශයෙන් වී ගොවිතැන් කරන ප්‍රදේශයක්. එහෙත් මගේ ප්‍රදේශයේ නිපදවන වී ගොවීන් සමුපකාර සමිතිවලට වික්කාම ඒ භාර දෙන්න බුස්සට ගෙන යන්න ඕනෑ. සමහර විට ඒ වී ගබඩාවලට භාර දෙන්න දවස් දෙක තුන රස්තියාදු වෙන්න සිද්ධ වෙනව. මගේ ඡන්ද කොට්ඨාශයේ වී ගබඩාවක් පිහිටුවන මෙන් මා කීප වතාක්ම ගරු ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටියා. ඒ වගේම එහි වී ගබඩාවක් පිහිටු විය යුතුය

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1962-63

—කාරක සභාව

කියා දිස්ත්‍රික් සම්බන්ධතා කාරක සභාවක් තීරණය කළා. එහෙත් අද වන තුරුත් ඒ පිළිබඳව කිසිම පියවරක් ගෙන නැහැ. මා ගරු ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා, වි කෙටීමටත්, වි ගබඩා කිරීමටත් මෝල් සහ ගබඩා අපේ කොට්ඨාශයේ පිහිටුවන්නට කියා. එසේ කර ඒ ප්‍රදේශවල නිපදවන හාල් ඒ ඒ ප්‍රදේශවලම බෙදා හැරීමට කට යුතු සලසනවා නම් තමුන් නාත්සෙගෙ දෙපාර්තමේන්තුවෙන් වියදම් වන විශාල මුදලක් ඉතිරි කර ගන්නට පුළුවන්කම ලැබෙනවා. ඒ වගේම ප්‍රදේශයටත් විශාල සෙනක් වෙනවා පමණක් නොව හොර වි ජාවාරම් නවත්වන්නටත් පුළුවන්. එමෙන්ම බ්‍රස්සේ වි ගබඩාව අපේ කොට් ඨාශයේ මහජනයාටත්, සමුපකාර සමිති වලටත් කරන හිරිහැරය සම්පූර්ණයෙන් නැවතීමටත් එය හේතු වෙනවා. මේ අන් දමට ශාඛා වි ගබඩා, පෝර සහ වි කෙටීමේ ස්ථාන ආදිය ඇති කරනවා නම්, කොට්ඨා ශයට විශාල සෙනක් සිදු වෙනවා. එම නිසා එසේ ක්‍රියා කරන මෙන් මා ගරු ඇමති තුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

ඒ වගේම ඉඩම් අත් කර ගැනීමේ අංශ පිළිබඳවත් කථා නොකරම බැහැ. මගේ කොට්ඨාශයේ ඉඩම් යම් යම් කරුණු සඳහා අත් කරගන්නට ලැහැස්ති වූ අවස්ථාවලදී නොයෙක් අවහිර ඇති වුණා. ඉඩම් අත් කරගන්නට ගියා, නැවතුනා. නැවතත් අත් කර ගන්නට ගියා, නැවත වරක් නැවතුනා. ඔය අන්දමට විටින් විට අවහිර ඇති වුණා. සමහර අවස්ථාවල අධ්‍යාපන දෙපාර්ත මේන්තුවට ඉඩම් ගන්නට අවහිර ඇති වුණා. තවත් සමහර අවස්ථාවල ගම්කාර්ය සභා වලට ඉඩම් අත්කර ගන්නට ගොස් අවහිර ඇති වුණා. මගේ කොට්ඨාශය අයිතේ හිනි දුම කොට්ඨාශයට අයිති කඩපොළක් තිබේ නවා. ඒ කඩපොළ තල්ගස්වල වතුයාය

අයිති කොම්පැනියටයි කලින් අයිතිව තිබුණේ. ඒ කාලයේදී වතුවල කඩවිදි අයිති කරගැනීමේ නීතිය යටතේ ඒ කඩපොළ රජයට අයිති කර ගැනීමට ඇමතිතුමා නියෝගයක් නිකුත් කළා. මා හිතන හැටි යට ඒ නියෝගය අනුව කළ යුත්තේ ඒ ඉඩම් කොටස ආණ්ඩුවට අත් කරගෙන, එහි පදිංචිව සිටි මහජනයාට විකිණීමයි. තමුන් මෙහිදී සිදු වි තිබෙන්නේ වෙන දෙයක්. කුමක්ද? මේ ඉඩම රජයට අත් කරගන්නට ඕනෑ කියා ඉඩම් කොමසාරිස් තුමා ප්‍රකාශ කළ හැටියේ එක්තරා පුද්ගල යෙකුට පමණක් මේ ඉඩම් විකුණන්නට කොම්පැනිය සූදානම් වුණා. එවිට එහි පදිංචිකරුවන් වගකියයුත්තන්ට ලියා දැන්නුවා අසුවල් ඉඩම පදිංචිකරුවන්ට නොවිකුණා මෙන්න මේ අන්දමට විකුණන්නට යනවාය කියා. එවිට පදිංචිකරු වන්ට කොමසාරිස්තුමා ලියා යවා තිබෙනවා, ඉඩම ඒ අන්දමට වික්කක් පදිංචිකරුවන්ට කිසිම වෙනසක් වෙන්නේ නැත, ඉඩම්වලින් ඉවත් කරන්නේ නැත, බදු ආදිය වැඩි කරන්නේ නැත, කියා. තමුන් ඒ අය නැවත ඉල්ලා සිටියා. තමන්ට ඒ ඉඩම්වල අයිතිය ලබා දෙන්නය කියා. කෙසේ හෝ අවසානයේදී ඒ ඉඩම් එක්තරා පුද්ගලයෙකුට වික්ක. ඉන්පසුව එහි පදිංචිව සිටි අයගෙන් කොටසක් අස් කර දැමීම, සමහරුන්ට තඩු දමා තිබෙන වා; තවත් සමහරුන්ට බදු වැඩි කළා; ඒ ඉඩමේ පදිංචිකරුවන්ට ඔය අන්දමේ නොයෙක් හිරිහැර කළා. ඉඩම් කොමසාරිස් තුමාටත් ඇමතිතුමාටත් නැවත වරක් ඔවුන් ලියා දැන්නුවා, අපට කිසිම කරදර යක් කරන්නේ නැත කියා කලින් මෙහෙම ලියුමක් එවා තිබෙනවා, තමුන් අපට ඔවුන් දැන් කරදර කරනවාය කියා. ඉඩම් කොමසාරිස්තුමා අත්තීමේ ඊට පිළිතුරු වශයෙන් දැන්නුවේ කුමක්ද?

[ඇල්බට් මයා.]
එය පුද්ගලයෙකු සතුව තිබෙන නිසා කිසිවක් කරන්න බැරිය කියා උත්තරය වා තිබෙනවා. මගේ නමටම උත්තරයක් යවා තිබෙනවා. නමුත් ඒක ගන්නය කියා ගරු ඇමතිතුමා දෙවරක්ම අණ දුන් බව මට මතකයි. ඊළඟට ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, මෙහි පුදුමම දෙය නම්, 1961 ඉඩම් කොමසාරිස්වරයාගේ වාතීවේ හැටියට, කඩපොළවල් අත් කර ගැනීමේ නීතිය යටතේ ගන්නා ලද කඩපොළවල් වලින් මේ තල්ගස්වල කඩපොළවල් එකක් විමයි. එහෙම තිබියදීත්, තනි පුද්ගලයෙකුගේ එකක් ගන්නට බැරිය කියන්නෙ කාව රවටන්නද ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි? මෙය කොත නින් සිදු වූ වැරද්දක්ද කියා මා දන්නෙ නැහැ. නමුත් ඒවායේ සිටි සාමාන්‍ය මහජනයා, බදු ගෙවාගෙන සිටි අය, ඔවුන්ගේ ව්‍යාපාර නවත්වන්න සිදු වීම නිසා කරදරයකට මුහුණ පාමින් සිටිනවා. මේ ගැන ගරු ඇමතිතුමා වහාම ක්‍රියා කර නවා ඇතැයි මා බලාපොරොත්තු වෙනවා.

ඒ වගේම තවත් කරුණක් කියන්න මා කැමතියි. මගේ කොට්ඨාශය විශාල ජනගහනයක් ඇති කොට්ඨාශයක්. ඒ වගේම ගොවි කර්මාන්තය සඳහා යෙදවිය හැකි තරුණයන් සිය දහස් ගණනින් ඉන්නවා. තමුත්තාන්සේ ඉඩම් සොයා දෙනොත්, සිංහලයන්ගේ නියම ගොවි ශක්තිය කුමක්ද කියා ඔවුන් පෙන්වා දෙවි. තමුත්තාන්සේට වගකීමට මම බැඳෙන්නම්. මගේ කොට්ඨාශයේ තරුණ ශිෂ්ට අක්කර පහ ගණනේ දීලා බලන්න. ඒවා නියම විධියට වගා කර නියම ගොවීන් මේ විධියයි කියා පෙන් වන්නට වැඩ කරාවි. නමුත් දැන් ගෙන යන වැඩ පිළිවෙල නිසා ගොවීන් වදවි ගෙන යනවා. තව ටික කලක් යන විට අපේ පැරණි ගොවි පරම්පරාව තැත්තටම නැති වේය කියා ලොකු බයක් තිබෙනවා.

දැනටම ගොයම් කපන්න උදවිය නැහැ; පාගන්න උදවිය නැහැ. එක දවසක් මා කපාවක් අසාගෙන හිටියා. එක මහත්ම යෙක් කිව්වා මේ රජයට කොස් ගස් දෙස් කියනවා ඇත කියා. ඊට හේතුව, ඒ වාරයේ කොස් ගස්වල පළදාව වැඩියෙන් පළගත්තා. ඒවා කාලා ඉවර කරන්ට බැරි වුණා. හාල් සත 25ට දෙන නිසා කවුරු වත් කොස් කෑවේ නැහැ. ගස් යට වැටී කුණු වී ගියා. අපේ කොස් ඇට පිටරට යවන්නවත් කිසිම ක්‍රමයක් යොදා නැහැ. ජාවා රටේ නම් කොස් ඇට බෝතල්වල දමා සිල් කර ඇමෙරිකාවට ගෙනගොස් විකුණනවා කියා මා අසා තිබෙනවා. නමුත් එවැනි දේ කරන්න අපේ රටේ නිලධාරීන් කල්පනා කරන්නෙ නැහැ. අර ඇතැම් මන්ත්‍රීවරු කීවා වගේ සමහර දේවල්වලදී පමණයි ඔවුන්ගේ ඇස් පෙනෙන්නෙ. සමහර විට දුප්පත් අහිංසක කෙනෙක් ඉඩමක පදිංචි වූ විට ඔහු පාගා දමන්ට, ඔහුට හිරිහැර කරන්ට ඉදිරිපත් වෙනවා. සමහර විට තමුත්තාන්සේගේ අමාත්‍යාංශය යටතේ සිටින ඔවර්සියර් මහත්වරු කියන අය වැඩි වශයෙන් ඉඩම් සංවර්ධන අංශයේ අය අපේ ගම්වල කරන්නෙ මහජනයාට බෙදා දෙන මුදල්වලින් කොටසක් ගරා ගැනීමය කියා මා අසා තිබෙනවා. මේ අන්දමේ දුක්ගැනවිලි රාශියක් ඉදිරිපත් කරන්ට සිදු වී තිබෙනවා.

ගරු සී. පී. ද සිල්වා
(கௌரவ சீ. பி. டி. சில்வா)
(The Hon. C. P. de Silva)

ගරු මන්ත්‍රීතුමා අම්බන ඉඩමක් ගැන කිව්වා නේද? ඒ තැනැත්තා අස් කරන්න නඩු දමනවා කියා ගාල්ලේ ඒජන්තතුමා රපෝර්තු කර තිබෙනවා. උසාවිය මගින් අස් කරන්න.

ඇල්බට් මයා.
(*திரு. அல்பேட்*)
(Mr. Albert)

මම බොහෝම ස්තූතිවන්ත වෙතවා. නමුත් මේ නඩුව දමනවා කියා දැනට අවුරුද්දක් පමණ වෙතවා. තවම කිසිවක් කර නැහැ. ඒ නිසා තව අවුරුදු කීයක් යයිද දන්නේ නැහැ. වහාම නඩු දමා අස් කරන්නය කියා මා ඉල්ලා සිටිනවා. අද වනතුරු එය ක්‍රියාත්මක වෙලා නැහැ. මම නමුත් නාන්සේට ස්තූතිවන්ත වෙතවා. මේ රටේ අනාගතය තිබෙන්නේ නමුත් නාන්සේ අතේ. නමුත් නාන්සේ මේ අවස්ථාවේදී එඩිතරව නියම අන්දමින් කටයුතු නොකළොත්, අපේ ජාතිය සම්පූර්ණයෙන්ම වඳ වී යාවි. නැවත වරක් ප්‍රතිගාමීන්ට බලය ගියොත්, අපේ රට නැති වෙවි. මේ රටේ අනාගතය සාර්ථක වන්නේ හෝ අසාර්ථක වන්නේ නමුත් නාන්සේ ගෙන යන ක්‍රියා කලාපය උඩ බව කියන්න කැමතියි. නමුත් නාන්සේට සම්පූර්ණ බලය තිබෙනවා, මේ රටේ සිටින ප්‍රතිගාමී හැතිකරය සම්පූර්ණයෙන්ම වඳකොට මේ රට ඉදිරියට ගෙන යාමට. ඒ අනුව කටයුතු කරනු ඇතැයි බලාපොරොත්තු වෙමින්, නැවතත් නමුත් නාන්සේට ස්තූති කරමින්, මගේ කථාව අවසන් කරනවා.

යූ. පී. ඩබ්. ජිනදාස මයා. (*කුණ්ඩසාලේ*)
(*திரு. யூ. பி. வை. ஜினதாஸ—குண்டசாலை*)
(Mr. U. P. Y. Jinadasa—Kundasale)

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, මේ වැය ශීර්ෂය සම්බන්ධයෙන් බොහෝ මන්ත්‍රී වරුන් කථා කර තිබෙනවා. ඒ මන්ත්‍රී වරුන් විසින් ඉදිරිපත් කරන ලද කරුණු මම නැවතත් කියන්න බලාපොරොත්තු වෙන්නේ නැහැ. මම මගේ ඡන්ද කොට්ඨාශයේ ඇති අඩුපාඩු කීපයක් සම්බන්ධයෙන් ඇමතිතුමාගේ අවධානය යොමු කර වන්න අදහස් කරනවා. මා නියෝජනය කරන කොට්ඨාශයේ සියයට 50 ක් පමණ සිටින්නේ ගොවිතැනි. ඒ කොට්ඨාශය ඉතා සාරවත් කුඹුරු ඇති ඉතා හොඳින් ගොවි තැන් කෙරෙන ප්‍රදේශයක්. ගොවිතැන් ඉතා උනන්දුවෙන් වැඩ කරනවා. නමුත් ඒ ප්‍රදේශයට වුවමනා සුළු වාරිමාර්ග කටයුතු කෙරෙන්නේ ඉතාමත් හෙමින් බව මම ඇමතිතුමාගේ සැලකිල්ලට යොමු කර

වන්න කැමතියි. එහි ඇති සුළු වාරිමාර්ග—අමුණු, ඇළවල් ආදිය—ශුද්ධ කොට ප්‍රතිසංස්කරණය කර නොදීම නිසා මෙවර යල්කන්නය ගොවිතැන් කිරීමට නොහැකිව තිබෙනවා. පසු ගිය අවුරුදු දෙක තුන තුළ අප විසින් පෙන්නුම් කරන ලද ඇතැම් අමුණු පිළිබඳව පරීක්ෂණ පවත්වා එස්තමේන්තු ආදිය පිළියෙල කොට ඇතත් ඒවා ක්‍රියාත්මක නොවී ඇති බැව්ද ඇමතිතුමාගේ සැලකිල්ලට භාජන වේයයි මම කල්පනා කරනවා.

මගේ කොට්ඨාශයේ පුද්ගලික වී මෝල් හිමියන් දෙතුන් දෙනෙක් සිටිනවා. බොහෝ දෙනෙක් ඒ කටයුතු හරියාකාර කරන්නේ නැහැ. කුණ්ඩසාලේ වී ගබඩාවට වී බ්‍රසල් 2,80,000 ක් පමණ ලැබෙනවා. නමුත් ඒවා කොටා හරිගස්සා දීම වැඩි වශයෙන්ම බාරවන්නේ පුද්ගලික මෝල් හිමියන්ටයි. ඒවා රජයට ගන්නවා නම් හොඳයි. එසේ ගන්න බැරි නම් සමුපකාර සමිති මගින් හෝ ආණ්ඩුව විසින් හෝ තවත් වී මෝල්ක් ආරම්භ කරනවා නම් ඒ වැඩ හොඳින් කරවා ගන්න පුළුවනි.

ගරු සී. පී. ද සිල්වා
(*கௌரவ சி. பி. டி சில்வா*)
(The Hon. C. P. de Silva)

මහනුවර ප්‍රදේශයේ සමුපකාර භාල් මෝල් අඩුයි. ඒ ප්‍රදේශයේ සැහෙන ක්‍රමයකට වී මෝල් සැපයීමට මම සතුටුයි. යම්කිසි සමුපකාර සමිතියක් ඉල්ලනවා නම් ඒ ගැන මම සලකා බලනවා.

ජිනදාස මයා.
(*திரு. ஜினதாஸ*)
(Mr. Jinadasa)

මම දුම්බර බස්නාහිර පළාතේ සමුපකාර සමිතියේ සභාපති. ණයට මුදලක් දෙනවා නම් ගැනීමට අපි ලැස්තියි. ඡන්ද කොට්ඨාශ ගොවිපොළවල් සම්බන්ධයෙන් තවම හිතාමත් නැති බවයි, මට පෙනෙන්නේ. මගේ කොට්ඨාශයේ තිබෙන්නේ කොකෝවා, රබර්, තේ ආදී වගා කරන ලද ඉඩම්. හිස් ඉඩම් තිබෙන්නේ ගහපිටිය ප්‍රදේශයේයි. එහි එළවලු වවන ඉඩම් වගා

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1962-63

—කාරක සභාව

[ඡිනදාස මයා.]

දෙපාර්තමේන්තුවේ කෘෂිකර්ම ව්‍යාප්ති නිලධාරී මහත්මයාගෙන් ලියුමක් ලැබී තිබෙනවා. මෙන්ම එවා තිබෙන වාර්තාව :

“ කුණ්ඩසාලේ කොට්ඨාශයේ ගොවිපොලක් විවෘත කිරීම සඳහා 62. 8. 30 දින සාමාජික මහත් වරුන් කීප දෙනෙකු විසින් කුණ්ඩසාලේ ගහපිටිය පාල ගොවීන්ගේ කාර්මික සමුපකාර සමිතිය ආරම්භ කරන ලදී. 62. 9. 7 දින ඉහත සඳහන් සමිතියේ කාරක සභිකයින් 7 දෙනෙකුත් මාත් විසින් ගහ පිටිය වත්ත නමැති ඉඩම පරීක්ෂා කරනු ලැබීය. පරීක්ෂණයේ විස්තර පහත දැක්වේ :

(ඒ) අළුත් ගහපිටිය

ඒ. ආර්. මුත්තසියාට	අක්කර 23 සි.
ඒ. ආර්. ආරුමුගම්මට	„ 20 සි.
ඒ. බාලක්‍රිෂ්ණන්ට	„ 23 සි.
සී. ආර්. අරුනාසලම්පිල්ලේට	„ 28 සි.

මුළු ගණන අක්කර 94 සි. අයිතිකරුවන් විසින් වගා කර තිබේ.

(බී) අයිතිකරුවන් තිදෙනෙකුට අක්කර 46 ක් අයිතිය. ස්ථිර වගාවක් නැත.

(සී) එස්. ජී. රුද්‍රිගෝට අක්කර 55 සි. අයිති කරු විසින් වගා කරගෙන යයි.

(ඩී) මහේන්ද්‍රම්මට සහ රත්නම්මට අක්කර 64½ සි. වගා කර නැත.

සභාරත්නම්මට අක්කර 9½ සි. මුළු ගණන අක්කර 74 සි.”

මම නමුත්තාන්සේගෙන් ඉල්ලා සිටි ත්තේ මේ (ඩී) කොටසේ ඉඩම් අපට ලබා දෙන ලෙසයි. වගා නොකරන ලද ඒ ඉඩම් ලබා දෙනවා ඇතැයි අපි බලාපොරොත්තු වෙනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, පල්ලෙ කැලේ කොකෝවා වත්ත කැලිවලට කඩා විකිණීම සම්බන්ධයෙන් පණ තක් ඉදිරිපත් කර මේ ගරු සභා වේ දෙදවසක දීර්ඝ විවාදයක් ඇති වූ නමුත් කිසිම තීරණයක් ගත්තේ නැහැ. කලින් තිබුන තත්ත්වය අනුව නම් අක්කරය, අක්කර බාගය යනා දී වශයෙන් සුළු ඉඩම් කැබලි පවා ලබා ගන්න පුළුවන්කම තිබුණ නමුත් දැන් මට ලැබී තිබෙන ආරංචිවල හැටියට අක්කර පණහ, හැට, හැත්තෑව යනාදී වශයෙන් ලොකු කැබලි ජාවාරම්කාරයින්, විදේශිකයින්ට විකුණනවාලු. [බාධා කිරීමක්]

ගරු සී. පී. ද සිල්වා

(කෙළරාච පී. ඒ. ඩී. සිල්වා)

(The Hon. C. P. de Silva)

නැහැ, නැහැ, අක්කර 250 ටත් 500 ටත් අතර ප්‍රමාණයකුයි විකුණන්න පුළුවන් කම තිබුණේ.

ඡිනදාස මයා.

(කි. ඉ. ඉ. න. ත. ආ. ආ.)

(Mr. Jinadasa)

ඔව්, ඒක තමයි අප කියා සිටියේ, එම ක්‍රමය අවලංගු කර එම ඉඩම සම්පූර්ණයෙන්ම රජයට ගන්නයි කියා.

ගරු සී. පී. ද සිල්වා

(කෙළරාච පී. ඒ. ඩී. සිල්වා)

(The Hon. C. P. de Silva)

රජයට ගන්න ගියොත් ඒ සඳහා රුපියල් ලක්ෂ 42ක් වියදම් කරන්න සිදු වන නිසාත් එය වචන තවත් රුපියල් ලක්ෂ විස්සක් තිහක් පමණ යන නිසාත් මුදල් ප්‍රශ්නය ගැන දැන් භාණ්ඩාගාරය පරීක්ෂා කර ගෙන යනවා. නමුත් ඒක ගන්න එක ඇත්ත.

ඡිනදාස මයා.

(කි. ඉ. ඉ. න. ත. ආ. ආ.)

(Mr. Jinadasa)

නමුත් ඒ පණත සංශෝධනය කර තවම න්‍යාය පත්‍රයට ඇතුළත් කර නැහැ නේ?

ගරු සී. පී. ද සිල්වා

(කෙළරාච පී. ඒ. ඩී. සිල්වා)

(The Hon. C. P. de Silva)

එම පණත නැවතත් ඉදිරිපත් කරන්න ඇමති මණ්ඩලයෙන් තීරණයක් ගන්න ඕන.

ඡිනදාස මයා.

(කි. ඉ. ඉ. න. ත. ආ. ආ.)

(Mr. Jinadasa)

ඒක තමයි අප නමුත්තාන්සේට කියන්නේ ඒ කාරණය නැවතත් ඇමති මණ්ඩලයට ඉදිරිපත් කර තීරණයක් අර ගන්න.

අප කියා සිටින්නේ මෙම වත්ත රජයට ගත යුතුය කියයි. ඉඩම් කොමසාරිස්තුමා සහ කෘෂිකම් අධ්‍යක්ෂතුමා ඇතුළු නිලධාරී මණ්ඩලයක් තීරණය කළා එම වත්ත

රජයට ගත යුතුය කියා. දුම්රිය මිටියාවතේ පිහිටා තිබෙන මෙම වත්තේ තිබෙන කොකෝවා වලට වසරක් නැති රෝගය ඇදී තිබෙන බව කෘෂිකම් දෙපාර්තමේන්තුවෙන් නොව මා ඉහතින් සඳහන් කළ ජාතිකාරයින් පතළ කර ඇර තිබෙනවා. නමුත් මෙම වත්ත පරීක්ෂා කරන්නා ගිය කෘෂිකම් අධ්‍යක්ෂ ජනරාල් මහතා මේ සම්බන්ධයෙන් කිසිවක් කියා නැති බව මා දන්නවා. අනර්ථ පතර ලෙඩ රෝග වැළඳුණ ගස් සෑම වැවිල්ලකම පාහේ තිබෙනවා. ඇයි ඒ අන්දමට කොකෝවා වලට රෝග වැළඳී තිබෙනවා නම් දෙපාර්තමේන්තුවේ නිලධාරීන් යවා පරීක්ෂණයක් කර ප්‍රතිකර්මයක් නොයොදන්නේ ?

කෘෂිකම් දෙපාර්තමේන්තුවේ නිලධාරීන් කෙරෙහි නම් මගේ කිසි විශ්වාසයක් නැහැ. කොකෝවා වැවීම සම්බන්ධයෙන් ආධාර දීමේ ක්‍රමයක් අරඹන්න යනවාය කියා පත්‍රවල ප්‍රවෘත්තියක් පළ වූ නමුත් අද වන තුරු කිසිවක් කර නැහැ. කොකෝවා නැවත වගා කිරීම සම්බන්ධයෙන් ගිය අවුරුද්ද තුළදී රුපියල් 5,37,480 ක් වෙන් කර තිබුණ නමුත් මේ අවුරුද්ද වෙනුවෙන් වෙන් කර තිබෙන්නේ රුපියල් ලක්ෂ දෙකක් පමණයි.

ලංකාවේ සෑම තැනම පාහේ දැන් වොකලටි කර්මාන්තශාලා අරඹා තිබෙන නමුත් කොකෝවා කර්මාන්තය දියුණු කරන්න කිසි උත්සාහයක් ගන්නේ නැහැ. මොන යම් හේතුවකින් හෝ පල්ලේකාලේ වත්ත රජයට ගන්න බැරි නම් එය සමුපකාර සංවිධානයකට දෙන්න කියා මා ඉල්ලා සිටිනවා. සමුපකාර සමිති පහක් එකතු වී මහජන බැංකුවෙන් මුදල් ණයට ගෙන මෙම ඉඩම මිලියට ගන්න ලැස්ති බව මා මේ අවස්ථාවේදී කියා සිටින්න කැමතියි.

කුණ්ඩසාලේ කෘෂිකම් අභ්‍යාස විද්‍යාලයේ සේවය කරන්නේ මහ පුද්ගල විධියේ නිලධාරී පිරිසක්. එම ඉඩමේ තිබෙන කොකෝවා ගස් ගලවා දමා එම නිලධාරීන් දැන් කෝපි වවන්න ලැස්ති වෙනවා. ගම්මිරිස් පිටරටින් ගෙන්වීම නතර කර තිබෙන මේ කාලයේ රාත්තල් ලක්ෂ ගණනක් පමණ ලබා ගන්න

තිබුණ ගම්මිරිස් වැල් රාශියක් සහමුලින්ම උදුරා දමා තිබෙනවා. එපමණක් නොව මෙහි තිබූ කොස් ගස් පවා ගලවා දමා ඉඩම නාස්ති කර දමා තිබෙනවා. මෙහි නිලධාරීන් විශාල පිරිසක් ඉන්නවා. නමුත් මේ ඉඩමෙන් වැඩි හරියක් වල්බිහි වෙන්න ඉඩ හැර තිබෙනවා එහි නිලධාරීන් විශාල පිරිසක් ඉන්නවා ; බංගලා රාශියක් තිබෙනවා. ඒ වත්තේ ප්‍රමාණය අක්කර 1,008 යි. මෙය ඒ කාලයේ සාරවත් වගාවක් තුබුණු වත්තක්. ඒ වගේම කොකෝවා සම්බන්ධයෙන් මේ වත්ත ලෝකයේම ප්‍රසිද්ධයි. නමුත් අද මේ වටිනා කොකෝවා වත්ත විනාශයට ගොස් තිබෙනවා. එහි තිබෙන වගා ගැන කිසිවක් නොදන්න, ගම්මිරිස් කොස් ආදිය මෙන්ම කොකෝවා ගැනත් කිසිවක් නොදන්න, නිලධාරීන් එහි යවා ඒ වත්ත දියුණු කරන්නට බැහැ. ගොවිතැන ගැන ආශාවක් තිබෙන, වැවිලි වර්ග පිළිබඳ දැනීමක් තිබෙන, නිලධාරීන් යැව්වොත් මිස ඒ වත්ත මේ විධියට නම් දියුණු කරන්නට බැහැ. දැන් මුරකරුවන් 33 දෙනකු සිටින බව මට දැන ගන්නට ලැබුණා. නමුත් ඉංග්‍රීසිකාරයන් මේ වත්ත පාලනය කරද්දී සිටියේ මුරකරුවන් 4 දෙනයි. මේ තරම් සුළු වත්තකට මේ තරම් විශාල සංඛ්‍යාවක් මුරකරුවන් වශයෙන් පත් කර තිබීම පුද්ගල සහිතයි. අද මේ වත්තේ හොරකම් රාශියක් සිදු වන බව කම්කරුවන්ගෙන් දැන ගන්නට ලැබුණා. ඒ නිසා ඒ ගැන සොයා බැලිය යුතුයි.

මා නියෝජනය කරන කොට්ඨාශයේ කෘෂිකම් විද්‍යාලයක් තිබෙන බව ගරු සභාපතිතුමා දන්නවා ඇති. ඉදිරි වර්ෂයේදී ඒ කෘෂිකම් විද්‍යාලය සඳහාත්, පේරාදෙණියේ කෘෂිකර්ම විද්‍යාලය සඳහාත් රුපියල් ලක්ෂ 10 ක මුදලක් වෙන් කර තිබෙනවා. නමුත් මේ විද්‍යාලවල ඉගෙන ගන්නවුන්ගෙන් මේ රටට ප්‍රයෝජනයක් සැලසී ඇති බවක් මට නම් පෙනෙන්නේ නැහැ. ඒ අය ගුරුවරුන් වශයෙන් පාඨශාලාවලට පත් කරනු ලබන්නේ නැහැ. වෙනත් රක්ෂා ඒ අයට සපයන්නේ නැහැ. සත්ව පාලනය ආදිය දියුණු කර ගනිමින් පෞද්ගලික වශයෙන් කටයුතු කර ගෙන යෑමට ක්‍රමයක් රජයෙන් සැලසෙන්නේ නැහැ. ඒ නිසා ඒ කරුණු ගැන ගරු ඇමතිතුමා කල්පනා කර බැලිය යුතුයි.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1962-63

—කාරක සභාව

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

ඒ අය හනිමුත් යනව.

ජිනදස මයා.

(திரு. ஜினதாஸ)

(Mr. Jinadasa)

මේ අය සඳහා ලක්ෂ ගණන් වියදම් කළත් එයින් ඒ අයටවත් රටටවත් ප්‍රයෝජනයක් සිදු වී නැහැ. ඒ වගේම ඒ ගරු මන්ත්‍රීතුමා ප්‍රකාශ කළාක් මෙන් ඒ පිරිස බොහොම විනෝදයෙන් කාලය ගත කිරීම පමණයි, සිදු වන්නේ.

කුණ්ඩසාලෙ ගොවි කෘෂිකර්ම විද්‍යාලයට විශාල බංගලාවකුත් තිබෙනවා. මෙය ඉතා මත් විශාල වටිනා බංගලාවක්. මවුන්ට්-බැටන් සාම්වරයා පවා මෙහි නැවතී සිටියා. නමුත් දැන් ඒ බංගලාව එක විද්‍යාලයාධිපතිවරයකුට පමණක් පදිංචියට දීලා. මේ විධියේ විශාල බංගලා එක පුද්ගලයකුගේ පදිංචිය සඳහා පමණක් දීමෙන් ලොකු නාස්තියක් රජයට සිදු වෙනවා. එම නිසා මේ වගේ බංගලා පුද්ගලයන් කීප දෙනෙකුගේ පදිංචිය සඳහා දෙමින් ආදායම නාස්ති වීම වළක්වන්නට ඕනැ. මෙවැනි බංගලා එක පුද්ගලයකුගේ පදිංචියට පමණක් දීම ලොකු පාඩුවක්.

මා චෝදනා කරන්නේ ගරු ඇමතිතුමාට වත් අමාත්‍යාංශයටවත් නොවෙයි; මා චෝදනා කරන්නේ කෘෂිකර්ම දෙපාර්තමේන්තුවටයි; විශේෂයෙන් පේරාදෙණියේ සිටින කෘෂිකර්ම නිලධාරීන්ටයි. හැමදාම කරන්නාක් මෙන් මා දැනුත් ඒ නිලධාරීන්ට චෝදනා කරනවා. ඒ අය සපත්තු දාගෙන කලිසම් කබා හැද ගොවිපළවලට ගොස් යම් යම් දේවල් පිළිබඳව අණ කරනවා මිසක් සපත්තු ගළවා ගොවිපළට බැස වැඩක් කරන්නේ නැහැ. ඒ නිසා ඒ අයගෙන් සිදු වන සේවය ගැන සතුටු වන්නට පුළුවන් කමක් නැහැ. ඒ අය ක්‍රියා කරන ආකාරය ඉතාමත් කනගාටුදායකයි. කවදා වත් කුඹුරකට බැස නැති, ඉංග්‍රීසි පිළිවෙලට හැදුණු වැඩුණු, ඉංග්‍රීසි උගත්, ඉංග්‍රීසි කථා කරන, ඉංග්‍රීසියෙන් හිතන, ඉංග්‍රීසි ඇඳුම් අඳින, ඒ අය නියම විධියට ගොවීන්ට උපදෙස් දෙමින් මේ රට දියුණු කිරීමට වැඩ කරන්නේ නැහැ. මේ සඳහා වියදම් කරමින් අපේ මුදල් ලක්ෂ ගණනක් ගාලා ගොඩනංවනවා.

වනවා පමණයි, සිදු වන්නේ. අපේ ගම්බද ගොවිපළවල් දියුණු කිරීමට, තේ පොල් රබර් මෙන්ම අලු බතලා එලවලු වගා කිරීමට, උදව්වක් නොලැබෙනවා නම් ඒ නිලධාරීන්ගෙන් ඇති ප්‍රයෝජනය කුමක්ද? ඒ නිලධාරීන්ගෙන් නම් ඒ සඳහා කිසිම ප්‍රයෝජනයක් ලැබෙන්නේ නැහැ. මට බලයක් තිබෙනවා නම් පළමුවෙන්ම මා කරන්නේ කෘෂිකර්ම දෙපාර්තමේන්තුව නැති කර දමන එකයි. ඒ තරමටම මහජනයාගේ කලකිරීමක්, අමනාපයක්, මේ දෙපාර්තමේන්තුව ගැන තියෙනවා. එම නිසා මා ඇමතිතුමාට කියන්නේ, කෘෂිකර්ම දෙපාර්තමේන්තුව සම්පූර්ණයෙන්ම ප්‍රතිසංස්කරණය කරන ලෙසයි.

විශේෂයෙන්ම ගොවි කාන්තා අභ්‍යාස විද්‍යාලයේ කටයුතු ගැනත්, මා කලින් සඳහන් කරන ලද කොකෝ වත්තේ වැඩ ගැනත්, සොයා බලා රටට ප්‍රයෝජනවත් වන ආකාරයට ඒවා සකස් කළ යුතුයි. මේ කොකෝ වත්තේ වැඩ කරන කම්කරුවන් තුන් හාර සියයක් ඉන්නවා. එක කම්කරුවකුට දිනකට ලැබෙන්නේ රු. 2.40 යි. මාසෙකට වැඩ කරන්නේ දවස් 20 යි. මේ විධියට අවුරුදු දහය දොළහ සේවය කළ කම්කරුවන් සිටියත්, ඔවුන්ගේ සේවයෙහි ස්ථිරත්වයක් නැහැ. ඒ කම්කරුවන් අපට නොයෙකුත් දුක්ගැනවිලි කියනවා. මා නියෝජනය කරන කොට්ඨාශය ඉතාමත් කුඩයි, නමුත් ජනගහනය වැඩියි. ජනගහනය අතින් ලොකු තදබදයක් තිබෙනවා. එහි සිටින කම්කරුවන්ගෙන් කොටසක් කෘෂිකර්ම දෙපාර්තමේන්තුව යටතේ මේ විධියට වැඩ කර බොහොම සුළු මුදලක් ලබනවා. ලොකු නිලධාරීන්ගේ වංචා ගැන මට නොයෙක් විට ඒ අයගෙන් අසන්නට ලැබෙනවා. වත්තේ තිබෙන බංඩක්කා, පතෝල, බෝංචි, ආදී එලවලු වර්ග කාර්ඩික්වල දමාගෙන ගොස් තමතමන්ගේ නැදෑ හිතවතුන්ට නොමිලයේ බෙදා දෙනවා. එසේ කරමින් කම්කරුවන්ට පාඩුව පෙන්නනවා. ඒ වගේම අනෙක් වැඩිලි ගැනත් තත්ත්වය මේකයි. ගම් මිලිස් හොණ්ඩර 100 ක් තුබුණොත් එයින් ගණන් වැටෙන්නේ 50 යි.

ඊළඟට කරදගොල්ලේ කුකුළු වත්ත ගැනත් මතක් කරන්නට ඕනැ. දැන් මෙහි මිල 4 ක් හදාගෙන යනවා. එක

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1962-63

—කාරක සභාව

ගොඩනැගිල්ලක වටිනාකම රුපියල් 46,000 යි. අපේ සමුපකාර සමිතියත් ගොඩනැගිලි දෙකක් සෑදීමට භාර ගෙන වැඩ කරගෙන යනවා. ඒ කුකුළු වත්තේ කුකුළුන්ට කිසිම ආරක්ෂාවක් සලසා නැහැ. උන් නිදැල්ලේ හැසිරෙනවා. ගස් කොළන් වැව් වල් බිහි වී තිබුණ ඒ ස්ථානය දුටු මම පුදුමයට පත් වුණා. එහි වැඩ කරන්නවත්, ආරක්ෂාවට වත් කවුරුවත් නැහැ. එහි තිබෙන බිත්තරන් පිට මිනිසුන් එකතු කරගෙන යනවාලු. අද කුකුළු පාලනය ඉතා දියුණුයි. අද ගම්වල මිනිස්සු පවා ආගම් ගැන වැඩි සැලකිල්ලක් නොකර ආර්ථික ප්‍රශ්නයක් හැටියට සලකා ඉතා සාර්ථක අන්දමින් කුකුළු පාලනය ගෙන යනවා. ඒ නිසා කුණ්ඩසාලේ කුකුළු මධ්‍යස්ථානයේ අදක්ෂ නිලධාරීන් සිටිනවා නම් ඔවුන් අස් කර දක්ෂ නිලධාරීන් පත් කර මේ කටයුතු දියුණු කරන මෙන් මම ගරු ඇමති තුමා ගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. හැබැයි, නියෝජ්‍ය කොමසාරිස්තුමාට නම් මම ප්‍රශංසා කර නවා. එතුමා වංචා නැති කිරීමට ක්‍රියා කර නවා. එහෙත් වංචා කරන නිලධාරීන්ගේ ගණන අධික හෙයින් මේ වංචනික ක්‍රියා සම්පූර්ණයෙන්ම නැති කරන්න බැරි තත්වයක් ඇති වී තිබෙනවා. අර දුප්පත් කම් කරුවන්ට පහරක් නොවදින විධියට ඔවුන්ගෙන් නියමාකාරයට සේවයක් ගන්න තමුන්නාත්සේ ක්‍රියා කරන්න ඕනෑ බව මම මතක් කරනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, අපේ ප්‍රදේශවල මිනිසුන් ජීවත් වන්නේ ඉතා තදබදයකින්. පොළොන්නරුව, මිණිපේ, පදවිය ආදී ජනපද ව්‍යාපාරවලට තදබද ප්‍රදේශවලින් පවුල් තෝරා යැව්වා. අද එය ක්‍රියාත්මකවන්නේ නැහැ. ඒ ගම්වල තිබෙන තදබදය අඩු කරන මෙන් මම ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. විශේෂයෙන්ම පාන දුම්බර කොට්ඨාශයේ දක්ෂ ගොවි පවුල් රාශියක් සිටිනවා. එහෙත් ඔවුන්ගෙන් රටට සේවයක් වන්නේ නැහැ. එහෙයින් මේ ගම්වාසීන් ගොවි ජන පද ව්‍යාපාරවලට, හසලක ව්‍යාපාරයට යවන්න වැඩ පිළිවෙලක් සකස් කරන මෙන් මම ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

අවසාන වශයෙන් ගරු නියෝජ්‍ය සභා පතිතුමනි, විදුලි බලය ගැනත් වචන ස්වල්පයක් කියන්න ඕනෑ. කුන්ඩ සාලේ, මඩවල, පොල්ගොල්ල ආදී ප්‍රදේශ වලට අවශ්‍ය ප්‍රමාණයට විදුලි බලය නැහැ. වත්තේගම මන්ත්‍රිතුමාත් (ඒ. රත්නායක මයා.) ඒ ගැන සඳහන් කළා. දැනට විශාල සංඛ්‍යාවක් විදුලි බලය ඉල්ලුම් කරනවා. ඒ සඳහා මුදල් පවා බැඳ තිබෙනවා. දැන් විදුලි බලය සැපයීමට කටයුතු ආරම්භ කර තිබෙන නමුත් දෙපාර්තමේන්තුව කටයුතු කරන්නේ ඉතා හෙමින්. කමිනි මධ්‍යස්ථානයකුත්, කෘෂිකම් විද්‍යාලයකුත් ආරම්භ කර තිබෙන නිසා ඒවාට විදුලි බලය දියයුතු හෙයින් ප්‍රදේශ වාසීන්ට විදුලි බලය සපයන්න අපහසුය කියා ගම් කාර්ය සභාව කියා තිබෙනවා. ඒ අවස්ථා වේදී විදුලිය සැපයීම අවුරුදු පහකට භාර ගැනීමට විදුලි දෙපාර්තමේන්තුව ඉල්ලුවා. දැනට අවුරුදු තුනක් ගතවී තිබෙන නමුත් තවමත් දෙපාර්තමේන්තුව ඒ ගැන ක්‍රියා කර නැහැ. ඒ ප්‍රදේශයේ ජනයා විදුලි බලය සපයන මෙන් දැන් අවුරුදු ගණනක් තිස්සේ අයදිනවා. ඒ තත්ත්වය නැති කිරීමට තමුන්නාත්සේ කටයුතු කරන්න ඕනෑ. ගම් කාර්ය සභාවට අයිති නොවූ අනෙක් කොටස්වල නම් විදුලි බලය සැපයීමේ කටයුතු ඉතා ශීඝ්‍රාකාරයෙන් කර ගෙන යනවා. මඩවල-මැණික්ඉන්න ප්‍රදේශයට විදුලි බලය සැපයීම සඳහා කොන්ත්‍රාත්තුව ඉල්ලා තිබෙන්නේ රුපියල් අනුභතරදහකට පමණයි. එහෙත් විදුලි බල දෙපාර්තමේන්තුව මේ ගණන තක්සේරු කළේ රුපියල් එක් ලක්ෂ පනස් හත් දහස කටයි. දෙපාර්තමේන්තුව කොයි තරම් වැරදි විධියට තක්සේරු කර තිබෙනවාද? මේවා ගැන තමුන්නාත්සේගේ අවධානය යොමු කරන්න ඕනෑ. මේ කටයුතු ගැන ගරු ඇමති තුමා අප්‍රමාදව ක්‍රියා නොකළහොත් ඒ විදුලි බලය බලා පොරොත්තුවෙන් සිටින උදවිය අධෛර්යයට පත් වෙනවා. එවිට ඔවුන් ආණ්ඩුවට දෝෂාරෝපනය කරනවා. මේ රටේ කෘෂිකම්යන්, විදුලි බලයත්, ඉඩම් බෙදා දීමේ කටයුතුව දියුණු කිරීමට අපේ ඇමති තුමාට ලොකු ආශාවක් තිබෙන බව අප දන්නවා. එහෙත් අපේ ඇතැම් නිලධාරීන් නිසා ඒ කටයුතු හරියාකාරව කෙරෙන්න

[ජිනදාස මයා.]
නෙ නැහැ. ඔවුන් ගැන මම අප්‍රසාදය පළ කරනවා. ඒ නිසා මේ තත්ත්වය සම්පූර්ණයෙන්ම ගරු කෘෂිකර්ම ඇමතිතුමා අතෙයි, රඳා තිබෙන්නෙ. තමුන් නාත්සෙ මේවා ගැන වහාම කටයුතු නො කළහොත් හාල් හුණ්ඩු දෙක කපන්න නැවතත් තීරණය කරන්න වෙනවාට කිසිම අඩමානයක් නැහැ. ඒ නිසා මා සඳහන් කළ කරුණු සම්බන්ධයෙන් ගරු ඇමතිතුමාගේ අවධානය වහාම යොමු කරනවා ඇතැයි බලාපොරොත්තුවෙමින් මගේ කථාව මෙයින් අවසන් කරනවා.

ගරු සී. පී. ද සිල්වා
(கௌரவ சி. பி. டி சில்வா)
(The Hon. C. P. de Silva)
ක්‍රම දෙකක් අනුව කොකෝ වැවීමට ආධාර දෙනවා. එක ක්‍රමයකට අක්කරයකට රුපියල් 450 ක් ගෙවනවා. වරකට රුපියල් 90 බැගින් පස් වරකදී. එහෙම ගෙවන්නේ රබර් යටතේ කොකෝ වවන්නටයි. රබර් ගළවලා කොකෝ වවනවා නම් අක්කරයකට රුපියල් 600 ක් ගෙවනවා, වරකට රුපියල් 120 ගණනේ පස් වරකදී.

ජිනදාස මයා.
(திரு. ஜினதாஸ)
(Mr. Jinadasa)
පරණම ගස් ගළවලා අළුතෙන් කොකෝ වවනවා නම් හොඳයි. [බාබා කිරීමක්] ඒකට වාර්තාවක් සපයා තියෙනවා. 1250 ක් දෙනවාය කියා වාර්තාවේ තියෙනවා. ඒක දෙන ලෙස මම ඉල්ලා සිටිනවා.

අ. හා. 8.15
හමීඩ් මයා.
(ஹமீத்)
(Mr. Hameed)

Mr. Chairman, the hon. Member for Bentara-Elpitiya said that there was a large number of people in his electorate who are forced to remain single because they do not have even a piece of land. That seems to be his grievance. But what is the actual fact? There is something more than that. Today, in Ceylon when a man dies there is no land to bury him. We are placed in such a position. Ceylon is, perhaps, one of the very few countries where the population has increased but where the availability of

land has decreased. Normally, you will find that in any other country there is growth of land along with the growth of population. When the population increases, it means more land and more food. I believe, the Hon. Minister is aware that in this country they say that a baby is born every tick, which, he will realize, is very much faster than the speed of a sputnik. So with the growth of population the Hon. Minister's duty increases.

There has been a stress on fragmentation of land. A number of Bills have been presented on fragmentation. But up-to-date there has been no effort made or no stress laid whatsoever on amalgamation. The stress has been only on fragmentation, not on amalgamation. The approach has been negative. I wonder whether the Hon. Minister is aware that the Whitelaw-Perera report, for example, made many valuable recommendations with regard to amalgamation? Up-to-date this Government has not brought forward one Bill on amalgamation. The stress has been on fragmentation, which is quite wrong, because it is a negative approach. For instance, we speak of bringing down the cost of production of our rubber. If some of the recommendations made by the Whitelaw-Perera commission, especially on amalgamation, are implemented, we can easily bring down the cost of production where rubber is concerned by about five cents per pound. Therefore, we should like to know from the Hon. Mnster whether he has any scheme which contemplates amalgamation.

Right through this Debate there has been a cry, an appeal, a repeated appeal, for more rice and for more paddy cultivation. However much we may talk of increasing paddy production, I believe, that will not be possible as long as we do not conduct a complete soil survey of our paddy fields.

I believe there are 111 D. R. O's divisions in this country. Up-to-date a soil survey has been conducted only in two D. R. O's divisions, that is, I

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1962-63

—කාරක සභාව

believe, in the Hewagam Korale and the Hapitigam Korale. Now, you can never step up the yield as long as you do not carry out a soil survey because it is quite clear that in those two areas where a soil survey has been conducted, the fertilizer used differs from the fertilizer used in the other areas. So, however much we may talk of increasing the yield, the preliminary and initial stage has to be undertaken.

ශ්‍රී සී. පී. ද සිල්වා

(කෙළරව ජී. ඒ. ඩී. සිල්වා)

(The Hon. C. P. de Silva)

Soil surveys have been started quite recently—I think, it was really when the hon. Member for Avissawella, Mr. D. P. R. Gunawardena was Minister—and now we have provided in the present Estimates two more units for soil surveys. I fully agree with what the hon. Member says. Soil surveys are necessary, but on account of the nature of the work, it takes time. Had we started it about ten years earlier, probably by now we could have completed the work. We started providing for soil surveys only from 1956. That is the trouble.

හමිඩ් මයා.

(ඉන්ට් හමිඩ්)

(Mr. Hameed)

Have you a target date? When do you think you can finish it?

ශ්‍රී සී. පී. ද සිල්වා

(කෙළරව ජී. ඒ. ඩී. සිල්වා)

(The Hon. C. P. de Silva)

In fact, we have increased the number of units by two.

හමිඩ් මයා.

(ඉන්ට් හමිඩ්)

(Mr. Hameed)

By when do you think you can complete the soil surveys?

ශ්‍රී සී. පී. ද සිල්වා

(කෙළරව ජී. ඒ. ඩී. සිල්වා)

(The Hon. C. P. de Silva)

I have not gone into that matter yet. I have not received a report so far regarding the soil surveys. I am taking steps to increase the number of units for soil surveys.

අ. භා. 6.23

කාරක සභා නියෝජ්‍ය සභාපති

(ප්‍රධාන මණ්ඩලීය ප්‍රධානියා)

(The Deputy-Chairman of Committees)

Order, please! Mr. Speaker will now take the Chair.

අනතුරුව කාරක සභා නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමා මූලාසනයෙන් ඉවත් වූයෙන්, සභාපතිතුමා මූලාසනා රුසි විය.

හමිඩ් මයා.

(ඉන්ට් හමිඩ්)

(Mr. Hameed)

I am glad the Hon. Minister says he is taking steps to speed up soil surveys.

ශ්‍රී සී. පී. ද සිල්වා

(කෙළරව ජී. ඒ. ඩී. සිල්වා)

(The Hon. C. P. de Silva)

We have provided for two more soil survey units.

හමිඩ් මයා.

(ඉන්ට් හමිඩ්)

(Mr. Hameed)

Do you think you can complete it by 1999 at least, at the present rate of progress?

ශ්‍රී සී. පී. ද සිල්වා

(කෙළරව ජී. ඒ. ඩී. සිල්වා)

(The Hon. C. P. de Silva)

May be 2000. But I want to point out that if the work had been started 10 to 12 years earlier, the completion would have been 10 to 12 years earlier.

හමිඩ් මයා.

(ඉන්ට් හමිඩ්)

(Mr. Hameed)

I know what you are trying to aim at.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1962-63

—කාරක සභාව

ශ්‍රී සී. පී. ද සිල්වා

(கௌரவ சீ. பி. டி. சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

May be that if we had started 10 to 12 years earlier, we could have completed it 10 to 12 years earlier than 1999.

හමීඩ් මයා.

(ஜனாப் ஹமீத்)

(Mr. Hameed)

I know what you are trying to say, and how you are trying to get out of the difficulty. I asked you a simple question and said that I hoped it would be completed by at least 1999. That is about all. Unless and until a comprehensive soil survey is conducted, however much you may talk of stepping up the yield, it will not become a reality. It is not practicable.

Then there is also this question of using fertilizers. I hope the Hon. Minister is aware—or, I wonder whether he is aware—that in the absence of a soil survey, the use of fertilizers can bring about adverse results in the future. Therefore, some sort of soil survey is necessary. What does the Agricultural Department say? It says, use fertilizer, more fertilizer and still more fertilizer—and that without a soil survey, which means there is always a danger ahead that some of the fertilizer we use today may have an adverse effect on the soil in the long run, though it may bring a better yield in the short run. Therefore, I would appeal to the Hon. Minister to see whether some form of mass soil survey could not be done to make sure that in the long run this blind use of fertilizer does not bring about any adverse effects on the soil.

ශ්‍රී සී. පී. ද සිල්වා

(கௌரவ சீ. பி. டி. சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

A soil survey, whilst it has been done in certain areas, is also being done at random here and there and on the random results as much as on

the mass area results, that is in the D. R. O's divisions, the composition of the fertilizer is changed to suit particular localities. Till the whole survey is completed I do not see how else it could be done. As I said a little while ago, had the survey been started prior to 1956 we might have had it completed earlier. This is not an explanation, but a fact.

හමීඩ් මයා.

(ஜனாப் ஹமீத்)

(Mr. Hameed)

Let us not talk of the past, or of the present, but let us talk of the future.

ශ්‍රී සී. පී. ද සිල්වා

(கௌரவ சீ. பி. டி. சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

Future, like *karma*, depends on the past; it is not independent of the past. here is no future independent of the past.

හමීඩ් මයා.

(ஜனாப் ஹமீத்)

(Mr. Hameed)

After some time you will say that *karma* lies in the future. I can tell you something which I do not want to say! My humble opinion is that you are now advocating a blind policy, in other words, a policy of the blind leading the blind. You are telling the farmers to use more fertilizer not knowing that there is danger ahead that this blind use of fertilizer may have adverse effects on the soil. I appeal to the Hon. Minister to explore these possibilities, because we are not technical men, we are not scientists. There may be some way out of this situation. Speaking of *karma* does not take us anywhere.

Really speaking you should have thought of a fertilizer factory after you completed the soil survey. But what has happened today? We are going to have the fertilizer factory before completing the soil survey, which amounts to putting the cart before the horse. That is about all.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1962-63

—කාරක සභාව

Then my next point is, we are a paddy producing country, a rice-eating nation. We always talk of paddy production. I would like to ask the Hon. Minister, what has happened to the Paddy Research Institute? May I disturb the Hon. Minister? He seems to be deeply absorbed in reading some document.

ශ්‍රී සී. පී. ද සිල්වා

(කෙළරාච්ඡි. පී. ඩී. ඩී. සිල්වා)

(The Hon. C. P. de Silva)

On what you said.

හමීඩ් මයා.

(ඉන්ද්‍රාජිත ආර්ථික)

(Mr. Hameed)

We are a paddy producing country, we are a rice-eating nation. We have a Tea Research Institute, we have a Rubber Research Institute and a Coconut Research Institute. But where is this Paddy Research Institute?

ශ්‍රී සී. පී. ද සිල්වා

(කෙළරාච්ඡි. පී. ඩී. ඩී. සිල්වා)

(The Hon. C. P. de Silva)

I think, I answered that question earlier. Some money was donated, I believe, by the Australian Government to meet the cost of this Paddy Research Institute. Plans were prepared by an engineer sent from abroad. The foundation stone was laid and the P. W. D. was requested to do the construction work. But there was very considerable delay by them in preparing the final designs and estimates of construction on the plans prepared earlier by the foreign expert. It was only in the current financial year, I believe, that a sum of fifty or one hundred thousand rupees out of a sum of a million-odd rupees was released. I am sorry the work has been delayed. But I know the previous Minister of Agriculture was very keen on having the building and he made a start, but unfortunately there was some delay on the part of the P. W. D. He pressed on it, I pressed on it, but the construction work was started only in the current financial year.

අ. භා. 8.30

හමීඩ් මයා.

(ඉන්ද්‍රාජිත ආර්ථික)

(Mr. Hameed)

When do you propose to complete it? Is this also to be completed in 1999?

ශ්‍රී සී. පී. ද සිල්වා

(කෙළරාච්ඡි. පී. ඩී. ඩී. සිල්වා)

(The Hon. C. P. de Silva)

I think the hon. Second Member for Akurana will be quite hale and hearty and considerably young when he sees the completion of this job.

හමීඩ් මයා.

(ඉන්ද්‍රාජිත ආර්ථික)

(Mr. Hameed)

Then it will be much later than 1999. I have mentioned about the question of a paddy research institute off and on in this House. As a paddy producing country you cannot go ahead unless you have such an institute. When the United National Party was in power I remember Japanese experts were got down and their report was ready in 1955. Then came the elections, and in 1956, the S. L. F. P. Government took over. Up to-date, except for the fact that a foundation stone was laid somewhere in 1958, nothing has happened. Let us not try to cheat ourselves. Let us not try to get over the problem or pass it on to somebody else. If we approach a problem it must be done from a scientific and an intelligent angle. But if we just want to cheat ourselves we can go on like this.

Let us take the Ratnapura district. I heard the hon. Member for Niwiti-gala mourn yesterday that in his area the yield of paddy is only 20 bushels per acre. The soil, specially in the Ratnapura District and in the Udukinda division, is sandy. What has this Government done to increase the yield in that district? Has the Government taken any steps to study the soil and find out why the crop is poor or is a failure?

We speak much about increasing paddy production. We have today 1,200 girls who have passed out of the Kundasale Farm School and about

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1962-63

—කාරක සභාව

[හමිඩ් මයා.]

2,000 boys who have been trained in the various farm schools in Ceylon. All of them are unemployed. They were not even allowed to apply for the post of administrative secretaries under the Paddy Lands Act. If the Hon. Minister is concerned about stepping up food production in this country why cannot he make use of the services of these young people who have passed out of the various farm schools? Why cannot he put them in the field or make use of them, at least, as administrative secretaries of his cultivation committees so that with their scientific knowledge they could contribute in a substantial way towards the effort to increase food production?

I have another question to raise with regard to the soil in the N.-C. P. and the Southern Province. Specially around Kalutara and Galle there is a very big difference. The texture of the soil in the N.-C. P. is such that its power of retention—power of retaining water—is very low. Therefore, the N.-C. P. is always faced with the problem of water. In areas like the Kalutara District and the Galle District the problem is just the opposite. There the texture of the soil is such that the power of retention is very high. Therefore, you will find that in the paddy fields in the Galle and Kalutara Districts you will always have an excess of water.

We should like to know from the Hon. Minister whether he has any scheme to deal with this problem. The paddy fields in the Galle and Kalutara Districts have excess water—that is their problem—while in the N.-C. P. the problem is that they have no water. These are problems that must be looked into without just saying that our rice bill totals to millions of rupees and, therefore, we must tighten our belts and make some sacrifice. Why should we sacrifice when we could produce the food that is necessary in the country? Why should we ask the people to tighten their belts or forego a plate of rice? You are asking the man who is already starving to starve more. Why should we do it?

The next question is this. I should like to know from the Hon. Minister how many officers are there in his departments who have been trained, who have specialized in the various fields and who are not doing their particular subjects. I wonder whether the Hon. Minister is aware or not aware of the fact that there is a large number of men in his department who have specialized in various subjects and who are not doing them. I was listening to the hon. Member for Kundasale and he maintained that the Dumbara Valley cocoa is diseased. That is perfectly true. Dumbara valley cocoa is hundred per cent. diseased.

During the Pallekelle Debate I remember the question of virus—specially swollen shoot—was discussed at length. But it is very strange that up to now we have only one man in this country who was trained under Dr. Orilano, the F.A.O. expert, who was loaned to us, and stranger still is the fact that that man is not doing any cocoa work! These are wonderful things. How could one account for that? We have men who have been trained abroad, specialized in various subjects but who are not doing them. I can tell the Hon. Minister that there are more than 24 men in his department who have been trained abroad and who have specialized in various subjects but who are not being utilized. They are doing other work.

A perfect example is this. There is a lot of evidence to show that Dumbara Valley cocoa is diseased. We want it checked. We do not want it to spread to the Matale District. Why has the Hon. Minister up to-date not made use of the only man available to us and who has been trained under Dr. Orilano the F.A.O. expert? Why is that officer put to Bibile as an Assistant Farm Manager?

I said earlier that we have only one man trained in this country in the sexing of chickens. As soon as a chick comes out of its shell, he could say whether it is a “he” or “she”. What is this man doing

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1962-63

—කාරක සභාව

today ? He is the Private Secretary to the Minister of Labour and Nationalised Services. I ask you, have buses got a sex ? We know they have got decks. If buses have a sex, what do you call a "she" bus—"bussie" ?

You have umpteen number of men of this type, and I can give you examples. The only officer who has received specialized training in paddy cultivation is not doing this work. We talk so much about increasing paddy yields, we talk so much about sacrificing and tightening of belts, but we are not giving proper work to the men who have been given specialized training at so much cost.

The Bibile citrus is dying. In a few years time we will not be able to get a decent *pol sambol* ; we have no salt and we have no chillies. The lime fruit is all that we are left with, and even that will disappear soon. We have a man trained in citrus-growing but he is not engaged in that work.

I feel sorry for this Minister because I have a feeling that some of his officers are leading him into trouble.

ශ්‍රී සී. පී. ද සිල්වා

(කෙළරව ජී. පී. ඩී. සිල්වා)
(The Hon. C. P. de Silva)

I will tell you about the specialists. Dr. Leslie Peiris, the plant pathologist who under-studied Dr. Orilano of the F.A.O., is now Deputy-Director of Research ; he is directing research on virus diseases affecting cocoa. Mr. Gunasekera who was an agricultural instructor in the plant pathology division to which Dr. Orilano was attached is now working in the Bibile and Moneragala areas where cocoa is also grown.

හමීඩ් මයා.

(ඉඟුප් හමීත්)
(Mr. Hameed)

That is perfectly correct. But who told you that cocoa grows in Bibile ?

ශ්‍රී සී. පී. ද සිල්වා

(කෙළරව ජී. පී. ඩී. සිල්වා)
(The Hon. C. P. de Silva)

These notes have been sent to me by the Director of Agriculture.

හමීඩ් මයා.

(ඉඟුප් හමීත්)
(Mr. Hameed)

Those notes come from the Director of Agriculture, and the Director of Agriculture says that cocoa is grown in Bibile ! Does he also tell you that citrus is grown in the Dumbara Valley and gotukola on the roof-top of the Ministry of Agriculture ?

Mr. Chairman, this is disgusting.

ශ්‍රී සී. පී. ද සිල්වා

(කෙළරව ජී. පී. ඩී. සිල්වා)
(The Hon. C. P. de Silva)

Cocoa is grown in Moneragala.

හමීඩ් මයා.

(ඉඟුප් හමීත්)
(Mr. Hameed)

We are being misinformed and somebody is trying to get over a difficulty. I can tell you, Mr. Gunasekera who was trained under Dr. Orilano is not doing any work on cocoa today ; he is assistant farm manager at Bibile. The information given to the Minister is all wrong.

I appeal to the Hon. Minister to call for a list of these specialist officers. It is useless just telling me or anybody else these stories. I have made this appeal to him earlier. There are 24 people who have been trained abroad, who have specialized in various subjects but who are not doing those special subjects today. Call for a list and get those men posted at those very points at which they can make use of their specialized training and you will be doing a great service.

අ. හා. 8.45

I was talking about the only man who had specialized in the sexing of chicks who, I say, is now the Private Secretary to the Hon. Minister of Labour and Nationalized Services.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1962-63

—කාරක සභාව

සභාපතිතුමා

(அக்கிராசனார்)

(The Chairman)

You have already mentioned that.

හමීඩ් මයා.

(ஐனாப் ஹமீத்)

(Mr. Hameed)

Yes, I want to build up on that. You will find that if you buy chicks from the Government farms within a few days they die but if you buy them from outside they live. What is the mystery?

Our egg bill comes to Rs. 5 million per year. Every year we import eggs to the value of Rs. 5 million; per day we import 74,000 eggs. Let this Government be able to say, at least, this, that they have been able to fight the fowl plague. [Interruption] We will need much more eggs specially rotten eggs to welcome these people.

This is a very simple thing. We are talking of having very big programmes; we are talking of even getting to the moon. Let this Government have at least one thing to boast of; let it be able to say: "We came into power; we were there; we ruled for so many years; we fought the fowl plague"; and this Government which is so famous for its foul play in the fowl yard has failed to fight even the fowl plague. Why go far? Take a simple thing like that. Can you say that you have fought at least the fowl plague successfully? Even the cocks and the hens are laughing at this Government today and they are saying: "How can this Government look after a nation of people if they cannot fight the simple plague that is killing us". That is the position.

Then we come to the next problem—I do not know whether it is right or wrong or whether it is intelligent or unintelligent—but there is a lot of talk in this country about various plants being diseased. I have already

mentioned that the Dumbara Valley cocoa is diseased. The Matale ladies' fingers are diseased. In Galewela the papaw is diseased. In Bibile the citrus is diseased. In Kantalai the sugar cane plants are diseased. In Nuwara Eliya the potatoes are diseased. This fact has been spotlighted in the papers. Unions had taken up some of these things, we have raised it on the Floor of this House, but up to now nothing seems to have happened. I wonder whether the Hon. Minister will accept it as true or not, but the fact is that the Matale ladies' fingers are diseased, the Galewela papaws are diseased and the Kantalai sugar cane are diseased. At least, some of them have the virus disease. I am only looking at it from one angle.

Even before this I have appealed to the Hon. Minister not to allow all kinds of plants to be brought into this country. You have the old fumigatorium system. That is out of date and out of place. To tell the people that in this country today you test whether a plant is diseased or not with the help of the fumigatorium system would be a standard joke in the twentieth century because it is no more used in any country. There is a Plant Protection Ordinance. The Hon. Minister must see that every man is not allowed to bring plants to this country according to his whims and fancies.

You have got two agricultural instructors at the harbour. They just look at the plant and say "this is free" and pass it. Can you and I take a cocoa plant from here to England and get it passed like that? It would be taken to the Kew Gardens and it will be sent to the Green House and perhaps after two years they might issue a certificate saying that it is free of disease. What is happening today? You do not even have an agricultural instructor at the airport. Why do you not have an agricultural instructor at the airport? Why do you not make these regulations more strict and not allow plants to be brought into this country at random?

பிசுர்ப்பு கெடுதலுக்குப் பின், 1962-63

—காரக பங்கு

செ. பி. பி. டி. சிலா

(கௌரவ சி. பி. டி. சிலா)

(The Hon. C. P. de Silva)

These diseases had been brought long, long ago. The citrus disease, the cocoa disease and the potato disease were there long before 1956. The hon. Member for Welimada said that the potato disease was there.

செ. பி. பி. டி. சிலா

(ஜனாப் ஹமீத்)

(Mr. Hameed)

Let us take stock of the whole situation. Why is this whole department today in such a mess? We will get to the root cause.

Earlier, we had the Central Board of Agriculture where the Director of Agriculture was the Chairman. Then you had leading planters, men who knew agriculture. They met, discussed various problems and alerted the Government to various issues pertaining to agriculture. It is true that the Central Board of Agriculture lacked one thing, and that was that it did not give representation to the peasants. But what has happened? I would like to ask the Hon. Minister whether during the last few years the Central Board of Agriculture has functioned and how many meetings have been held.

செ. பி. பி. டி. சிலா

(கௌரவ சி. பி. டி. சிலா)

(The Hon. C. P. de Silva)

I would like to tell the hon. Member that it is meeting on the 22nd of this month.

செ. பி. பி. டி. சிலா

(ஜனாப் ஹமீத்)

(Mr. Hameed)

In the olden days the practice was that the deliberations and discussions of the Central Board of Agriculture were reported in the "Tropical Agriculturist". Do you follow the same procedure now? Earlier we had the Central Board of Agriculture. They were men of experience. They met and discussed every problem in de-

tail. Whenever they found that there was some disease or virus, they alerted the country, cautioned the Government and called upon them to act. Today you have no Central Board of Agriculture. Where is this Central Board of Agriculture today? Just now perhaps you have a few people who meet over a cup of tea, say "How do you do?" and vanish. I appeal to the Hon. Minister to read a few copies of the "Tropical Agriculturist"—the issues of 1947, 1948, 1949, etc.—and find out how they tackled the situation and what advice they gave the Government. This whole mess which exists today can be explained by the absence of an organization which could give solid advice on these matters. You have now to depend on your directors. There is no organization which could alert the country.

செ. பி. பி. டி. சிலா

(கௌரவ சி. பி. டி. சிலா)

(The Hon. C. P. de Silva)

There was very good action taken to stop the citrus disease in Bibile. The then M. P. for Buttala was sent to Australia by the then Government to study the citrus disease. I mention this to show that these diseases did not start here after 1956, as the hon. Member suggested.

செ. பி. பி. டி. சிலா

(ஜனாப் ஹமீத்)

(Mr. Hameed)

I know that. I will come to it.

செ. பி. பி. டி. சிலா

(கௌரவ சி. பி. டி. சிலா)

(The Hon. C. P. de Silva)

I just mentioned it to show that this disease was active and considered so dangerous at that time that the M. P. was sent to Australia to study the disease and perhaps even bring an expert from there.

செ. பி. பி. டி. சிலா

(ஜனாப் ஹமீத்)

(Mr. Hameed)

I will tell you what happened. During the time of the U. N. P. Government they got an expert down

பிசரிசன கெடுதலிசன பதன, 1962-63

—காரக கலாவ

[கமீதி மலா.]

from Japan. He studied the citrus disease and made a report, which was issued as a Sessional Paper and which the Hon. Minister has not read. That is not my mistake. Let us not get over the situation in this way by saying that the disease was there earlier, it is there now and, therefore, it will be there in the future. If that is your level of argument, there is nothing to be said for it.

கரு கி. பி. டி கில்டா

(கெளரவ சி. பி. டி கில்டா)

(The Hon. C. P. de Silva)

I explained earlier what action had been taken on the advice of the specialist.

கமீதி மலா.

(ஜனாப் ஹமீத்)

(Mr. Hameed)

No action has been taken.

கரு கி. பி. டி கில்டா

(கெளரவ சி. பி. டி கில்டா)

(The Hon. C. P. de Silva)

I would advise the hon. Member to drop in at the laboratory at Peradeniya where they are planting a new set of seedlings.

கமீதி மலா.

(ஜனாப் ஹமீத்)

(Mr. Hameed)

I know what is happening in the laboratory.

I wish to say that there was a report with regard to the citrus disease. It was issued as a Sessional Paper. Very valuable suggestions were made in it. If that report had been implemented we will not be facing half the problems we are facing today.

கரு கி. பி. டி கில்டா

(கெளரவ சி. பி. டி கில்டா)

(The Hon. C. P. de Silva)

It is being completely implemented.

கமீதி மலா.

(ஜனாப் ஹமீத்)

(Mr. Hameed)

I would like to make a request to the Hon. Minister to do another thing. For God's sake, call for all the reports that have been submitted to you by various experts on various subjects. There have been a number of allied subjects in regard to which a number of experts have come and a number of reports have been made. Please call for those reports. If they have valuable suggestions, please implement them, instead of allowing them to idle and later saying, "These things were there earlier, they are there now, and they will be there in the future". That does not solve the problem.

கரு கி. பி. டி கில்டா

(கெளரவ சி. பி. டி கில்டா)

(The Hon. C. P. de Silva)

I will tell him about the citrus disease. The report has been fully implemented from 1957 onwards.

கமீதி மலா.

(ஜனாப் ஹமீத்)

(Mr. Hameed)

Which report?

டி. லா. 9.0

கரு கி. பி. டி கில்டா

(கெளரவ சி. பி. டி கில்டா)

(The Hon. C. P. de Silva)

The report on the citrus disease in Bibile. It has been fully implemented. I can say that, from 1957 onwards, it has been faithfully followed. As I said earlier, it takes some time. A new set of seedlings has been planted, raised, and is being watched till it grows and bears fruit. It takes several years for a seedling to mature and bear fruit. You have got to wait that time.

கமீதி மலா.

(ஜனாப் ஹமீத்)

(Mr. Hameed)

How many years ?

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1962-63

—කාරක සභාව

ශ්‍රී සී. පී. ද සිල්වා

(කෙළරව ජී. ඒ. ඩී. සිල්වා)

(The Hon. C. P. de Silva)

From 1957, it is five years now. It will take a few more years. It takes some time for a plant to grow from new seed obtained, and when it matures, to take the bud from those trees and start grafting.

හමීඩ් මහ.

(ஜனாப் ஹமீத்)

(Mr. Hameed)

Will you give us an assurance that the Bibile citrus will be completely free of disease?

ශ්‍රී සී. පී. ද සිල්වා

(කෙළරව ජී. ඒ. ඩී. සිල්වා)

(The Hon. C. P. de Silva)

That is something which no reasonable human being could give. I can, however, say that the expert advice has been followed from 1957 onwards. I am not blaming anybody. It is the disease that killed the citrus. The disease, as I said earlier, is called *aphis citricidia*.

හමීඩ් මහ.

(ஜனாப் ஹமீத்)

(Mr. Hameed)

You say the report has been implemented, but you do not give the results.

ශ්‍රී සී. පී. ද සිල්වා

(කෙළරව ජී. ඒ. ඩී. සිල්වා)

(The Hon. C. P. de Silva)

I cannot give a guarantee. That is what I said.

හමීඩ් මහ.

(ஜனாப் ஹமீத்)

(Mr. Hameed)

Then, what about cocoa in the Dumbara Valley, as I said earlier, and papaw at Ganewela? I would appeal to the Hon. Minister to look into these. However much we talk of being an industrial country, the first thing we must do is to put ourselves right as an agricultural country. If we are sound as an agricultural country, then we can forge ahead.

but if we lose the little we have, if our agriculture is also to be doomed, then there is no salvation for the country.

Then the next point is village expansion schemes. That is a fairly big problem because the Hon. Minister has village expansion schemes and colonization schemes. Now, Sir, what happens in these village expansion schemes? People are given a quarter of an acre of land, and in some places half an acre, and they are told to settle down there. They are not given a house, they are not given a hut, they are not given a red cent, and they are told "we have given you land, you can go and settle down". Some are given Rs. 75 to put up a temporary hut.

I have, in my electorate, people who have been given a quarter of an acre of land, but who have not been given the Rs. 75, as promised, to put up the huts. This is not peculiar to the Akurana electorate, it is happening everywhere. You cannot call these village expansion schemes! This is really the expansion of the villager's problem, because you take a man, give him a quarter of an acre of land or half an acre of land which is not very cultivable either—you do not give him a hut, you do not give him a red cent—but you plant him there and look happy and say we have given you land.

The Hon. Minister's policy is that. If it is a large scheme, where we have more than 2,000 people, the Hon. Minister gives them permanent houses. But mind you, that is to people who are given roughly about four or five acres of land. You give a man a quarter or half an acre of land and how much money do you give him? You give him Rs. 1,000 as a subsidy and ask him to put up a house according to a set, type plan. Could a poor man, a poor villager, who leaves his village to get a quarter or half an acre of land somewhere else—

ශ්‍රී සී. පී. ද සිල්වා

(කෙළරව ජී. ඒ. ඩී. සිල්වා)

(The Hon. C. P. de Silva)

How far away?

விசேஷன கெடுதலினை பதன, 1962-63

—காரக கலாவ

கமீதி மலா.

(ஜனாப் ஹமீத்)

(Mr. Hameed)

May be a mile away. Let us say in the very village where he lives. The very fact that he does not own an inch of land only entitles him to that quarter or half an acre of land, and then you give him Rs. 1,000 and ask him to build a house according to a set, type plan. Is this possible? Could a poor man build a house with Rs. 1,000?

கரு கி. பி. டி கில்டா

(கௌரவ சி. பி. டி கில்டா)

(The Hon. C. P. de Silva)

There are a large number of peasants all over the country who have built houses on that basis. I do not think the peasants are as disheartened as the hon. Member. மல பீலா உட டுதகி அனனகி னடதலா.

கமீதி மலா.

(ஜனாப் ஹமீத்)

(Mr. Hameed)

கொனே டு?

கரு கி. பி. டி கில்டா

(கௌரவ சி. பி. டி கில்டா)

(The Hon. C. P. de Silva)

கூம தூதம சிந்தி டுடாயக கௌபிடியாவல.

கி. பி. டி. குணசேகர மலா.

(திரு. டி. எம். குணசேகர)

(Mr. D. M. Gunasekera)

விவினா னடதலா.

கரு கி. பி. டி கில்டா

(கௌரவ சி. பி. டி கில்டா)

(The Hon. C. P. de Silva)

ஈன்கர லாயகுகி, ரூபியல் டுதகுகி டேதல. பீல டேதனே லேவிதூதல தௌ வேகி, படிவி வேதன.

கமீதி மலா.

(ஜனாப் ஹமீத்)

(Mr. Hameed)

You give Rs. 1,000 and say that there are lots of people who have built houses. Through experience I can say that, if you settle one hundred people with Rs. 1,000, only ten people will put up houses with that subsidy.

கரு கி. பி. டி கில்டா

(கௌரவ சி. பி. டி கில்டா)

(The Hon. C. P. de Silva)

I think the hon. Member must have got hold, particularly, of inactive settlers. At least there are about 95 per cent. of them who have built houses all over the country.

கமீதி மலா.

(ஜனாப் ஹமீத்)

(Mr. Hameed)

I ask you to look into your figures and then you will know the position.

All right, Sir, you give only Rs. 1,000. Out of that why cannot you give at least one instalment in advance? As it is, they have to put up the houses and once they have reached a certain stage they are paid an instalment, and when they get to another stage they are paid another instalment. It is a very simple thing. You can give them Rs. 100 in advance so that they may start work on the house.

You say that 95 per cent. of the settlers to whom land has been given, have put up houses. I take it to be a lie. I do not agree with you. It is a lie. I will tell you more about it. How can a poor man who does not have a job, who has to fight for his daily bread, who has a family to feed, be expected to devote his full time on this work? In my electorate there are a large number of places where people have been settled but most of them have not been able to put up houses.

I will make a request. There are certain rural development societies that are prepared to put up houses provided you give or take up all the houses at one and the same time.

கலாபதிதூதா

(அக்கிராசனார்)

(The Chairman)

The hon. Member has taken over three-quarters of an hour already.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1962-63

—කාරක සභාව

නමිති මයා.

(ஜனாப் ஹமீத்)

(Mr. Hameed)

I have a few more things to say. In fairness, Sir, you must allow me to go on.

There are certain rural development societies, co-operative societies, which are prepared to take over these houses.

ශ්‍රී සී. පී. ද සිල්වා

(கௌரவ சீ. பி. டி சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

If they ask the Government Agent, the contract will be given to them; we do not give the contract.

නමිති මයා.

(ஜனாப் ஹமீத்)

(Mr. Hameed)

You still did not understand what I am trying to tell you: provided all the houses in that particular area are taken up at one and the same time.

ශ්‍රී සී. පී. ද සිල්වා

(கௌரவ சீ. பி. டி சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

All the houses that are being built which the owners are prepared to give?

නමිති මයා.

(ஜனாப் ஹமீத்)

(Mr. Hameed)

Yes.

ශ්‍රී සී. පී. ද සිල්වා

(கௌரவ சீ. பி. டி சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

Application must be made to the Government Agent of the district not to me.

නමිති මයා.

(ஜனாப் ஹமீத்)

(Mr. Hameed)

The Hon. Minister has still not understood what I am trying to tell him. I am not talking about the

application. You will understand that if all these houses are taken up at one and the same time, it will reduce the cost of labour, of production and various other things.

In the whole of the Kandy District—not only Kandy, Gampola, Senkadagala, Wattegama, but all these areas put together—you are going to take up only about fifty houses. I represent an electorate which has a population of about one-and-a-half lakhs, and your department is going to take up only ten houses, and that too from various settlements. What I would like to impress on the Hon. Minister is that if he wants to settle 40, 50, 60 or 70 people he should then take up the question of putting up houses for them at one and the same time, because this will reduce the cost of production, and so on. If the Hon. Minister will give at least the thousand rupees as he has promised it is all well and good, but even that money is not forthcoming. If you say that we must not ask for more, the people must be active, and they must put up the houses well, all right, but you must provide the thousand rupees for them. Even that is not possible for you to do. It is very unfair by these people to give a half or a quarter acre of land, settle them somewhere and just allow them to go on suffering. This is a problem that the Hon. Minister must solve.

We have discussed a lot about milk, we import milk foods, like condensed milk, and so on, to the value of Rs. 15 million. We should like to know from the Hon. Minister whether his department has a breeding programme. You will see that there was a Food Production Act, and you have got “played out” in respect of that Act! I will tell you how. That law was introduced somewhere in 1944, during the period of the last war for the purpose of increasing food production. It proved to be a success and having realized its value this same law was reintroduced as the Food Production Act. According to this Act owners of estates of over 35 acres were asked to do a certain amount of food production work, or

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1962-63

—කාරක සභාව

[හමිඩ් මයා.]

in the alternative, they were asked to promote, especially, dairies on their estates. A large number of estates opened up dairies. They built scientific milk rooms and stepped up the milk output of this country.

අ. හා. 9.15

Last year the Food Production Act was withdrawn on the introduction of the land tax.

ශ්‍රී ඩී. පී. ද සිල්වා

(කෙළරව ජී. පී. ඩී. සිල්වා)

(The Hon. C. P. de Silva)

No!

හමිඩ් මයා.

(ඉන්ට්‍රා ඹර්මිත්)

(Mr. Hameed)

Then what happened to it?

ශ්‍රී ඩී. පී. ද සිල්වා

(කෙළරව ජී. පී. ඩී. සිල්වා)

(The Hon. C. P. de Silva)

It is there. Pending the land tax, it was not enforced. In fact, the hon. Member for Avissawella drew my attention to the fact and I enforced it.

හමිඩ් මයා.

(ඉන්ට්‍රා ඹර්මිත්)

(Mr. Hameed)

The damage has been done. As soon as it was announced that the Food Production Act would be repealed and that the land tax would take its place, most of the owners sold their milking cows. So the damage has been done.

ශ්‍රී ඩී. පී. ද සිල්වා

(කෙළරව ජී. පී. ඩී. සිල්වා)

(The Hon. C. P. de Silva)

Who bought them? Were they people who will milk them or kill them?

හමිඩ් මයා.

(ඉන්ට්‍රා ඹර්මිත්)

(Mr. Hameed)

You still do not understand why that provision was made. It was because estate owners had money and scientific men available to them.

ශ්‍රී ඩී. පී. ද සිල්වා

(කෙළරව ජී. පී. ඩී. සිල්වා)

(The Hon. C. P. de Silva)

We have brought the Act into force again. They will start breeding again.

හමිඩ් මයා.

(ඉන්ට්‍රා ඹර්මිත්)

(Mr. Hameed)

You can go on introducing Acts, repealing them, introducing them and repealing them, but the damage has already been done. The little planned work that was done to increase the output of milk in this country has gone by the board. You should have, as Minister of Agriculture, opposed it. You should never have allowed that because you know that it will take a long, long, time for you to repair the damage done.

As I said, what about your breeding programme? You know that under the United National Party we had a breeding programme. There was a short-term programme, and there was a long-term programme. One was to cross-breed and the other was to inbreed. By inbreeding you evolve indigenous cattle which could yield, in the long run, not only good quality milk but also a good quantity of milk. Have you got a breeding programme? You should have a breeding programme. You should have cattle for milk, cattle for meat and cattle for ploughing purposes. What have you done? You have no breeding programme; and you talk of having condensed milk factories.

ඩී. එම්. ගුණසේකර මයා.

(ති. ඩී. ඩී. ආර්. ඉන්ට්‍රා ඹර්මිත්)

(Mr. D. M. Gunasekera)

අනුරාධ පැවතේ හරක්—

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1962-63

—කාරක සභාව

හමිඩ් මයා.

(ஜமுப் ஹமீத்)
(Mr. Hameed)

ඇයි අකුරුණ දිහාවට යන්නේ. මා ඉදිරි
යෙම ඉන්නවනෙ.

Our grievance is this, that under the U.N.P. there was a breeding programme. We accuse this Government of seriously disorganising that programme.

සභාපතිතුමා

(அக்கிராசனார்)
(The Chairman)

You mentioned a word a moment ago saying that there are some in front of you. Will you withdraw that?

හමිඩ් මයා.

(ஜமுப் ஹமீத்)
(Mr. Hameed)

I withdraw it. I heard the speech of the hon. Member for Bentara-Elpitiya who blamed the U.N.P. If there is one party that should feel sorry when it look at this Government's agricultural policy it is the U.N.P. When the U.N.P. was in power they had a plan for whatever they did in the field of agriculture; they had a programme and they did everything in a scientific manner. Today you have no programme.

පී. බී. තෙන්නකෝන් මයා. (ප්‍රවාහණ
හා රජයේ වැඩ පිළිබඳ පාර්ලිමේන්තු
ලේකම්.)

(திரு. பி. பி. தென்னகூன்—போக்குவரத்து,
கட்டுவலை அமைச்சரின் பாராளுமன்றக்
காரியதரிசி)

(Mr. T. B. Tennekoon)—Parliamentary
Secretary to the Minister of Transport and
Works)

මිනිසුන් පිළිගත්තේ නෑ වැඩ පිළි
වෙලක් තිබුණා.

හමිඩ් මයා.

(ஜமுப் ஹமீத்)
(Mr. Hameed)

පිළිගත්තද නැද්ද කියන එක නොවෙයි
මා කියන්නේ. තමුත්තාත්තේලා හැම
දම හදයි ඒ ඒ විධියට. තමුත්තාත්තේලා
හදන්නේ මේක මහජනයාට තුරුම්පුවක්ද
නැද්ද කියලා බලන්නයි. ඒකෙන් රටේ
නියෙන ප්‍රශ්න විසඳෙන්නේ නෑ.

A word about the Kantalai sugar project. I have already told the Hon. Minister that there is room to believe that the sugar cane grown there is diseased. It is up to the Government to look into it. They have to carry out experiments and evolve a strain of sugar cane that will resist any form of virus, a strain that will grow well in our soil. So far there have been no such experiments.

Then the Hon. Minister must address himself to the question of the by-products of sugar. I understand that in certain countries today they are making artificial meat from sugar molasses. Ours is a predominantly Buddhist country where the people do not like killing of animals. So it is well worth looking into this possibility here.

With regard to fisheries, we are told that the Government is interested in deep-sea fishing. Before they consider deep-sea fishing I would advise them to take a greater interest in shallow-water fishing. The various fisheries experts who have been here have reported that there is plenty of fish in the shallow waters near the shore to be exploited.

One thing that is most essential for the fishing industry is adequate cold storage. When there is no adequate cold storage throughout the country, when the catch is good the prices are low and when the catch is poor the prices are high. With more cold rooms we can see to it that there is no sharp fluctuation in the price of fish. That will help the fisherman as well as the consumer.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පත, 1962-63

—කාරක සභාව

[හමිඩ් මයා.]

Sir, I have taken a lot of time but, whatever I have said, was said in good spirit. Ceylon is an agricultural country and however much we may talk of marching forward and of progress, if our problems are to be solved we must put the country on a sound footing where agriculture is concerned. So, we appeal to this Government, this inefficient Government, to do something without talking always of *prathigami balawegaya* which seems to be your *manthram*, which seems to be your catch-word and every member speaks of *prathigami balawegaya* in the Agricultural Department. But let me remind this Government that *prathigami balawegaya* is nowhere else but inside this Government.

පී. බී. බාලසුරිය මයා. (ගලිගමුව)

(තිரு. පී. ඩී. බාලසුරිය—கலிகொழுவ)

(Mr. P. B. Balasuriya—Galigomuwa)

සභාපතිතුමනි, අපේ පක්ෂයේ ප්‍රතිභාව බලවේගයක් තිබෙන බව අකුරුණ ගරු දෙවන මන්ත්‍රීතුමා ප්‍රකාශ කළා. සාමාන්‍යයෙන් එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ මන්ත්‍රී වරයෙක් හැටියට ප්‍රතිභාව තත්ත්වයේ ප්‍රතිමුර්තියක් වශයෙන් ඉදහිත සාමාන්‍යයෙන් හෝ ප්‍රගතිශීලී ගමනක් යන මේ පක්ෂයට දෝෂාරෝපණය කිරීම ගැන කතා ගාටු වෙනව.

හමිඩ් මයා.

(ஜனாப் ஹமீத்)

(Mr. Hameed)

තවත් ටිකක් එකතු කරන්න, මේ පිරිසිදු පක්ෂය එහෙම කියා.

බාලසුරිය මයා.

(திரு. பாலசுரிய)

(Mr. Balasuriya)

පිරිසිදු පමණක් නොවෙයි, පරිශුද්ධ පක්ෂයක්. ස්ප්‍රීතු පක්ෂයක් කියායි කියන්නට තිබෙන්නෙ.

හමිඩ් මයා.

(ஜனாப் ஹமீத்)

(Mr. Hameed)

කොයි පක්ෂයද ?

බාලසුරිය මයා.

(திரு. பாலசுரிய)

(Mr. Balasuriya)

අපේ පක්ෂය. ඒ නිසා අපි විශේෂයෙන් කල්පනා කර බලන්නට ඕනෑ එක්සත් ජාතික පක්ෂය ගැන. දෝෂාරෝපණය කිරීම නම් බොහොම ලෙහෙසියෙන් කරන්නට පුළුවනි. නමුත් 1930 පමණ කාලයේ පටන් මේ රටේ බලය අල්ලාගෙන සිට 1956 වන තුරු ඒ පක්ෂයට යමක් කරන්නට බැරි වුණා නම් තවත් අනෙක් පක්ෂයකට දෝෂාරෝපණය කිරීම වැරදි බව ඒ මන්ත්‍රීතුමාට නොවැටහීම ගැන මා කතා ගාටු වෙනව.

හමිඩ් මයා.

(ஜனாப் ஹமீத்)

(Mr. Hameed)

තමුත්තාන්සෙට තේරුණද මම ඉංග්‍රීසියෙන් කිව්ව කරුණු.

බාලසුරිය මයා.

(திரு. பாலசுரிய)

(Mr. Balasuriya)

සභාපතිතුමනි, මේ ආණ්ඩුව වැටෙන කන්, අර මොකද සතා කැල මල් වැටෙන තුරු බලා සිටින්න වගේ බලා සිටියත්—

හමිඩ් මයා.

(ஜனாப் ஹமீத்)

(Mr. Hameed)

මේ ආණ්ඩුව වැටෙනකන් කියා කිව්වෙ. කවදද වැටෙන්නෙ ?

බාලසුරිය මයා.

(திரு. பாலசுரிய)

(Mr. Balasuriya)

වැටෙන්නෙ නැහැ. අපි ඇමතිතුමාට දෝෂාරෝපණය කරන්නට පෙර කල්පනා කර බලන්නට ඕනෑ, මේ ඇමතිතුමා යටතේ 1956 ට පසුව සේවයක් මේ දෙපාර්තමේන්තුවෙන් සිදු වුණාද කියා. ඒක සොයා බැලීම අපේ යුතුකමක්. යම්කිසි කෙනෙකුගේ ගුණයක් තිබෙනවා නම් ඒ ගුණය ප්‍රකාශ කිරීමත්, වරදක් තිබෙනව නම් එය ප්‍රකාශ කිරීමත් යන දෙකම යුතුකමක් බවයි මගේ හැඟීම. ගුණය මකා දමා විරුද්ධ අදහස්ම ඉදිරිපත් කිරීම නියම විවේචනයකුගේ ගුණයක් නොවේය කියා

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1962-63

—කාරක සභාව

මා අදහස් කරනවා. විවේචනයක් කරන විට දොස් පමණක් සඳහන් නොකර ගුණ සහ දොස් යන දෙකම හරියාකාර දක්වන්නට යුතුකමක් විවේචකයෙකුට තිබෙනවා. එහෙත් විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ගරු මන්ත්‍රී වරුන් බොහෝ දෙනෙක් ඉදිරිපත් කළේ වැරදි හරිය පමණයි ; හොඳ හරිය ඉදිරිපත් කළේවත් නැහැ.

අ. හා. 9.30

කෘෂිකම්, ඉඩම්, වාරිමාගී හා විදුලි බලය පිළිබඳ ගරු ඇමතිතුමා වෙනත් පසුගිය කාලය තුළ ඉතා විශාල සේවයක් මේ රටට සිදු වූ බව අප දන්නවා. ජනපද ව්‍යාපාරය මගින් නිවාස, මාර්ග, ලිං ආදිය ඇති කිරීමෙන් එතුමා මේ රටේ ලොකු දියුණුවක් ඇති කර දුන්නා. මා නියෝජනය කරන කොට්ඨාශයේ නිවාස නැතිකමින් සිටි අයට නිවාස හදා ගැනීමට රුපියල් දහස බැගින් ලබා දුන්නා. උළු වහලවල් නැති, පොල් අතු සෙවිලි කරන ලද ගෙවලට උළු සෙවිලි කර ගැනීම පිණිස එතුමා රුපියල් 300, 400, 500 බැගින් පමණ ලබා දුන්නා. ඒ අනුව සලකා බලන විට අර ජනපදවල වාසය කළ උදවියට හොඳ ගෙවල වාසය කිරීමට හැකි වන තත්ත්වයක් එතුමා ලබා දුන් බව මතක් කළ යුතුයි. සමහර ජනපදවල තිබුණු පොල් අතු සෙවිලි කරන ලද වහලවල් සහිත ගෙවල් උළු සෙවිලි කරන ලද වහලවල් ඇති ගෙවල් බවට පරිවර්තනය කර තිබෙනවා. මගේ කොට්ඨාශයේ අලවල තිබෙන ජනපදය බලන්ට මා ගියා. මැතිවරණ සමයේ මා ඒ ජනපදයට ගිය අවස්ථාවේ මා කල්පනා කළා මේ ගෙවල මිනිසුන්ට ඉන්න පුළුවන්ද කියා. ඒ තරමටම නුසුදුසු තත්ත්වයකයි ඒ ගෙවල් තිබුණේ. නොබෝදා නැවතත් ඒ ජනපදයට මා ගියා. මා කියන්නේ අතිශයෝක්තියක් වශයෙන් නොවෙයි. ඇති තත්ත්වය ඊට වඩා උසස් හැටියට විස්තර කරනවා නොවෙයි. රුපියල් දහ දහසකටත් වඩා වටිනාකමක් ඇති ගෙයක් බැගින් සෑම දෙනාටම පාහේ තිබෙනු දකින්නට ලැබුණා. (බාධා කිරීමක්.) මා කියන්නේ සත්‍යයක්. ඕනෑම ගරු මන්ත්‍රීවරයෙකුට ඇවිත් බලන්ට ඉඩ සලසා දෙන්නම්. ඒ ජනපදවල වැසියන් වෙනුවෙන් මේ අවස්ථාවේ මා ගරු ඇමතිතුමාට අපේ අවංක ස්තූතිය පිරිනමන්නට ඕනෑ. (බාධා කිරීමක්.)

මක්.) මගේ නම් පිළිගැනීම අප කාගෙන් යුතුකම ඇත්ත ඇති සැටියට ප්‍රකාශ කිරීම බවයි. අපේ ඇමතිතුමාය කියා, එතුමාගේ ගුණයක් තිබෙනවා නම් එය සැඟවීම යුතු කමක් නොවෙයි. ඒක වැරදියි.

අවුරුදු ගණනක් තුළ කවදාවත් ඇති නොවූවිරු වර්ෂාවක් 1959 දී ඇති වුණා. ඒ ජලගැල්ම නිසා මේ රටේ වැව් අමුණු විශාල සංඛ්‍යාවක් කැඩී බිඳී ගියා. ඒ බව තමුන් නාන්සේ දන්නවා ඇති. රුපියල් කෝටි ගණනක් වැය නොකර ඒවා ප්‍රතිසංස්කරණය කරන්නට පුළුවන්කමක් නොතිබුණු බව තමුන්නාන්සේ දන්නවා. ඒ කැඩුණු බිඳුණු වැව් සහ අමුණු සියල්ලක්ම පාහේ ප්‍රතිසංස්කරණය කර පරණ තිබුණු තත්ත්වයටම ගෙන ඒම ගැන අවංකවම ගරු ඇමතිතුමාට අප ස්තූතිවන්න විය යුතුයි. ඒ අතරම කුඹුරු අස්සද්දන්ට මාර්ගයක් සලස්වා දුන් බව පැහැදිලි කරුණක්. වැඩි විස්තර කීම අනවශ්‍යයි. රුපියල් කෝටි ගණනක් ඒ සඳහා වියදම් වුණා. මේවා දැක දැකත් වැරදි පමණක්ම හොයන කෙනෙකුට නම් ඇත්ත වශයෙන්ම වැරදි පමණක්ම පෙනෙනවාට කිසිම සැකයක් නැහැ. අඩුපාඩු තිබෙන්නට පුළුවනි. සමහර විට අපේ දෙපාර්තමේන්තුවලත් යම් යම් අඩුපාඩු තිබෙන්නට පුළුවනි. ඇතැම් දෙපාර්තමේන්තුවලින් කෙරෙන්නේ වාර්තා ඉදිරිපත් කිරීම පමණක් වෙන්නත් පිළිවනි. සංවිධානාත්මක වැඩ පිළිවෙළක් නැති බව දැන් සමහර ගරු මන්ත්‍රීවරුන් ගෙන් ප්‍රකාශ වුණා.

ගරු සභාපතිතුමනි, මේ රටේ ජාතික ආදායමෙන් සියයට පනස් පහක් පමණම ලැබෙන්නේ ගොවි ද්‍රව්‍යවලින් බව අප කල්පනා කරන්නට ඕනෑ. එසේම මේ රටේ ජනතාවගෙන් සියයට පනස් හතක් පමණම යෙදී සිටින්නේ ගොවිතැනෙයි. ඒ නිසා මේ රට කෘෂිකාර්මික රටක් හැටියට සැලකිය යුතු බව විශේෂයෙන් කිව යුත්තක් නොවෙයි. සෑම ප්‍රශ්නයකදීම, සෑම කෘෂිකාර්මික වැඩක් සම්බන්ධයෙන්ම, ඉදිරියට ගමන් කිරීමට යටත් පිරිසෙයින් අපට වැඩ පිළිවෙළක්වත් තියෙන්නට ඕනෑ, මෙන්න මේ කාල සීමාවෙදී මේ රටේ ජනතාවට අවශ්‍ය කැම්, බිම්, ඇඳුම්, පැළඳුම් ආදිය සියල්ල සම්පූර්ණ කරනවාය කියා. එසේ කියන්න අපට පුළුවන්කම තියෙන්න

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1962-63

—කාරක සභාව

[බලසූරිය මයා.]

ඕනෑම වෙන රටවල සමහර විට තුන් අවුරුදු ක්‍රමවලින්, පස් අවුරුදු ක්‍රමවලින්, සය අවුරුදු ක්‍රමවලින්, දස අවුරුදු ක්‍රමවලින් ඒ රටවල් සංවර්ධනය කරලා තියෙනවා. විශේෂයෙන් සෝවියට් දේශය පස් අවුරුදු ක්‍රමයක් හරිගස්සා ඒ පස් අවුරුද්ද ඇතුළත ඒ රටේ ජනතාවට අවශ්‍ය නිරිත ප්‍රමාණය සම්පූර්ණයෙන්ම ඒ රටේ නිපදෙව්වා. පස් අවුරුදු හෝ වේවා, තුන් අවුරුදු හෝ වේවා, හය අවුරුදු හෝ වේවා, සැලැස්මක් අපේ රටේ තියෙන්නට ඕනෑ. මේ රටේ ජනතාවට අවශ්‍ය ආහාර අංග සම්පූර්ණ ලෙස සැපයීමට, එවැනි සැලැස්මක් නැතිව පුළුවන්කමක් නැහැ.

ගරු සභාපතිතුමනි, අවුරුදුපතා මේ රටේ ලක්ෂ 3 ක ජනතාවක් වැඩි වෙනවා. ඒ තුන් ලක්ෂයේ ජනතාවට විශේෂයෙන් ආහාර සපයන අතරම රටේ අතිකුත් ජනතාවටත් අවශ්‍ය ආහාර ප්‍රමාණය එක්තරා කාලයකදී සම්පූර්ණයෙන්ම සම්පාදනය කිරීමේ වැඩ පිළිවෙලක් සකස් කරන්නට ඕනෑ. නමුත් අපට පෙනෙනවා, අපේ රටේ ඇතැම් සුළු දේවල් පවා අමතක කර තිබෙන බව. 1960 අවුරුද්දේදී පිටරටින් මේ රටට මිලිස් හොණ්ඩර 3,44,665 ක් ගෙන්වා තිබෙනවා. ඒ මිලිස්වල වටිනාකම රුපියල් 3,65,37,007 යි. 1961 අවුරුද්දේදී මිලිස් හොණ්ඩර 3,40,086 ක් ගෙන්වා තිබෙනවා. ඒ සඳහා වැය වූ මුදල රුපියල් 3,29,02,310 යි. මේ රටේ කොත්තමල්ලි, මිලිස්, හොඳට වවන්ට පුළුවන්. බිත්තාන්න, අනුරාධපුරය ආදී වියළි ප්‍රදේශවල හොඳට මිලිස් වැවෙනවා; නමුත් අපේ රජය රුපියල් කෝටි 4 කට ආසන්න මුදලක් අවුරුද්දකට පිටරට යවනවා මිලිස් ගෙන්වීමට. ඒ මිලිස් මේ රටේ නිෂ්පාදනය කරන්නට පුළුවන්කම තිබුණත් නිෂ්පාදනය කරන බවක් පෙනෙන්නට නැහැ. 1960 අවුරුද්දේදී මේ රටට කොත්තමල්ලි හොණ්ඩර 1,12,485 ක් ගෙන්වා තිබෙනවා. ඒ සඳහා වැය වූ මුදල රුපියල් 41,71,142 යි. සුදු දුරු හොණ්ඩර 36,533 ක් ගෙන්වා තිබෙනවා. ඒ සඳහා වැය වී ඇති මුදල රුපියල් 36,09,035 යි.

ගරු සභාපතිතුමනි, අනුරාධපුරය ප්‍රදේශයේ කාලයකට රිංගුවොත් ඕනෑ තරම් සියඹලා ප්‍රමාණයක් කඩා ගන්නට පුළුවන්. මයිසංගනය කාලයකට රිංගුවොත්, බිබිලේ

ප්‍රදේශයේ කාලයකට රිංගුවොත්, ඕනෑ තරම් සියඹලා ප්‍රමාණයක් ලබා ගන්නට පුළුවන්. නමුත් මේ රටේ නිෂ්පාදනය කරන්නට පුළුවන් ඒ සියඹලා පිටරටින් ගෙන්වන විට මෙහි මිනිසුන් සියඹලා නිෂ්පාදනය නතර කරනවා. එම නිසා කළ යුත්තේ සියඹලා ගෙන්වීම නතර කර ඒවා මේ රටේ නිෂ්පාදනය කිරීමයි. 1960 දී සියඹලා හොණ්ඩර 1,00,790 ක් ගෙන්වන්න රුපියල් 28,43,306 ක් වැය වෙලා තියෙනවා. 1961 දී හොණ්ඩර 12,772 ක් ගෙන්වන්න රුපියල් 3,76,035 ක් වැය වෙලා තියෙනවා.

මේ රටේ රතු ලුනු හොඳට වවන්න පුළුවනි. පුත්තලම, අනුරාධපුරය සහ යාපනය යන ප්‍රදේශ රිට විශේෂයි. රතු ලුනු හොණ්ඩර 2,03,366 ක් 1960 අවුරුද්දේ ගෙන්වා තිබෙනවා. ඒ සඳහා රුපියල් 32,85,035 ක් වැය වෙලා තියෙනවා.

කොල්ලු ගැන තමුත්තාන්සේලා දන්නවා ඇති. කොල්ලු කටුසර බෝගයක් හැටියට ප්‍රසිද්ධයි. අනුරාධපුර පළාතේ හොඳට වැවෙනවා. කැගල්ල ප්‍රදේශයෙන් වැවෙනවා. 1960 අවුරුද්දේ හොණ්ඩර 4,52,791ක් විතර ගෙන්වල තියෙනවා. රුපියල් 1,98,62,831ක් ඒ සඳහා වැය වෙලා තියෙනවා. එයින් ජේතව රුපියල් දෙකෝටියකට ආසන්න මුදලක් කොල්ලු සඳහා වැය කර තිබෙන බව.

තමුත්තාන්සේලා දන්නවා ඇති බුලත් ගැන. ගස් බුලත් වැල් බුලත් සහ කොවුල් බුලත් කියලා බුලත් වර්ග තිබෙනවා. මේවා වර බුලත් මේ රටේ තිබියදී 1961 දී බුලත් හොණ්ඩර 319 ක් ගෙන්වන්න රුපියල් 45,368 ක් වැය වෙලා තියෙනවා. 1939 ත් 1945 ත් අතර වෙච්ච ද්විතීය මහා සංග්‍රාමය කාලයේ පැවති ආණ්ඩුව පාඩ ගාලා ශිෂ්‍යයන්ට කියලා මිලිස්, ලුනු යනාදිය වගා කෙරෙව්වා. ඒ කාලේ එම වගාවන් හොඳ තත්ත්වයක තිබුණි. ඇයි අපට ඒ විධියට මේවා රටේ නිෂ්පාදනය කරන්න බැරි? එක් කාලයක අපේ ප්‍රදේශයේ, පේරාදෙණියේ, එක් මධ්‍යස්ථානයක කහ වවන්න පටන් ගත්ත. අපේ ප්‍රදේශයට හොඳටම ඇති වන ප්‍රමාණයට කහ වැව්වා. කහ කපන හැටි, තම්බන හැටි සහ වේලන හැටි එහෙම මිනිසුන්ට කියා දුන්න. දැන් ඒ ව්‍යාපාර නැති වෙලා. ඇයි කෘෂිකර්ම දෙපාර්තමේන්තුවට මේව කරන්න බැරි?

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1962-63

—කාරක සභාව

ඒ ඒ කොටසකට, ඒ ඒ දිස්ත්‍රික්කවල, තරඟ වශයෙන් මෙම ව්‍යාපාර ආරම්භ කරන්න බැරි මන්ද? කෘෂිකර්ම අමාත්‍යාංශය සඳහා මේ වතාවේ වෙන් කර තිබෙන මුදල් ප්‍රමාණය ගිය වතාවට වඩා අඩු බව පෙනේ.

මේ රටේ ආදායම රුපියල් 168 කෝටි යක් විතර වෙනවා ඇත කියලා මා විශ්වාස කරනවා. එම 168 කෝටියෙන් 35,91,47, 279 ක් මේ අමාත්‍යාංශය සඳහා වෙන් කර තිබෙනවා. ගිය වර්ෂයේ මීට වඩා ලොකු මුදලක් වෙන් කර තිබුණි. මේ වර්ෂයේ ගිය වර්ෂයට වඩා රුපියල් 5,49,63,270 ක් අඩුවෙන් වෙන් කරලා තියෙන්නේ. එයින් පෙනෙනවා 1961 වර්ෂයට වඩා මේ වර්ෂයේ කෘෂිකර්ම හා ඉඩම් අංශය පිළිබඳව වියදම් කරන මුදල් ප්‍රමාණය අඩු බව. කලින් ගෙන ගිය වැඩ පිළිවෙලට වඩා අඩුවෙන් වැඩ කටයුතු කරගෙන යන්නයි බලාපොරොත්තු වෙනවා ඇත්තේ. ගොවි ජන සේවා දෙපාර්තමේන්තුවට පමණයි වැඩි පුර ප්‍රමාණයක් වෙන් කර තියෙන්නේ. වාරිමාර්ග දෙපාර්තමේන්තුවට රුපියල් එක් කෝටි ගණනක් අඩුයි. ඉඩම් සංවර්ධනයට රුපියල් 74 ලක්ෂ ගණනක් අඩුයි. කෘෂිකර්මයට රුපියල් 48,86,598 ක් පමණ අඩුයි. එයින් පෙනී යන්නේ ගොවි ජන සේවා දෙපාර්තමේන්තුවට පමණක් වැඩිපුර මුදලක් වෙන් කර තිබෙන බවයි. අනික් ඒවාට අඩුයි. විශේෂයෙන්ම ගොවි තැන වැඩි මුදලක් වියදම් කරන්නට අවශ්‍යව තිබියදීත්, මේ වර්ෂයේ කෘෂි කර්මය සඳහා වියදම් කරන ප්‍රමාණය අඩු බවයි අපට පෙනී යන්නේ. පසුගිය දවස් වල, 1962 අප්‍රේල් මාසයේ 16 වැනි දා පමණ, සෙනෙට් සභාවේදී එහි සභානායක තුමා පොරොන්දුවක් වී තිබුණා, ඉදිරියට වැඩ ගෙන යන්නට ඕනෑ ක්‍රමය පිළිබඳව, මේ රට ස්වංපෝෂිත කිරීම පිළිබඳව, ගන්නා ක්‍රියා මාර්ගය කුමක්ද කියා සොයා බැලීමට කොමිෂන් සභාවක් පත් කරන වාය කියා. එවැනි අදහසක් තිබෙනවා යයි එහි සභානායකතුමා ප්‍රකාශ කළා මට මතකයි. ඒ කොමිෂන් සභාව පත් කර මේ රට සංවර්ධනය කිරීම පිණිස ඉදිරියට කුමන ක්‍රියා මාර්ගයක් ගත යුතුද කියා සොයා බැලීමට වැඩ පිළිවෙලක් සකස් නොකරන්නේ මන්ද කියා දැනගැනීමට කැමතියි.

ගරු සී. පී. ද සිල්වා

(கௌரவ சி. பி. டி சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

ඉන්දියා ආණ්ඩුවෙන් විශේෂඥයකු ඉල්ලා යවා තිබෙනවා. මෙහෙත් දෙදෙනෙකුත් ඇතිව, ඉන්දියාවෙන් කෙනෙක් ගෙන්වා ගෙන කොමිෂමක් පත් කරන්න ඕනෑ. තවමත් ඉන්දියාවෙන් කෙනෙක් ලැබුණේ නැහැ. නමුත් ලැබේ යයි කියා අපි බලාපොරොත්තු වෙනවා. තානාපතිවරයා කියා තිබෙනවා දෙන්නම් කියා. ඒ අයටත් එවැනි පුද්ගලයකු සොයා ගැනීම අමාරුයි. ඒකයි ප්‍රමාද වෙන්න හේතුව.

අ. හා. 9.45

බාලසූරිය මයා.

(திரு. பாலசுரிய)

(Mr. Balasuriya)

ගරු සභාපතිතුමනි, අපේ ගොවිතැන පිළිබඳව දැනීමක් තිබෙන තුන් දෙනෙකු මේ සඳහා යෝජනා කරන්න බැරිද කියා මා අහන්න කැමතියි. කෘෂිකර්මය පිළිබඳ දැනීමක් ඇති කෙනෙක් ඉන්දියාවෙන් ගෙන්වා ගැනීම අපට අවශ්‍යමද? අපේ රටේ කෘෂිකර්මය පිළිබඳ විශේෂඥයෙකුත් ක්‍රම සංවිධානය පිළිබඳ දක්ෂයෙකුත්, පළ පුරුද්ද ඇති කෙනෙකුත් යන පිළිවෙලට තුන් දෙනෙක් ඒකට පත් කළොත්, ඒ කොමිෂන් සභාව සුදුසු නැද්ද කියා මම අහනවා.

ගරු සී. පී. ද සිල්වා

(கௌரவ சி. பி. டி சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

ගරු සභාපතිතුමනි, කෘෂිකර්ම දෙපාර්තමේන්තුවත් සමග සම්බන්ධයක් නැති විශේෂඥයෙක් සොයන්න උත්සාහ කළා. අපේ දෙපාර්තමේන්තුවත් සමග සම්බන්ධයක් ඇති කෙනෙක් පත් කළොත් නොයෙක් චෝදනා, නොයෙක් නොයෙක් මතභේද ඇති වෙන්න පුළුවනි. එහෙම නැති කෙනෙකුයි සොයා ගන්නට ඕනෑ. ක්‍රම සම්පාදනය ගැනත් සාමාන්‍ය ගොවි තැන ගැනත් දන්නා අය සිටිනවා. නමුත් ඒ අය කෘෂිකර්ම දෙපාර්තමේන්තුවේ වැඩ කළ අය. මේ සඳහා පිටස්තර කෙනෙක්ම ගන්නට ඕනෑ කියා අපි කල්පනා කළා.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1962-63

—කාරක සභාව

[ගරු සී. පී. ද සිල්වා]

අස් වූ අය වුණත් සොයා ගන්න පුළුවන්. නමුත් ඒ අයට පක්ෂ අයයි, විපක්ෂ අයයි දැනුත් දෙපාර්තමේන්තුවේ සිටිනවා.

බාලසූරිය මයා.

(කිතු. பாலசுரிய)

(Mr. Balasuriya)

ගරු සභාපතිතුමනි, පසුගිය කාලය තුළ දී කෙරුණු වැරදි අමතක කර දමා අනාගතයේදී මොන විධියේ වැඩ පිළිවෙලක් සකස් කළ යුතුද කියා සොයා බැලීමට කොමිෂන් සභාවක් පත් කළ යුතුය කියා මා අදහස් කරනවා. එසේ කරන හැටියට ගරු ඇමතිතුමාගෙන් මා ඉල්ලා සිටිනවා. සමහරවිට අපේ වැරදි හැඟීමක් තිබෙනවා, උපාධිධාරීන්ම මේ සඳහා අවශ්‍යයි කියා. උපාධිධාරීන්ට වඩා පළපුරුද්ද ඇති අය උසස් ය කියා මා කල්පනා කරනවා. පළ පුරුද්ද ඇති හොඳ අය ඉන්නවා. සමහර විට උපාධිධාරීන් නිකම් පරිකාරයෝ වන්න පුළුවනි; නැත්නම් දැනුම පොතටම සීමා වුණු අය වන්න පුළුවන්. ඒ නිසා පළපුරුද්ද ඇති අය ඊට වඩා හොඳයි.

1960 මැයි මාසයේදී ඒපාර්ලිමේන්තු නමැති විෂ වර්ගය මොන විධියට පාලනය කළ යුතු දැයි නියම කිරීම පිණිස එක්තරා කෙටුම්පතක් සකස් කළ බව මට මතකයි. අපි දන්නවා, මේ රටේ කොයි තරම් තරුණ තරුණියන් මේ කෘමි නාශක බෙහෙත් ද්‍රව්‍යය පාවිච්චි කොට මරණයට පත් වෙන වාද කියා. තරුණයකු හා තරුණියක එක් වූ විට ඔවුන් දෙදෙනාගේ විවාහයට යම් බාධකයක් ඇති වුවහොත් මේ කෘමි නාශක බෙහෙත් බි ඔවුන් දෙදෙනාම එකම පෙට්ටියක දමා වළලන්නයයි ලියුමක් ලියා මැරෙනවා. මේ ද්‍රව්‍යය පහසුවෙන් ලබා ගන්න මාර්ග තිබෙන නිසයි, අපේ රටේ තරුණ තරුණියන් මේවා මෙසේ බි මරණයට පත් වන්නේ. ජපන් රටේත් මේ තත්ත්වය ඇති වී තිබුණා. මරණ 6,000ක් පමණම මේ ද්‍රව්‍යය පාවිච්චි කිරීම නිසා සිදු වූ බව ඔප්පු වූ පසු මේ කෘමි නාශක බෙහෙත් පිටරිත් ගෙන්වීම සම්පූර්ණ යෙන්ම තහනම් කළා. එහෙම නම් අපේ රටේත් මේ බෙහෙත් ද්‍රව්‍යය පහසුවෙන් ලබා ගැනීමට ඇති මාර්ග අවහිර කළ යුතුයයි මම අදහස් කරනවා. එම නිසා මේ කෘමි

නාශක බෙහෙත් ද්‍රව්‍යය පාලනය කිරීමේ ක්‍රමයක් ඇති කිරීම පිණිස ගරු ඇමති තුමාගේ සැලකිල්ල යොමු විය යුතුයි.

ඉඩම් බෙදා දීම ගැනත් වචන දෙක තුනක් කීමට මම අදහස් කරනවා. අපේ කොට්ඨාශයේ බිම් අගලක්වත් මුදල් දී අර ගෙන නැහැ. මම කීප වතාවක්ම ඇමති තුමාට ලිව්වා, ඉඩම් ගෙන බෙදා දෙන්නය කියා. නමුත් මගේ කොට්ඨාශයේ කිසිම ඉඩමක් බෙදා දී නැහැ, මුදලට ගෙන. මේ සම්බන්ධයෙන් බොහොම කනගාටුදායක තත්ත්වයකුයි, ඇති වී තිබෙන්නේ. සමහර විට පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීන්ගේ ඉදිරිපත් කිරීම් මේ රටේ සිටින පහළම මූලාදානියාගේ—ආරච්චි මහත්මයාගේ—කීම තරම් වත් පිළිගන්නේ නැහැ. මම මගේ කොට්ඨාශයේ ඇති ඉඩමක් ගෙන ගම් පළල් කිරීමේ ව්‍යාපාරය යටතේ බෙදා දෙන්නයයි ඇමතිතුමාට ලියුමක් ලියා යවනවා. ඇමතිතුමා එය එතුමාගේ ස්ථිර ලේකම් තුමාට ඉදිරිපත් කරනවා. ස්ථිර ලේකම් තුමා එය අධ්‍යක්ෂවරයාට ඉදිරිපත් කරනවා. අධ්‍යක්ෂවරයා එය පළාතේ දිසාපතිවරයාට ඉදිරිපත් කරනවා. දිසාපතිවරයා එය ආදායම් පාලක නිලධාරීතුමාට යවනවා. ආදායම් පාලක නිලධාරීතුමා එය ආරච්චි මහත්මයාට යවනවා. ආරච්චි මහත්මයා ඒ පිළිබඳව පරීක්ෂා කොට වාර්තා කරනවා, මෙය කළ සහිත ඉඩමක්ය, මෙහි තිබෙන කාලය කැපුවොත් පහළින් තිබෙන කුඹුරුවලට වතුර ලැබෙන්නේ නැත, ඒ නිසා මේ ඉඩම ගෙන බෙදා දීම සුදුසු නැත කියා. ආදායම් පාලක නිලධාරී තුමා එය අනුමත කර දිසාපතිවරයාට යවනවා. දිසාපතිවරයාත් එය අනුමත කර අධ්‍යක්ෂවරයාට යවනවා. අධ්‍යක්ෂවරයාත් එය අනුමත කර ස්ථිර ලේකම්තුමාට යවනවා. ඊට පසු ඇමතිතුමා අපට ලියුමක් එවනවා, මේ ඉඩම කළ සහිතය, මෙහි තිබෙන කාල කෙටුවොත් පහළින් තිබෙන කුඹුරු පුරන් වෙන්න ඉඩ තිබෙනවාය, ඒ නිසා මේ ඉඩම බෙදා දෙන්න බැරිය කියා. ඉතින් ආරච්චි මහත්මයාගේ කීම උසස් වුනේ නැද්ද, පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරයාගේ කීමට වඩා? ඒ නිසා මම අහනවා, පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරුන්ගේ තත්ත්වය මොකක්ද කියා. ආරච්චි මහත්වරුන්ගේ තත්ත්වයටත් වඩා පහත් වෙනවා නේද? මා කියා සිටින්නේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන්

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1962-63

—කාරක සභාව

කියන දේ සම්බන්ධයෙන් ද කල්පනා කර බලන්නය කියයි. නමුත් ගරු ඇමති තුමා නම් ස්ථිර ලේකම්තුමාගේ අදහස්වලට විරුද්ධව නැගී සිටි අවස්ථා තිබෙනවා නම් එය ඉතා කලාතුරකින් සිදු වන දෙයක් බව කිව යුතුයි. ඒක හරියට කණ කැස්බාවා විය සිදුරෙන් අහස දැක්ක වගේ දුර්ලභ සිද්ධියක්.

ටී. බී. තෙන්නකෝන් මයා.

(*திரு. ரி. பி. தென்னகூன்*)

(Mr. T. B. Tennekoon)

එහෙමවත් නැහැ.

බාලසූරිය මයා.

(*திரு. பாலசூரிய*)

(Mr. Balasuriya)

එවැනි තැන්වලදී යුක්තියට පමණක් හිස නමන ලෙසයි මා ඉල්ලා සිටින්නෙ.

ගරු සභාපතිතුමනි, මගේ පළාතේ රජයට අයත් ඉඩම් බෙදා දුන් නමුත් රජය මිලයට ගත් ඉඩම් අඟලක්වත් මා සිටි කාලය තුළදී බෙදා දී නැහැ. රැකිරක්ෂාවක් නැති, එමෙන්ම තමන්ගේය කියන්න ඉඩම් අඟලක් හෝ නැති, විශාල පිරිසක් මගේ කොට්ඨාශයේ ඉන්නවා. වාසනාවකට මෙන් මා දැන් පෙනී සිටින කොට්ඨාශය එදා තිබුණේ විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ගරු නායකතුමාගේ ඡන්ද කොට්ඨාශයේ නිසා ඒ කාලය තුළදී මේ පළාතේ උදවියට ඉඩම් කැබලි—අක්කර දෙක, තුන, හතර, වශයෙන් ඉඩම් කැබලි—බෙදා දී තිබුණ නිසා මට මේ කාලය තුළදී වැඩි කරදරයකට මුහුණ පාන්න සිදු වුණේ නැහැ. ගම් දොළහේ පත්තුවේ සිටින දුප්පත් ජනතාවට බිම් අඟලක්වත් බෙදා දෙන්න මට ලැබුණේ නැහැ. සුළු වශයෙන් හෝ වේවා, රක්ෂාවක් තිබෙන කෙනෙකුට තම වැඩ කටයුතු හමාර වුවායින් පසු අවුත් වැටි නිදා ගන්න තැනක් සාදා ගැනීම පිණිස පොඩි ඉඩම් කැබලේලක් තිබෙන්න ඕනෑ. හාල් හුන්ඩුව රත් කරගෙන කා හිස තබා ගන්න තැනක් තනා ගන්න අඩු ගණනේ ඉඩම් අක්කර කාලක් හෝ ලැබෙන්න වැඩ පිළිවෙලක් සලස්වන්න ඕනෑ. ඒ නිසා මා මෙම අදහස් ඉදිරිපත් කළේ මේ අදහසින් බව ගරු ඇමතිතුමාට මතක් කරන්න කැමතියි.

මී ලඟට ගරු සභාපතිතුමනි, ගලිගොමුව නගරයට විදුලි බලය සැපයීම සම්බන්ධයෙන්ද මට කරුණු ස්වල්පයක් කියන්න තිබෙනවා. ගලිගොමුවෙන් සැතපුම් දෙක හමාරකට ඇතින් පිහිටා තිබෙන කැගලි නගරයට නම් ලක්ෂපාත ඇල්ලෙන් ජල විදුලිය ලැබෙනවා. ඒ නිසා ගලිගොමුවටද ජල විදුලි පහසුකම් සලස්වන්න වැඩ පිළිවෙලක් යොදනවා නම් එය ලොකු උපකාරයක් බව මා ගරු ඇමතිතුමාට මතක් කරන්න කැමතියි. විදුලි එළිය ගලිගොමුවට සපයන්න පුළුවන් තවත් ක්‍රමයක් තිබෙන නිසා මා එයද සඳහන් කරන්න කැමතියි. අරුක්ගම්මන බෝගල පනල් කර්මාන්තය පිහිටා තිබෙන ස්ථානයට වටවලිනුයි ජල විදුලිය සපයන්නේ. ඒ ස්ථානයේ සිට කොටියාකුඹුරට වැඩි දුරක් නැහැ. ඒ හෙයින් කොටියාකුඹුර ඔස්සේ ගලිගොමුවට ජල විදුලි පහසුකම් සපයන්න පුළුවන්. ඒ නිසා ඒ ගැනද කල්පනා කරන මෙන් ගරු ඇමතිතුමාගෙන් ඉතා ඕනෑකමින් ඉල්ලා සිටිනවා. එමෙන්ම මේ පළාතේ සුද්දන්ට අයිති විශාල වතු—අක්කර දහස් ගණන් විශාල වතු—කීපයක් තිබෙන නිසා ඒ අයට විදුලි පහසුකම් සලස්වන අතර ගලිගොමුවටද විදුලි පහසුකම් සලස්වන්න පුළුවන්. ඒ හෙයින් මේ ක්‍රම දෙක පිළිබඳව කල්පනා කර බලා මගේ කාලය තුළදීම යෝග්‍ය වැඩ පිළිවෙලක් සකස් කරන්නය කියා මා ගරු ඇමතිතුමාගෙන් ඉතා ඕනෑකමින් ඉල්ලා සිටිනවා. ගරු කෘෂිකර්ම ඇමතිතුමාගේ නිලධාරීන් නම් මන්ත්‍රී වරුන්ගේ ඉල්ලීම්වලට තඹ සල්ලි දෙකක සැලකිල්ලක් දක්වන්නේ නැහැ.

එකල්හි වේලාව අ. හා. 10 වූයෙන්, මන්ත්‍රී මණ්ඩලයට ප්‍රගතිය වාර්තා කරනු පිණිස සභාපති තුමා මූලාසනයෙන් ඉවත් විය.

කාරක සභාව ප්‍රගතිය වාර්තා කරයි; නැවත

கல் நுலிம்

கல் நுலிம்

கல் நுலிம்

ஒத்திவைப்பு

ADJOURNMENT

மது படு வன யோச்சிவை சகாசமீமன விட :

“ மன்றி மனீவரம் டுன் கல் நுலிம் யுதுய.—

[கரு கி. பி. டி கல்வா]

மன்றி மனீவரம் பீவ அதுகூல
அ. கா. 10.1 வ 1962 கல்நுலிவீ 6 வன
பீன சகாசமீமனீய அதுவ, 1962 கல்நுலி
வீ 12 வன வடிவா பி. கா. 10 வன நென்
கல் கிவீய.

“ சபை இப்பொழுது ஒத்திவைக்கப் பெறு
மாக ”.—[கௌரவ சி. பி. டி கல்வா] எனும்
பிரேரணை நிறைவேற்றப்பட்டது.

இதன்படி, 1962, செப்டெம்பர்
6 ம் தேதி நிறைவேற்றப்பெற்ற
சபையின் தீர்மானத்திற்கிணங்க,
பி. ப. 10.01 மணிக்கு, 1962, செப்
டெம்பர் 12 ஆம் தேதி புதன்
கிழமை மு. ப. 10 மணிவரை
சபை ஒத்தி வைக்கப்பெற்றது.

Resolved: “That this House do now
adjourn”—[Hon. C. P. de Silva.]

Adjourned accordingly at
10.01 P.M. until 10.00 A.M. on
Wednesday, September 12, 1962,
pursuant to the Resolutions of the
House of September 6, 1962.

ප්‍රශ්න නවලට ලිඛිත පිළිතුරු

ප්‍රශ්නවලට ලිඛිත පිළිතුරු

ප්‍රශ්නවලට ලිඛිත පිළිතුරු

வினாக்களுக்கு எழுத்துமூல விடைகள்

WRITTEN ANSWERS TO QUESTIONS

1961 ජූලි රජයේ ගණකාධිකාරී විභාගය :
ප්‍රතිඵල නිකුත් කිරීම

1961, ஜூலையில் நடைபெற்ற அரசாங்க கணக்
காளர் பரீட்சை : பெறுபெற்று வெளியீடு
GOVERNMENT ACCOUNTANCY EXAMINATION,
JULY, 1961 : PUBLICATION OF RESULTS

9. ස්වදේශික නිලකර්ම මයා.
(කෝට්ටේ)

(திரு. ஸ்டான்லி திலக்கரத்ன—கோட்டே)
(Mr. Stanley Tillekeratne—Kotte)

මුදල් ඇමතිගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය :—(අ) 1961 ජූලි මාසයේ පවත්වන ලද රජයේ ගණකාධිකාරී විභාගයේ ප්‍රතිඵල මෙතෙක් ප්‍රසිද්ධ කර නැති බවත්, ප්‍රතිඵල නිකුත් කිරීමේ ප්‍රමාදය නිසා පුරප්පාඩු පිරවීම සඳහා වැඩ බැලීමේ නිලධාරීන් පත් කිරීමට මහා භාණ්ඩාගාරයට සිදු වී ඇති, බවත් එහි ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් රජයේ නොයෙකුත් දෙපාර්තමේන්තුවල අසතුටුදායක තත්ත්වයක් පැන නැගී ඇති බවත් එතුමා දන්නවාද? (ආ) 1961 ජූලි මාසයේදී විභාගය පවත්වන ලදුව 1961 දෙසැම්බර් මාසයේදී අපේක්ෂකයින් සම්මුඛ පරීක්ෂණයට භාජනය කර තිබියදීත් නොනිසි ප්‍රමාදයක් වී තිබෙන්නේ මන්දැයි එතුමා පැහැදිලි කරනවාද? (ඉ) ප්‍රතිඵල නිකුත් කිරීම ඉක්මන් කිරීමටත්, සියලුම පුරප්පාඩු සවිර නිලධාරීන්ගෙන් පිරවීමටත් එතුමා ක්‍රියා කරනවාද?

நிதி அமைச்சரைக் கேட்ட வினா : (அ) 1961, ஜூலையில் நடாத்தப்பட்ட அரசாங்க கணக் காளர் பரீட்சையின் பெறுபேறுகள் இதுவரை வெளியிடப்படவில்லையென்பதையும், பெறு பேறுகளை வெளியிடுவதிலுள்ள காலதாமதத் தின் விளைவாய் வெற்றிடங்களுக்கு பதில் உத்தியோகத்தர்களை நியமிக்கவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் திறைசேரிக் கேற்பட்டுள்ளதென்பதையும், இதுகாரணமாய்ப் பல அரசாங்க திணைக் களங்களில் திருப்தியற்றநிலையொன்று ஏற்பட்டுள்ள தென்பதையும் அவர் அறிவாரா? (ஆ) 1961, ஜூலை மாதத்தில் பரீட்சை நடாத்தப் பட்டு, 1961, டிசெம்பர் மாதத்தில் பரீட்சார்த் திகளின் நேர்முகப் பரீட்சை முடிவடைந்தும் அத்தகைய அனுவசியமான காலதாமதம் ஏன் ஏற்படுகின்றதென்பதற்கு அவர் விளக்கந்தரு

வாரா? (இ) பெறுபேறுகள் வெளியிடுதலைத் துரிதப்படுத்துவதற்கும், வெற்றிடங்களனைத் தையும் நிரந்தர உத்தியோகத்தர்களைக் கொண்டு நிரப்புவதற்கும் அவர் நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்வாரா?

asked the Ministetr of Finance : (a) Is he aware that the results of the Government Accountancy Examination which was held in July, 1961, have not yet been published and that the delay in the publication of results has compelled the Treasury to appoint acting men to fill the vacancies and that this has resulted in an unsatisfactory position in various Government departments ? (b) Will he explain why there has been such an undue delay when the examination was held in July, 1961, and the interviews of candidates were completed in December, 1961 ? (c) Will he take steps to expedite the publication of results and to fill all vacancies with permanent men ?

ගරු සි. පී. ද සිල්වා (මුදල්, කෘෂිකම්,
ඉඩම්, වාට්මාර්ග හා විදුලි බලය පිළිබඳ
ඇමති හා සභානායක)

(கௌரவ சீ. பீ. டி. சில்வா—கமத்தொழில், காணி, நீர்ப்பாசன, மின்விசை, நிதி அமைச்சரும் சபை முதல்வரும்)

(The Hon. C. P. de Silva—Minister of Agriculture, Land, Irrigation, Power and Finance and Leader of the House)

(අ) ඔව්. (ආ) අයදුම්කරුවන් උසස්වීම් ලබා ගැනීමට සුදුසු වීමට සිංහල භාෂාවේ ප්‍රවීණත්වය කෙතරම් විය යුතුද යන්න ගැන තීරණයකට එළඹෙන තුරු විභාගයේ ප්‍රතිඵල නිකුත් කර නැත. මේ ප්‍රශ්නය දැනට කැබිනට් මණ්ඩලයේ කල්පනාවට භාජනව පවතී. (ඉ) ඔව් සියලුම පුරප්පාඩු සවිර නිලධාරීන්ගෙන් පිරවීමට හැකි වීම මේ විභාගයෙන් සාමාර්ථය ලබන අයගේ සංඛ්‍යාව මත රඳා පවතී.

(a) Yes. (b) The results of the examination have not been released pending a decision on the degree of proficiency in Sinhala that the candidates should possess to be eligible for promotion. This matter is now under

ප්‍රශ්නවලට ලිඛිත පිළිතුරු

[ගරු සී. පී. ද සිල්වා]

consideration by the Cabinet. (c) Yes. Whether all the vacancies can be filled with permanent men will, however, depend on the number successful at the Examination.

ආයුර්වේද වෛද්‍යවරුන්ගෙන් වෘත්තීය
බද්දක්

ஆயுர்வேத வைத்தியரிடமிருந்து தொழில் வரி

PROFESSIONAL TAX FROM AYURVEDIC PHYSICIANS

10. සේනාපාල සමරසේකර මයා.

(අක් මීමන)

(திரு. சேனபால சமரசேக்கர—அக்மீமன)

Mr. Senapala Samarasekara—Akmee-
mana)

මුදල් ඇමතිගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය : (අ) ආයුර්වේද වෛද්‍යවරයින්ගෙන් වෘත්තීය බද්දක් අය කිරීමට එතුමා අදහස් කර තිබේද ? (ආ) ගම්බද ආයුර්වේද වෛද්‍ය වරුන්ට වෘත්තීය බද්දක් ගෙවීමට නොහැකි බව එතුමා දන්නවාද ? (ඉ) මේ බද්ද ගෙවීමට තරම් ආදායමක් නොලබන සියලුම ආයුර්වේද වෛද්‍යවරුන්, එම බද්දෙන් නිදහස් කිරීමට එතුමා කටයුතු කරනවාද ?

நிதி அமைச்சரைக் கேட்ட வினா : (அ) ஆயுர்வேத வைத்தியரிடமிருந்து தொழிலுக்குரிய வரியொன்றை அறவிடுவதற்கு அவர் உத்தேசித்துள்ளாரா? (ஆ) கிராமப் பகுதிகளிலுள்ள ஆயுர்வேத வைத்தியர்களுக்கு இவ்வரியைச் செலுத்துவதற்கியலாதென்பதை அவர் அறிவாரா? (இ) இவ்வரியைக் கொடுப்பதற்

ප්‍රශ්නවලට ලිඛිත පිළිතුරු

குப் போதிய வருவாயில்லா ஆயுர்வேத வைத்
தியர்களனைவரும் இதிலிருந்து தவிர்க்கப்படுவ
தற்கு அவர் நடவடிக்கையெடுப்பாரா ?

asked the Minister of Finance :

(a) Has he proposed to levy a professional tax from the Ayurvedic doctors? (b) Is he aware that the Ayurvedic doctors in rural areas cannot afford to pay this tax? (c) Will he take action to exempt all those Ayurvedic doctors who do not get a sufficient income to pay this tax?

ගරු සි. පී. ද සිල්වා

(கௌரவ சீ. பீ. டி சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

(a) This subject is covered by the Finance Act, No. 65 of 1961, as amended by the Finance (Amendment) Act, No. 9 of 1962. From these Acts it would appear that an Ayurvedic physician who has practised his profession for two years or longer will have to pay a registration fee only if the income from his profession is not less than Rs. 3,600 per annum or his net wealth is not less than Rs. 5,000 but is less than Rs. 10,000. (b) No. (c) Please see Answer to (a) above from which it would appear that liability to pay a fee for registration begins only when the Ayurvedic physician has practised his profession for two years or longer and only if the income from his profession is not less than Rs. 3,600 per annum or his net wealth is not less than Rs. 5,000 but is less than Rs. 10,000.

1962

1962

1962

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org